

ครั้งที่ ๑๕
 (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
 วันศุกร์ที่ ๘ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๕

สำนักrayงานการประชุมและชวเลข
 สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สำนักrayงานการประชุมและชวเลขตรวจแล้ว วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

สภารับรองในคราวประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่.....(.....)

ครั้งที่..... (.....) วัน.....เดือน.....พ.ศ.

สารบัญ

รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๑๕ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันศุกร์ที่ ๘ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๕
ณ ที่รัฐสภา

หน้า

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม	๑
๑.๑ รับทราบคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญกรณีศาลรัฐธรรมนูญได้รับคำร้องให้พิจารณา วินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘	
<u>ผู้อภิปราย</u>	
- นายสามารถ แก้วมีชัย	๒
- นายวิรัตน์ กัลยาศิริ	๗, ๑๓, ๔๕, ๔๘, ๑๐๐
- นายสุนัย จุลพงศธร	๑๒, ๒๗, ๒๙, ๓๔, ๑๑๖, ๑๑๘, ๑๑๙, ๑๒๐, ๑๕๘, ๑๖๖, ๑๖๗, ๑๖๙, ๑๗๗, ๑๗๘, ๑๗๙, ๑๘๐, ๑๘๔, ๑๘๕, ๑๘๖, ๑๘๗, ๑๘๘, ๑๙๐
- นายขจิตร์ ชัยนิคม	๑๔
- พันตำรวจเอก สนธยา แสงภา	๑๕
- นายวัฒนา เมืองสุข	๑๘, ๒๒, ๔๗, ๔๙
- นายวิทยา แก้วภราดัย	๒๑, ๘๓
- นายเทพไท เสนพงศ์	๒๕, ๓๐, ๓๓, ๓๔, ๔๓, ๔๕
- นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ	๒๘
- นายประเสริฐ ชัยกิจเด่นนภาลัย	๒๘, ๓๑

หน้า

- นายสุรเชษฐ์ แวอาแซ	๒๙, ๔๕
- นายพายัพ ปั้นเกตุ	๓๒, ๑๖๐, ๑๖๑, ๑๘๖
- นายจิรายุ ห่วงทรัพย์	๓๓
- นายวรชัย เหมะ	๓๕, ๔๓, ๔๕, ๕๓, ๑๖๖
- นายดิเรก ถึงฝั่ง	๓๖
- นายศุภชัย ศรีหล้า	๔๕
- นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ	๔๙
- นายพีรพันธุ์ พาลุสุข	๕๑
- นายสุทัศน์ เงินหมื่น	๕๒, ๕๓
- พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย	๕๓, ๕๙, ๖๐
- นายนิพนธ์ อินทรสมบัติ	๕๘, ๕๙, ๖๐, ๑๘๕, ๑๘๖
- จำสิปตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ	๖๑, ๗๖
- นายชูวิทย์ กมลวิศิษฎ์	๖๑
- นายคำคุณ สิริธิตสมาน	๖๔, ๗๖
- ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง	๗๘, ๘๔
- นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย	๙๘
- นายวัชระ เพชรทอง	๑๐๐, ๑๑๖, ๑๑๗, ๑๑๙, ๑๖๔, ๑๖๕, ๑๖๖, ๑๖๗, ๑๗๙, ๑๘๓, ๑๘๗
- นายจรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์	๑๐๒, ๑๕๓, ๑๕๔, ๑๕๕, ๑๕๘, ๑๖๑
- นายอลงกรณ์ พลบุตร	๑๐๒, ๑๑๒
- พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ	๑๑๔, ๑๑๗, ๑๑๘, ๑๒๐

	หน้า
- นายสมชาย แสวงการ	๑๒๐, ๑๕๔, ๑๘๙, ๑๙๐
- นายไชยา พรหมา	๑๒๔, ๑๓๖
- นายวรงค์ เดชกิจวิกรม	๑๓๖
- นายถาวร เสนเนียม	๑๓๗
- นางสาวรสนา โตสิตระกูล	๑๔๔
- นายชลน่าน ศรีแก้ว	๑๕๖
- นายक्रमานิตย์ สังข์พุ่ม	๑๖๓
- นายบุญยอด สุขถิ่นไทย	๑๖๘, ๑๗๖

แบบรายงานการตรวจแก้ไขรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๑๕ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันศุกร์ที่ ๘ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๕
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๐.๑๙ นาฬิกา
จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๕๖๕ คน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกครับ มีผู้มาลงชื่อ ๓๓๖ ท่านนะครับ ครบองค์ประชุมครับ ผมขออนุญาตดำเนินการตามระเบียบวาระเลยนะครับ ขออนุญาตวันหนึ่งการหารือนะครับ ก็อยากจะเข้าสู่ระเบียบวาระ เพราะยังมีเรื่องสำคัญหลายเรื่อง โดยเฉพาะเกี่ยวกับมาตรา ๑๙๐ ยังมีค้างอีกหลายเรื่อง เพราะฉะนั้นขออนุญาตเข้าสู่ระเบียบวาระเลยครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

๑.๑ รับทราบคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญกรณีศาลรัฐธรรมนูญได้รับคำร้องให้
พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘

ด้วยประธานศาลรัฐธรรมนูญได้มีหนังสือแจ้งคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญว่าตามที่ได้มีผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยการดำเนินการให้มีการจัดทำร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ซึ่งจะมีผลให้เป็นการยกเลิกรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ทั้งฉบับของผู้ถูกร้อง เป็นการใช้สิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญหรือไม่เช่นนั้นครับ

๒

ร ๑๕/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

เปมิศา ๒/๑

บัดนี้ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำสั่งให้รับคำร้องดังกล่าวไว้พิจารณาวินิจฉัยแล้วเมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๕ และมีคำสั่งให้เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรแจ้งประธานรัฐสภาให้รอการดำเนินการเกี่ยวกับการแก้ไขรัฐธรรมนูญไว้ก่อนจนกว่าศาลรัฐธรรมนูญจะมีคำวินิจฉัยนะครับ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๒๑๓ วรรคหนึ่งและประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๖๔ ประกอบข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาและการทำคำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๖ รายละเอียดของคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ ปรากฏตามหนังสือเรียกเอกสารและหลักฐานหรือบุคคลที่ ๐๒/๒๕๕๕ ซึ่งได้จัดส่งให้ท่าน สมาชิกได้รับทราบแล้วครับ จึงแจ้งให้ที่ประชุมทราบครับ

(ที่ประชุมรับทราบ)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านสามารถครับ

นายสามารถ แก้วมีชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม สามารถ แก้วมีชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ในเรื่องที่ท่านประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ ก็อยากจะกราบเรียนท่านประธานว่าเรื่องนี้เราคงรับทราบเฉย ๆ ไม่ได้นะครับ เพราะว่าเป็นเรื่องที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อสถาบันนิติบัญญัติ ต่อท่านสมาชิกรัฐสภาเพราะว่าศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำสั่งให้เรารอการดำเนินการในการแก้ไขรัฐธรรมนูญซึ่งก็อยู่ในขั้นตอนที่กำลังจะรอการลงมติในวาระที่สาม กระผมอยากจะให้เรื่องนี้มันชัดเจนนะครับว่าเราควรจะทำอย่างไร ก็ต้องถือว่ามันจะเป็นบรรทัดฐานในการทำงานของรัฐสภาของเราในอนาคต และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง กระผมเป็นห่วงท่านประธานในฐานะที่ท่านจะต้องเป็นผู้ใช้ดุลยพินิจว่าท่านจะดำเนินการต่อไปในเรื่องของรัฐธรรมนูญซึ่งกำลังคาราคาซังอยู่ในรัฐสภาแห่งนี้ กราบเรียนท่านประธานนะครับว่าจากคำสั่งของศาลรัฐธรรมนูญซึ่งได้สั่งให้รัฐสภาเรารอการดำเนินการแก้ไขรัฐธรรมนูญไว้ก่อน จนกว่าศาลรัฐธรรมนูญจะมีคำวินิจฉัยนั้น กระผมมีประเด็นที่อยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า ๑. คำสั่งดังกล่าวเป็นคำสั่งที่ชอบตามนัยของรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๑๖ หรือไม่ครับ เพราะว่าคำสั่งที่จะผูกพันต่อรัฐสภาหรือคำวินิจฉัยที่จะผูกพันต่อรัฐสภาต้องเป็นไปตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๑๖ กล่าวคือต้องมีการวินิจฉัยโดยตุลาการศาลรัฐธรรมนูญครบองค์คณะอย่างน้อย ๕ ท่าน จะต้องมิตีเสียงข้างมาก จะต้องมีการวินิจฉัยส่วนตัวของท่านตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ และจะต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษาถึงจะมีผลผูกพันหน่วยงานต่าง ๆ รวมทั้งรัฐสภาของเราด้วย ฉะนั้นการที่ศาลรัฐธรรมนูญเพียงแต่มีคำสั่งผ่านมาจากท่านเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรให้นำกราบเรียนท่านประธานรัฐสภาให้รอการดำเนินการเกี่ยวกับการพิจารณารัฐธรรมนูญไว้ก่อนนั้น กระผมเห็นว่าไม่ชอบตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๖ และไม่น่าจะผูกพันที่รัฐสภาต้องปฏิบัติตาม ถ้าขึ้นเราไปปฏิบัติตามต่อไปมีคำสั่งแบบนี้มาเรื่อย ๆ ท่านประธานก็คิดว่ารัฐสภาของเราซึ่งเป็น ๑ ใน ๓ อำนาจอธิปไตยที่ได้รับเลือกโดยตรงมาจากพี่น้องประชาชน เราจะถือว่าสถาบันนี้จะเป็นหลักเป็นที่พึ่งของพี่น้องประชาชนได้อย่างไรนะครับ

และประการที่ ๒ จากองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการวินิจฉัยกรณีมีคำร้องที่ร้องไปยังศาลรัฐธรรมนูญว่ามีผู้กระทำความผิดกรรมจะล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยก็ดี จะกระทำการให้ได้มาซึ่งอำนาจการปกครองโดยไม่เป็นไปตามวิถีทางรัฐธรรมนูญก็ดี องค์กร ๒ องค์กรซึ่งเกี่ยวข้องตามวรรคสองในมาตรา ๖๘ ก็มีความเห็นขัดแย้งกันนะครับท่านประธานครับ กระผมจึงคิดว่าวันนี้จะเป็นโอกาสอันดีที่ท่านสมาชิกรัฐสภาทั้งหลาย ทั้ง ส.ส. ทั้ง ส.ว. จะได้ช่วยกันแสดงความคิดเห็นและหาข้อสรุปว่าเราคิดอย่างไรในเรื่องนี้ เพราะมันมีผลกระทบต่อเราโดยตรง กราบเรียนท่านประธานนะครับว่าผมมีความรู้สึกที่ผมถูกกล่าวหาเป็น ๑ ในผู้ถูกกล่าวหาว่าจะไปล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ถูกกล่าวหาว่ามีพฤติกรรมที่จะไปเปลี่ยนแปลง ไปได้อำนาจการปกครองประเทศโดยไม่เป็นไปตามกระบวนการหรือวิถีทางที่รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ ตรงนี้เสียหายนะครับ ไม่ใช่เฉพาะผม ทั้งท่านประธาน ทั้งท่านสมาชิกรัฐสภาที่เรามีส่วนร่วมกันในการรับหลักการร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติม กราบเรียนท่านประธานว่าจริง ๆ แล้วถ้าจะพิจารณามาตรา ๖๘ วรรคแรก ท่านประธานก็คงเห็น เขาหมายถึงบุคคลหรือพรรคการเมืองที่ไปใช้สิทธิเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญ เพื่อที่จะไปล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข หรือได้มาซึ่งอำนาจการปกครอง ซึ่งไม่เป็นไปตามวิถีทางที่รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ แต่พวกเราในการแก้ไขรัฐธรรมนูญที่ผ่านมา เราเข้าชื่อตามอำนาจที่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙๑ ได้ให้อำนาจเอาไว้ ร้องขอให้มีการแก้ไขรัฐธรรมนูญ ซึ่งสภาโดยเฉพาะรัฐสภาด้วยเสียง ๓๙๙ เสียง ก็เห็นชอบรับหลักการ ก็ดำเนินกระบวนการต่าง ๆ มา ในวาระที่สอง ก็ใช้เวลาถึง ๑๕ วันที่จะดูรายละเอียดเรียงมาตราจนกระทั่งมาถึงขั้นลงมติในวาระที่สามก็เป็นปัญหาเกิดขึ้น ผมทำหน้าที่ในฐานะเป็นสมาชิกรัฐสภาเข้าชื่อขอแก้ไขรัฐธรรมนูญตามที่บทบัญญัติในรัฐธรรมนูญ ได้บัญญัติให้อำนาจไว้ ผมไม่เคยไปช่องสุ่มที่ไหนที่จะเปลี่ยนแปลงการปกครอง ไม่เคยไปช่องสุ่มที่ไหนที่จะไปได้อำนาจมาโดยไม่เป็นไปตามวิถีทางรัฐธรรมนูญ กระทำโดยเปิดเผยครับ ท่านประธานครับ ฉะนั้นเรื่องนี้ผมถือว่าถ้าเราไม่ปกป้องสถาบันนิติบัญญัติของเรา มันจะเป็นบรรทัดฐานที่ไม่ถูกต้อง ต่อไปมีการร้องเรื่องราวลักษณะเช่นนี้ไปยังศาลรัฐธรรมนูญ แล้วศาลท่านก็รับ รับเสร็จท่านก็มีคำสั่งแบบนี้ละครับให้รัฐสภาซึ่งเป็น ๑ ในอำนาจของประเทศ ยุติหรือชะลอการดำเนินงานของเรา มันไม่ชอบ มันไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญ ในเรื่องของการแบ่งแยกอำนาจ ฉะนั้นท่านประธานครับ อยากกราบเรียนให้ท่านประธานได้เปิด

๕

ร ๑๕/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ศิริรัตน์ ๓/๒

โอกาสให้เพื่อนสมาชิกได้แสดงความคิดเห็นเราจะได้ฟังความคิดเห็นที่หลากหลายแล้วหาข้อสรุป แล้วผมกราบเรียนฝากไปยังศาลรัฐธรรมนูญด้วยนะครับ ฟังคำแถลงของศาลรัฐธรรมนูญรู้สึก ว่าท่านจะก้าวล่วงลงไปในเรื่องละเอียดของร่างรัฐธรรมนูญที่เรากำลังแก้ไขเพิ่มเติมกันอยู่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านประธานศาลรัฐธรรมนูญท่านพูดว่าอย่างไรครับ ท่านประธานครับ ท่านบอกว่าการจัดทำรัฐธรรมนูญทั้งฉบับที่เรากำลังจะก่อให้เกิด สสร. ขึ้นนี้ มันจะเป็นการ ปล່อยให้บุคคลที่เราเรียกว่า สสร. ไปพลิกฟ้า พลิกแผ่นดินอย่างไรก็ได้ ไม่สามารถจะไป ควบคุมได้ ไม่สามารถจะมีใครตรวจสอบได้ -----

- ๔/๑

ฉะนั้นเขาถึงหวัง เขาถึงกังวล อันเป็นที่มาของปัจจัยสำคัญที่ทำให้ศาลรัฐธรรมนูญมีมติที่จะรับเรื่องที่มีผู้ร้องไว้วินิจฉัย ซึ่งจริง ๆ แล้วกระบวนการวินิจฉัยคำร้องก็ไม่ชอบ ไม่ว่าจะเป็นการพิจารณาเจตนารมณ์ของการร่างรัฐธรรมนูญตั้งแต่ปี ๒๕๕๐ ในมาตรา ๖๓ หรือที่กลายมาเป็นมาตรา ๖๘ ของรัฐธรรมนูญปัจจุบันชัดเจนครับว่าขณะที่มีการร่าง ผู้ร่างได้พูดชัดเจนว่าการจะร้องประเด็นตามมาตรา ๖๘ วรรคแรกต้องร้องผ่านอัยการสูงสุด เพื่อให้อัยการสูงสุดได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงก่อน แล้วถึงมีความเห็นไปยังศาลรัฐธรรมนูญ ให้ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยสั่งห้ามกระทำหรือมีคำวินิจฉัยอื่นใด แต่วันนี้มันกลายเป็นว่าศาลรัฐธรรมนูญไปรับคำร้องเสียเอง โดยไม่ผ่านกระบวนการของอัยการสูงสุด ในที่สุดผลก็เกิดมาอย่างนี้ละครับ มาตรา ๖๘ วรรคสอง องค์กรที่เกี่ยวข้อง ๒ องค์กร มีความเห็นแตกต่างกันแล้วจะให้เราฟังใคร แล้วจะเอาบรรทัดฐานที่ไหนละครับมาใช้ แล้วต่อไปเราจะเชื่อถือองค์กรต่าง ๆ เหล่านี้ได้หรือไม่ ผมกราบเรียนนะครับว่า ในรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมชัดเจนว่าเราไม่มีเจตนาที่จะให้มีการหรือเปิดช่องให้มีการไปล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข หรือไปเปลี่ยนแปลงรูปของรัฐ หรือไปแตะต้องหมวดพระมหากษัตริย์ ดังที่ท่านประธานศาลรัฐธรรมนูญท่านวิทกกังวล เราเขียนไว้ชัดเจน แล้วเราก็มีกระบวนการตรวจสอบ ดังนั้นผมกราบเรียนท่านประธานว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญที่ท่านประธานเอง และเพื่อนสมาชิกรัฐสภาเราต้องยึดหลักการที่ถูกต้องในระบอบการปกครองประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแยกอำนาจฝ่ายบริหาร นิติบัญญัติ และตุลาการให้ชัดเจน ไม่น่าจะเปิดโอกาสให้ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมาก้าวล่วงอำนาจของแต่ละสถาบัน ไม่อย่างนั้นต่อไปบ้านเมืองมันไม่สามารถที่จะเดินไปตามครรลองอันถูกต้องของกฎหมาย ของหลักนิติธรรม และโดยเฉพาะอย่างยิ่งตามรัฐธรรมนูญที่พวกเรามีส่วนในการช่วยกันทำให้เป็นรัฐธรรมนูญฉบับที่ดีที่สุดฉบับหนึ่งที่จะถึงนี้ละครับ ฉะนั้นก็ฝากไปถึงท่านที่เกี่ยวข้องทั้งหลายว่าก่อนจะตัดสินใจทำอะไร ขอให้ยึดหลักการที่ถูกต้อง แล้วในที่สุดแล้วนะครับ หลักการที่ถูกต้องเท่านั้นเองจะสร้างความเชื่อถือศรัทธาให้กับพี่น้องประชาชนครับ ท่านประธานครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านวิรัตน์ กัลยาศิริ แล้วตามด้วยท่านสนธนา แสงภา ครับ

นายวิรัตน์ กัลยาศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สงขลา) : กราบเรียน
ท่านประธานรัฐสภา กระผม นายวิรัตน์ กัลยาศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์
จังหวัดสงขลา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ต้องขอขอบคุณท่านประธานที่กรุณาขออนุญาตให้กระผม
เป็นคนพูดเกี่ยวกับเรื่องนี้

เหตุผลสำคัญประการแรก ก็คือผมเป็นคนที่ยื่นเรื่องนี้ต่อสำนักงานอัยการสูงสุด
และต่อศาลรัฐธรรมนูญ ต้องเรียนครั้นว่าก่อนที่จะตัดสินใจจะทำเรื่องนี้ก็ใคร่ครวญ แล้วก็
สอบถามผู้รู้ โดยเฉพาะคนที่รู้เรื่องรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ คงไม่มีใครตีไปกว่าผู้ร่างรัฐธรรมนูญนั้น
ก็คือ สสร. ปี ๒๕๕๐ ผมสอบถามหลายสิบคนครั้นว่า มาตรา ๖๘ นี้ไปได้ก็ทาง ไปได้อย่างไร
สสร. ไม่ได้พูดอย่างเดียวครับ ทำเป็นหนังสือไปให้ศาลด้วย ยืนยันครั้นว่า สิทธิพิทักษ์รัฐธรรมนูญ
ซึ่งอยู่ในส่วนที่ ๑๓ ของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ผู้ทราบเหตุไปได้ ๒ ทาง ก็คือ ๑. ไปทางอัยการสูงสุด
เพื่อตรวจสอบข้อเท็จจริง และ ๒. ไปยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยสั่งการให้เลิกกระทำการ

เหตุผลสำคัญก็คือว่าในการไปยื่นต่ออัยการสูงสุดนี้ แต่ละคนก็ไปยื่นตามที่เราเห็น ปรากฏว่าไปยื่นกันทั้งหมด ๖ คน ใน ๖ คนบางท่านไปยื่นไว้ ๓ เดือน ๒ เดือนล่วงหน้า ไม่ใช่ยื่นอย่างเดียวท่านประธานครับ ยื่นแล้วสัปดาห์ต่อมา ๒ สัปดาห์ต่อมาก็ไปสอบถามว่าอัยการสูงสุดดำเนินการเรื่องนี้ไปถึงไหนแล้ว คำตอบก็คือว่ากำลังรอผู้ที่จะยื่นเรื่องอื่น คนที่ไปยื่นคนนั้นก็ถามว่ารอได้อย่างไร ท่านจะรู้ได้อย่างไรว่ามีใครมายื่นอีก แล้วประเด็นที่ยื่นนั้นมันเหมือนกันหรือต่างกับประเด็นที่ยื่นไปแล้ว ไม่มีคำตอบครับ ผมเองก็ไปยื่นกับอัยการสูงสุด ผมบอกกับผู้ที่รับเรื่องนะครับว่าบ้านเมืองวิกฤติขนาดนี้ ถ้าอัยการสูงสุดซึ่งเป็นองค์กรอิสระไม่ทำอะไรแล้ว บ้านเมืองฉิบหายขึ้นมาตัวใครตัวมันนะครับ คนที่รับเรื่องนั้นหน้าเสีย แล้วก็บอกว่าท่านวิรัตน์กำลังดำเนินการอยู่ ผมทราบจากข่าว จากสื่อ ท่านประธานว่าอัยการสูงสุดดำริที่จะให้มีการสรุปเรื่องของชั้นอนุกรรมการในวันที่ ๖ หรือวันที่ ๗ เดือนนี้ ซึ่งการแถลงว่าในการสรุปเรื่องวันที่ ๖ หรือวันที่ ๗ นี้เป็นวันหลังที่รัฐสภาได้ผ่านวาระที่สามไปเรียบร้อยแล้ว หลาย ๆ เรื่องที่พวกผมรู้สึกกังวลและไม่สบายใจ ยิ่งเมื่อวานอัยการสูงสุดแถลงมาเลยครับว่าอัยการสูงสุดนอกจากไม่รวบรวมแล้วยังได้วินิจฉัยเรียบร้อยแล้ว เพราะถ้าท่านประธานได้ตามอัยการแถลงของอัยการสูงสุดเมื่อวานนี้ท่านจะเห็นได้เลยครับว่าไม่ได้ศึกษา ไม่ได้รวบรวมอะไรเลย เพียงแต่ดูจากคำร้อง ดูจากคำร้องซึ่งตามอำนาจหน้าที่ในรัฐธรรมนูญนี่นะครับอัยการสูงสุดต้องตรวจสอบข้อเท็จจริง ไม่ตรวจสอบข้อเท็จจริงครับ ตรวจสอบแค่คำร้องไม่ใช่ตรวจสอบข้อเท็จจริง ตรวจสอบแค่คำร้อง ๒. วินิจฉัยเลยว่าการกระทำดังกล่าวนี้ไม่เป็นการขัดต่อมาตรา ๖๘ วรรคหนึ่ง อัยการทำเกินหน้าที่ ผมไม่ทราบวาเพื่อให้ความเห็นของอัยการนั้นรองรับในการประชุมวันนี้หรือวันถัดไปหรือไม่ครับ

โดยนัยที่กราบเรียนนะครับว่าเมื่อผมได้สอบถามทาง สสร. สสร. ก็บอกว่าเดินได้ ๒ ทาง เพราะสิทธิอันนี้เป็นสิทธิของประชาชนผู้ทราบเหตุที่จะสามารถพิทักษ์รัฐธรรมนูญได้ เป็นไปไม่ได้เลยครับสิทธิพิทักษ์รัฐธรรมนูญจะไว้ที่คนคนเดียวคืออัยการสูงสุด ก็ตรงกับความเห็นของผม ก็ตรงกับความเห็นของ สสร. ว่าเดินได้ทั้ง ๒ ทาง เพราะฉะนั้นพวกผมก็เดินแนวทางนั้น ต้องกราบขอบพระคุณศาลรัฐธรรมนูญที่ได้กรุณาสั่งการเหมือนกับเป็นการคุ้มครองเรื่องนี้ไว้ หลายคนนะครับแม้กระทั่งคนที่อยู่ทางไกลก็บอกว่าข้อบังคับมันจะเหนือรัฐธรรมนูญได้อย่างไร ผมไม่พูดให้ลืกลงไปกว่านี้ครับ ผมกราบเรียนครับว่าศาลรัฐธรรมนูญได้อาศัยมาตรา ๒๑๓ ซึ่งบัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญสามารถที่จะ ออกกฎ ออกระเบียบ

ดำเนินการใด ๆ เพื่อประโยชน์แห่งการพิจารณาได้ ศาลรัฐธรรมนูญได้อาศัยอำนาจตาม มาตรา ๓๐๐ วรรคท้าย ของรัฐธรรมนูญนี้ครั้นในกรณีที่ยังไม่มีพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาความของศาลรัฐธรรมนูญนั้น ให้ศาลรัฐธรรมนูญสามารถออกกฎ ออกระเบียบ ออกข้อบังคับเพื่อใช้ได้ ถ้ามว่าศาลรัฐธรรมนูญได้ออกกฎ ออกระเบียบ ออกข้อบังคับ เรื่องนี้หรือไม่ ออกครบท่านประธาน ได้ออกไปตั้งแต่ปี ๒๕๕๐ ในข้อ ๖ ท่านประธานคงจำได้ เขียนไว้ชัดเจนครั้นว่า ให้ศาลรัฐธรรมนูญสามารถนำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาบังคับใช้โดยอนุโลม คำว่าโดยอนุโลม แปลว่าอะไร ในประมวลวิธีพิจารณาความแพ่งมี กรณีขอคุ้มครองชั่วคราว ศาลเห็นครบว่าถ้าร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ถ้าผ่านออกไป ผลที่ตามมา คืออะไรครับ ผมเป็นคนอภิปรายเองถ้าท่านประธานจำได้ ผมอภิปรายว่าประธานที่ดีจะต้อง ๑. ๒. ๓. ๔.

๑. ต้องเป็นกลางอย่างชัดเจน

๒. ต้องไม่ฟังคำสั่งจากใคร

๓. ปฏิบัติหน้าที่อย่างมีนิติธรรม ท่านประธานจำได้ ปัญหาสำคัญก็คือว่าอะไรครับ ปัญหาสำคัญก็คือว่าเรื่องนี้เมื่อผ่านกฎหมายนี้ เมื่อผ่านรัฐธรรมนูญออกไปแล้ว ส.ส. ไปร่างรัฐธรรมนูญ ส.ส. จะร่างพลิกหัวพลิกหางอย่างไรนี่นะครับ กลับมาถึงสภานี้แทนที่จะให้ศาลรัฐธรรมนูญเป็นผู้วินิจฉัยหรือแทนที่จะให้พวกผม ๖๕๐ คน ส.ส. ๕๐๐ คน ส.ว. ๑๕๐ คน เป็นผู้วินิจฉัย เปล่าเลยครับ ไว้ที่คนคนเดียว นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ พวกผมกังวลครับ เพราะว่าพฤติกรรมที่ผ่านมาของคุณสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ นั้น ผมคงไม่ต้องพูดละครับ เดี่ยวก็มีการประท้วงว่าได้รับความเชื่อถือหรือไม่ แค่นั้น เพียงใด เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ถ้าปล่อยผ่านไป ถ้ามีการเปลี่ยนประเทศไทยจากประเทศอันหนึ่งอันเดียวกันแบ่งแยกไม่ได้เป็นมลรัฐ แล้วกลับมาที่สภา สภาโดยนายสมศักดิ์บอกว่าชอบแล้วส่งประชามติ ไม่มีองค์กรตรวจสอบใด ๆ ที่จะทำหน้าที่ในส่วนนี้ได้ เพราะฉะนั้นผมจึงต้องกราบขอบพระคุณท่านคณะตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ๗ ท่าน ใน ๘ ท่านที่ได้กรุณารับเรื่องนี้ และเห็นว่ากรณีเป็นไปตามมาตรา ๖๘ วรรคหนึ่ง วรรคสอง ผมเรียนท่านประธานต่ออีกสักเล็กน้อยครับว่า เหตุผลสำคัญที่ผมเห็นว่าการณที่มี การแก้ไขรัฐธรรมนูญนี้ผมอภิปรายครั้งแรกในห้องประชุมกรรมาธิการ ผมเป็นกรรมาธิการเสียงข้างน้อย ผมบอกกับท่านประธานได้เลยครับว่าเราไม่สามารถแก้ไขทั้งฉบับ โดยการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ผมไม่เห็นด้วยที่เสียงข้างมากไล่ผมออกจากห้องประชุมกรรมาธิการครับ ผมก็เคยบอกประธานแล้ว แต่ก็ไม่เป็นอะไร เราต่างคนต่างทำหน้าที่ ปัญหาที่สำคัญประการแรกก็คือเป็นการให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศโดยวิธีการซึ่งมิได้เป็นไปตามวิถีบัญญัติในรัฐธรรมนูญ อะไรบ้างครับ มาตรา ๒๙๑ ท่านประธานครับ มาตรา ๒๙๑ อนุญาตให้เฉพาะแก้ไขเพิ่มเติม ไม่อนุญาตให้จัดทำใหม่ทั้งฉบับ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ บอกชัดว่า รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศบทบัญญัติใดของกฎหมาย กฎหรือข้อบังคับขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนี้ บทบัญญัตินั้นใช้ไม่ได้ เห็นไหมครับ เมื่อรัฐธรรมนูญให้ทำเฉพาะแก้ไขเพิ่มเติม แต่รัฐบาลเสียงข้างมากส่งมาจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่มันไม่ได้อยู่แล้ว นั่นคือเรื่องที่ ๑

เรื่องที่ ๒ เราแทนที่จะให้ ๖๕๐ คนช่วยกันทำ หรือ ๖๕๐ คนไปตั้งกรรมาธิการทำ เปล่าครับ โอนอำนาจใน ๖๕๐ คนนี้ไปให้กับ ๙๙ คน พวกผมก็อภิปรายครับว่า พวกผม

๖๕๐ คน รวมทั้งประธานด้วยรับมอบอำนาจในการออกกฎหมายในทางนิติบัญญัติมาจากประชาชนชาวไทย ๖๗ ล้านคน เราไม่สามารถไปมอบต่อได้ อันนี้คือหลักกฎหมายทั่วไป ผมคงไม่ต้องเอาภาษิตกฎหมายภาษาลาติน (Latin) มาอภิปรายนะครับ เพราะฉะนั้น กราบเรียนกับท่านประธานว่าหน้าที่ในการทำเรื่องนี้ต้องเป็น ๖๕๐ คนพวกเรา ไม่ใช่ สสร. ๙๙ คน นั้นประการที่ ๒ นะครับ

ประการที่ ๓ มาตรา ๒๙๑ (๔) บัญญัติไว้ครับว่า กรณีมีร่างประชาชนด้วย อันนี้มีร่างของคุณธิดา มีร่างของท่าน ส.ส. ลำพูน ถ้ากรณีมีร่างประชาชนร่วมจะต้องทำประชามติก่อนลงวาระที่สอง ท่านประธานก็ไม่ทำนะครับ พวกเสียงส่วนมากก็ไม่ทำ

ประการต่อไป ท่านประธานครับ บอกว่าผู้ที่จะรับสนองพระบรมราชโองการนั้นมีอยู่ ๒-๓ มาตรา ก็คือนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรี ไม่มีรัฐธรรมนูญฉบับไหน ไม่มีข้อความใดในรัฐธรรมนูญให้นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ ประธานรัฐสภาเป็นผู้รับสนอง -----

ซึ่งเรื่องนี้ผู้ตรวจการแผ่นดินก็ได้ทำความเห็นมาที่ประธานรัฐสภาแล้ว เพราะฉะนั้นกระบวนการที่ผมอยากจะทราบก็คือว่าเมื่อคุณเรื่องนี้ ท่านประธานบอกว่าไม่ขัด ท่านสามารถก็บอกว่าไม่เกี่ยวนะครับ แต่ถ้าดูบริบทโดยรวมท่านประธาน ท่านประธานไปดูร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยความปรองดองแห่งชาติ พ.ศ. สิครับ ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยความปรองดองแห่งชาติ พ.ศ. จะผ่านสภาไม่ได้เลยถ้าไม่ลดมาตรา ๓๐๙ เพราะอะไรครับ เพราะว่าร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยความปรองดองแห่งชาติ พ.ศ. นั้นคนติดคุก ๒ ปี ก็ไม่ติดเงิน ๔๖,๐๐๐ ล้านบาทก็ได้คืน สิทธิที่ถูกตัดสิทธิการเลือกตั้งโดยคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ถูกยกเลิก คนเผาเมือง คนเผาบ้าน คนเผาศาลากลาง หลุดหมด แม้กระทั่งหมิ่นเบื้องสูงก็หลุดหมด เพราะฉะนั้นถ้าดูประกอบกัน ผมเอาแค่ ๒ พ.ร.บ. ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ..) พุทธศักราช กับแค่ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยความปรองดองแห่งชาติ พ.ศ. รวมกันนี่นะครับ เห็นได้ชัดเจนครับว่า

(นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบัญชีรายชื่อ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านวิรัตน์ มีผู้ประท้วงครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานสภาที่เคารพครับ กระผม สุนัย จุลพงศธร ในนามสมาชิกรัฐสภา ขอประท้วงท่านผู้อภิปรายขอประทานโทษเอ่ยนามท่าน ท่านวิรัตน์ครับ ผมนั่งฟังอภิปรายของท่านนั้นน่าจะขัดข้อบังคับ ประเด็นสาระที่คุยขณะนี้ จริง ๆ ท่านพูดได้ดีอยู่ครับ แต่ผมอยากขอความกรุณาท่านประธานว่าถ้าเราจะจำกัดให้อยู่ในประเด็นการหารือ ไม่ใช่ออกไปเป็นเรื่องปรองดองแล้วก็ออกไปเป็นเรื่องทัศนคติแล้ว ท่านครับ แม้จะไม่เอ่ยชื่อ ผมว่าวิธีการเสียดสีอย่างนี้นั้นไม่น่าจะเป็นเรื่องที่สร้างสรรค์ครับท่านประธาน เรื่องเฉพาะหารือกันในส่วนที่ท่านประธานได้แจ้งให้ทราบนี้ก็เป็นการสำคัญในหลักการอยู่แล้ว เป็นเรื่องใหญ่ ผมอยากจะให้ทั้งฝ่ายรัฐบาล และฝ่ายค้าน และท่าน ส.ว. นี้ใช้เวลานี้อภิปรายนำเสนอข้อกฎหมายหลักการปรัชญาให้ประชาชนได้ทราบ อย่ามาเสียดสีเลยครับ ท่านประธานครับ ขอให้ท่านประธานช่วยควบคุมด้วยครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านวิรัตน์ครับ ถ้าให้กระซิบอยู่ในประเด็นจะดีนะครับ เชิญต่อเลยครับ

นายวิรัตน์ กัลยาศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สงขลา) : ขอประทานโทษครับ โดยไม่มีเจตนาเสียตีสี่ เพราะว่าปรองดองก็คงต้องว่ากันในวันข้างหน้า แต่ผมยกตัวอย่างแค่ ๒ เรื่องให้ท่านประธานและเพื่อนสมาชิกได้เห็นว่ามันสำคัญ ถ้ายิ่งไปดูค่าแกลงของแกนนำของพรรครัฐบาลจะชัดครับว่า นาย ก บอกว่าจะต้องยุบศาลรัฐธรรมนูญ จะต้องยุบศาลปกครอง แล้วเมื่อวานบนเวทีข้าง ๆ สภาวันนี้ครับ ยุบศาลรัฐธรรมนูญ ชัดเจน เพราะฉะนั้นเมื่ออำนาจอธิปไตยที่เรารับมาจากพี่น้องประชาชน มีอำนาจนิติบัญญัติ อำนาจตุลาการ อำนาจบริหาร เมื่อเสียงข้างมากบอกว่ามีความจำเป็นที่จะต้องยุบอำนาจตุลาการ การตรวจสอบถ่วงดุลจะหมดไป มันก็เป็นประเทศเยอรมนีสมัยฮิตเลอร์ท่านประธาน เพราะฉะนั้นผมต้องขอขอบคุณท่านคณะตุลาการศาลรัฐธรรมนูญที่มองเห็นปัญหาที่จะคืบคลานเข้ามา เพราะอะไรครับ เพราะว่าหาก สสร. ร่างขึ้นมาอย่างไร คนที่ชี้ขาดไม่ใช่พวกผม ๖๕๐ คน ไม่ใช่ศาลรัฐธรรมนูญอีกแล้ว คือ นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ ที่นั่งอยู่บนบัลลังก์นะครับ เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ต้องเรียนว่ารัฐธรรมนูญให้อำนาจไว้หรือไม่ ต้องบอกครับว่ามาตรา ๒๑๖ เขียนชัดครับว่า คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญมีผลผูกพันรัฐสภา และศาลมีอำนาจตามมาตรา ๓๐๐ ตามมาตรา ๒๑๓ ที่สามารถออกกฎหมาย ออกข้อบังคับ ออกคำสั่งเพื่อคุ้มครองชั่วคราวไว้เป็นการชั่วคราว ถ้ามว่ารัฐธรรมนูญไม่ลงมติวันที่ ๕ ไม่ลงมติวันนี้ ไม่ลงมติวันที่ ๑๒ เลื่อนไปสักประมาณเดือน เดือนครึ่ง ประเทศชาติเสียหายตรงไหน ไม่มีหรอกครับ การที่ศาลเขาสั่งมา เขามีคำสั่งมาเช่นนั้น ถ้าศาลไม่มีอำนาจสั่ง เขาติดคุกครับ ตุลาการ ๗ คน ก็ติดคุกเหมือนกับใครทั้งหลาย เพราะฉะนั้นต้องเรียนครับว่าเมื่อรัฐธรรมนูญให้คำวินิจฉัยของศาลผูกพันรัฐสภา และมาตรา ๓๐๐ ให้ศาลออกกฎหมายระเบียบได้ ศาลได้ออกแล้ว เพราะฉะนั้นคำสั่งศาลที่อาศัยมาตรา ๓๐๐ มาตรา ๒๑๓ จึงมีผลผูกพัน ศาลไม่ได้วินิจฉัยครับว่าในการดำเนินการของรัฐธรรมนูญไม่ชอบหรือชอบ ศาลเพียงแต่บอกว่าให้ชะลอไว้จนกว่ารอผลวินิจฉัยนะครับ -----

ซึ่งไม่ทำให้ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดเสียหาย การรื้อไปเพียงเดือนครึ่งก็ไม่ทำให้บ้านเมืองวิบัติ ราคาพืชผลสิริรับ ราคาขายบ้านผมสิริรับที่รัฐบาลต้องรีบไปแก้ ไม่แก้ครับ รัฐมนตรีมาขึ้นเวที จะยุบศาลรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นด้วยความเคารพผมเห็นว่าเรื่องนี้เป็นกรปฏิบัติหน้าที่ ตามมาตรา ๓๐๐ ตามมาตรา ๒๑๖ ตามมาตรา ๒๑๓ เพราะฉะนั้นควรอย่างยิ่งที่รัฐสภา จะต้องรอฟังคำวินิจฉัยของศาลก็ชะลอไว้ไม่ลงมตีวันนี้ บ้านเมืองยังอยู่ได้ท่านประธาน ไม่ได้เสียหายครับ ศาลรัฐธรรมนูญไม่ได้แทรกแซงนิติบัญญัติ ขอบพระคุณ

(นายขจิตร์ ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรธานี ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านสนธยา แสงเภา ท่านขจิตร์มีอะไรครับ

นายขจิตร์ ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุดรธานี) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ขจิตร์ ชัยนิคม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรธานี ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขออ้างข้อบังคับ ข้อ ๔๓ วรรคสอง ผมเป็นคนผ่านร่างพระราชบัญญัติแก้ไขรัฐธรรมนูญทั้งวาระที่หนึ่ง และวาระที่สอง ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานว่าผมถูกใส่ร้ายจากการอภิปรายของท่านผู้มีเกียรติที่อภิปรายผ่านไป ท่านบอกว่าการที่พวกเราจะไปร่างมาตรา ๓ ให้แบ่งแยกประเทศแล้วเข้ามา ท่านประธานรัฐสภามีอำนาจคนเดียวก็จะผ่านไป ก็เกิดความเสียหาย ท่านใช้คำพูดไม่เหมาะสมด้วย ท่านบอกว่าจะเกิดคำอะไร ท่านใช้คำว่าฉิบหาย ผมก็ไม่อยากจะใช้ แต่คำที่ท่านพูดอย่างนี้ ผมกราบเรียนท่านประธานว่าในพระราชบัญญัติแก้ไขรัฐธรรมนูญ ทั้ง ๕ มาตรา เขียนไว้ชัดเจนครับ จะอภิปรายอย่างนี้ต่อไปไม่ได้ในสภานี้ เพราะในมาตรา ๒๙๑/๑๑ วรรคห้า บอกไว้ชัดเจนครับ บัญญัติให้ร่างรัฐธรรมนูญมีผลในการเปลี่ยนแปลงการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข หรือเปลี่ยนแปลงรูปแบบของรัฐ หรือเปลี่ยนแปลงแก้ไขบทบัญญัติในหมวดว่าด้วยพระมหากษัตริย์จะกระทำมิได้ แล้วเขียนต่อไปด้วยให้เป็นตกไป เมื่อเขียนชัดอย่างนี้แล้ว ทั้งวาระที่หนึ่ง รับหลักการ ทั้งวาระที่สอง อภิปรายอยู่ ๑๕ วัน แล้วจะมาอภิปรายแบบไม่รู้ ใช้ความรู้สึกต่อไปอย่างนี้ไม่ได้ครับ ให้ถอนครับ ถอนประเด็นว่าเมื่อพวกผมพิจารณาร่างกฎหมายแล้วจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงรูปแบบของรัฐนี้เสนอมาท่านประธาน เสนอไม่ได้อยู่แล้วครับ ต้องถอนคำอภิปรายคำนี้ครับ ไม่เช่นนั้นคนอื่น อภิปรายก็จะเพลิดเพลिनกันไปอีกครับ ขอบคุณครับ

๑๕

ร ๑๕/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

คันสนีย์ ๙/๒

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ก็ไม่เป็นอะไรครับ คงไม่ต้องถอนก็ได้ครับ แต่ให้เป็นบรรทัดฐานว่าในเมื่อมันมีระบุไว้ชัดอย่างที่ท่านขจิตร์ได้พูดถึงก็ไม่อยากให้คนอื่นได้นำมาพูดในลักษณะอย่างนี้นะครับ เชิญท่านสนธยา แสงภา เชิญครับ

พันตำรวจเอก สนธยา แสงภา สมาชิกวุฒิสภา (ภาคเอกชน) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม พันตำรวจเอก สนธยา แสงภา สมาชิกวุฒิสภาจากการสรรหองค์กรภาคเอกชน ในฐานะสมาชิกรัฐสภา

ในประการแรกต้องกราบขอขอบคุณท่านประธานที่ได้กรุณาคัดสรรชี้ให้กระผมได้แสดงในการปรึกษาหารือผ่านท่านประธาน ต้องกราบขอขอบคุณอย่างสูงยิ่งสำหรับที่ผมจะขออนุญาตใช้เวลาอันมีคุณค่าของรัฐสภาแห่งนี้แสดงความคิดเห็นใน ๒-๓ ประเด็น และไม่มากครับท่านประธานครับ ผมกราบเรียนว่าในประการแรกนั้นต้องขอขอบคุณผู้ที่มาร่วมชุมนุมอยู่ที่หน้ารัฐสภาและบริเวณใกล้เคียง ซึ่งได้ชุมนุมตามกฎหมายรัฐธรรมนูญนะครับ โดยขณะนี้ยังชุมนุมอยู่ด้วยความสงบ ปราศจากอาวุธ ผมเองอาจจะวิตกกังวลครับท่านประธาน สืบเนื่องจากว่ายศก็บอกแล้วว่าเป็นตำรวจ เนื่องจากว่าตามทางสืบสวนในเบื้องต้นนั้นทราบว่าจะเข้ามาล่าปากครับ -----

แต่ก็ได้ประสานกับทางกองบัญชาการตำรวจนครบาลบอกว่าทางตำรวจนั้นได้บริหารจัดการให้ทางผู้เข้าร่วมประชุมคือสมาชิกรัฐสภาได้อำนวยความสะดวกอย่างดียิ่ง กระผมจึงได้เข้ามาร่วมประชุมในวันนี้ กราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพว่าตามระเบียบวาระการประชุมในวันนี้ ท่านประธานได้กรุณาแจ้งให้สมาชิกรัฐสภาผู้เข้าร่วมประชุมในวันนี้กรุณารับทราบคำสั่งของศาลรัฐธรรมนูญตามคำวินิจฉัย ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ กระผมได้รับทราบแล้วครับท่านประธาน หลังจากที่ได้รับทราบจากท่านประธานแต่ก่อนหน้านี้ได้รับทราบจากสื่อมวลชนทางสถานีวิทยุและทีวีหลายช่อง และได้ฟังความเห็นที่หลากหลายจากอดีตสมาชิกรัฐสภา นักวิชาการ สิ่งหนึ่งท่านประธานที่กระผมเองในฐานะเป็นสมาชิกรัฐสภาได้ร่วมอยู่ในการอภิปรายในวาระที่สองของร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติม ในมาตรา ๒๙๑ ๑๕ วัน ๑๕ คืน ไม่ได้เคยขาดแม้แต่หนึ่งชั่วโมงก็อยู่ประชุมร่วมตลอด แต่การที่ท่านประธานได้กรุณาแจ้งให้รับทราบคำสั่งของศาลรัฐธรรมนูญนั้นกระผมมีความกังวลใจ จึงขอประทานกราบเรียนผ่านท่านประธานไปยังผู้ที่เกี่ยวข้องและสมาชิกรัฐสภาผู้ทรงเกียรติทั้งหลายว่าก่อนอื่นท่านประธานครับ หลายท่านล้วนแต่มีองค์ความรู้มีบอดี ออฟ นอลลิจ (Body of knowledge) ทั้งสิ้นที่จะแสดงความคิดเห็นที่หลากหลายตามระเบียบวาระการประชุมในวันนี้หรือในเรื่องอื่น ๆ ก็ตาม ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตที่จะนำทฤษฎีองค์กร ขออนุญาตอ่านนะครับ นีโอ คลาสสิกอล ออร์กาไนเซชัน (Neo classical organization) โดย แมรี พาร์กเกอร์ โพลเล็ตต์ นักวิชาการทางยุโรปครับ ได้เขียนไว้ ๖๕ ปีมาแล้วครับ ใกล้เคียง ๗๐ ปีแล้ว ได้เขียนหนังสือศิลปะการสั่งงานใช้ชื่อว่า เดอะ กิฟวิง ออฟ ออเดอร์ (The giving of order) ซึ่งมีความหมายในหลักของการบริหารดังนี้ครับ

๑. ให้มองความขัดแย้งไปในแง่ดีและความขัดแย้งนั้นเป็นเรื่องธรรมดา การแก้ไขการขัดแย้งโดยการยึดครองและการประนีประนอมก็อยู่ที่ท่านประธาน

ประการที่ ๒ ของเดอะ กิฟวิง ออฟ ออเดอร์ ได้พูดไว้ว่ามนุษย์นั้นไม่ชอบรับคำสั่ง ผู้สั่งจะต้องอาศัยศิลปะ โดยพยายามทำให้ผู้รับคำสั่งมีความรู้สึกว่าคุณสั่งนั้นเป็นสิ่งที่ต้องปฏิบัติตามโดยอัตโนมัติ และต้องพยายามให้ผู้รับคำสั่งมีความรู้สึกว่าคุณสั่งนั้นมาจากองค์กรและผู้ที่มีหน้าที่ ท่านประธานครับ ผมเองไม่บังอาจที่จะก้าวล่วงไปยังศาลรัฐธรรมนูญ แต่จะขอตั้งข้อสังเกตผ่านท่านประธานไปยังผู้ที่ได้รับฟังอยู่ที่วราชอาณาจักรและนอกราชอาณาจักรไทยและที่ประชุมแห่งนี้ว่า ในบทของรัฐธรรมนูญในการปฏิบัติหน้าที่ของ

๑๗

ร ๑๕/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

สะแกวัลย์ ๙/๒

สมาชิกรัฐสภานั้น ผมกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพว่า ในประการแรกก็ต้องยึดข้อบังคับการประชุมของรัฐสภา พุทธศักราช ๒๕๕๓ และรัฐธรรมนูญในฉบับปัจจุบัน ซึ่งในมาตรา ๓ ได้วางหลักไว้ชัดแจ้งว่าอำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนชาวไทย พระมหากษัตริย์ผู้ทรงเป็นประมุขทรงใช้อำนาจนั้นทางรัฐสภา คณะรัฐมนตรีและศาล ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ ท่านประธานครับ ผมตั้งสมมุติฐานว่าถ้าสมาชิกรัฐสภาผู้ทรงเกียรติทั้งหลายจะเพิกเฉยไม่ลงมติตามวาระที่สามซึ่งได้กำหนดโดยหลักการไว้ ๑๕ วัน อาจจะหลังจากนั้นเล็กน้อยก็ไม่น่าจะเสียหาย แต่ในทางกลับกันนั้นถ้ารัฐสภาจะเพิกเฉยรอฟังคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญซึ่งท่านประธานได้กรุณาแจ้งในระเบียบวาระดังกล่าวไว้แล้วนั้น -----

- ๑๐/๑

ผมมีความกังวลใจว่าในเมื่อเพิกเฉยจะนำไปสู่มาตรา ๗ แห่งรัฐธรรมนูญหรือไม่ ซึ่งผมคิดว่าไม่เคยมีคำสั่งดังกล่าวมาก่อนนะครับ กระผมเองก็มีพื้นฐานทางด้านนิติศาสตร์ ดังนั้นผมเกรงว่าถ้าเพิกเฉยก็จะนำไปสู่มาตรา ๗ ในเมื่อไม่มีบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้บังคับแก่กรณีใดให้วินิจฉัยไปตามประเพณีการปกครองครับ ประเพณีการปกครองในที่นี้ของกระผมหมายความว่าต้องรอคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ ท่านประธานครับ จากหลักการและเหตุผลดังที่กราบเรียนมาดังกล่าวข้างต้น ๓-๔ นาทีนั้น กระผมขอวิงวอนผ่านท่านประธานรัฐสภาด้วยความเคารพว่าท่านมีหน้าที่จะต้องควบคุมการอภิปรายของสมาชิกรัฐสภาให้เป็นไปตามข้อบังคับ ในบางครั้งท่านอาจจะเคร่งครัด บางครั้งท่านอาจจะประนีประนอมก็อยู่ที่พาราดาม (Paradigm) หรือสถานการณ์นั้น ๆ ดังนั้นในช่วงทำนี้กระผมหวังว่าสมาชิกผู้ทรงเกียรติของรัฐสภาที่มีทั้งสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอันทรงเกียรติยิ่ง ผมขอเน้นนะครับ อันทรงเกียรติยิ่ง จะใช้วิจาร์ณญาณในการตัดสินใจ และใช้ถ้อยคำที่เหมาะสมในการอภิปราย แสดงความเห็นผ่านท่านประธานครับ กระผมขอกราบขอบพระคุณท่านประธานอีกครั้งหนึ่งครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านวัฒนาเชิญครับ

นายวัฒนา เมืองสุข สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม วัฒนา เมืองสุข สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบบัญชีรายชื่อ พรรคเพื่อไทย ขออนุญาตใช้เวลาของสภาอภิปรายให้การสนับสนุนให้สภาแห่งนี้ทำหน้าที่ของสภาต่อไปดังนี้ครับ กระผมขอกราบเรียนท่านประธานในเบื้องต้นว่าปัจจุบันไม่มีกฎหมายไหนห้ามแก้รัฐธรรมนูญ ดังนั้นกระบวนการยื่นขอแก้ไขรัฐธรรมนูญที่ทำตามมาตรา ๒๕๑ ได้ดำเนินการไปโดยชอบแล้ว ถ้าท่านประธานจะถามต่อไปว่าประเพณีการแก้รัฐธรรมนูญโดยการตั้งสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญเพื่งปฏิบัติครั้งนี้เป็นครั้งแรกหรือไม่ ก็ตอบว่ากระทำมาหลายครั้งเกินกว่า ๓ ครั้ง ๓ ครั้งสุดท้ายก็คือเมื่อมีการแก้รัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๔๐ เรามีการแก้มาตรา ๒๑๑ จำกัดได้ดี หรือแม้กระทั่งรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ ที่ทุกท่าน ขอประทานโทษครับ ที่หลายท่านหวงนักหวงหนา ก็ร่างโดยสภาร่างรัฐธรรมนูญเช่นกัน แต่สภาร่างรัฐธรรมนูญฉบับที่กำลังดำเนินการนี้เป็นสภาร่างที่มีความเป็นประชาธิปไตยสูงสุด เพราะมาจากการเลือกตั้งของประชาชน ท่านประธานที่เคารพครับ ปัญหาที่เกิดขึ้นในวันนี้ปัญหาสำคัญก็คือกรณีตามมาตรา ๖๘ ใช้บังคับกับกรณีของมาตรา ๒๕๑ ได้หรือไม่ กระผมกราบเรียนท่านประธานว่าบทบัญญัติในมาตรา ๖๘ เขาใช้กับกรณีหมวด ๓ ครับ หมวด ๓ ของรัฐธรรมนูญ

ถ้าท่านประธานจะเปิดดูจะจั่วหัวว่าสิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย จะมีบทบัญญัติตั้งแต่มาตรา ๒๖ เป็นต้นไป แล้วก็ไปจบที่มาตรา ๖๘ ในสิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย มีทั้งสิทธิในการชุมนุม สิทธิในการแสดงความคิดเห็น หมายความว่าสิทธิทั้งหลายทั้งปวงที่กฎหมายอนุญาตเหล่านี้ ท่านจะใช้ในทางที่ไปปลบล้างการปกครองในระบอบประชาธิปไตยดังว่าไม่ได้ แต่กรณีมาตรา ๒๙๑ ไม่อยู่ในเรื่องการใช้สิทธิท่านประธานที่เคารพครับ การแก้ไขรัฐธรรมนูญไม่ได้เป็นเรื่องสิทธิและเสรีภาพ มันถูกแยกไว้เป็นหมวดต่างหาก ถ้ามว่าบรรทัดฐานดั้งนี้เคยมีเกิดขึ้นหรือไม่ กราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพว่ากรณีดังว่านี้เคยเกิดขึ้นมาแล้ว เมื่อปี ๒๕๔๙ ถ้าพรรคประชาธิปัตย์จะจำได้ดี เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๙ นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล ได้ไปยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ กล่าวหาว่านายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ซึ่งเป็นหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ขณะนั้นได้ขอพระราชทานนายกรัฐมนตริตามมาตรา ๗ ถือว่าเป็นการให้ได้มาซึ่งอำนาจ ได้ขอพระราชทานนายกรัฐมนตริตามมาตรา ๗ ถือว่าเป็นการให้ได้มาซึ่งอำนาจที่ไม่เป็นไปตามวิธีที่บัญญัติไว้ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๓ ในขณะนั้น

ซึ่งรัฐธรรมนูญในมาตรา ๖๓ เมื่อปี ๒๕๔๐ มีบทบัญญัติเหมือนมาตรา ๖๘ ทุกประการ เปลี่ยนอย่างเดียวครับจากคำว่า รู้ เป็น ทราบ ศาลรัฐธรรมนูญในวันนั้นได้พิจารณาแล้ว มีคำสั่งว่าการใช้สิทธิตามมาตรา ๖๓ เฉพาะอัยการสูงสุดเท่านั้นที่ใช้ได้ ผู้ร้องซึ่งเป็นบุคคลธรรมดา ใช้ไม่ได้ กระผมขออนุญาตกราบเรียนผ่านท่านประธานไปยังศาลรัฐธรรมนูญด้วยครับว่า กรณียาความจำสั่น เหตุที่คำสั่งนี้ไม่เป็นที่แพร่หลาย เพราะเป็นคำสั่งยกคำร้องของ ศาลรัฐธรรมนูญ กระผมให้คนไปค้น ขณะนี้ได้สำเนาถ่ายรับรองตราครุฑมาเรียบร้อยแล้ว เดี่ยวจะ กราบเรียนท่านประธานว่าศาลไม่มีอำนาจที่จะรับคำร้องดังว่านี้ กระผมกราบเรียนต่อไปว่า การที่ศาลใช้อำนาจสั่งท่านประธานตามคำสั่งที่ว่ามานี้ เป็นการใช้อำนาจที่เกินเลยจาก รัฐธรรมนูญ ถามว่าศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจดังว่าอย่างไร ตอบว่ามีอำนาจตามมาตรา ๒๑๓ เท่านั้นเองครับ และที่เป็นปัญหาในวันนี้กระผมขอประณาม ถ้าท่านประธานดูรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ มาตรา ๓๐๐ วรรคห้าจะบัญญัติว่าภายใน ๑ ปี จะต้องจัดทำพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาความในศาลรัฐธรรมนูญให้แล้วเสร็จ บัดนี้ รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ บังคับใช้มา ๕ ปีแล้วครับ ยังไม่มีประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ ในศาลรัฐธรรมนูญ ถามว่าเป็นหน้าที่ของใครต้องนำเสนอกฎหมาย ท่านประธานกรุณาเปิดดู มาตรา ๑๓๘ ของรัฐธรรมนูญฉบับนี้ และมาตรา ๑๓๙ เขาจะบอกว่าเป็นหน้าที่ของ ศาลรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นผมถามท่านประธานว่า วันนี้องค์กรตามรัฐธรรมนูญไม่ทำ หน้าที่ของตัวเองตามรัฐธรรมนูญแล้วทำให้เกิดความเสียหาย ใครจะรับผิดชอบ นั่นคือเหตุ ที่มีการใช้อำนาจที่เกินเลย เพราะถ้าเสนอเป็นร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญให้ สภาแห่งนี้พิจารณา สภาต้องตรวจสอบครับ ศาลก็เลยสนุกสนานกับการไปออกข้อกำหนด ที่เกินเลยจากอำนาจ ถามว่าทำไมข้อกำหนดของศาลเกินเลยจากอำนาจ ท่านประธานครับ การใช้อำนาจในระหว่างองค์กรตามรัฐธรรมนูญด้วยกัน จะต้องมีการคุ้มครอง การที่ศาล ไปอ้างประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาตรา ๒๖๔ ซึ่งเป็นเรื่องวิธีการคุ้มครอง ชั่วคราวก่อนศาลพิพากษา เป็นการคุ้มครองสิทธิในทางแพ่งครับ เรื่องของการเมืองตาม รัฐธรรมนูญมันไม่ใช่สิทธิทางแพ่ง และที่สำคัญถ้าจะไปอ้างวิธีพิจารณาความแพ่ง ผู้ที่ร้อง ขอให้ศาลคุ้มครองชั่วคราวต้องมีคำร้องต่างหาก ไม่ใช่ศาลไปจินตนาการและไปคิดเอาเอง กระผมไปตรวจสอบดูคำร้องที่พรรคประชาธิปัตย์หรือทุกคนยื่นต่อศาล แล้วมีคำร้องใบเดียว ไม่ได้มีคำร้องต่างหากเลยขอให้ศาลใช้วิธีคุ้มครองชั่วคราว สั่งระงับยับยั้งหรืออะไร นี่แสดง

๒๑

ร ๑๕/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

กนกวรรณ ๑๑/๒

ให้เห็นว่าheimgerimใช้อำนาจกันจนเลยขอบเขต ถ้ามว่าheimgerimขนาดนี้ได้เพราะอะไร ก็เพราะว่าบหลงโทษ

(นายวิทยา แก้วภราดัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านวิทยากรรับ

นายวิทยา แก้วภราดัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) :

ท่านประธานที่เคารพ กระผม วิทยา แก้วภราดัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมก็อยากให้การอภิปรายในสภาเป็นไปด้วยความเรียบร้อยครับ แล้วก็ไม่ใช่เป็นการปะทะกันระหว่างองค์กร และขออนุญาตประท้วงตามข้อ ๔๓ วรรคสองครับ เพราะว่าถ้าท่านประธานนั่งก้มหน้าอ่านแล้วไม่ฟังนะครับ ท่านรู้ไหมครับที่เราหลุดคำก็คำไปแล้วเพื่อปะทะกับองค์กรในกระบวนการประชาธิปไตย เราพยายามที่จะปะทะกับศาลยุติธรรมด้วยวาจาที่ผมเข้าใจว่าบุคคลภายนอกอย่างศาลเขามาแก้ตัวไม่ได้ครับ อย่างเช่นการจะพูดว่าความจำสั่น ผมว่าไม่จำเป็นต้องใช้คำอย่างนี้ได้ครับ ไม่ต้องไปดูถูกเหยียดหยามศาลรัฐธรรมนูญถึงขั้นว่าความจำสั่น ไม่ต้องใช้คำว่า ประณาม ไม่ต้องใช้คำว่า จิตนาการ ไม่ต้องใช้ความว่าคิดเอาเอง อย่างนี้ผมเข้าใจว่ามันเป็นการใช้วาจาที่เสียตีสี่ ซึ่งศาลรัฐธรรมนูญท่านก็ไม่ได้นั่งอยู่ตรงนี้ แล้วก็คิดว่าท่านประธานต้องนั่งฟังแทนนะครับ ไม่เช่นนั้นแล้วท่าจะลากรัฐสภาทั้งหมดไปเผชิญหน้ากับหนึ่งในองค์กรอธิปไตยของประเทศไทยครับ

- ๑๒/๑

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านวัฒนาครับ ก็เอาสรุปว่าช่วยระมัดระวังหน่อยก็แล้วกัน เชิญต่อครับ

นายวัฒนา เมืองสุข สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ขออนุญาตกราบเรียนอย่างนี้นะครับ คำสั่งของศาลรัฐธรรมนูญ เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม เป็นคำสั่งของศาลรัฐธรรมนูญเองอยู่ในองค์กรของศาลท่านเอง ถ้าท่านจะได้กรุณาตรวจสอบสิ่งที่ท่านเคยสั่งไว้เป็นบรรทัดฐานแล้วกรณีก็จะไม่ยุ่งวุ่นวายแบบนี้ ที่กระผมกราบเรียนเพราะว่าการใช้อำนาจใด ๆ ก็แล้วแต่ที่ไปกระทบถึงองค์กรอื่นต้องมีกฎหมายรองรับครับท่านประธาน การออกข้อกำหนดใช้ได้เฉพาะในองค์กรของท่าน จะก้าวล่วงไปสั่งยังองค์กรอื่นโดยไม่มีกฎหมายรองรับ ไม่มีประเพณีให้ปฏิบัติครับ ท่านประธานที่เคารพครับ สิ่งที่สภาแห่งนี้ควรจะทำคืออะไร กระผมกราบเรียนให้กำลังใจท่านประธานว่าเมื่อศาลรัฐธรรมนูญไม่มีอำนาจใด ๆ ที่จะไปปรับคำร้องตามมาตรา ๖๘ ไว้วินิจฉัยในกรณีดังว่านี้ กระผมก็ขอให้สภาเดินทางต่อไปซึ่งสภาจะมีทางออกดังนี้ครับ อย่างแรกผมเรียกร้องไปยังผู้ตรวจการรัฐสภาให้ใช้อำนาจของท่านตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๔๔ (๑) (ค) คือแจ้งไปยังศาลรัฐธรรมนูญว่าท่านได้ใช้อำนาจเกินเลยจากรัฐธรรมนูญแล้ว รัฐธรรมนูญไม่ได้ให้อำนาจท่านดังว่านี้ ถ้ามว่าบรรทัดฐานที่บอกว่าท่านใช้อำนาจเกินเลยคืออะไร ก็คือคำสั่งของท่านเองที่สั่งว่าเรื่องนี้ผู้ร้องที่เป็นบุคคลธรรมดา ร้องไม่ได้ ต้องให้อัยการสูงสุดเท่านั้นนะครับ ถ้าไม่มีหลักฐานเดี่ยวกระผมจะเอาเอกสารเอาคำสั่งศาลตรงนี้แนบทำยให้กับท่านประธานเพื่อส่งไปยังผู้ตรวจการรัฐสภาให้ทำหน้าที่ท่านประธานครับ

ประการที่ ๒ ที่ควรจะทำก็คือเร่งรัดให้ศาลรัฐธรรมนูญได้ทำหน้าที่ของตัวเอง ตามมาตรา ๑๓๘ และมาตรา ๑๓๙ เสนอร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาความในศาลรัฐธรรมนูญเสีย จะได้ใช้เป็นบรรทัดฐาน อันนี้ควรจะทำเพราะล่วงเลยมาเป็นเวลา ๕ ปีแล้วนะครับ

ประการที่ ๓ รัฐสภาแห่งนี้ควรจะต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ การที่รัฐสภาหยุดไปฟังสิ่งที่ไม่ได้มีอำนาจก็จะเท่ากับรัฐสภานี้ปฏิบัติขัดต่อรัฐธรรมนูญเสียเอง ถ้ามว่าท่านสมาชิกแห่งนี้ได้ลงมติตามรัฐธรรมนูญแล้วนี่จะมีความรับผิดชอบใด ๆ หรือไม่ กราบเรียนท่านประธานว่ารัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๐ บัญญัติไว้ชัดเจนครับ การลงคะแนนของสมาชิกถือเป็นเอกสิทธิ์คุ้มครอง ผู้ใดจะเอาไปฟ้องร้องในทางใดทางหนึ่งมิได้ ดังนั้นที่ท่าน

๒๓

ร ๑๕/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

สวรรยา ๑๒/๒

ประธานศาลรัฐธรรมนูญท่านพยายามจะบอกนักบอกหนาว่าถ้าลงคะแนนถ้าทำอะไรแล้ว ต้องรับผิดชอบ ผมยินดีรับผิดชอบครับ รัฐธรรมนูญคุ้มครองสมาชิกทุกท่านถือเป็นเอกสิทธิ์ แล้วสิทธิของสมาชิกที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองเขาไม่ได้คุ้มครองสมาชิกครับ เขาคู่ครองสิทธิของประชาชน ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมอยากให้สภาแห่งนี้ได้ช่วยกันพิจารณา ได้ยอมรับความจริงเสียทีเถอะครับว่ารัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ มีจุดบกพร่องจริง ๆ เหตุที่ทำให้ องค์การตามรัฐธรรมนูญใช้อำนาจที่เกินเลย โดยเฉพาะศาลรัฐธรรมนูญนี้กระผมกราบเรียนว่า เพราะอำนาจการถ่วงดุลมันล้มเหลว บทลงโทษที่ศาลรัฐธรรมนูญจะต้องได้รับหากใช้อำนาจ เกินเลยคืออาจจะถูกถอดถอนจากสมาชิกวุฒิสภาตามมาตรา ๒๗๕ แต่ถ้าท่านประธานไปดู มาตรา ๒๑๓ รัฐธรรมนูญท่านประธานจะเห็นว่าคนที่แต่งตั้ง ส.ว. สรรหา ก็คือประธาน ศาลรัฐธรรมนูญนั่นละ เพราะฉะนั้นตรงนี้นั้นมันเป็นประโยชน์ที่ขัดกัน ขัดต่อหลักนิติธรรม อย่างชัดเจน อย่างนี้ยิ่งแสดงให้เห็นว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้มีปัญหาแล้วครับ ถ้ารัฐสภาแห่งนี้ทำ หน้าที่ที่ผิดรัฐธรรมนูญ อาจจะถูกระงับพรรค อาจจะถูกลดถอน แต่ศาลรัฐธรรมนูญที่ทำการที่ ผิดหรือขัดบัญญัติรัฐธรรมนูญนี้ความรับผิดชอบของท่านไม่มีครับ กระผมเรียกร้องให้สมาชิก แห่งนี้ได้ช่วยกันสร้างกติกาที่เป็นสากลเถอะครับ ท่านประธานครับ การปกครองในระบอบ ประชาธิปไตยเขาก็ปกครองด้วยเสียงข้างมาก เพราะฉะนั้นวาทกรรมที่บอกเสียงข้างมากลากไปนี้ เลิกพูดเสียทีเถอะครับ เสียงข้างน้อยมันลากไม่ได้หรือครับ แต่เสียงข้างน้อยจะต้องได้รับฟัง ด้วยความเคารพ ซึ่งกระผมก็เห็นว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับนี้เสียงข้างน้อยผมว่าได้รับความเคารพมากที่สุดตั้งแต่ประเทศไทยมีประเทศมา เราฟังท่าน ๑๕ วัน ๑๕ คืนนี้ยังไม่ฟัง ด้วยความเคารพหรือครับ ยังไม่เห็นความสำคัญของเสียงข้างน้อยหรือครับ -----

แต่ไม่ได้แปลว่าฟังแล้วต้องเอาตาม วันนี้กติกาหรือหลักการของประเทศต้องเป็นสากลครับ จึงจะได้รับการยอมรับ รัฐธรรมนูญฉบับนี้มีปัญหามากมายด้วยตัวของรัฐธรรมนูญเอง ไม่ว่าจะเป็นที่มาของรัฐธรรมนูญ ไม่ว่าจะเป็นการเข้าสู่อำนาจ ไม่ว่าจะเป็นการสร้างดุล การตรวจสอบที่ล้มเหลว เรามาร่วมมือกันสร้างไม่ได้หรือครับ ข้อห่วงใยของท่านไม่ว่าจะเป็น เรื่องสถาบัน พวกผมก็ห่วงใยครับ แล้วไม่เคยคิด ไม่เคยมีความคิดในเรื่องการเปลี่ยนแปลง รูปแบบของรัฐ ไม่เคยมีความคิดจะเปลี่ยนแปลงระบอบการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ไม่เคยแม้กระทั่งคิด หรือแม้กระทั่งในร่างที่จะนำไปสู่ การลงมติในวาระที่สาม มาตรา ๒๙๑/๑๑ วรรคห้า เขาเขียนไว้ชัดเจน ยืนยันไว้ขณะนี้แล้ว ท่านยังมีความไม่สบายใจเรื่องอะไรครับ

ท่านประธานครับ ท้ายที่สุดผมกราบเรียนท่านประธานแบบนี้ครับว่า หลักการที่สำคัญที่จะทำให้สังคมไทยมันเดินหน้าไปได้ เรามีความขัดแย้งกันมาพอสมควรแล้ว ก็คือพวกเราต้องมาทำสัญญาประชาคมร่วมกันว่าประเทศไทยจะต้องปกครองด้วยกฎหมายครับ แต่เป็นกฎหมายที่มาจากหลักนิติธรรม กฎกติกาที่ได้รับการยอมรับต้องเป็นกติกาที่เป็นสากล ความเชื่อที่จะบอกว่าเห็นแก่คนนั้น เห็นแก่คนนี้ เห็นแก่สิ่งนั้น สิ่งนี้เถอะ หมดไปแล้วครับ ไม่ได้รับการยอมรับแล้ว เอากติกา เอากฎหมายเถอะ ถ้าสภาแห่งนี้จะมาร่วมกันสร้างกติกา ที่เป็นสากลเป็นที่ยอมรับ กระผมคิดว่าจะเป็นประโยชน์กับประเทศชาติครับ ผมเรียกร้อง ท่านประธานผ่านไปยังศาลรัฐธรรมนูญ ถ้าท่านไม่มั่นใจในสิ่งที่กระผมได้อภิปราย กรุณาไป เปิดคำสั่งของท่านเองเมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ถ้าเห็นแล้วท่านทำได้ ๒ อย่างครับ

อย่างแรก ก็คือสั่งยกคำร้อง ด้วยความหลงผิดไม่มีใครว่า ส่วนสภาแห่งนี้ ถ้าเดินหน้าลงมติไปแล้ว ศาลรัฐธรรมนูญเองก็ไม่มีประโยชน์ที่จะรับคดีไว้วินิจฉัย เพราะอำนาจตามมาตรา ๖๘ มันเป็นอำนาจในเชิงป้องกัน เมื่อการกระทำนั้นเกิดขึ้นแล้วคดี ก็หมดความจำเป็นที่จะรับไว้พิจารณาต่อไป ศาลรัฐธรรมนูญก็ต้องจำหน่ายคดี หน้าที่ของ ศาลรัฐธรรมนูญมีอย่างนั้นซึ่งเป็นไปตามข้อกำหนด เพราะฉะนั้นกระผมเรียกร้องให้สภาแห่งนี้ ได้ทำหน้าที่ต่อไปตามรัฐธรรมนูญ ขอให้มั่นใจว่าสิ่งที่เราจะเดินหน้าต่อไปนี้เป็นความถูกต้อง ถูกต้องประการที่สำคัญคือศาลรัฐธรรมนูญไม่มีอำนาจจริง ๆ ที่จะรับคำร้องตามมาตรา ๖๘ ไว้พิจารณาครับ ขอกราบขอบพระคุณครับ

๒๕

ร ๑๕/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

วาสนา ๑๓/๒

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านเทพไทครับ

นายเทพไท เสนพงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียนท่านประธาน กระผม เทพไท เสนพงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ต่อวาระการประชุมที่ท่านประธานได้นำเรียนต่อที่ประชุมแห่งนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งวาระการประชุมวาระที่หนึ่ง เรื่องที่ประธานจะแจ้งให้ที่ประชุมทราบ นั่นก็คือรับทราบคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ กรณีศาลรัฐธรรมนูญได้รับคำร้องให้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ ถ้าดูวาระของการประชุมผมคิดว่าทุกคนก็เข้าใจนะครับว่าเป็นการแจ้งเพื่อทราบต่อที่ประชุมแห่งนี้ แต่ว่าท่านประธานกลับเปิดโอกาสให้สมาชิกได้แสดงความคิดเห็น ซึ่งเปรียบเสมือนกับเป็นวาระเพื่อพิจารณา ก็เลยต้องถามท่านประธานว่าท่านประธานมีวัตถุประสงค์ใดที่เสนอวาระแบบนี้ขึ้นมา แล้วก็เปิดโอกาสให้เพื่อนสมาชิกได้อภิปราย ผมอยากจะเรียนกับท่านประธาน ถ้าหากว่าท่านประธานมีเจตนาที่จะฟังความคิดเห็นของเพื่อนสมาชิกในสภาแห่งนี้ เพื่อจะเป็นข้อสรุปในการตัดสินใจของท่านประธานในการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งตามคำสั่งของศาลรัฐธรรมนูญ ผมต้องเรียนกับท่านประธานว่าหาข้อสรุปได้ยากครับ ท่านประธานครับ เพราะสมาชิกในสภาแห่งนี้จำนวน ๕๐๐-๖๐๐ คน ล้วนแล้วแต่มีพื้นฐานความคิดทางการเมือง ความเห็นทางข้อกฎหมายแตกต่างกัน และสมาชิกหลายท่าน ผมคิดว่าก็ยังไม่เข้าใจถ่องแท้เรื่องข้อกฎหมายในรัฐธรรมนูญเสียด้วยซ้ำไปว่ามีความคิดเห็นตรงกับคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญหรือไม่ -----

- ๑๔/๑

เพราะฉะนั้นผมคิดว่าท่านประธานเปิดโอกาสให้เพื่อนสมาชิกได้แสดงความคิดเห็นในทัศนคติส่วนตัวหรือความเห็นของเพื่อนสมาชิกก็นำแต่จะมาสู่ความขัดแย้งทางด้านความคิดและหาข้อสรุปไม่ได้ และสิ่งที่เพื่อนสมาชิกได้อภิปรายที่ผ่านมาท่านประธานก็ได้เห็นว่าหลายท่านมีการพาตึงไปยังองค์กรอิสระ องค์กรภายนอก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้คำในลักษณะบอกว่าศาลรัฐธรรมนูญเหิมเกริม ต้องเรียนกับท่านประธานครับ ถ้าท่านประธานเปิดให้มีการอภิปรายในลักษณะเช่นนี้ปฏิเสธไม่ได้ครับว่าจะมีการพาตึงมายังองค์กรอิสระ ไม่ว่าจะเป็ ศาลรัฐธรรมนูญหรือการทำงานของสำนักงานอัยการสูงสุด ซึ่งคนเหล่านี้ก็ไม่สามารถที่จะเข้ามาชี้แจงข้อกล่าวหาของเพื่อนสมาชิกในสภาแห่งนี้ได้เลย มันไม่เป็นธรรมอย่างยิ่งครับ ท่านประธาน ถ้าหากว่าท่านประธานจะเปิดโอกาสให้คนหนึ่งคนใดขึ้นมาวิพากษ์วิจารณ์แล้วก็ถล่มการทำงานขององค์กรอิสระทั้ง ๒ องค์กร ที่เกี่ยวข้องกับมาตรา ๖๘ ผมเองต้องเรียนกับท่านประธานนะครับว่าเรื่องนี้ผมสนับสนุนการทำงานของท่านประธานเต็มที่ เป็นเรื่องแรกนะครับ ซึ่งที่ผ่านมาท่านประธานก็ทราบผมไม่ได้สนับสนุนการทำงานของ ท่านประธานในหลายประเด็น แต่ว่าสำหรับประเด็นนี้ผมสนับสนุนเต็มที่ ให้ท่านประธาน ได้ใช้ภาวะผู้นำ ให้ใช้วุฒิภาวะการณเป็นประมุขฝ่ายนิติบัญญัติว่าจะดำเนินการอย่างไร ต่อคำสั่งของศาลรัฐธรรมนูญ เพราะที่ผ่านมาท่านประธานก็ได้แสดงภาวะผู้นำอยู่ตลอดแต่ว่า เป็นภาวะผู้นำที่ไม่ตรงกับแนวความคิดของผม ท่านประธานก็จะพูดอยู่ตลอดว่าเป็นสิทธิของ ท่านประธาน ผมรับผิดชอบเอง แต่ว่าพอเรื่องแบบนี้ท่านประธานนำมาหารือในที่ประชุม ทั้ง ๆ ที่ไม่มีความจำเป็นด้วยซ้ำไปครับท่านประธาน ต้องเรียนกับท่านประธานว่าผมอยากจะให้ท่านประธานดำเนินการไปเลยอย่างไรอย่างหนึ่ง ท่านประธานจะปฏิบัติตามคำสั่งของศาลรัฐธรรมนูญหรือไม่ก็ได้ หรือจะไม่ปฏิบัติก็ได้ อันนี้ผมเคารพดุลยพินิจท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นผมต้องเรียนกับท่านประธานนะครับว่า ท่านประธานต้องตัดสินใจว่าจะ ดำเนินการอย่างไร ไม่ควรที่จะเปิดให้สมาชิกได้ขึ้นมาอภิปราย หรือถ้าหากท่านประธานจะ บอกว่าก็เปิดให้คนที่ยื่นแก้ไขรัฐธรรมนูญและเป็นคู่กรณีในศาลรัฐธรรมนูญชี้แจง ผมก็เรียน กับท่านประธานว่าศาลรัฐธรรมนูญเปิดโอกาสอยู่แล้วครับท่านประธาน ในคำสั่งของศาลได้ ระบุชัดว่าผู้มีส่วนได้เสียหรือคู่กรณีสามารถยื่นคำโต้สวนได้ภายใน ๑๕ วัน และกรณีนี้บอกให้ ยื่นภายในวันที่ ๕ หรือวันที่ ๖ กรกฎาคม นี้ชัดเจนครับ ถ้าจะแก้ตัวก็ไม่ต้องมาแก้ตัวที่สภา ไปแก้ตัวที่ศาลรัฐธรรมนูญ ซึ่งศาลพร้อมที่จะให้ความยุติธรรมอยู่แล้ว ต้องเรียนกับท่านประธาน

๒๗

ร ๑๕/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

พรธิดา ๑๔/๒

ผมไม่เห็นด้วยกับท่านประธานที่จะเปิดโอกาสให้สมาชิกหลายคนออกมาอภิปราย แล้วก็ถึง
สุดท้ายท่านประธานก็จะหาข้อสรุปโดยการลงมติ และเชื่อว่าการลงมติ ๑. ไม่สามารถทำได้
๒. ถ้าหากท่านประธานตั้งต้นจะทำข้อสรุปของมติก็น่าไม่ได้เป็นสิ่งที่ถูกต้องเสมอไปครับ
ท่านประธาน เพราะฉะนั้นผมอยากจะเรียนกับท่านประธานนะครับว่าอยากให้ท่านประธาน
ได้ใช้อำนาจของท่านประธานเต็มที่

(นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบัญชีรายชื่อ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : มีผู้ประท้วงครับ เชิญครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธาน
สภาที่เคารพ กระผม สุนัย จุลพงศธร ในนามสมาชิกรัฐสภา ขอประท้วงท่านผู้อภิปราย
ผมไม่อยากจะบรรยายออกมาในทางที่จะเริ่มต้นจากการพยายามจะพุ่งเป้าไปที่
ประธานอีก ทั้ง ๆ ที่ท่านประธานเป็นกลางที่สุด เช่น ใช้คำว่าท่านประธานจะตั้งต้น เดียวก็
จะกลายเป็นตั้งแขนกันอีกครับท่านประธาน ขอให้ขีดเส้นเสียเถอะครับ การที่ท่านจะ
อภิปรายว่าไม่เหมาะที่จะอภิปรายกันในสถานนั้นเป็นความเห็นของท่านผู้อภิปราย ซึ่งเป็น
เหตุผลที่ดี แต่การพยายามจะใช้ถ้อยคำที่พุ่งเป้าไปที่ประธานเดียวจะมีคนที่ ๒ คนที่ ๓
เล่นประธานอีกแล้ว พอสักทีเถอะครับ ทำกับประธานมากเกินไปแล้วครับท่านประธาน
กระผมอยากจะบอกว่าสิ่งที่ท่านทำถูกต้องที่สุดครับท่านประธาน เพราะผมเองมีฐานะคล้าย ๆ
เป็นจำเลยร่วมกับท่านในคำสั่งเรียกของศาลครับ นายสุนัยอยู่ในบรรทัดเดียวกับท่านครับ

- ๑๕/๑

ถ้าไม่มีการชี้แจงเลย ความเสียหายหนักหน่วงมากนะครับ เพราะท่านเองก็พูดว่าเป็นการยื่นแก้ไขที่จะล้มล้างสถาบัน แล้วมีชื่อผม มีชื่อท่านประธานอยู่ ถ้าอย่างนี้ไม่มีโอกาส ผมจะไปชี้แจงที่ไหนครับท่านประธานครับ ดังนั้นสิ่งที่ท่านประธานทำนี้ถูกต้อง และขอความกรุณาเถอะครับ เพื่อนสมาชิกครับ อย่าสร้างบรรยากาศทำให้สภาเสียหาย แล้วจะนำไปสู่บางสิ่งบางอย่างที่บางคนคาดหวังไว้ ที่จะทำลายภาพสภาก่อน โดยเริ่มต้นทำลายท่านประธานครับ ขอความกรุณาตรงนี้เถอะครับว่าใช้ถ้อยคำให้ระวัง และอย่าโต้แย้งได้ไปสู่การที่จะดึงแขนท่านประธานอีกครั้ง ขอบพระคุณครับ

(นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดยะลา ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขอทีละท่านครับ ผมวินิจฉัยก่อนได้ไหม ท่านเทพไทก็ช่วยระมัดระวังคำพูดด้วยก็แล้วกันครับ ท่านประเสริฐมีอะไรครับ

นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ยะลา) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดยะลา พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ เราเห็นบรรยากาศในการประชุมมาตั้งแต่เข้าครับ คิดว่าต่างฝ่ายก็ต่างอภิปรายไม่มีปัญหา แต่เวลามีผู้ลุกขึ้นมาประท้วงกล่าวหาผู้อภิปราย ก็ไม่ทราบว่ประท้วงเรื่องอะไร แล้วในขณะเดียวกันก็ใช้สิทธิอภิปรายควบคู่กันไปด้วย พวกผมตั้งใจฟังนะครับ แต่ว่าไม่เข้าใจว่าประท้วงเรื่องอะไร ท่านประธานช่วยกรุณาดูแลหน่อยครับ ถ้าประท้วงก็ขอให้ใช้สิทธิประท้วง ถ้าจะอภิปรายก็ใช้อีกรอบหนึ่งครับ อย่าไปใช้ปนกันครับ

(นายประเสริฐ ชัยกิจเด่นนภาลัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรปราการ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ผมดูแลอยู่นะครับ ซึ่งเมื่อสักครู่นี้ก็ถือว่าท่านใช้สิทธิประท้วงชี้แจงข้อที่ทำให้ท่านเสียหาย ท่านประเสริฐหรือเปล่าครับ

นายประเสริฐ ชัยกิจเด่นนภาลัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สมุทรปราการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม ประเสริฐ ชัยกิจเด่นนภาลัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรปราการ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขออนุญาตประท้วงท่านผู้อภิปราย ท่านเทพไท เสนพงศ์ ที่ได้กล่าวหาว่าสมาชิกรัฐสภาไม่มีความรู้ในด้านกฎหมายที่ท่านประธานกำลังหาหรือ

อยู่นี้ ผมขอให้ท่านเทพไท ท่านได้ถอนทีกล่าว่าหาว่าสมาชิกไม่มีความรู้ และไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับรัฐสภานี้ ขอให้ท่านได้ถอนครับ ขอให้ท่านประธานได้วินิจฉัยครับ

(นายสุรเชษฐ์ แวอาแซ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนราธิวาส ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เล็กน้อยครับ เมื่อสักครู่ผมก็ได้เตือนท่านเทพไทไปแล้ว คุณอย่าไปนั้นเลยครับ เชิญครับ

นายสุรเชษฐ์ แวอาแซ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นราธิวาส) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุรเชษฐ์ แวอาแซ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ผมขอประท้วงท่านประธานในข้อบังคับ ข้อ ๕ การทำหน้าที่ของท่านประธาน ตามที่มีสมาชิกขึ้นมาประท้วงตามข้อบังคับ ข้อ ๔๕ ผมไม่อยากจะให้เป็นการประท้วงในฐานะที่เป็นผู้ช่วยประธานคือการอภิปรายถ้าหากว่าผิดข้อบังคับข้อใด ลักษณะขึ้นยืนประท้วง และท่านประธานอนุญาตท่านประธานย้ำเสมอว่าจะต้องดูข้อบังคับ เพราะฉะนั้นขึ้นมาอภิปรายลักษณะติติงผู้อภิปรายโดยไม่ได้ผิดข้อบังคับข้อใดนี้ ท่านประธานไม่ควรจะอนุญาตครับ ผมไม่อยากจะให้การประท้วงโดยการร่วมมือกับท่านประธานเป็นผู้ช่วยของท่านประธานในลักษณะอย่างนั้นไม่เห็นด้วยครับ เพราะฉะนั้นการทำหน้าที่ของท่านประธานนั้นขอให้ทำหน้าที่ตามข้อบังคับครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ผมก็ทำตามข้อบังคับแล้ว แล้วก็ได้อินิจฉัยตัดเตือนท่านเทพไทไปแล้ว ผมว่าจบแล้วกรรมังครับ ท่านประเสริฐพอแล้วครับ ท่านสุนัยพอแล้วครับ เชิญครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ ที่บอกว่าผมไม่ได้ใช้ข้อบังคับในการประท้วงนั้นไม่ถูกครับ ท่านประธานครับ ตามข้อ ๕ และข้อ ๔๓ และผมอยากจะให้เป็นบรรทัดฐานเสียทีเถอะครับ ประเททอภิปรายแล้วไม่ได้เซ็นชื่อนี้ครับ มีเจ้าหน้าที่ ผมได้ขอให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบว่าใครอภิปรายแล้วไม่ได้เซ็นชื่อบ้างท่านเทพไทครับ ท่านเซ็นชื่อหรือยังครับ ยังไม่ได้เซ็นครับท่านประธาน เจ้าหน้าที่แจ้งมาครับ กราบขอบพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ไม่เป็นอะไรครับ ท่านที่ยังไม่ได้เซ็นก็ช่วยไปลงชื่อด้วยครับ เชิญท่านต่อเถอะครับ

นายเทพไท เสนพงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) : ขอบคุณ
ท่านประธานครับ กระผม เทพไท เสนพงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช
พรรคประชาธิปัตย์ ผมขอชี้แจงกับท่านประธานดังนี้ว่าสิ่งที่ผมได้พูดถึงประเด็นเรื่อง
ความคิดเห็นของเพื่อนสมาชิกในสภาว่าอาจจะมีความคิดเห็นที่หลากหลาย และอาจจะไม่ลึกซึ้ง
ในเรื่องของข้อกฎหมาย ก็อาจจะทำให้เกิดความขัดแย้งในเรื่องการออกมาอภิปรายแสดง
ความเห็นในมาตรา ๖๘ ได้

ส่วนเรื่องที่ ๒ ผมอภิปราย ท่านประธานก็ทราบผมอยู่ในประเด็น เรื่องประธาน นำเรื่องนี้เข้ามาหารือ ผมไม่ได้ออกนอกประเด็นเกี่ยวกับการลงลึกในรายละเอียดเหมือนกับเพื่อนสมาชิกคนอื่นเลยนะครับ ผมแค่อภิปรายเรื่องความเหมาะสมว่าท่านประธานจะมีความชอบที่จะนำเรื่องนี้มาหารือในสภาหรือไม่เท่านั้นเองครับ

ในเรื่องที่ ๓ เมื่อเพื่อนสมาชิกผู้อาวุโสเมื่อสักครู่บอกว่าจะขออนุญาตชี้แจง ต่อที่ประชุม เพราะข้อกล่าวหาของตัวเองต่อศาลรัฐธรรมนูญหาที่สสกรจจ์ ผมอยากจะเรียน กับท่านประธานนะครับว่า ศาลรัฐธรรมนูญให้โอกาสคู่กรณีผู้ถูกกล่าวหาไปชี้แจงในศาลอยู่แล้ว ที่ประชุมรัฐสภาไม่ใช่เวทีที่จะมาชี้แจงข้อเท็จจริง หรือมาแก้ตัว หรือมาแก้ข้อกล่าวหาใด ๆ ทั้งสิ้น ระบุชัดว่าวันที่ ๕ วันที่ ๖ ภายใน ๑๕ วัน ไปยื่นเลยครับ จะแก้ตัวอย่างไร จะทำอย่างไร เป็นสิทธิของผู้ที่ถูกกล่าวหา หรือคู่กรณีครับ อันนี้ชัดครับท่านประธาน ผมก็เรียนกับ ท่านประธานแค่นี้ละครับว่า ผมเองผมสนับสนุน ผมไม่ขัดขวางละครับ ท่านประธานเดิน รัฐธรรมนูญฉบับนี้มาถึงวาระที่สามแล้ว และตั้งไปก็ไม่เห็นจะมีประโยชน์อะไร ถึงอย่างไร ก็จะต้องลงมติอยู่ดีในวาระที่สาม เพียงแต่ว่าท่านประธานจะใช้โอกาสในการที่จะลงมติใน วาระที่สามตอนไหน แต่ว่าเมื่อศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งมาเช่นนี้ และเป็นคำสั่งมาถึง ท่านประธานโดยตรง ไม่ได้มาถึงสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานสามารถใช้ดุลยพินิจของ ท่านประธานได้ทันทีครับ ท่านประธานไม่จำเป็นที่จะต้องมารับฟังความเห็นของสมาชิก เพื่อเอาความเห็น หรือเอามาตัวอย่างใดอย่างหนึ่งไปรับรองความชอบธรรมของท่านประธาน ในการตัดสินใจครับ เพราะฉะนั้นผมเรียนกับท่านประธานอย่างตรงไปตรงมาว่าเรื่องนี้ ผมสนับสนุนให้ท่านประธาน

(นายประเสริฐ ชัยกิจเด่นนภาลัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรปราการ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านประเสริฐเชิญครับ

นายประเสริฐ ชัยกิจเด่นนภาลัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สมุทรปราการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผม นายประเสริฐ ชัยกิจเด่นนภาลัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสมุทรปราการ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขออนุญาตประท้วงท่านผู้อภิปรายในข้อ ๔๓ ที่ได้กล่าวหาว่าสมาชิกเหมือนกับไม่มีส่วนร่วมใด ๆ วันนี้ศาลรัฐธรรมนูญตัดสินมาใช้อำนาจ ทำให้การเลื่อนไป กระผมเป็นผู้หนึ่งในการโหวตเสียงในวาระที่สองนะครับ เพราะฉะนั้นวันนี้

๓๒

ร ๑๕/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

พรภิมล ๑๖/๒

อยากจะฟังว่าเรื่องราวที่ศาลรัฐธรรมนูญได้กล่าวหา แล้วบอกว่าจะรับคำร้องในการที่จะให้การลงมติในวาระที่สามเลื่อนออกไป กระผมไม่เข้าใจว่าทำไมถึงทำอย่างนั้น ถึงอยากจะฟัง แล้ววันนี้มากล่าวหาว่าสมาชิกวุฒิสภาไม่มีความรู้ ไม่มีความเข้าใจ ผมเข้าใจว่าไม่ถูกนะครับ ขอให้ท่านประธานได้วินิจฉัยด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ก็ถือว่าใช้สิทธิขาดฟังนะครับ ได้ชี้แจงข้อที่เสียหาย ท่านมีอะไรอีกครับ

นายแพทย์ ปั่นเกตุ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายแพทย์ ปั่นเกตุ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบัญชีรายชื่อพรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา ผมต้องกราบขอภัยท่านสมาชิกฝ่ายค้านซึ่งกำลังยืนอยู่ แล้วรออภิปรายสักครู่หนึ่ง ผมขอหารือท่านประธานอย่างนี้ว่าเมื่อท่านเทพไทหารือท่านประธานเสร็จกระผมจะขอใช้สิทธิในการหารือท่านประธานด้วย เป็นการทักท้วงตามข้อบังคับได้ไหมครับท่านประธาน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ก็มีส่งชื่อมาแล้วนี่ครับ

นายแพทย์ ปั่นเกตุ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ผมจะขอทักท้วง เพราะว่าเมื่อเพื่อนสมาชิกขึ้นมาทักท้วงในสภาแห่งนี้

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ไม่ได้ทักท้วง ท่านใช้สิทธิอภิปราย

นายแพทย์ ปั่นเกตุ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ถ้าอย่างนั้นท่านเทพไทพูดเสร็จผมจะขอประท้วง ขอขอบคุณครับ

๓๓

ร ๑๕/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

เปมิศา ๑๗/๑

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญครับ จะจบแล้วกรรมังครับ
นายเทพไท เสนพงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียน
ท่านประธานครับ ผม เทพไท เสนพงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช
ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขอยืนยันในฐานะที่เป็นสมาชิกรัฐสภาแห่งนี้คนหนึ่งว่า สิ่งที่ศาลรัฐธรรมนูญ
มีคำสั่งมาถึงท่านประธาน ท่านประธานขอปในในฐานะที่เป็นประมุขฝ่ายนิติบัญญัติ ชอบที่ปฏิบัติ
อย่างใดอย่างหนึ่งตามที่ดุลยพินิจของท่านประธานคิด และผมเห็นว่าท่านประธานไม่ควร
ที่จะนำความเห็นของเพื่อนสมาชิก หรือมติของสมาชิกไปรับรองการดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง
ของท่านประธาน เพราะถ้าหากว่าท่านประธานจะต้องดำเนินการ

(นายจिरายู ห่วงทรัพย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร ได้ยืน
และยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านจिरายูมืออะไรครับ

นายจिरายู ห่วงทรัพย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (กรุงเทพมหานคร) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม จิรายู ห่วงทรัพย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร
พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภาครับ ขอประท้วงท่านผู้อภิปรายในข้อบังคับ ข้อ ๕
ให้ท่านประธานช่วยวินิจฉัยด้วยครับ เพราะว่าผมฟังมาหลายนาทีมันจะถูกบันทึกไว้ใน
สภาผู้แทนราษฎร แต่ว่าพี่เทพไทของผมนยังไม่ได้ลงชื่อเป็นผู้มาประชุม เดียวถ้าเกิดไป
ฟ้องร้องหรือว่าเอาค่ากล่าวของท่านไปบันทึกในการประชุมแล้วเอาไปขยายความดำเนินการ
ต่าง ๆ ผมเห็นว่ามันจะไม่มีการบังคับใช้ ท่านประธานช่วยให้ท่านเทพไท มาตั้งนานแล้วนี่
ช่วยไปลงชื่อเป็นองค์ประชุมด้วยจะได้อภิปรายได้แล้วก็เป็นผลต่อการอภิปรายครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ไม่เป็นอะไรครับ เมื่อสักครู
ก็บอกท่านไปแล้วครับ ก็คงจะจบแล้วกรรมังครับ เชิญต่อครับ

นายเทพไท เสนพงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธาน
ผม เทพไท สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ ต้องเรียน
กับท่านประธานว่าผมไม่ได้มานาน ผมรีบวิ่งมาตอนที่ท่านประธานเปิด เพียงแต่ผมเกรงว่า
ถ้าหากว่าไปเซ็นชื่อแล้วผมจะเสียสิทธิที่จะมาอภิปราย แล้วก็เห็นว่าเมื่อองค์ประชุมครบแล้ว
ก็สามารถดำเนินการได้แล้ว ผมก็คิดว่าหลังจากผมอภิปรายเสร็จ

(นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบัญชีรายชื่อ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ผมว่าอย่าประทั่งเลย กระทบงครับ ท่านสุนัยครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธาน ผมประทั่งท่านประธานละครับ ที่ท่านประธานวินิจฉัยนี้ น่าจะคลาดเคลื่อนแล้วมันมีปัญหา ข้อกฎหมายครับ การไม่ได้ลงชื่อประชุมแล้วมาอภิปรายแล้วเดี๋ยวจะต่อไปอีกครับ พอมีการโหวต ลงมติก็จะไปฟ้องร้องกันแล้วก็บอกว่าตัวผมไม่ได้ตกเป็นจำเลยเพราะผมไม่ได้ลงชื่อประชุม ถ้าเป็นอย่างนั้นผลมันจะกระทบไปอีกท่านประธานครับ ให้ท่านได้ทบทวนดุลยพินิจของท่าน อีกครั้งหนึ่ง แต่อย่างไรก็ตามถ้าท่านจะวินิจฉัยให้พูดไปผมก็เคารพในคำวินิจฉัยของท่าน ไม่ตื้อรั้นและไม่ก่อเหตุอะไรครับ กราบขอบพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ผมวินิจฉัยไปแล้วครับ เดี่ยวท่านคงไปลงชื่อแล้วก็มีการบันทึกไว้แล้วว่ามีคนทักท้วงเรื่องนี้ มีบันทึกในรายงาน การประชุมอยู่แล้วไม่น่าจะมีปัญหา เชิญครับ

นายเทพไท เสนพงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธาน ที่เคารพ ผม เทพไท สมาชิกรัฐสภา ก็ต้องเรียนกับท่านประธานนะครับว่าผมจะปฏิบัติตาม คำแนะนำของท่านประธานเพราะว่าเป็นความตั้งใจที่จะต้องไปเซ็นชื่ออยู่แล้วครับ และผมก็ เห็นว่ามันไม่มีในข้อบังคับว่าต้องเซ็นชื่อแล้วจะต้องอภิปรายได้ ผมก็คิดว่าเมื่ออภิปรายเสร็จ ไปเซ็นชื่อก็ถือว่ามาประชุมในวันนี้เหมือนกันก็ไม่ได้มีการระบุนหรือการลงวันที่แต่อย่างใด ท่านประธานครับผมคิดว่าในวันนี้ผมอยากจะให้ท่านประธานได้ขีดกรอบในการที่จะเปิดให้ เพื่อนสมาชิกได้อภิปรายในวงที่แคบ ๆ ก็คือว่าเห็นด้วยกับข้อเสนอของท่านประธานในการนำ เรื่องนี้มาหารือหรือไม่ครับ ผมไม่อยากจะให้ไปลงลึกไปถึงรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๔๐ รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ พาดพิงไปยังศาลรัฐธรรมนูญ พาดพิงไปถึงอัยการสูงสุด พาดพิงไปถึง องค์กรโน้น องค์กรนี้ผมคิดว่ามันไกลไปท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นอยากจะให้ท่าน ประธานรวบรวมรัดครับ ฟังความเห็นแล้วก็ท่านประธานตัดสินใจเลยที่ท่านประธานจะทำ อย่างไม่อย่างใด แต่ว่าการดำเนินการของท่านประธานไม่ผูกพันกับพวกผมสมาชิก เพราะเรื่องนี้ ท่านประธานทำในฐานะส่วนตัวท่านประธานจะใช้ดุลยพินิจผิดหรือถูกผมคิดว่าท่านประธาน มีวุฒิภาวะพอเหมือนกับท่านประธานเคยอ้างตลอดเวลาว่าผมรับผิดชอบเอง เพราะฉะนั้น ผมมอบสิทธิอันนี้ให้กับท่านประธานครับ ขอบพระคุณครับ

๓๕

ร ๑๕/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

เปมิศา ๑๗/๓

(นายวรชัย เหมะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรปราการ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านวรชัยมีอะไรครับ

นายวรชัย เหมะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สมุทรปราการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม วรชัย เหมะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภาท่านประธานครับ การอภิปรายโดยที่ไม่เห็นชื่อนั้นไม่สามารถบันทึกไว้ได้ ท่านประธานครับ แล้วก็เรื่องที่สำคัญที่สุดก็คือผมนั้นเป็นสมาชิกรัฐสภา เพราะฉะนั้นการที่ศาลรัฐธรรมนูญสั่งระงับการพิจารณานั้นมีผลต่อผมด้วยครับ เพราะฉะนั้นสภาแห่งนี้ต้องมีการพูดคุยกันเพราะมีผลกระทบต่อสมาชิกที่ลงชื่อทุกคนครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านวรชัยครับท่านใช้สิทธิประท้วงหรือครับ คงไม่ให้อภิปรายครับ พอสมควรแล้วครับ

นายวรชัย เหมะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สมุทรปราการ) : ผมประท้วงตามข้อ ๔๓ ครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ไม่เป็นอะไรครับ เมื่อสักครู่นี้ผมวินิจฉัยไปแล้วครับ ขอผ่านไปที่ ส.ว. เลยครับ ท่านดิเรก ถึงฝั่ง เชิญครับ

นายดิเรก ถึงฝั่ง สมาชิกวุฒิสภา (นนทบุรี) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา
กระผม นายดิเรก ถึงฝั่ง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนนทบุรี ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมต้องกราบ
ขอขอบคุณท่านประธานเป็นอย่างยิ่ง ความจริง ๑๕ วันที่ผ่านมาในการที่เราพิจารณาเรื่อง
การแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้น ผมอยากพูด อยากชี้แจงหลายสิ่งหลายอย่างเพื่อให้ท่านสมาชิกทราบ
แต่เนื่องจากว่าผมเองนั้นไม่ได้แปรญัตติไว้ จึงไม่กล้าที่จะฝ่าฝืนข้อบังคับในการที่จะพูด
เพราะฉะนั้นวันนี้ผมขอเวลานิดหนึ่งเพื่อจะชี้แจงถึงเรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญในมาตรา ๒๙๑
เชื่อมโยงไปถึงสิ่งที่เราหารือกันในวันนี้ว่า ศาลรัฐธรรมนูญนั้นจะมีอำนาจยับยั้งรัฐสภาหรือไม่
ผมกราบเรียนอย่างนี้ะครับว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙๑ นั้น แรกเริ่มทีเดียวคือแนวทาง
แนวคิดที่คณะกรรมการสมานฉันท์ที่พวกเราทั้ง ๓๙ คนนั้น ได้ลงมติเห็นชอบป้องกันแล้ว
ซึ่งมีผมเป็นประธานในครั้งกระนั้น เราได้เสนอทางแก้ปัญหาให้กับบ้านเมืองไว้เนื่องจากว่า
ที่มาของรัฐธรรมนูญนั้น ในปี ๒๕๕๐ นั้นคือที่มาแห่งความขัดแย้งที่เกิดขึ้น ทุกคนรู้ ทุกคนทราบ
ผมคงไม่ต้องย้อนเหตุการณ์ไปอีก แต่จะอธิบายเทียบเคียงให้ท่านทั้งหลายในรัฐสภาแห่งนี้ได้
เข้าใจชัดเจนถึงเหตุถึงผลว่า ในครั้งกระนั้นเราได้เสนอให้แก้รัฐธรรมนูญใน ๖ ประเด็นก่อน
และเราก็เสนอให้แก้รัฐธรรมนูญต่อไปอีกเมื่อพิจารณา ๖ ประเด็นแล้ว ก็คือให้ตั้ง สสร.
ขึ้นมาเพื่อพิจารณาแก้ไขรัฐธรรมนูญทั้งฉบับ นี่คือเหตุที่มาที่เราได้เสนอให้มีการตั้ง สสร.
แล้วก็ในมาตรา ๒๙๑ ที่เราได้ยื่นแก้ไขนั้นก็พูดถึง สสร. ๑๕ วันที่ผมนั่งอยู่ในสภาแห่งนี้
มีคนพูดถึงเรื่อง สสร. กันเยอะ หลายคนบอกว่าทำไมให้อำนาจของรัฐสภาไปให้กับ สสร.
ทั้ง ๆ ที่รัฐสภาสามารถที่จะทำอะไรได้ แก้ไขรัฐธรรมนูญได้ และรัฐสภาเรานั้นสามารถที่จะ
เลิกรัฐธรรมนูญได้ โดยความเห็นชอบของประชาชน นี่คืออำนาจของประชาชนจริง ๆ แต่ใน
อดีตเรานั้นเราถูกเลิกรัฐธรรมนูญโดย คมช. เสียทุกครั้ง โดยการรัฐประหารเสียทุกครั้ง
เพราะฉะนั้นการเลิกรัฐธรรมนูญทำได้ ๒ ทาง คืออำนาจของรัฐธรรมนูญ ก็คือเกิดจากการ
ปฏิวัติรัฐประหารนี่ละ และอำนาจของประชาชนก็คืออำนาจที่อยู่ในรัฐสภานี้ะครับ โดย
ความเห็นชอบของประชาชน แต่ที่นี้ทำไมละครับ เราจะแก้ไขมาตรา ๒๙๑ เราจึงไม่ใช่
อำนาจของรัฐสภาแต่เพียงอย่างเดียว ผมกราบเรียนอย่างนี้ะครับว่าอำนาจอธิปไตยเป็น
ของปวงชนชาวไทย รัฐสภาคือผู้ใช้อำนาจแทนจากปวงชนชาวไทยถูกต้อง แต่ในการแก้ไขใน
คราวนี้ ถ้าเราใช้อำนาจของรัฐสภา ไม่จบหรือครับ เมื่อรัฐสภาลงมติแล้วเราก็จะถูกกล่าวหาว่า
ใช้เสียงข้างมากเป็นเผด็จการลงมติให้แก้ไข ผมก็เพิ่งได้ยินว่าการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

๓๗

ร ๑๕/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ศิริรัตน์ ๑๘/๒

โดยรัฐสภานั้น เสียงข้างมากในรัฐสภาคือเผด็จการ ผมก็เพิ่งได้ยิน เพราะว่ารัฐสภาเสียงข้างมาก
เมื่อเราถกกันไปทั้งวัน ถกกันไปหลาย ๆ วันแล้วนี่นะครับ ตกลงกันไม่ได้ อะไรตกลงกันได้เรา
ก็แก้ไขไป อะไรตกลงกันไม่ได้เราก็ใช้มติของสภา เสียงของรัฐสภานั้นคือเสียงในระบอบ
ประชาธิปไตยที่ถูกต้อง เพราะฉะนั้นเสียงส่วนมากในระบบรัฐสภาไม่ได้เป็นเผด็จการ ถ้าเป็น
เผด็จการก็หมายความว่าเสียงในรัฐสภา รัฐบาลต้องแก้ไขไหมครับ จึงจะไม่เป็นเผด็จการ
อย่างนั้นไม่ถูกต้องนะครับ ผมกราบเรียนอย่างนี้ ที่นี้ที่เราไม่ให้รัฐสภาแก้รัฐธรรมนูญเอง
มันเกิดปัญหาครับ ผมได้พูดมาตลอด ให้สัมภาษณ์มาตลอดว่าให้ใครแก้ก็เกิดเรื่อง ให้ ส.ว.
แก้ก็เกิดเรื่อง ให้คนไหนแก้ก็เกิดเรื่อง ให้รัฐสภาแก้ก็จะเป็นอย่างที่ผมได้กราบเรียน
เพราะฉะนั้นเมื่ออำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนชาวไทย วิธีการที่ถูกต้องก็คือส่งให้
ปวงชนชาวไทยเขาได้แก้ ก็คือเลือก สสร. นั้นเอง ซึ่งในแนวทางที่คณะกรรมการสมานฉันท์
เราเสนอไว้ให้แก้โดย สสร. นะครับ -----

- ๑๘/๑

เมื่อแก้ไขโดย สสร. แล้วระหว่างดำเนินการแก้ไขนั้นรัฐสภาสามารถตรวจสอบดูแลได้อยู่แล้วในเรื่องของการเสนอแนะ การพูดคุย การให้ข้อพิจารณา ที่นี้ในครั้งกระนั้นเมื่อ ๑๕ วันที่แล้วทางรัฐสภาได้เสนอว่าให้มี สสร. จาก ๗๗ จังหวัดครบ แล้วก็มีการเลือกสรรของรัฐสภาอีก ๒๒ คน เป็น ๙๙ คน การเลือกสรรจากรัฐสภานั้นเราถูกโจมตีใน ๑๕ วันนั้นเป็นอย่างมากบอกว่าทำไมไม่ให้อำนาจของประชาชนไปทั้งหมดโดยตรง ผมกราบเรียนอย่างนี้นะครับว่าทางออกของการแก้ไขรัฐธรรมนูญที่เหมาะสมและถูกต้องนั้นมันต้องยึดโยงอำนาจในหลาย ๆ ฝ่าย ฝ่ายหนึ่งต้องมาจากประชาชน ฝ่ายที่ ๒ ต้องมาจากรัฐสภาในการส่งคนเข้าไปเป็นสถาบันในการที่จะเขียนรัฐธรรมนูญให้มันถูกต้องตามรูปแบบ และฝ่ายที่ ๓ คือต้องหารือจากประชาชนอีกก็คือมีการปรึกษาหารือกับประชาชนเป็นระยะ ๆ ในการแก้ไข นี่คือหลักการร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญที่ถูกต้อง ทำไมไม่ให้รัฐสภาร่างแก้ไขเสียแต่ผู้เดียว นอกจากจะถูกกล่าวหาว่าเป็นเผด็จการแล้วนี้ ผมกราบเรียนอย่างนี้นะครับว่า ถ้ารัฐสภาร่าง รัฐสภาคือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับรัฐธรรมนูญโดยตรง ก็เปรียบเสมือนผู้รับเหมากำหนดสเปก (Spec) เอง เขียนแบบเอง ประมูลเอง แล้วก็ทำงานเสียเอง ถ้ารัฐสภาทำอย่างนี้ถามว่าผิดระบอบประชาธิปไตยไหมไม่ผิดครับ แต่ก็จะถูกกล่าวหาอย่างที่ผมได้กราบเรียนแล้ว เพราะฉะนั้นทางออกก็คือรัฐสภาก็เลือกไปส่วนหนึ่ง ไม่ให้ถูกกล่าวหาว่ารับเหมาเบ็ดเสร็จเสียแต่ผู้เดียว นั่นคือวิธีการที่ถูกต้องก็คือรัฐสภาก็เลือกไปส่วนหนึ่ง เพื่อไปเป็นผู้วางกรอบ วางรูปแบบในการที่จะเหมาะสมแล้วก็ถูกต้อง และในระหว่างที่ร่างรัฐธรรมนูญนั้น สสร. ซึ่งมาจากประชาชนก็ต้องไปทำประชาพิจารณ์จากประชาชนคนทั้งประเทศด้วย ไม่ใช่ ๗๗ คน บวก ๒๒ คน เป็น ๙๙ คน แล้วทำงานอย่างเดียวโดยไม่ปรึกษาหารือใคร เพราะฉะนั้นต้องไปทำประชาพิจารณ์จากประชาชนด้วย ถ้าลักษณะอย่างนี้ออกมา การแก้ไขรัฐธรรมนูญก็จะเป็นการแก้ไขที่ทุกฝ่ายมีความเห็นชอบ แล้วก็ไม่มีช่องทางใดที่จะให้คนไปวิพากษ์วิจารณ์กล่าวหาว่ารัฐธรรมนูญฉบับแก้ไขฉบับนี้นั้นถูกกลุ่มหนึ่งกลุ่มใด ถูกฝ่ายใดยึดโยงครอบงำ เพราะฉะนั้นถ้าทำอย่างนี้ได้มันก็สมบูรณ์หมด ๑๕ วันที่ผ่านมานั้น แนวทางของรัฐบาลที่ผมเฝ้าดูอยู่ก็คือแนวทางที่ได้ดำเนินการตามแนวทางของคณะกรรมการสมานฉันท์ที่ได้กำหนดไว้ ผมเองยอมรับว่าเป็นแนวทางที่คณะของเราได้กำหนดไว้ในการตั้ง สสร. ด้วยเหตุผลอย่างที่ผมได้กราบเรียนมานี้ เพราะฉะนั้นการแก้ไขตามมาตรา ๒๙๑ ที่เราทำกันอยู่ และถกกันอยู่ ๑๕ วันนั้นถือว่าเป็นการปรึกษาหารือเป็นการทักท้วง เป็นการแก้ไข ซึ่งหลาย ๆ ประเด็น หลายทัพบเราก็มีการแก้ไขอยู่ นั่นคือการประชุม

๓๙

ร ๑๕/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ภาวดี ๑๙/๒

ของสมาชิกรัฐสภาที่ถูกต้องในการแก้ไข เพราะฉะนั้นเมื่อลงมติในวาระที่สองไปแล้วเราไม่ถือว่าเป็นเผด็จการ ถ้าเป็นเผด็จการรัฐสภาไม่พูดกันมา ๑๕ วันละครับ คำว่าเผด็จการรัฐสภาคือหมายความว่าใครอยากพูด ใครอยากอภิปราย ใครอยากทักท้วง ประธานตัดหมด ไม่ให้พูด ไม่ให้ทักท้วง อย่างนั้นถือว่าเป็นเผด็จการ เพราะฉะนั้นโดยหลัก ทั้งหลักของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ทั้งหลักของวิชาการ และหลักของกฎหมาย การดำเนินงานที่รัฐสภาเราเดินมาตั้งแต่ ๑ ๒ ๓ นั้นเป็นขั้นตอนการดำเนินการที่ถูกต้องในกระบวนการของประชาธิปไตยแล้วนะครับ -----

- ๒๐/๑

ทีนี้เมื่อเรากำหนดในวันที่ ๕ เป็นวันที่เราจะมีการเรียกประชุมในวาระที่สาม ก็ปรากฏว่าเรา
 ศึกษารัฐธรรมนูญนั้นทุกท้วงมีหนังสือสั่งการไปชัดเจนให้ชะลอในเรื่องนี้ไว้ก่อน ก็เกิด
 วิพากษ์วิจารณ์กันขึ้นมาอีกว่าศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจใหม่ในการที่จะสั่งชะลอฝ่ายนิติบัญญัติ
 หรือสั่งระงับฝ่ายนิติบัญญัติไม่ให้ดำเนินการต่อในวาระที่สาม นักกฎหมายทั้งประเทศ
 วิพากษ์วิจารณ์กันมีทั้งเห็นด้วย และไม่เห็นด้วย แต่นักกฎหมายส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกับ
 แนวทางที่ศาลรัฐธรรมนูญได้สั่งมายังเลขาธิการรัฐสภา ที่ไม่เห็นด้วยก็เพราะว่าอำนาจของ
 ศาลรัฐธรรมนูญนั้นผมพูดมาหลายครั้งแล้วนะครับว่าศาลรัฐธรรมนูญไม่ใช่ศาลในพระปรมาภิไธย
 ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ฐานะของศาลรัฐธรรมนูญนั้นเกิดจากรัฐธรรมนูญ หน้าที่หลัก
 ของศาลรัฐธรรมนูญก็คือตีความกฎหมายทุกฉบับที่มันจะออกมา แล้วก็ขัดกับรัฐธรรมนูญฉบับนี้
 หน้าที่ของศาลรัฐธรรมนูญมีหน้าที่ว่าใครปฏิบัติผิดจากที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้ แล้วก็
 อำนาจตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๖๘ มาตรา ๒๓๗ ในเรื่องของการยุบพรรค เพราะฉะนั้น
 ศาลรัฐธรรมนูญจะทำอะไรที่จะต้องทำในอำนาจที่ถูกกำหนดไว้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญเท่านั้น
 จริงอยู่การออกข้อกำหนดบางอย่างหรือการอะไรต่าง ๆ ซึ่งเอา พ.ร.บ. กฎหมายแพ่งและพาณิชย์
 มาเทียบเคียงนั้นตามที่ได้กล่าวอ้างไว้ มันก็จะย้อนไปอีกว่าเมื่อครั้งที่ท่านสมัครถูกถอดจาก
 นายกรัฐมนตรีนั้นในข้อหาเป็นลูกจ้างนั้น ในเวลานั้นกฎหมายแพ่งพูดไว้ชัดเจนเลยว่า นิยาม
 ของคำว่าลูกจ้าง มันคืออะไรนะครับ ทำไมละครับไม่เอากฎหมายฉบับนั้นมาเทียบเคียงว่า
 ลูกจ้างคืออะไร คุณสมบัติที่ท่านสมัครเข้าใหม่ ก็ปรากฏว่าศาลรัฐธรรมนูญเอาพจนานุกรมไป
 เทียบเคียง ศาลตัดสินตามพจนานุกรม มีไหมครับ ศาลต้องตัดสินตามกฎหมายทั้งสิ้น จริงอยู่
 มาตรา ๗ พูดว่าถ้าไม่มีกฎหมายใดบัญญัติไว้ก็ให้ใช้ประเพณีวัฒนธรรม แต่ที่มันมีบัญญัติไว้
 เพราะฉะนั้นเมื่อท่านไปอ้างว่าท่านสามารถเอามาตราโน้น มาตรานี้มาเทียบเคียงได้ ท่านก็
 ต้องเทียบเคียงในครั้งกระนั้นด้วย จึงเป็นที่มาของทำให้หลายฝ่ายมีความรู้สึกศาลรัฐธรรมนูญนั้น
 คิดอย่างไร ศาลรัฐธรรมนูญนั้นใช้อะไรเป็นบรรทัดฐาน ก็เกิดเสียงวิพากษ์วิจารณ์แล้ว
 ความเชื่อถือในศาลรัฐธรรมนูญก็ค่อย ๆ ลดลงไปจนมีกระแสออกมาว่าจะเสนอให้มีการยุบ
 ศาลรัฐธรรมนูญ อันนี้ก็แปลไปอีกเรื่องหนึ่งผมจะไม่พูดถึง แต่จะเทียบเคียงให้เห็นว่าโดยหลัก
 ของกฎหมายนั้นหลังจากที่ผมฟังท่านประธานศาลรัฐธรรมนูญออกชี้แจงแล้วว่าในมาตรา ๖๘ นั้น
 ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจที่จะกระทำได้ เพราะการยื่นนั้นยื่นได้ ๒ ทาง ยื่นผ่านอัยการก็ได้
 ยื่นผ่านศาลรัฐธรรมนูญโดยตรงก็ได้ ผมก็อ่านมาตรา ๖๘ มาตั้งหลายเที่ยวว่าทำไม

ศาลรัฐธรรมนูญตีความออกไปอย่างนั้น คำว่า และ กับ หรือ นั้นต่างกัน ผมก็ยังยืนยันว่าใน
มาตรา ๖๘ นั้นจะต้องยื่นผ่านอัยการสูงสุดเท่านั้น เมื่อเราไปดูเจตนารมณ์ข้างหลังที่ระหว่างร่าง
ยังเห็นชัดเจนเลยนะครับ ทุกคนพูดตรงนี้ชัดเจน เอาล่ะผมก็จะไม่ก้าวล่วงไปพูดต่อ แต่ก็ยัง
ยืนยันว่าศาลรัฐธรรมนูญนั้นที่อ้างถึงในมาตรา ๖๘ มันเป็นข้อกังขาของนักกฎหมาย
ทั้งประเทศ มันเป็นข้อกังขาของคนทั้งประเทศ ผมเองในฐานะซึ่งเป็นประธานสมานฉันท์
ผมพูดเรื่องความปรองดองมาตั้งแต่ต้น ผมเตือนสติทุกฝ่ายมาตั้งแต่ต้นว่าบ้านเมืองเรา
เราต้องระงับที่เหตุ เหตุเกิดจากอะไรเราก็ต้องระงับตรงนั้น และการที่จะสร้างความปรองดอง
สมานฉันท์นั้นความคิดเก่า ๆ ต้องเลิก -----

ความคิดเก่าก็คือพรรคเรา พวกเรา รัฐธรรมนูญของเราใครจะมาแตะต้องไม่ได้ เราเปลี่ยนเป็นความคิดใหม่่ว่าประเทศไทยเป็นของเรา เราต้องช่วยกันแก้ปัญหาให้ได้ ผมพรรค ผมนุชิตสิ่งเหล่านี้มาโดยตลอด ท่านประธานที่เคารพครับ การที่ศาลรัฐธรรมนูญชี้ไปอย่างนั้นยังไม่ได้ถือว่าเป็นการวินิจฉัยนะครับ ชี้ให้เราระวังเอาไว้ก่อน เกิดอะไรขึ้นครับ เกิดเงื่อนไขใหม่ในการที่จะสร้างปัญหาไม่ให้เกิดความปรองดองสมานฉันท์ ผมบอกแล้ว อย่างไรก็ตามว่า พอเป็นเหตุขึ้นมา พอศาลรัฐธรรมนูญสั่งเท่านั้นเห็นไหมครับ ปฏิกริยามันเกิดขึ้น พอปฏิกริยาเกิดขึ้นผมไม่อยากให้มีเงื่อนไขใหม่เกิดขึ้นอีก ผมอยากที่บ้านเมืองเกิดความปรองดอง อยากให้ทุกฝ่ายมีสติ การพิจารณา การไต่สวนข้อเท็จจริงต่าง ๆ อยากจะให้ทุกฝ่ายนั้น ใช้ความละเอียดอ่อนพิจารณาอย่างรอบคอบก่อนจะสั่งการอะไรลงมา เพราะว่าถ้าเงื่อนไขมันสุกงอม ผมก็พูดท้วงเอาไว้หลายครั้งแล้วว่า ถ้าเงื่อนไขมันสุกงอมบ้านเมืองมันจะวิกฤติ แล้วมันก็จะเกิดความเดือดร้อนกันไปอย่างที่สุด แล้วก็หาจุดจบไม่ได้ในที่สุดคนไทยทั้งประเทศก็จะต้องเสียใจ เกิดการเปลี่ยนแปลง เกิดการแตกแยกอย่างที่คนไทยไม่อยากเห็น เพราะฉะนั้นขณะนี้เวลานี้ขอความกรุณาทุกฝ่ายว่าอย่าพยายามสร้างเงื่อนไขใหม่ให้เกิดขึ้น และอย่าทำเงื่อนไขเก่าให้มันสุกงอม เพราะเป็นเรื่องที่น่าห่วงใยเป็นอย่างมาก ส่วนการที่จะชี้ว่าใครผิด ใครถูกในเรื่องของการตีความตามกฎหมายนั้น ณ เวลานี้เราก็หาที่จบไม่ได้แล้ว เนื่องจากว่าศาลรัฐธรรมนูญได้ชี้ไปอย่างนั้น แต่จริง ๆ แล้วกระบวนการยุติธรรมก็คืออำนาจที่ ๓ อำนาจ ๓ ฝ่ายก็คือนิติบัญญัติ บริหาร ตุลาการ อำนาจตุลาการคืออำนาจของศาลปกติ หรือศาลในพระปรมาภิไธยนั้นยังมีอำนาจพิจารณาในการดูแลในสิ่งเหล่านี้ เพราะฉะนั้นผมกราบเรียนว่าศาลรัฐธรรมนูญนั้นจะใช้อำนาจจะต้องใช้ตามกฎหมายที่กำหนดว่าให้อำนาจศาลรัฐธรรมนูญไว้เท่านั้น อะไรที่ไม่ใช่กฎหมายกำหนดอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญนั้น ศาลรัฐธรรมนูญจะไปใช้ในการวินิจฉัยไม่ได้ ผมยืนยันอย่างนี้ และฝากกับรัฐสภาแห่งนี้ให้ช่วยกันคิดนะครับว่า เราจะต้องเดินไปในกระบวนการของประชาธิปไตยที่ถูกต้องให้ได้ และอำนาจอธิปไตยต้องเป็นของปวงชนชาวไทยเท่านั้น ไม่ใช่เป็นของกลุ่มใด คณะใดครับ

(นายวรชัย เหมะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรปราการ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านวรชัยมีอะไรครับ

๔๓

ร ๑๕/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ปิยาพัชร ๒๑/๒

นายวรชัย เหมะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สมุทรปราการ) : ท่านประธานรัฐสภา ที่เคารพ ผม วรชัย เหมะ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมขอประท้วงคุณเทพไท เสนพงศ์ ตามข้อ ๑๖ ครับท่านประธาน ก่อนเข้าประชุมรัฐสภาทุกครั้งให้สมาชิกต้องเซ็นชื่อ ข้อ ๑๖ ครับ ท่านประธาน เมื่อสักครู่บอกว่าจะไปเซ็นชื่อแล้วยังนั่งอยู่เลยครับท่านประธาน เพราะฉะนั้น ก่อนเข้าประชุมทุกครั้งตามข้อ ๑๖ ดูได้เลยครับ ต้องเซ็นชื่อทุกครั้งครับ ทุกคนครับ ทุกท่านครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ไม่เป็นอะไร ท่านคงต้องไป เซ็นอยู่แล้ว เชิญครับ

นายเทพไท เสนพงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียน ท่านประธานครับ กระผม เทพไท เสนพงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมอยากจะเรียนกับท่านประธานนะครับ ผมก็ได้ปฏิบัติ ตามคำแนะนำของท่านประธาน เมื่ออภิปรายจบผมก็ไปเซ็นชื่อเรียบร้อยแล้วครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เซ็นแล้วใช่ไหมครับ ไม่เป็น ะไรครับ ขอบคุณครับ เซ็นแล้วก็จบ

นายเทพไท เสนพงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) : แต่ว่า เขาต้องกล่าวขอโทษผม มาใส่ร้ายผมผมเสียหายครับ เพราะผมไปเซ็นมาแล้วครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ไม่เป็นอะไรครับ เซ็นแล้วก็ จบแล้ว

นายเทพไท เสนพงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) : ท่านต้องให้เขาถอนคำพูดนะครับ เพราะไม่อย่างนั้นเดี๋ยวผมเสียหาย หว่าผมยังไม่เซ็น ผมยังนั่งอยู่ ผมเซ็นแล้วครับ ท่านประธานครับ ผมยืนยันได้ครับ ปฏิบัติตามที่ท่านประธาน สั่งทุกอย่างครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านวรชัยครับ

นายวรชัย เหมะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สมุทรปราการ) : ท่านประธาน ผม วรชัย เหมะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย จังหวัดสมุทรปราการ เมื่อสักครู่นี้ คุณเทพไทบอกว่าไม่มีในข้อบังคับก็เลยมาอภิปรายก่อนครับ เพราะฉะนั้นคุณเทพไทพูดในเรื่องข้อบังคับ ผมก็เอาข้อบังคับมาให้ท่านทราบว่าไม่มีข้อบังคับอยู่

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ไม่เป็นอะไรครับ ท่านวรชัยครับ ไม่เป็นอะไรครับ แล้วท่านก็ได้ลงนามแล้ว คงไม่น่าจะมีปัญหาอะไร

นายวรชัย เหมะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สมุทรปราการ) : แล้วก็ยังมีอีกหลายท่านที่ทำอย่างนี้ครับ ขอให้ท่านที่ไม่ได้ลงชื่อ เช่นชื่อเข้าประชุม ขอให้ไปเซ็นชื่อด้วยครับ ขอบคุณครับท่านประธาน

นายเทพไท เสนพงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานขอผมใช้ไหมครับว่าเขาไม่ต้องถอนที่กล่าวหาว่าผมไม่เซ็นชื่อ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ผมว่าเรื่องเล็กน้อย เป็นเรื่องเข้าใจผิด อย่าถอนเลยครับท่าน

นายเทพไท เสนพงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) : โอเค ถ้าท่านประธานขอผมได้ เดี่ยววันหลังผมจะขอท่านประธานบ้างนะครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญครับ ท่านมีอะไรครับ ท่านสุรเชษฐ์ครับ

นายสุรเชษฐ์ แวอาแซ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นราธิวาส) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม สุรเชษฐ์ แวอาแซ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมคิดว่าเป็นแบบอย่างที่ไม่ดีครับที่ท่านประธานได้วินิจฉัยไปแล้ว ควรจะเคารพ ซึ่งพูดอยู่เสมอว่าต้องเคารพ แต่ที่นี้ในกรณีที่เพื่อนอภิปรายจบไปแล้วแล้วก็ขึ้นมาพาดพิง ผมถือว่าเป็นการให้ร้าย เพราะฉะนั้นต้องถอนหรือไม่ก็ต้องขอโทษคุณเทพไทครับ

(นายศุภชัย ศรีหล้า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านครับ ผมว่าเล็กน้อย มันจบไปแล้วครับ แล้วก็เป็นเรื่องเข้าใจผิดเท่านั้นเอง ไม่น่าจะมีปัญหาอะไร ผมว่าต่อไปดีกว่า เชิญครับ

นายศุภชัย ศรีหล้า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ศุภชัย ศรีหล้า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานที่เคารพครับ ผมขอประท้วงท่านประธานตามข้อ ๔๓ ผมไม่สบายใจกับคำอภิปรายของเพื่อนสมาชิกที่อภิปรายเมื่อสักครู่ ถ้อยคำที่ผมไม่สบายใจคือถ้อยคำที่บอกว่า นักกฎหมายส่วนใหญ่ของประเทศไม่เห็นด้วยกับคำสั่งของศาลรัฐธรรมนูญ ประเด็นนี้มีความสำคัญมากครับท่านประธาน ท่านประธานครับ ถ้าเพื่อว่าไม่มีข้อมูลมารองรับ ประเด็นนี้ก็จะสร้างความเข้าใจผิด สร้างความสับสนให้กับพี่น้องประชาชน ถ้าเพื่อว่ามีข้อมูลรองรับ ผมจะยอมรับต่อคำอภิปรายนั้น แต่ถ้าไม่มีข้อมูลรองรับ ผมขอให้ผู้อภิปรายเมื่อสักครู่ถอนคำพูดนั้นจากที่ประชุมแห่งนี้ครับท่านประธาน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เป็นความเห็นของท่าน คงไม่ถึงขั้นต้องถอนครับ

นายศุภชัย ศรีหล้า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุบลราชธานี) : ท่านประธานครับ เป็นความเห็นไม่ได้หรอกครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ผมวินิจฉัยแล้วครับ เชิญท่านวิรัตน์ครับ

นายศุภชัย ศรีหล้า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (อุบลราชธานี) : ท่านประธานวินิจฉัยอย่างนี้ต่อไปเรื่อย ๆ นะครับ ท่านประธานครับ ด้วยความเคารพครับ ก็ให้ท่านรักษามาตรฐานในการวินิจฉัยอย่างนี้ต่อไปครับ ขอบพระคุณครับ

(นายวิรัตน์ กัลยาศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านวิรัตน์ครับ

นายวิรัตน์ กัลยาศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สงขลา) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภา กระผม วิรัตน์ กัลยาศิริ ผมขออนุญาตประท้วงท่านที่อภิปรายท่านก่อนนะครับ เหตุผลที่ผมประท้วงข้านิดหนึ่งเพราะเหตุว่าผมค้นข้อมูล ผมขอประท้วงตามข้อ ๔๓ นะครับ

ก็คือเป็นการอภิปรายที่โหด ใสร้าย ผมจะขออนุญาตชี้แจงเนื้อหาที่มีการอภิปรายว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๓ อยู่ในหมวดสิทธิเสรีภาพ อันนั้นเป็นรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ แต่ รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ท่านประธานครับ อยู่ในหมวดพิทักษ์รัฐธรรมนูญ นั่นคือเรื่องที่ ๑ ที่ท่านผู้ที่อภิปรายจะต้องถอน ผมกว่าจะได้รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ใช้เวลาครับ

อีกจุดหนึ่งครับ ที่บอกว่าเวลายื่นตรงไปที่ศาล ศาลยก ผมก็ค้นข้อมูลว่ามัน เรื่องอะไรนะครับ ปรากฏว่าคุณสุรพงษ์ ไทวิชฌ์ชัยกุล ไปยื่นขอให้ยุบพรรค ในกรณียุบพรรค ท่านประธาน ต้องเป็นไปตามมาตรา ๙๕ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย พรรคการเมือง ซึ่งจะต้องผ่านนายทะเบียน นายทะเบียนจะยุบพรรคต้อง กกต. เห็นชอบ กกต. เห็นชอบ ส่งอัยการ ถ้าอัยการเห็นชอบ ฟ้อง ถ้าอัยการไม่เห็นชอบ ตั้งกรรมการร่วม ตั้งกรรมการร่วมแล้ว ถ้ากรรมการร่วมไม่เอาด้วยนะครับ นายทะเบียนโดยความเห็นชอบของ กกต. ก็สามารถฟ้องเองได้ ที่ผมต้องกราบเรียนอย่างนี้ก็เพราะว่ามีการอภิปรายโหดในสภา และทำให้สับสนว่ากรณีจะยื่นตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญนี้เป็นไปไม่ได้ คนละประเด็น คนละเรื่องครับ อันโน้นเป็นกรณียุบพรรคซึ่งต้องผ่านนายทะเบียน แต่กรณีพิทักษ์รัฐธรรมนูญ สิทธิพิทักษ์ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ฟ้องประชาชน ๖๗ ล้านคน ใครก็ได้ นายวิรัตน์ ก็ได้ ท่านประธานก็ได้ ใครก็ได้ครับ หากเห็นว่า ๑. มีการล้มล้าง ๒. ให้ได้มาซึ่งอำนาจ นอกเหนือรัฐธรรมนูญ สามารถที่จะไปยื่นโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญได้นะครับ เพราะฉะนั้น ถ้อยคำที่กล่าวเป็นการบิดเบือนข้อเท็จจริง ถ้าผมไม่ขึ้นมาประท้วง ไม่ขึ้นมาชี้แจงจะทำให้ สังคมสับสน ขอขอบคุณท่านประธาน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านวัฒนาครับ

นายวัฒนา เมืองสุข สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม วัฒนา เมืองสุข ขออนุญาตใช้สิทธิพาดพิง กระผมขออนุญาตท่านประธานอ่านคำสั่งของศาลรัฐธรรมนูญนะครับ ขออนุญาตอ่านเพื่อที่จะได้ผ่านท่านประธานไปยังพี่น้องประชาชนจะได้ทราบว่าใครต่างหากที่โกหก ท่านประธานครับ มีคำสั่งเรื่องพิจารณาที่ ๑๒/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๔ เรื่อง นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยยุบพรรคประชาธิปัตย์ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๓ นะครับ เนื่องจากกระทำการเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศโดยวิธีการซึ่งมิได้เป็นไปตามวิถีทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ

ด้วย นายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล ยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งยุบพรรคประชาธิปัตย์ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๓ วรรคสาม เนื่องจากเห็นว่าการที่นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ ได้ปราศรัยหาเสียงและออกแถลงการณ์ของพรรคประชาธิปัตย์ เสนอให้มีการขอนายกรัฐมนตรีพระราชทานตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๗ ไม่เป็นไปตามระบอบประชาธิปไตย อันถือได้ว่าเป็นการกระทำการเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศโดยวิธีการ ซึ่งมิได้เป็นไปตามวิถีทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้วเห็นว่ารัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๓ มิได้บัญญัติให้ผู้ร้องมีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อขอให้ยุบพรรคการเมืองได้โดยตรง แต่จะต้องดำเนินการตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๓ วรรคสอง โดยเสนอเรื่องให้อัยการสูงสุดตรวจสอบข้อเท็จจริงและยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ กรณีตามคำร้องศาลรัฐธรรมนูญไม่อาจรับไว้พิจารณาวินิจฉัยให้ได้ อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ศาลรัฐธรรมนูญจึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้ดำเนินการ กราบเรียนท่านประธานครับว่ารัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ มาตรา ๖๓ มีข้อความเหมือนกับรัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ มาตรา ๖๘ ทุกประการ ไม่เหมือนคำเดียวครับท่านประธานครับ วรรคสองที่เขียนว่า ผู้รู้ เปลี่ยนเป็น ผู้ทราบ นอกนั้นถ้อยคำเหมือนกัน ก๊อปปี้ (Copy) มาจากเรื่องเดียวกันเลยครับ กราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านวิรัตน์เชิญครับ

นายวิรัตน์ กัลยาศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สงขลา) : กราบเรียนท่านประธานสภา ในมาตรา ๖๓ รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ อยู่ในหมวดว่าด้วยสิทธิเสรีภาพของชนชาวไทยนะครับ แต่มาตรา ๖๘ นี้ อยู่ในหมวดว่าด้วยสิทธิพิทักษ์รัฐธรรมนูญ รัฐธรรมนูญจะตีความ กฎหมายจะตีความอย่างใดนั้นนะครับ อยู่ที่กรรมการร่าง ซึ่งอยู่ที่ สสร. นะครับ สสร. ปี ๒๕๕๐ ยืนยัน แล้วก็รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ในมาตรา ๖๘ แม้ว่าถ้อยคำคล้ายคลึงกัน ไม่ได้เหมือนกันนะครับ คล้ายคลึงกัน และมีการเพิ่มอีกเป็นวรรคนะครับ ในกรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งยุบพรรคให้เพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของหัวหน้าพรรค กรรมการบริหารพรรคที่ถูกยุบ ในขณะที่ทำความผิดเป็นเวลา ๕ ปี อะไรทำนองนี้ครับ เพราะฉะนั้นการที่เอารัฐธรรมนูญคนละฉบับมาตีความให้มันเหมือนกันโดยที่ไม่ได้ไปดูเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญเป็นการบิดเบือนข้อเท็จจริง สำคัญอย่างที่ผมกราบเรียนก็คือ มาตรา ๖๓ อยู่ในหมวดสิทธิเสรีภาพ แต่มาตรา ๖๘ ตามมาตรา ๕๐ อยู่ในหมวดสิทธิพิทักษ์รัฐธรรมนูญ และสำคัญกรณีที่กำลังพูดถึงเป็นกรณียุบพรรค ซึ่งต้องผ่านจาก กกต. นายทะเบียนเห็นชอบต้องมา กกต. กกต. อนุมัติก็ไปอัยการ อัยการเห็นด้วยจะฟ้อง อัยการไม่เห็นด้วย ต้องตั้งกรรมการร่วมระหว่างอัยการกับคณะกรรมการการเลือกตั้ง ถ้าอัยการไม่ฟ้อง อันนี้ฟ้องเอง เพราะฉะนั้นคำวินิจฉัยของศาลเรื่องนี้จึงเป็นกรณียุบพรรคคนละเรื่องกับในการใช้สิทธิพิทักษ์รัฐธรรมนูญ เป็นการกล่าวอภิปรายที่โกหกครับท่านประธาน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : อย่างนี้หะครับ เป็นเรื่องของความเห็นต่าง ซึ่งก็ได้อภิปรายประกอบด้วยทั้งคู่แล้ว ผมเห็นว่าสมควรแล้วละครับ ท่านพัฒนาว่าอย่างไรครับ

นายพัฒนา เมืองสุข สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานสั้น ๆ ครับ ท่านสมาชิกเมื่อสักครู่ขออนุญาตไม่เอ่ยนาม ท่านอ้างว่ารัฐธรรมนูญปี ๒๕๕๐ มาตรา ๖๘ อยู่ในเรื่องสิทธิพิทักษ์รัฐธรรมนูญ กระผมขออนุญาตใช้เวลาท่านประธานให้ความรู้เป็นวิทยาทาน รัฐธรรมนูญหมวด ๓ ที่เรียกว่า สิทธิของปวงชนชาวไทย มีทั้งหมด ๑๓ ส่วน มาตรา ๖๘ และมาตรา ๖๙ อยู่ในหมวด ๓ แต่อยู่ในส่วนที่ ๑๓ เขาเรียกว่า สิทธิพิทักษ์รัฐธรรมนูญ แต่อยู่ในหมวดสิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย ถ้าท่านไม่เข้าใจรัฐธรรมนูญเดี๋ยวผมจะถือไปให้ แล้วก็ถือคำสั่งศาลไปให้ ผมถือว่าเรื่องนี้เป็นวิทยาทาน กราบขอบพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : อย่างนี้ เชิญผู้นำฝ่ายค้านครับ

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ (ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ สมาชิกรัฐสภา ขออนุญาตใช้สิทธิพาดพิงเนื่องจากคุณพัฒนา เมืองสุข อภิปรายพาดพิงโดยอ้างคำสั่งของศาลรัฐธรรมนูญ ๒ ครั้ง ที่จริงอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่าผมไม่ค่อยเห็นด้วยเท่าไรที่เราจะใช้เวทีนี้มาโต้แย้งกันในเรื่องของข้อกฎหมาย ซึ่งเป็นอำนาจที่ศาลท่านฟังจะวินิจฉัย เพราะว่าความจริงมีคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญหรือคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ หลายกรณีที่มีคนไม่เห็นด้วยรวมทั้งพวกกระผม แต่ว่าเราถือว่าเมื่อศาลสั่งแล้วก็ป็นข้อยุติก็ปฏิบัติตาม มิฉะนั้นแล้วบ้านเมืองจะหาข้อยุติไม่ได้ ทีนี้คุณพัฒนาพูดสั้น ๆ ว่าคุณสุรพงษ์ไปร้องการกระทำของผมว่าปราศรัยเรื่องขอนายกรัฐมนตรีตามมาตรา ๗ ข้อเท็จจริงก็คือว่าช่วงนั้นเป็นช่วงที่มีเหตุการณ์วุ่นวายพอสมควรในบ้านเมือง แล้วก็ทุกฝ่ายพยายามหาทางออก ที่จริงที่กระผมปราศรัยผมไม่ได้บอกว่าผมไปขอให้มีการพระราชทานนายกรัฐมนตรีตามมาตรา ๗ ผมปราศรัยว่าวันนี้บ้านเมืองถึงทางตัน ขณะนั้นขอให้นายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีลาออก ซึ่งขณะนั้นไม่มีสภาแล้ว สภาถูกยุบแล้ว แล้วก็ดำเนินการตามกระบวนการของรัฐธรรมนูญมาตรา ๗ ตามประเพณีการปกครอง เสร็จแล้วคุณสุรพงษ์ไปยื่นเรื่อง แต่ที่คุณพัฒนาซึ่งไม่ทราบว่าจะวิทยาทานหรือว่ากำลังทำให้คนสับสนเอา ๒ กรณีมาเทียบเคียงกันเป็นคนละเรื่องกัน คุณวิรัตน์ กัลยาศิริ ที่ไปยื่นเรื่องตามมาตรา ๖๘

ไม่ได้ไปยื่นเรื่องขอให้ยุบพรรค และคุณวัฒนาอภิปรายเองว่ามาตรา ๖๘ ตามรัฐธรรมนูญฉบับนี้เป็นมาตรการเชิงป้องกัน เพราะฉะนั้นถ้าจะเทียบเคียงท่านต้องไปเทียบเคียงว่าถ้าในวันนั้นนายสุรพงษ์ไปยื่นขอให้ศาลระงับการกระทำของผม ถ้าเห็นว่าการกระทำของผมจะนำไปสู่การล้มล้างการปกครองนั้นเทียบเคียงได้ครับ แต่มีมันคนละกรณี ๑. คุณวิรัตน์ไม่ได้ไปขอยื่นยุบพรรคท่านเอาคดีที่คนไปขอยื่นยุบพรรคมาเทียบเคียง ๒. หมวดสิทธิเสรีภาพแต่มีมีการแยกส่วนแล้ว ถ้ามว่าทำไมแยกส่วน แยกส่วนเพราะมาตรา ๖๘ ที่บัญญัติขึ้นมาใหม่มันเป็นสิทธิใหม่ขึ้นมาโดยเฉพาะคือการพิทักษ์รัฐธรรมนูญมาตรการเชิงป้องกันที่คุณวัฒนาอภิปรายนั้นละครับ ผมไม่อยากจะบอกต่อด้วยว่ามาตรา ๖๘ และสิทธิการพิทักษ์รัฐธรรมนูญแนวคิดนี้มาจากประเทศเยอรมนีครับ เพราะประเทศเยอรมนีเคยเจอฮิตเลอร์มาแล้ว ใช้เสียงข้างมากแล้วก็นำไปสู่เผด็จการก็เลยเกิดแนวคิดเรื่องศาลรัฐธรรมนูญและการพิทักษ์รัฐธรรมนูญ ฉะนั้นก็กราบเรียนท่านประธานเป็นวิทยาทานเช่นเดียวกัน ขอบคุณครับ

๕๑

ร ๑๕/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ฉัฎฐดา ๒๕/๑

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกครับ ผมว่า
อย่างนี้ เรามาดูกันในเรื่องนี้อาจจะมีความเห็นต่าง แต่ที่นี้ถ้าจะเอาความเห็นต่างมาใช้สิทธิ
ประท้วงพวกพืงมันก็จะไม่จบ ผมว่าต่างคนต่างเห็นต่างอยู่แล้วก็ให้เหตุผลประกอบก็น่าจะจบ
ผมขอกลับมาที่อาจารย์พีรพันธุ์ก็แล้วกัน เชิญครับ

นายพีรพันธุ์ พาลุสุข สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ยโสธร) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม นายพีรพันธุ์ พาลุสุข สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดยโสธร พรรคเพื่อไทย ในฐานะ
สมาชิกรัฐสภา ผมขอประท้วงท่านผู้อภิปรายที่นั่งลงไปแล้วในประเด็นแรกก็คือประเด็น
ที่ท่านบอกว่าการตีความรัฐธรรมนูญต้องไปถาม สสร. ไม่จริงครับท่านประธาน ในการ
ตีความกฎหมายนี้ไปดูประมวลแพ่งซึ่งเราสอนกันมาอยู่ตลอดในมหาวิทยาลัยบอกให้ตีความ
ตามตัวอักษรและตามเจตนารมณ์ความมุ่งหมายของกฎหมายนั้น ไม่ได้ให้ไปถาม สสร. ไม่มี
ที่ไปถามก็เพื่อจะรู้ข้อมูลบางข้อเท่านั้นเอง ฉะนั้นการให้ความหมายการตีความอย่างนี้จึงไม่
ถูกต้องนะครับ

สิ่งต่อไปมาที่อยากจะเรียนต่อท่านประธานก็คือว่าตามคำสั่งที่ ๑๒/๒๕๕๙
ที่ท่านสมาชิกได้นำมาอ่านในที่ประชุมได้ทราบนั้นได้อ้างรัฐธรรมนูญมาตรา ๖๓ ซึ่งก็คือ
เนื้อหาข้อความก็คือมาตรา ๖๘ ของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ นี้เอง จริงอยู่รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐
ได้แยกหมวดหมู่ไว้มากขึ้น แต่ว่าเนื้อหาทั้งหมดเวลาอ่านอย่าอ่านเฉพาะหมวด เฉพาะเรื่อง
เวลาอ่านกฎหมายเขาบอกให้อ่านคลุมกันให้หมดก็จะรู้ว่าอะไรเป็นอะไร และเมื่อเนื้อหาของ
มาตรา ๖๓ กับมาตรา ๖๘ มันเหมือนกัน แล้วผลจากตามมาตรา ๖๘ ก็นำไปสู่การยุบพรรค
เช่นเดียวกับมาตรา ๖๓ ท่านบอกว่าคำร้องที่ยื่นไปไม่ได้ขอให้ยุบพรรค ท่านไปดูสิรับคำร้อง
ที่ศาลรับไว้ ๕-๖ เรื่อง คำขอที่ ๑ ก็คือขอให้เลิกการแก้ไขรัฐธรรมนูญ คำขอที่ ๒ ก็คือขอให้
ยุบพรรค มีอยู่ชัดเจนในคำร้องครับ ให้ยุบพรรค คำขอที่ ๓ ก็คือเพิกถอนสิทธิของผู้บริหาร
พรรคการเมือง กรรมการบริหารพรรคการเมือง มันอยู่ในนั้นหมดอยู่แล้ว ไม่ได้ตัดตอนอะไร
นี่คือคำขอที่ท่านเองไม่ได้พูดถึง เพราะฉะนั้นผมก็คิดว่าเมื่อมันมีคำวินิจฉัยคำสั่งอย่างนี้อยู่แล้ว
เรานำมาเพื่อจะอ้าง เพื่อจะยืนยันกับท่านว่าการยื่นคำร้องเข้าไปมันมีคำสั่งเช่นกันไว้อย่างนี้
อยู่แล้ว ท่านประธานจะไม่ได้เห็น ผมขออนุญาตนำเรียนท่านประธานจะได้ทราบว่ามันมี
คำสั่งอย่างนี้จริง ๆ ผมเองก็มีคนมาบอกว่ามันมีคำสั่งอย่างนี้นะ ผมก็พยายามที่จะไปหาจากเว็บ
(Web) ของศาล นี่ถือว่าเป็นคำวินิจฉัย ไม่ใช่ พอทราบว่าเป็นคำสั่งก็พยายามหาอีกไม่มี

๕๒

ร ๑๕/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ฉัฎฐดา ๒๕/๒

ในเว็บไซต์ (Website) ของศาล ไม่ทราบเป็นการลบออกหรือไม่ แต่ว่าสุดท้ายก็มีผู้นำมาให้ เป็นคำสั่งที่ ๑๒/๒๕๕๙ ชัดเจนอย่างนี้ว่าศาลสมัยนั้นก็พูดไว้ชัดเจนว่าการยื่นคำร้องของคุณสุรพงษ์ยื่นบอกว่าการดำเนินการขออนายกรัฐมนตรีพระราชทานตามมาตรา ๗ มันไม่เป็นไปตามระบอบการปกครอง ระบอบประชาธิปไตย ก็เหมือนกับที่พวกท่านร้องนี้ละ และศาลตอนนั้นก็บอกว่าเรื่องนี้ต้องยื่นผ่านอัยการสูงสุด จึงไม่รับคำร้องไว้พิจารณา ขอบคุณ ท่านประธานครับ

(นายสุทัศน์ เงินหมื่น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบัญชีรายชื่อ ได้ยื่นและยกมือ ขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านสุทัศน์เชิญครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธาน ที่เคารพ กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น พรรคประชาธิปัตย์ บัญชีรายชื่อ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กระผมจำเป็นต้องใช้สิทธิประท้วงเพื่อที่จะท้วงติงให้เกิดความถูกต้องในการอภิปรายและ ในการนำเสนอข้อมูล ความจริงก็คงพูดถึงท่านวัฒนา เมืองสุข กล่าวคือท่านได้กล่าวหาว่า ศาลรัฐธรรมนูญละเลยไม่ปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๘ ไม่มีการดำเนินการเสนอ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ ข้อเท็จจริง ดังกล่าวนั้นถ้ากระผมไม่นำเสนอท่านประธานก็จะเป็นการทำให้ศาลรัฐธรรมนูญเสียหาย ความจริงไม่ยากที่จะไปอภิปรายตอบแทนศาลครับ แต่ศาลไม่ได้มีโอกาสมาชี้แจงในตรงนี้ ข้อเท็จจริงก็คือศาลรัฐธรรมนูญได้มีการนำเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวตั้งแต่วันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๑ รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ประกาศบังคับใช้วันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๐ การนำเสนอดังกล่าวนั้นจึงเป็นการนำเสนอภายในกำหนดระยะเวลา ๑ ปี จึงเป็นการยืนยันว่า ศาลได้ปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญโดยเคร่งครัด แต่กฎหมายฉบับดังกล่าวนี้ไม่สามารถออกมาใช้ได้ คณะกรรมาธิการชุดดังกล่าวนี้มีท่านเจริญ จรรย์โกมล เป็นประธาน ได้มีการแปรญัตติ ในชั้นกรรมาธิการสับสนไปหมด สุดท้ายเมื่อกลับเข้าสู่ที่ประชุมสภา สภา

(นายวรชัย เหมะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรปราการ ได้ยื่น และยกมือขึ้น)

๕๓

ร ๑๕/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

กนกวรรณ ๒๖/๑

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : มีผู้ประท้วงครับ เชิญท่านวรชัย นายวรชัย เหมะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สมุทรปราการ) : กระผม วรชัย เหมะ จังหวัดสมุทรปราการ พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภาครับ ผู้อภิปรายลุกขึ้นประท้วงหรือจะใช้สิทธิอภิปรายครับท่านประธาน เมื่อสักครู่ผมเห็นท่านลุกขึ้นยกมือประท้วงแล้วท่านไปอภิปรายครับ ขอให้ท่านพิจารณาด้วยครับ ท่านประธานครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านใช้สิทธิประท้วงนะครับ แล้วก็กล่าวว่ามี การพาดพิงทำให้ศาลนั้นเสียหาย ก็เลยโอกาสได้ชี้แจง ที่จริงกรณีนี้ ถ้าเป็นฝั่ง ฝ่ายค้านเคยทักท้วงไว้ไม่ให้ปฏิบัติ แต่ผมก็ถือว่ามันพออนุโลมได้ ผมก็อนุโลมให้ท่านได้ชี้แจง ท่านขอเป็นกระชับหน่อยได้ไหมครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธาน ไม่ใช่อนุโลมหรอกครับ เป็นหลักเลยครับ ในเมื่อท่านวัฒนา กล่าวเสียดสีถึงศาลรัฐธรรมนูญ แล้วกล่าวข้อซึ่งไม่เป็นความถูกต้อง

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ไม่เป็นอะไร ถ้าจะถือเป็นหลัก ตรงนี้ก็ไม่มีปัญหา ท่านกระชับหน่อยก็แล้วกัน

นายสุทัศน์ เงินหมื่น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ขอบคุณ ท่านประธาน ผมกระชับ กำลังจะจบครับท่านประธาน ผมถือว่ากฎหมายฉบับดังกล่าวนี้ ก็ไม่ผ่านเพราะมีการแปรญัตติ สับสนไปหมดครับ สุดท้ายที่ประชุมได้มีมติให้ประธาน ถอนร่างดังกล่าวออกไป จึงเป็นการยืนยันว่าศาลรัฐธรรมนูญได้เสนอกฎหมายตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๘ (๕) เพื่อเป็นความถูกต้องครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ครับ ผมต่อเลยนะครับ เชิญท่านอภิวันท์ วิริยะชัย แล้วก็ต่อด้วยท่านชิววิทย์ แล้วก็ไปที่ท่านคำณูครับ เชิญครับ

พันเอก อภิวันท์ วิริยะชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียน ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม พันเอก อภิวันท์ วิริยะชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร บัญชีรายชื่อ พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กระผมขออนุญาตอภิปรายในประเด็น กฎหมายที่สำคัญ ๕ ประเด็นครับ

ประเด็นแรกก็คือข้อกล่าวหาเข้าเกณฑ์ความผิดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘
วรรคแรกหรือไม่

ประเด็นที่ ๒ ก็คือข้อกล่าวหานี้มีมูลหรือไม่

ประเด็นที่ ๓ ก็คือการที่ศาลรัฐธรรมนูญได้ตีความกฎหมายรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๖๘ วรรคสอง ว่าสามารถรับเรื่องคำร้องจากผู้ใดก็ได้ ถูกต้องหรือไม่

ประเด็นที่ ๔ ก็คือการที่ศาลรัฐธรรมนูญใช้ประมวลวิธีพิจารณาความแพ่ง
มาส่งคุ้มครองชั่วคราวกับการปฏิบัติหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญ สามารถทำได้หรือไม่

ประเด็นสุดท้ายก็คือคำสั่งของรัฐธรรมนูญครั้งนี้สามารถมีผลผูกพันต่อรัฐสภา
หรือหน่วยงานของรัฐหรือไม่ครับ ๕ ประเด็นนี้สำคัญครับ

ประเด็นแรกข้อกล่าวหาของผู้กล่าวหา เขากล่าวหาว่าอย่างไรครับ หาว่าการแก้ไข
รัฐธรรมนูญนี้ผิดมาตรา ๖๘ วรรคแรก มาตรา ๖๘ วรรคแรกเขียนว่าอย่างไร ผู้ใดจะใช้สิทธิ
และเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญฉบับนี้ล้มล้างการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมี
พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข หรือให้ได้มาซึ่งการปกครองประเทศตามที่ได้บัญญัติใน
รัฐธรรมนูญฉบับนี้ไม่ได้ ผมขออ้านะครับ ผู้ใดจะใช้สิทธิและเสรีภาพแล้วก็ตามที่ว่า ไม่ได้
แต่การแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญนั้น ผมถามว่าสมาชิกรัฐสภามีหน้าที่อะไรครับ สมาชิกรัฐสภา
มีหน้าที่ในการออกกฎหมาย มีการแก้กฎหมายแล้วก็ดำเนินการตามมาตรา ๒๙๑ ที่มีบัญญัติ
ไว้ในรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นไม่เข้าข่ายการใช้สิทธิและเสรีภาพ เพราะว่าสมาชิกรัฐสภาได้
ปฏิบัติหน้าที่ตามกรอบกฎหมายที่รัฐธรรมนูญได้กำหนดไว้ เป็นประเด็นแรกครับ

ประเด็นที่ ๒ ข้อกล่าวหาดังกล่าวมีมูลหรือไม่ ท่านอัยการสูงสุดได้วินิจฉัย
ไปแล้วเรียบร้อยครับ ผมขอเรียนอย่างนี้ครับ ในการอภิปรายวาระที่หนึ่ง ผมก็เกรงว่า
เดี๋ยวจะมีผู้เข้าใจผิดแล้วก็กล่าวหาว่าการแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้จะไปล้มล้างการ
ปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ผมได้อภิปรายไว้ว่า
ขอให้คณะกรรมการไปใส่ว่าห้ามแตะต้องในหมวดสถาบันพระมหากษัตริย์ และร่าง
พระราชบัญญัติฉบับนี้ มาตรา ๒๙๑/๑๑ วรรคห้า ได้เขียนไว้ชัดเจนครับ ว่า สสร. หรือผู้ใดที่
ร่างรัฐธรรมนูญนี้ ถ้าจะเป็นการเปลี่ยนแปลงการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมี
พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขไม่สามารถกระทำได้ -----

และในวรรคหกยังบอกไว้ชัดเจนครับ ถ้าหากว่ามีการดำเนินการตามวรรคห้า รัฐธรรมนูญฉบับนี้จะต้องตกไปตามวรรคหก เพราะฉะนั้นชัดเจนว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้จะไม่สามารถไปเขียนให้ล้มล้างการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขได้ อัยการสูงสุดจึงส่งยกคำร้อง

ประเด็นที่ ๓ ศาลรัฐธรรมนูญตีความกฎหมายรัฐธรรมนูญอ้างว่าสามารถรับคำร้องจากผู้ใดก็ได้ ผมกราบเรียนอย่างนี้ครับท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ คนจะเป็นตุลาการได้นั้นต้องตีความภาษาไทยให้แตกชัดเสียก่อน และกับหรือ ต่างกันอย่างไร ในกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ วรรคสองเขียนไว้ชัดเจนครับ ต่อจากวรรคแรกที่ผมกราบเรียนไปเมื่อสักครู่นี้ครับ ผู้ใดทราบการกระทำดังกล่าวย่อมมีสิทธิเสนอเรื่องให้อัยการสูงสุดเพื่อพิจารณาและยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ และ คืออะไรครับ และคือต้องทำทั้ง ๒ อย่างจึงจะครบองค์ประกอบ หรือ คือทำอย่างใดอย่างหนึ่ง นี้เขียนไว้ชัดเจนครับ และ และอย่างไรครับ หมายความว่าผู้ยื่นคำร้องต้องยื่นต่ออัยการสูงสุดเพื่อพิจารณาและอัยการสูงสุดเมื่อพิจารณาว่ามีมูลแล้วจึงเป็นผู้ยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญครับ ถ้าตีความอย่างที่ศาลรัฐธรรมนูญตีความต้องเขียนว่า หรือ ครับ หรือ ครับ จะเป็นใครก็ได้ครับ แต่ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพผมไปเปิดในเว็บไซต์ของศาลรัฐธรรมนูญเอง ชัดเจนครับ ในส่วนที่เกี่ยวกับสิทธิการใช้อำนาจของศาลรัฐธรรมนูญเขียนไว้ชัดเจนครับ มาตรา ๖๘ วรรคหนึ่งนี่ละครับ แล้ววรรคสองเขาเขียนเลยช่องผู้มีสิทธิยื่นคำร้อง เขียนว่าอะไรทราบไหมครับ อัยการสูงสุดครับ อันนี้คือศาลรัฐธรรมนูญของเราเองนะครับ ออกกฎระเบียบเอง ท่านลองไปเปิดเดี๋ยวนี้ครับ อาจจะเข้าเว็บไซต์ของศาลรัฐธรรมนูญนั้นไม่ได้ แต่เขียนไว้เลยครับ ว่าอัยการสูงสุด แสดงว่ายื่นได้คนเดียว ถ้าบอกว่าคนอื่นยื่นได้ต้องบอกว่าผู้ใดที่ทราบการกระทำหรืออัยการสูงสุด เพราะฉะนั้นครั้งนี้เห็นชัดเจนครับว่าตุลาการท่านอาจจะจงใจปฏิบัติฝ่าฝืนกฎระเบียบที่ตัวเองทำไว้ ผมเรียนอย่างนี้ครับเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญครับ การตีความกฎหมาย และ แล้ว หรือ นี่ละครับ ถ้าตีความและเป็นหรือ ผมต้องกราบเรียนครับ จะทำให้กฎหมายที่อยู่ในบังคับใช้ทั้งหลายต้องเปลี่ยนไปหมดครับ ผมยกตัวอย่างเช่น การทำนิติกรรมจะต้องเซ็นชื่อรับรองโดยผู้จัดการและสมุห์บัญชี ถ้าตีความว่าเป็นหรือ หมายความว่าสมุห์บัญชีเซ็นคนเดียว การทำนิติกรรมนั้นก็ประสบความสำเร็จ หรือเอาเรื่องระดับชาติครับ สมมุติว่าสนธิสัญญาการปักปันเขตแดนระหว่างประเทศไทยและประเทศกัมพูชาต้องลงนามรับรองโดยรัฐมนตรีต่างประเทศไทย

และรัฐมนตรีต่างประเทศกัมพูชา ถ้าตีความอย่างนี้ก็แปลว่าหรือครับ ก็รัฐมนตรีต่างประเทศ กัมพูชาคนเดียวก็สามารถลงนามในสนธิสัญญาปักปันเขตแดนได้ สิ่งนี้ละครับเป็นเรื่องที่ อันตรายมากครับ ผมเรียนยืนยันว่าศาลรัฐธรรมนูญตีความผิดครับ

ประเด็นที่ ๔ ศาลรัฐธรรมนูญสามารถใช้ ป. วิ. แพง มาใช้ในการกระทำที่ขัด รัฐธรรมนูญไม่ได้ครับ เพื่อนสมาชิกเมื่อสักครู่บอกครับ มาตรา ๓๐๐ อนุญาตให้ออก กฎระเบียบได้ครับ แต่มาตรา ๖ บอกไว้เลยครับ ว่าออกกฎระเบียบหรือทำอะไรก็ได้ต้องไม่ ขัดต่อรัฐธรรมนูญ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙๑ (๕) บอกไว้ชัดเจนครับ หลังจากมีการลงมติใน วาระที่สองเมื่อพ้น ๑๕ วัน จะให้มีการลงมติในวาระที่สาม อันนี้คือการปฏิบัติหน้าที่ตาม กฎหมายรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นศาลรัฐธรรมนูญไม่มีสิทธิที่จะมาออกคำสั่งที่ขัดต่อ รัฐธรรมนูญ เป็นประเด็นที่ ๔

ประเด็นที่ ๕ คำสั่งของศาลรัฐธรรมนูญมีผลบังคับใช้ มีผลผูกพันต่อรัฐสภา หรือองค์กรของรัฐหรือไม่ ไม่มีครับ ไม่มีเพราะอะไรครับ มาตรา ๒๑๖ บอกไว้ชัดเจนผลการ วินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญถือเป็นที่สุด ผูกพันรัฐสภาและหน่วยงานของรัฐ แต่อันนั้นคือ ผลการวินิจฉัยครับ ผลการวินิจฉัยก็หมายความว่าศาลรัฐธรรมนูญรับเรื่องคำร้องแล้ว มีการ ไต่สวน มีการนั่งบัลลังก์ มีการออกคำวินิจฉัยส่วนตัว และมีการออกคำวินิจฉัยส่วนกลาง จึงจะเป็นผลคำวินิจฉัย แล้วเมื่อวินิจฉัยแล้วคำสั่งตามผลการวินิจฉัยจะผูกพันหน่วยงานของรัฐครับ

อันนี้ใช่ครับ มาตรา ๒๑๖ เขียนไว้ชัดเจน แต่คำสั่งของศาลรัฐธรรมนูญไม่ใช่คำสั่งจากผลการวินิจฉัยครับ เพราะว่ายังไม่มีการไต่สวน ยังไม่มีการวินิจฉัย ไม่มีกฎหมายรัฐธรรมนูญมาตราใดที่รับรองหรือรองรับคำสั่งของศาลรัฐธรรมนูญดังกล่าว ตัวท่านประธานศาลรัฐธรรมนูญเองเมื่อวานให้สัมภาษณ์ ท่านก็ทราบครับ ท่านบอกคำสั่งนี้ก็เปรียบเสมือนคำขอร้องครับ เพราะไม่มีผลผูกพันตามกฎหมายรัฐธรรมนูญมาตราใดเลย เพราะฉะนั้นคำสั่งนี้สภาจะปฏิบัติก็ได้ หรือจะไม่ปฏิบัติตามก็ได้ อันนี้ยืนยันนะครับ ผมขอกราบเรียนท่านประธานรัฐสภาผ่านไปยังศาลรัฐธรรมนูญทุกท่านครับ เมื่อครั้งที่ท่านวินิจฉัยยุบพรรคการเมืองหลายพรรค ไม่ยุบพรรคการเมืองบางพรรค ผมเองมีความรู้สึกที่ชัดเจนว่าขาดไม่มีความยุติธรรม เป็น ๒ มาตรฐาน ผมไม่เคยออกมาวิพากษ์วิจารณ์ เพราะนั่นเป็นอำนาจของท่าน อันนั้นเป็นผลคำวินิจฉัยครับ เมื่อวินิจฉัยแล้วออกคำสั่งอย่างไร หน่วยงานของรัฐต้องปฏิบัติ แต่ในครั้งนี้นี้คำสั่งของท่านไม่มีกฎหมายรัฐธรรมนูญหรือไม่มีมาตราใดที่รองรับเลย แล้วในขณะเดียวกันท่านก็ตีความกฎหมายผิดครับ สิ่งที่ผมเป็นห่วงที่สุดครับ เราจะชะลอไปสักเดือน ๒ เดือนไม่เป็นอะไรหรอกครับ แต่ห่วงที่สุดว่าถ้าเราปฏิบัติตามนี้การตีความกฎหมายต่อไปนี้ครับ จะผิดพลาดหมดกฎหมายทุกฉบับที่บังคับใช้อยู่ ผมขอกราบเรียนท่านประธานรัฐสภาผ่านไปยังบรรดาผู้พิพากษาทุกท่าน ทั้งศาลชั้นต้น ศาลอุทธรณ์ แล้วก็ศาลฎีกา ขอความกรุณาท่านทั้งหลายได้ออกมาวิพากษ์วิจารณ์การตีความกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ วรรคสองของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญว่าถูกต้องหรือไม่ครับ มิฉะนั้นจะต้องสร้างบรรทัดฐานใหม่ นะครับว่า ต่อไปนี้ทุกคำฯ และ ในกฎหมายจะต้องเปลี่ยนเป็นคำว่า หรือ ผมขอกราบเรียนท่านประธานรัฐสภาผ่านไปยังสมาชิกรัฐสภาทุกท่านครับ ไม่ว่าจะป็นวุฒิสมาชิกเลือกตั้งหรือวุฒิสมาชิกสรรหาสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เราต่างเป็นผู้แทนปวงชนชาวไทยด้วยกันทั้งสิ้นครับ ทำไมผมถึงบอกว่าเราเป็นผู้แทนปวงชนชาวไทยครับ พี่น้องประชาชนคนไทยมอบหมายอำนาจของเราให้มาทำหน้าที่นิติบัญญัติผ่านทางรัฐสภาครับ ในประเทศที่เขาเจริญแล้วมีการปกครองในระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เขาให้ความสำคัญรัฐสภาเป็นองค์กรที่มีความสำคัญอันดับ ๒ รองจากสถาบันพระมหากษัตริย์ อำนาจนิติบัญญัติจะถูกก้าวท้าวครอบงำมิได้ครับ ผมได้พูดในพรรคจริงครับ ถ้าหากว่าผมทำในสิ่งที่ถูกต้อง ทำในสิ่งที่ปกป้องหน้าที่ สิทธิและศักดิ์ศรีของรัฐสภาด้วยความถูกต้องตามหลักนิติธรรมแล้วอาจจะถูกลงโทษ ผมพร้อมจะติดคุกครับ พร้อมจะติดคุกครับ เพื่อสรวงเวทยามอัยธรรมของบ้านนี้เมืองนี้ครับ

แต่อย่างไรก็ตามจะต้องขอกราบเรียนวิงวอนพี่น้องสมาชิกรัฐสภาครับ อำนาจ สิทธิ ศักดิ์ศรีของรัฐสภาอยู่ตรงไหนครับ ต้องไม่ให้องค์กรอื่นหรืออำนาจอื่นเข้ามาครอบงำอำนาจนิติบัญญัติของเรา ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ ผมเห็นว่าท่านนำเรื่องมาปรึกษาหารือเป็นเรื่องที่ถูกต้องครับ เรามีความคิดเห็นที่แตกต่าง เดี่ยวจะปฏิบัติอย่างไร เมื่อความคิดเห็นยังแตกต่างอยู่ก็ลงมติครับ กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพอีกครั้งหนึ่งครับ ผมไม่สามารถปฏิบัติตามคำสั่งหรือคำขอร้องของศาลรัฐธรรมนูญได้ครับ ผมขอให้เดินหน้าลงมติกฎหมายรัฐธรรมนูญในวาระที่สามต่อไปครับ ขอบพระคุณครับ

(นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านนิพิฏฐ์

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดพัทลุง ในฐานะสมาชิกรัฐสภาครับ ผมคิดว่าท่านสมาชิกที่ได้กรุณาอภิปรายเมื่อสักครู่ผิดข้อบังคับโดยการกล่าวเสียดสีแล้วก็ใส่ร้ายท่านอภิวันที่ได้กรุณากล่าวเมื่อสักครู่ที่ท่านพร้อมที่จะติดคุกเพื่อสังเวทียุติธรรม มันไม่ใช่หรอกครับ มันเป็นเพียงความเห็นต่างในทางกฎหมายเท่านั้นเอง ท่านจะไปกล่าวหาว่าศาลรัฐธรรมนูญยุติธรรมอย่างนี้ ผมคิดว่าเป็นการใส่ร้ายตามข้อบังคับ ความเห็นต่างกันได้ครับ แต่จะกล่าวหาว่ายุติธรรมไม่ได้ ท่านเป็นผู้หลักผู้ใหญ่ นะครับ อย่าใช้อคติความเกลียดหรือความรู้สึกส่วนตัวไปใส่ร้ายศาลรัฐธรรมนูญ ผมขอให้ท่านได้กรุณาถอนคำพูดครับ

พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียน ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ ผมไม่ได้วิพากษ์วิจารณ์ใครเลย แล้วก็ไม่ได้ตำหนิเลย แต่ผมบอกว่าผมพร้อมที่จะติดคุก

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : คือท่านติดคุก อยู่แล้วครับ

พันเอกอภิวัฒน์ วิริยะชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ถ้าหากว่าส่งเวลายุติธรรมของบ้านนี้เมืองนี้ นะครับ แล้วก็มันเป็นเรื่องธรรมดา ผมไม่ถอนครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เอาอย่างนี้ท่าน

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : ท่านประธานครับ คือท่านอภิวัฒน์จะติดคุกหรือไม่ก็แล้วแต่ท่านนะครับ แต่ผมคิดว่าท่านติดคุกอยู่แล้ว แต่ท่านจะกล่าวว่าท่านพร้อมจะติดคุกเพื่อส่งเวลายุติธรรมอย่างนี้ท่านพูดไม่ได้ครับ ท่านพูดไม่ได้เลยครับ ไปกล่าวหาอย่างนั้นไม่ได้ ถอนเสียเถอะครับ ถ้าท่านไม่ถอนท่านก็เดินออกจากห้องที่ประชุมไปเลยครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านอย่างนี้ ท่านครับ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : ท่านต้องถอน ท่านประธานต้องวินิจฉัยนะครับ ไปกล่าวว่ายุติธรรมได้ไหมครับ ท่านวินิจฉัยเลยครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านครับ เรากำลังถกกันในประเด็นคำสั่งของศาล

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : ความเห็นต่าง เราพูดได้ครับ แต่จะกล่าวหาว่าศาลรัฐธรรมนูญอยู่ยุติธรรมไม่ได้ อันนี้ไม่ยากเลยครับ ท่านประธาน ไปกล่าวหาเขาว่ายุติธรรมไม่ได้ เสียตสี แล้วก็ใส่ร้ายครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เอาอย่างนี้ครับท่านอภิวัฒน์ ประเด็นนี้

พันเอกอภิวัฒน์ วิริยะชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียน ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผมไม่ได้กล่าวหาใครเลยนะครับ แต่ผมบอกว่าผมยอมติดคุกให้กับความยุติธรรมของบ้านนี้เมืองนี้ นะครับ ผมไม่ได้พูดว่าศาลรัฐธรรมนูญไม่ยุติธรรม ไม่มีครับ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : ท่านประธานครับ อย่าเล่นลิ้นเลยครับ ฟังทั้งหมดมันรู้ว่าท่านพูดถึงศาลรัฐธรรมนูญ ท่านเป็นผู้ใหญ่แล้วอย่าทำอย่างนี้เลยครับ ท่านประธานวินิจฉัยเถอะครับ ไปกล่าวหาว่ายุติธรรมอย่างนี้ไม่ได้ครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ก็ในเมื่อท่านชี้ว่าท่านไม่มีเจตนาจะอย่างนั้นนะครับ ผมก็ถือโอกาส ถ้าเอาว่าตักเตือน ตักเตือนครับ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : ท่านประธาน ท่านต้องตั้งสติให้ดีนะครับ ท่านพูดว่าพร้อมจะติดคุกนี้ไม่ได้ไม่เจตนาอะไร นี่คือเจตนาครับ คนเราถ้าลองพร้อมจะติดคุกแล้วพูดอย่างนี้เจตนาครับ แล้วไปกล่าวหาว่ายุติธรรมอย่างนี้ไม่ได้ครับ ท่านประธานวางใจเป็นกลางนะครับ ผมไม่เคยกล่าวหาใครว่ายุติธรรมนะครับ อย่างนี้ไม่ได้ครับ ไม่ยากเลยในการวินิจฉัย แล้วคนก็ฟังทั่วประเทศนะครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เอาอย่างนี้ครับท่านอภิวันท์ เพื่อตัดปัญหาผมให้ท่านถอนตรงที่ว่าศาลไม่ยุติธรรม ตรงนั้นนะครับ

พันเอกอภิวันท์ วิริยะชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ผมยังไม่ได้พูดถึงศาลรัฐธรรมนูญนะครับ แต่ถ้าเพื่อความสบายใจของท่านประธาน ผมขอใช้คำว่าผมพร้อมติดคุกเฉย ๆ ครับ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : ดีครับ ท่านพร้อมติดคุกดีครับ ขอบพระคุณครับ

(จำลองตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุรินทร์ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : จบแล้วกระมังครับ ท่านประสิทธิ์ครับ เตี่ยวท่านอภิวันท์ก่อนครับ

พันเอกอภิวันท์ วิริยะชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านนิพิฏฐ์ พูดกล่าวหาผมอย่างนี้ผมยังไม่ว่านะครับ ผมให้อภัยครับ เพราะว่าคนเป็นผู้ใหญ่ต้องรู้จักให้อภัยเด็ก ไม่ใช่ไปล้อเลียนเด็กบนเวทีนะครับ กำลังจะมาแล้วครับเด็กที่ถูกล้อเลียนครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ผมว่าพอแล้วกระมัง จำประสิทธิ์

จำลองตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) : ยังเลย
ผมยังไม่ได้พูดอะไรเลย คนอื่นพูดนะท่านประธานครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : บรรยายกำลังดีผมว่า
พอแล้ว

จำลองตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) : ผมไม่ได้
ทำให้เสียบรรยากาศสักหน่อยท่านประธานอย่าไปคิดเอาเองนะครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญครับ

จำลองตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) :
กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม จำลองตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย จังหวัดสุรินทร์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมขอ
ประท้วงผู้ประท้วง คุณนิพิฐฐ์ตามข้อบังคับ ข้อ ๔๓ มาให้ท่านอภิวันท์ถอนคำพูดแล้ว
ท่านนิพิฐฐ์มีสิทธิอะไรมาชี้ว่าท่านอภิวันท์ติดคุก อย่างนี้ท่านนิพิฐฐ์ต้องถอนไหมครับ มีสิทธิ
อะไรมาชี้ว่าท่านอภิวันท์ต้องติดคุกละ มองแต่ความผิดของคนอื่นตัวเองไม่ได้มองเลย

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ผมวินิจฉัยครับ พอแล้วครับ
ผมถือว่าเป็นเรื่องเล็กน้อย แล้วก็ท่านอภิวันท์ท่านก็ได้ใส่ใจอะไร ท่านไม่ได้ถือสาอะไร
ก็จบไปแล้วครับ ผมขออนุญาตดำเนินการต่อดีกว่าครับ เชิญท่านชิววิทย์ครับ

นายชิววิทย์ กมลวิศิษฎ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียน
ประธานสภาที่เคารพ ผม ชิววิทย์ กมลวิศิษฎ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรครักประเทศไทย
ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ บรรยายกำลังจะดี ผมมาสร้างบรรยากาศให้ดี
วันนี้คลิป (Clip) ก็ไม่มีนะครับท่านประธาน คลิปไม่มีครับ แล้วประธานก็ดูหน้าตาสดใสดี
ขอพูดสิ่งที่กลาง ๆ ให้ฟังบ้าง ผมฟังมานานครับ -----

ในสภานี้มี ๒ ฝ่าย ข้างนอกก็มี ๒ ฝ่ายครับ วันหนึ่งผมไม่ให้เข้าสภา วันหนึ่งไม่ได้ออกสภา วันนี้ผมว่าจะพาทอมกับมั้งมาอยู่แล้วว่าจะมานอนที่นี่ ผมไม่ได้เป็นคนมีความรู้สูงไม่ได้เรียนกฎหมาย แต่อยากจะพูดภาษาชาวบ้านให้ผู้คนประชาชนทางบ้านได้ฟังบ้าง อำนาจอธิปไตยเราเรียนมาตั้งแต่เด็ก ก็บอกว่ามี ๓ อำนาจ อำนาจนิติบัญญัติ อำนาจบริหาร อำนาจตุลาการ ในสังคมไทยแต่โบราณอำนาจอันที่เป็นอำนาจอั้งเดิมจริง ๆ คืออำนาจตุลาการ มันเป็นอำนาจอั้งเดิมในสังคมไทยซึ่งไม่เคยถูกทำลายมาก่อน ทุกคนเชื่อฟัง ให้เกียรติ ปฏิบัติตาม ไม่มีการวิพากษ์วิจารณ์ ศาลที่เขาเพิ่มคำว่ายุติธรรม ก็คือให้ยุติ เพราะมันต้องไปยุติที่ศาล ถ้าไม่ยุติที่ศาลก็รู้อยู่จะไปยุติที่ไหน เราพูดกันว่าศาลไม่มีอำนาจ วันนี้เรามาพิจารณาว่าศาลไม่มีอำนาจที่จะมาสั่งการทางนิติบัญญัติ ก็พูดง่าย ๆ ว่าตุลาการก้าวก่ายนิติบัญญัติ ท่านประธานครับ ถ้าประชาชนฟังอยู่ที่บ้านเราจะเห็นว่านิติบัญญัติเราถูกทำลายโดยระบบตัวแทน เรามีระบบ ส.ส. ซึ่งแน่นอนมีการจ่ายสตางค์ เรามีระบบบริหารหนึ่งในอำนาจประชาธิปไตยที่มีระบบพรรคการเมือง เรามีอำนาจตุลาการครับ ซึ่งอำนาจตุลาการนี้มีผู้กล่าวไว้ว่า ผู้กล่าวนี้คือท่านสัญญา ธรรมศักดิ์ ครับ ท่านสัญญา ธรรมศักดิ์ กล่าวไว้ว่างานตุลาการเป็นงานที่ต้องไว้ใจตัวเอง มีความบริสุทธิ์ยุติธรรมโดยถ่องแท้ มั่นคง และเมื่อไว้ใจตัวเองก็จะไม่หวั่นไหวต่อโลกธรรมใด ๆ และเขาผู้นั้นก็คือตุลาการโดยสมบูรณ์ ผู้ที่กล่าวนี้คือท่านสัญญา ธรรมศักดิ์ ท่านประธานครับ นอกจากนั้นแล้วเรายังพูดถึงอำนาจต่าง ๆ ระหว่างนิติบัญญัติกับตุลาการ มีการพูดถึงมาตรา ยกมาตรา ร่าง วรรคต่าง ๆ คือการหวงอำนาจ การไม่เปิดใจกว้าง ถ้าไม่กลัวทองแท้้อย่างกลัวไฟเลยครับ ไม่ต้องกลัวครับ บ้างก็ว่าศาลไม่มีสิทธิ ศาลheimเกริม ศาลจินตนาการ ศาลความจำเสื่อม ศาลถูกเหยียดหยาม ศาลตีความผิด ผมเรียนให้ทราบง่าย ๆ มันเป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ที่สภาวิพากษ์วิจารณ์ศาลอยู่ วิพากษ์วิจารณ์ตุลาการ ผมสมมุติว่ามีคนคิดจะวางระเบิด วางปรมาณูให้กับประเทศประเทศหนึ่ง เรามีคำตอบอยู่ กไม่ให้อำนาจ ต้องผ่านกระบวนการต่าง ๆ ข ไปจัดการเอาเองที่หน้าสภา ค เป็นเรื่องร้ายแรง เราอยากจะพิจารณาตรงนี้ละครับว่ามันเป็นเรื่องร้ายแรงหรือไม่ เป็นเรื่องที่สำคัญ เร่งด่วนแล้วรอดได้ ไม่ได้ มันจะรอดไม่ได้เลยหรือครับ ใจเย็นเสียหน่อย แล้วรอเสียหน่อยได้ไหม รอสักนิดหนึ่ง เพราะผมคิดว่าตัวนี้เป็นตัวสำคัญ เพราะในนี้เขาเขียนที่ส่งมาให้ผมเขียนไว้ว่าอย่างไรครับ กราบเรียนประธานรัฐสภา เรื่อง แจ้งคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ หากศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งแจ้งไปยังประธานรัฐสภาให้ดำเนินการรอกการแก้ไขรัฐธรรมนูญไว้ก่อนจนกว่าศาลมีคำวินิจฉัย

๖๓

ร ๑๕/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

เสาวลักษณ์ ๓๐/๒

ผมว่าเราถามดีกว่าครับว่าศาลมีคำวินิจฉัยเมื่อไรแล้วเราจะได้ลงมติวาระที่สามไปอย่างที่ต้องการ รอสักนิดหนึ่ง

ที่นี้การวิพากษ์วิจารณ์ผมอยากเรียนให้ทราบว่าการวิพากษ์วิจารณ์ว่า ศาลรัฐธรรมนูญไม่ยุติธรรม ว่ากล่าวต่าง ๆ ผมอยากเรียนให้ทราบว่าตอนที่น้ำท่วม ตอนที่พูดเรื่องถุงยังชีพก็บอกว่าเป็นธรรมนี่ครับ พอศาลตัดสินก็บอกว่าเป็นธรรม นายกรัฐมนตรียังมาขอบคุณศาลด้วยซ้ำ ตอนนั้นเรื่องงบประมาณน้ำท่วมที่เขาให้ก็บอกศาลยุติธรรม แต่พอตอนนี้บอกว่าไม่ยุติธรรม ทำยสุดแล้วยังมีคนออกมาวิพากษ์วิจารณ์อีกครับ เมื่อวานนี้ก็มี ๒ ท่าน ออกรายการช่อง ๙ วิพากษ์วิจารณ์ศาลอีก -----

- ๓๑/๑

ผมอยากจะให้ท่านสมาชิกทุกท่าน นี่เป็นข้อหาหรือว่าอยากจะให้รอ ผมไม่อยากจะให้วิพากษ์วิจารณ์มากกว่านี้ ความเสียหายมันจะเกิดขึ้น ผมขึ้นศาลมาแล้วทุกศาล ศาลแพ่ง ศาลอาญา ศาลแรงงาน ศาลคดีเด็กเยาวชน ขึ้นไปถึงศาลปกครอง ขึ้นไปถึงศาลรัฐธรรมนูญ ผมคนเดียวครบขึ้นทุกศาล แล้วผมก็เชื่อมั่นว่ามันหยุดอยู่ตรงนั้นครับ ผมไม่เคยก้าวล่วงผมทราบดีครับว่าลักษณะการวิพากษ์วิจารณ์มันจะก่อให้เกิดความแตกแยกกลิ้งไปอีกระลอก เราต้องการความปรองดองไม่ใช่หรือครับ เราพูดเรื่องปรองดองอยู่เรื่อยครับ พูดเรื่องอำนาจ ๓ อำนาจเราก็เคยถูกอำนาจทหารล้มล้างมาแล้ว และอำนาจทหารก็มานั่งอยู่ข้าง ๆ ผมนี่ละครับ อยู่เกินไป ๒ ที่นี้เองครับ ผมก็สับสนครับ ประเทศไทยมันเป็นเป็นอย่างนี้ละครับ เพราะฉะนั้น อำนาจทุกอำนาจ ๓ อำนาจนี้ อำนาจนิติบัญญัติ อำนาจบริหาร อำนาจตุลาการ อำนาจเดี่ยวนะครับ อำนาจตุลาการที่เรายังไม่ถูกซื้อ นอกนั้นแล้วเราซื้อได้หรือเปล่า ผมอยากให้ชาวบ้านประชาชนไปพิจารณาเอาเอง เราไม่ต้องมาเท็ดทูนกันหรอกครับ วันนี้เราต้องดูว่าอำนาจไหนที่ยังไม่ถูกซื้อ อำนาจนี้เป็นอำนาจดั้งเดิมในสังคมไทย และอำนาจที่ถูกเครพ ไม่มีใครเหยียดหยามไม่เคยดูถูก ไม่เคยตกต่ำเช่นปัจจุบันนี้ ผมขอให้ท่านประธานหารือกับสมาชิกต่อไปครับ แล้วผมขอให้การลงมติวาระที่สามของรัฐธรรมนูญนี้ รอให้ศาลวินิจฉัย ผมคิดว่าเป็นเรื่องที่จะจบแล้วท่านประธานสามารถเร่งได้ครับ ส่งจดหมายเร่งนะครับ บอกศาลเร่งพิจารณาหน่อย ผมอยากจะโหวตสักอาทิตย์หน้า มันเต็มที่แล้วอยากจะรวดเร็วก็ทำได้ครับ ก็ขอพูดไว้เพียงเท่านี้ครับ ขอขอบคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านคำานูณครับ

นายคำานูณ สิทธิสมาน สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เครพ กระผม คำานูณ สิทธิสมาน สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ประเด็นที่ผมจะอภิปรายก็คงจะพยายามให้ตรงประเด็นที่สุด ก็คือการรับทราบคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ กรณีศาลรัฐธรรมนูญได้รับคำร้องให้วินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ ท่านประธานที่เครพครับ ไม่ว่าผมจะมีความเห็นอย่างไร เห็นด้วยกับการแก้ไขรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๑ หรือไม่ อีกสถานภาพหนึ่งของผมก็คือเป็นสมาชิกรัฐสภา แม้ว่าจะไม่ได้เป็นสมาชิกที่มาจาก การเลือกตั้ง แต่กระผมก็ตระหนักดีว่าอำนาจนิติบัญญัติ อำนาจของรัฐสภานั้นเป็นสิ่งสำคัญ ประเด็นที่เราจะหารือกันในวันนี้ ที่ท่านประธานจะรับฟังความคิดเห็นของสมาชิกก็คือว่า รัฐสภา หรืออีกนัยหนึ่งนั้น ท่านประธานจำเป็นจะต้องปฏิบัติตามที่ศาล

รัฐธรรมนูญมีคำสั่งหรือไม่ ในประเด็นนี้กระผมเห็นว่าก็เกือบจะเป็นข้อสรุปที่ตรงกันพอสมควรว่าศาลรัฐธรรมนูญไม่ได้มีคำสั่งรัฐสภา ศาลรัฐธรรมนูญไม่ได้มีคำสั่งสมาชิกวุฒิสภา ศาลรัฐธรรมนูญไม่ได้มีคำสั่งท่านประธานรัฐสภา เพราะจากเอกสารที่แจกมานี้ก็เห็นชัดว่าศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำสั่งมายังเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ในฐานะที่ท่านทำหน้าที่เป็นเลขาธิการรัฐสภา และคำสั่งของศาลรัฐธรรมนูญในกรณีนี้ท่านก็ได้อ้างอำนาจตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๑๓ วรรคหนึ่ง เป็นหนึ่งในหลายมาตราที่ท่านอ้าง มาตรา ๒๑๓ วรรคหนึ่ง ก็เป็นที่ชัดเจน ท่านประธานกระผมขออนุญาตอ่านนะครับ ในการปฏิบัติหน้าที่ของศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจเรียกเอกสาร หรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ

ตลอดจนขอให้พนักงานสอบสวน หน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจหรือราชการ ส่วนท้องถิ่นดำเนินการใดเพื่อประโยชน์แห่งการพิจารณาได้ ถ้ากระผมเข้าใจไม่ผิดสำนักงาน เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรก็เป็นหน่วยราชการหรือเป็นหน่วยงานของรัฐประเภทหนึ่ง ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารข้าราชการฝ่ายรัฐสภาและการส่งมายังเลขาธิการ สภาผู้แทนราษฎรของประธานศาลรัฐธรรมนูญก็คือเพื่อประโยชน์แห่งการพิจารณา ท่านประธานครับนี่คือการอ่านของกระผม ในหนังสือที่ศาลรัฐธรรมนูญมีถึงท่านประธานนั้น อีกฉบับหนึ่ง เลขที่ ศร. ๐๐๐๖/๔๔๐ ศาลรัฐธรรมนูญไม่ได้มีคำสั่งท่านประธานรัฐสภาครับ เพราะเรื่องก็คือเรื่องแจ้งคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ ศาลรัฐธรรมนูญแจ้งให้ท่านประธานทราบว่า ท่านได้มีคำสั่งมายังเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรให้นำความขึ้นกราบเรียนท่านประธาน รัฐสภาว่าให้รอการพิจารณาไว้ก่อน ท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นศาลรัฐธรรมนูญไม่ได้สั่ง รัฐสภา ไม่ได้สั่งประธานรัฐสภา แต่ได้สั่งสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรซึ่งทำหน้าที่ เลขาธิการรัฐสภา เมื่อเลขาธิการรัฐสภานำความขึ้นแจ้งต่อท่านประธานรัฐสภาแล้วก็ เป็นดุลยพินิจ เป็นอำนาจในการวินิจฉัยของท่านประธานรัฐสภาที่จะดำเนินการอย่างไรหรือไม่ เพราะฉะนั้นในประเด็นนี้กระผมเชื่อว่าศาลรัฐธรรมนูญมีความระมัดระวังมากพอสมควรที่จะ ไม่ดำเนินการให้เป็นกรณีที่ฟังได้ว่าอำนาจตุลาการก้าวก่ายอำนาจนิติบัญญัติ และถ้าดู คำแถลงของท่านประธานศาลรัฐธรรมนูญประกอบเมื่อวานขึ้นนี้ก็จะเห็นได้ว่า ท่านก็บอกว่า ท่านไม่มีอำนาจมาสั่งรัฐสภา รัฐสภาจะดำเนินการอย่างไรต่อไปก็เป็นดุลยพินิจของรัฐสภา ซึ่งรัฐสภาก็ต้องรับผิดชอบเอาเอง ซึ่งกระผมคิดว่าเป็นถ้อยคำปกติโดยทั่วไปที่ในการดำเนินการ ใด ๆ ของท่านประธานรัฐสภาหรือกระผมในฐานะสมาชิกวุฒิสภาปฏิบัติหน้าที่สมาชิกรัฐสภา อย่างว่าแต่เรื่องนี้เลยครับท่านประธาน ทุกเรื่องเราก็ต้องรับผิดชอบด้วยตัวของเราเอง เพราะฉะนั้นในประเด็นนี้กระผมอยากจะสรุปตามความเข้าใจของกระผมว่าไม่ได้มีความ ชัดแย้งในด้านแดนแห่งอำนาจระหว่างอำนาจนิติบัญญัติกับอำนาจตุลาการ เราจะดำเนินการ ต่อไปอย่างไร เราที่นี้หมายถึงท่านประธานเป็นดุลยพินิจที่ท่านประธานจะต้องตั้งสติและ คำนี้ถึงผลที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ซึ่งกระผมตั้งใจว่าจะเป็นข้ออภิปรายที่อาจจะแตกต่างกับ เพื่อนสมาชิกที่อภิปรายมาก่อนหน้า ท่านประธานครับก่อนหน้านี้ก็เคยมีประเด็นเป็นที่ ถกเถียงกันว่าคำสั่งของศาลรัฐธรรมนูญสามารถทำได้หรือไม่ในการมาสั่งรัฐสภา ณ บัดนี้ก็คง เป็นที่จบแล้วเพราะว่าศาลรัฐธรรมนูญไม่ได้สั่งรัฐสภา ก่อนหน้านี้เคยมีการถกเถียงกันอยู่ว่า

๖๗

ร ๑๕/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

เปมิศา ๓๒/๒

คำสั่งของศาลรัฐธรรมนูญถือเป็นคำวินิจฉัยตามมาตรา ๒๑๖ วรรคห้า ที่ถือเป็นเด็ดขาดและผูกพันรัฐสภาและองค์กรอื่นหรือไม่ ก็เป็นที่ชัดเจนแล้วนะครับ จากหนังสือที่แจกมานี้เองว่า คำสั่งที่มายังเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรในครั้งนั้นไม่ได้อ้างว่าเป็นคำวินิจฉัยตามมาตรา ๒๑๖ วรรคห้า แต่เป็นคำสั่งทั่วไปตามมาตรา ๒๑๓ วรรคหนึ่ง และกระผมก็เห็นว่าในประเด็นนี้ ไม่ใช่คำวินิจฉัยตามมาตรา ๒๑๖ วรรคห้า -----

- ๓๓/๑

เพราะว่าศาลรัฐธรรมนูญยังไม่ได้วินิจฉัยในกรณีนี้ ศาลรัฐธรรมนูญเพียงแต่รับเรื่องที่มีผู้มาร้อง ๕ ล้านวนไว้พิจารณาแล้วก็นัดวันไต่สวนในวันที่ ๕ ถึงวันที่ ๖ กรกฎาคม แล้วก็มีการให้ผู้ที่ถูกร้องมาชี้แจงภายใน ๑๕ วันซึ่งก็คงจะตกประมาณวันที่ ๑๕ หรือวันที่ ๑๖ มิถุนายน ท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นประเด็นนี้ก็เป็นที่น่าจะตกไป ไม่เป็นเรื่องอะไรที่จะต้องไปพูดอีกต่อไปว่าศาลรัฐธรรมนูญมาสั่งรัฐสภา มันก็อยู่ที่ท่านประธานเองครับว่าถ้าท่านประธานนั่งตรีกตรองดูแล้วฟังพวกกระผมอภิปรายทั้งสนับสนุนและไม่สนับสนุนแล้วท่านประธานก็ต้องนั่งคิด ถ้าท่านประธานเห็นว่าควรเดินทางต่อไป ท่านประธานก็เรียกประชุมเพื่อนัดลงมติรัฐธรรมนูญวาระที่สาม วันว่างก็มีอยู่ครับ วันอังคารที่ ๑๖ มิถุนายน หรือไม่ก็วันศุกร์ วันอังคารที่ ๑๒ มิถุนายน หรือไม่ก็วันศุกร์ที่ ๑๕ มิถุนายน เป็นการใช้อำนาจหน้าที่ครั้งสำคัญที่สุดครั้งหนึ่งของผู้ที่มีโอกาสดำรงตำแหน่งหน้าที่เป็นประธานรัฐสภา โดยเฉพาะครับ ท่านประธาน ไม่ว่าพวกกระผมจะมีความเห็นอย่างไร ความเห็นของพวกกระผมก็คงจะเป็นเพียงประกอบการตัดสินใจของท่านประธานรัฐสภาที่กระผมเคารพแต่เพียงผู้เดียว ท่านประธานครับ ถ้าประเด็นคำสั่งของศาลรัฐธรรมนูญตกไปว่าไม่ได้สั่งรัฐสภา รัฐสภาจะปฏิบัติอย่างไรหรือไม่ก็อยู่ที่ท่านประธาน ประเด็นความขัดแย้งในปริมณฑลในเรื่องที่เราอภิปรายอยู่นี้จะเป็นเรื่องอะไรอีกต่อไป กระผมก็เห็นว่ายังมีอีกหลายเรื่องเหลือเกินครับ หลายประเด็นมากทีเดียวเพราะเป็นประเด็นที่มีผู้ร้องร้องเข้าไปว่ามีการกระทำอันเป็นการขัดรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ กระผมไม่จำเป็นต้องอ่านนะครับว่าฐานแห่งการขัดแย้งกับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ นั้นเป็นประเด็นอะไร เป็นประเด็นใหญ่ครับ เมื่อความขัดแย้งหรือมุมมองที่แตกต่างกันในทางกฎหมายนี้ยังอยู่ กระผมจะลองไล่ให้ฟังว่ามันเหลืออยู่ในประเด็นอะไรบ้าง

ประเด็นที่ ๑ ก็คือการกระทำตามมาตรา ๖๘ วรรคหนึ่ง คือจะต้องเป็นการใช้สิทธิเสรีภาพของบุคคลหรือพรรคการเมืองเท่านั้น การเสนอร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญเพิ่มเติม มาตรา ๒๙๑ ถือเป็นการใช้สิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญหรือไม่ หรือว่าเป็นการปฏิบัติตามหน้าที่ของสมาชิกรัฐสภาซึ่งมีหน้าที่ มีอำนาจชนิดที่เขาเรียกว่า อำนาจในการสถาปนารัฐธรรมนูญหรืออำนาจในการบัญญัติรัฐธรรมนูญ ซึ่งในทางทฤษฎีกฎหมายมหาชนแล้วเป็นอำนาจที่อยู่เหนือหรือแยกออกไปต่างหากจากอำนาจนิติบัญญัติ ประเด็นที่ ๑ ที่มีมุมมองที่แตกต่างกัน และเราก็คงจะเห็นการอภิปรายจากนี้ไปตลอดทั้งวัน มีมุมมองที่แตกต่างกัน

๑. การเสนอแก้ไขรัฐธรรมนูญเป็นการกระทำตามอำนาจหน้าที่ของสมาชิกรัฐสภาซึ่งไม่เข้าข่าย

๖๘

ร ๑๕/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ศิริรัตน์ ๓๓/๒

มาตรา ๖๑ วรรคหนึ่ง หรือเป็นส่วนหนึ่งของการใช้สิทธิเสรีภาพตามมาตรา ๖๘ วรรคหนึ่ง ทั้ง ๒ ประการ ใน ๒ ประโยคที่กระผมกล่าวมา อันนี้ก็คงเป็นประเด็นที่มุมมองของกฎหมาย ที่จะต้องแตกต่างกันไป แล้วก็ไม่มีใครสามารถจะตอบได้ว่าของข้าพเจ้าถูกต้องแต่เพียงผู้เดียว เช่นเดียวกับกรณีอื่น ๆ ครับท่านประธาน มุมมองต่อรัฐธรรมนูญ มุมมองต่อกฎหมายมาตรา ต่าง ๆ รัฐธรรมนูญเขาจึงบัญญัติไว้ให้ศาลรัฐธรรมนูญเป็นผู้วินิจฉัยให้ถือเป็นเด็ดขาดตาม มาตรา ๒๑๖ วรรคห้า แต่ในกรณีนี้เป็นกรณีพิเศษของประเทศที่ศาลรัฐธรรมนูญกำลังจะมีความคิดเห็นแตกต่างออกไป ซึ่งก็ยังไม่ถือเป็นคำวินิจฉัย เป็นเพียงการรับเรื่องไว้ตรวจสอบ ไว้ไต่สวน นี่คือประเด็นที่ ๑ ครับว่าฐานความผิดตามมาตรา ๖๘ วรรคหนึ่งนั้น จะรวมถึงการ เสนอแก้ไขรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙๑ ของสมาชิกสภาที่ท่านเชื่อว่าการทำตามหน้าที่ ไม่เข้าข่ายมาตรา ๖๘ วรรคหนึ่งหรือไม่ ท่านประธานครับ กระผมเองก็สงสัยครับ แม้ว่า กระผมจะไม่เห็นด้วยกับการแก้ไขรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙๑ ในครั้งนี้หลายประการ แต่กระผมเองก็สงสัยครับว่ามันจะเข้าข่ายตามมาตรา ๖๘ วรรคหนึ่งหรือไม่ นี่ประเด็นแรก

- ๓๔/๑

ประเด็นที่ ๒ ครับท่านประธาน เป็นประเด็นที่มีความสลับซับซ้อนของปัญหาอย่างยิ่งก็คือ กรณีที่มีผู้ทราบการกระทำดังกล่าว คือการกระทำตามวรรคหนึ่งที่เป็น การเปลี่ยนแปลงระบบอบการปกครอง หรือเป็นการได้มาซึ่งอำนาจด้วยวิถีทางนอกรัฐธรรมนูญนั้น เมื่อมีผู้ทราบแล้ว ขั้นตอนที่จะให้ระงับยับยั้งการกระทำดังกล่าวจะต้องทำอย่างไร ก็มี ความเห็นเป็น ๒ ทาง

ทางที่ ๑ ก็คือต้องยื่นให้อัยการสูงสุดตรวจสอบข้อเท็จจริง แล้วก็รื้อให้อัยการสูงสุดได้กรุณาที่จะตรวจสอบข้อเท็จจริงให้อย่างรวดเร็วให้ทันกาล แล้วก็ให้อัยการสูงสุด ยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อให้อัยการสูงสุดได้ทางเดียว เสร็จแล้วก็นั่งเกามือเกาเท้ารออยู่ที่บ้าน หรือที่สภาไป ทำอย่างอื่นไม่ได้

ทางที่ ๒ ครับท่านประธาน อันนี้เป็นมุมมองที่มองว่าผู้ทราบการกระทำ ดังกล่าวนั้นสามารถกระทำได้ ๒ ทาง ทางที่ ๑ ก็คือยื่นโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญ ปัญหา นี้เป็นปมประเด็นปัญหา เป็นปมประเด็นปัญหาที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งทางความคิด ก่อให้เกิดมุมมองทางกฎหมายที่แตกต่างกันมาตลอดระยะเวลา ๑ สัปดาห์ที่ผ่านมา แล้วก็ หนักหนาสาหัสยิ่งขึ้นเมื่อมีคำวินิจฉัยของคณะทำงานของอัยการสูงสุดออกมาเมื่อคืนนี้ ซึ่งนั่น ก็อาจจะก่อให้เกิดปมประเด็นทางกฎหมายต่อไปอีก ๑ ประเด็น ซึ่งกระผมเชื่อว่าเดี๋ยวก็คง มีการอภิปรายกันไปก็คือว่าเมื่ออัยการสูงสุดรับเรื่องมาจากผู้ที่เขาทราบการกระทำดังกล่าวแล้ว อัยการสูงสุดที่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ วรรคสองเขียนว่าตรวจสอบข้อเท็จจริงและยื่นคำร้อง ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยสั่งการให้เลิกการกระทำดังกล่าว นั้น อัยการสูงสุดจะต้องทำแค่นั้น อย่างไร

๑. ตรวจสอบรวบรวมข้อเท็จจริงทั้งหมดแล้วก็ทำความเห็นรวมทั้งอาจจะเป็น ความเห็นของตัวอัยการสูงสุดเองแล้วยื่นต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัยขั้นสุดท้าย หรือว่า อัยการสูงสุดทำหน้าที่ตรวจสอบทั้งหมดแล้วก็วินิจฉัยเสียเองว่า หากการกระทำดังกล่าว นั้น ไม่มีมูลก็ไม่ต้องยื่นคำร้องให้ศาลรัฐธรรมนูญ อันนี้ก็ประเด็นที่จะเป็นมุมมองทางกฎหมาย ที่แตกต่างกันในกรณีมาตรา ๖๘ วรรคสอง อีกประเด็นหนึ่งเพิ่มเติมต่อไป ทั้ง ๓ ประเด็นในกรณี มุมมองทางกฎหมายที่แตกต่างกันของมาตรา ๖๘ วรรคสองนี้ ผลในทางรัฐธรรมนูญที่มี ผู้เห็นต่างกันเขากำลังดำเนินการอยู่ก็คือ กลุ่มหนึ่งเห็นว่าศาลรัฐธรรมนูญทำเกินหน้าที่ ขัด

มาตรา ๖๘ วรรคสอง ท่านก็รวบรวมรายชื่อตามกระบวนการเพื่อยื่นถอดถอนตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ๗ ท่าน ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๐ ถึงมาตรา ๒๗๕ ต่อไป พลันที่มีคำวินิจฉัยนัดตอนของอัยการสูงสุดออกมาเมื่อคืนนี้ ก็กำลังมีพี่น้องประชาชนอีกกลุ่มหนึ่งที่เขาเห็นต่าง เขาบอกว่าอัยการสูงสุดกำลังทำหน้าที่เป็นศาลเสียเอง เขาก็กำลังเริ่มต้นกระบวนการที่จะยื่นถอดถอนอัยการสูงสุดตามกระบวนการของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๐ ถึงมาตรา ๒๗๕ ต่อไป ท่านประธานครับ ผมอาจจะมีความเห็นบางประการที่ชัดเจนเกี่ยวกับความขัดแย้งทางด้านข้อกฎหมายในมาตรา ๖๘ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๖๘ วรรคสอง แต่กระผมเห็นว่าความเห็นของกระผมก็ไม่สามารถจะถือได้เป็นที่สุด เช่นเดียวกับความเห็นของเพื่อนสมาชิกทั้งหลายที่อาจจะมีความเห็นแตกต่างกันออกไป การอภิปรายกันไปจนถึงเย็นนี้จนถึงกลางคืนนี้ หรืออีก ๗ วัน ก็คงตอบคำถามนี้ไม่ได้ -----

ด้วยความสัตย์จริงครับท่านประธาน กระผมคิดอยู่นานว่าจะลุกขึ้นอภิปรายในประเด็นนี้
อย่างไร กระผมขออภิปรายตามความรู้สึกส่วนตัวจริง ๆ ว่า ก่อนหน้านี้ผมเองก็ไม่ได้เห็นด้วย
กับคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในหลายประเด็น ประเด็นล่าสุดท่านประธานคงจะทราบดี
ว่าในเรื่องพระราชกำหนดโอนหนี้กองทุนฟื้นฟู กระผมมั่นใจค่อนข้างมากกว่าขัดรัฐธรรมนูญ
แต่ศาลรัฐธรรมนูญท่านก็ทำเหนือความคาดหมายบอกว่าไม่ขัด ตอนนั้นเพื่อนสมาชิกในห้อง
นี้หลายท่านก็ชื่นชมศาลรัฐธรรมนูญ แต่กระผมก็ถือว่าจกภัยดี ผมก็ทำหน้าที่ของผม ในกรณีนี้
หรือในกรณีอื่นก็เช่นกันครับ ท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่าประเด็นสำคัญ
ที่จะต้องพูดถึงต่อไปนี้ก็คือว่า มุมมองต่อมาตรา ๖๘ วรรคหนึ่ง มาตรา ๖๘ วรรคสองนั้น
ยากที่จะหาข้อสรุป ยากที่จะมีใครกล้าลุกขึ้นมาพูดว่าของข้าพเจ้าถูก ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ท่าน
ประธานครับ บางครั้งในการอภิปรายในสภาแห่งนี้หรือในการตอบปัญหาในสังคมไทยสังคมนี้
นี้เวลาเราพูดถึงปรากฏการณ์ขั้นสุดทำแล้ว แล้วเราจำเป็นจะต้องพูดถึงแต่เฉพาะ
ปรากฏการณ์ขั้นสุดทำนั้น มันยากที่จะทำความเข้าใจให้เกิดขึ้น ท่านประธานครับ
การแก้ไขรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๙๑ มาตราเดียวเพื่อให้เกิดผลเป็นการล้มเลิกรัฐธรรมนูญ ปี
๒๕๕๐ ทิ้งฉบับ แล้วมีการเขียนรัฐธรรมนูญใหม่โดยองค์กรที่ชื่อว่า สสร. แล้วหลุดลอยออก
จากรัฐสภาไปเลย ไม่กลับมาให้ยกมืออีกแล้วนี่ ท่านประธานต้องยอมรับว่ามีข้อสงสัย
มีความเห็นที่แตกต่างกันมากมายว่าทำได้หรือไม่ จริงอยู่ถูกต้องตามตัวอักษรมาตรา ๒๙๑
ทุกกระเปียดนี้ แต่ถามว่าโดยเจตนารมณ์มันถูกต้องแล้วหรือ หลายท่านอภิปรายว่ามันเป็น
การแก้ไขรัฐธรรมนูญหรือเป็นร่างรัฐธรรมนูญฉบับมาตุฆาต คือลูกฆ่าแม่ ท่านประธานครับ
หลายคนพยายามอยากที่จะหาวิธีการที่จะตรวจสอบว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญในลักษณะเช่นนี้
ทำได้หรือไม่ แต่หันไปมาแล้วในรัฐธรรมนูญนี้มันค่อนข้างจะมีตัวอย่างไรขอบกล จะรอให้
รัฐธรรมนูญผ่านวาระที่สาม ความโดยลายลักษณ์อักษรที่ไม่มีมาตราใดระบุว่าจะมีสมาชิกยื่น
ให้ศาลรัฐธรรมนูญตรวจสอบร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมได้ ลายลักษณ์อักษรเขาเขียนแต่
เพียงว่าในมาตรา ๑๕๔ ในเรื่องการตรวจสอบร่างพระราชบัญญัติ แล้วก็ร่างพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญไปศาลรัฐธรรมนูญโดยอัตโนมัติ หลายท่านก็หันไปพึ่งมาตรา ๖๘ ซึ่งก็
ติดขัดอีกนั่นแหละว่าหลายท่าน คือทั้งหมดมีทั้งสิ้น ๖ ส่วน มี ๕ ส่วนที่ยื่นทั้งทางอัยการสูงสุด
แล้วก็ไปยื่นศาลรัฐธรรมนูญด้วยโดยตรง แต่อีก ๑ ส่วนซึ่งเขาก็เป็นผู้เชี่ยวชาญทาง
กฎหมายเหมือนกัน เขายื่นอัยการสูงสุดทางเดียวแล้วเขาก็มีความเป็นทุกข้ออยู่ว่าถ้าอัยการสูงสุด

๗๓

ร ๑๕/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

อริสา ๓๕/๒

ไม่ทำงานให้ลุล่วงไปด้วยเวลาอันรวดเร็วละ มันก็ไม่มีประโยชน์ ท่านประธานครับด้วยความ
เคารพจริง ๆ นะครับ กระผมไม่แน่ใจจริง ๆ ว่าถ้าศาลรัฐธรรมนูญไม่มีคำสั่งที่เรากำลัง
อภิปรายกันอยู่วันนี้ เมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน เมื่อวันศุกร์ที่แล้วนี้้อัยการสูงสุดท่านจะสรุปทั้ง ๕
สำนวนได้เมื่อคืนนี้หรือไม่ หรือจะต้องรอให้มันผ่านไปเสียก่อน อย่าลืมนะครับท่านประธาน
กำหนดวันลงมติรัฐธรรมนูญวาระที่สาม แต่เดิมาก่อนจะมีคำสั่งของศาลรัฐธรรมนูญวันที่ ๑
มิถุนายนนี้ มันคือวันอังคารที่ ๕ มิถุนายนที่ผ่านมา แล้วถ้าอัยการสูงสุดท่านมาสรุปเอาวันที่
เท่าไรนะเมื่อวานนี้ วันที่ ๗ มิถุนายนแล้วมันจะเกิดอะไรขึ้นกับมาตรา ๖๘ ครับ -----

- ๓๖/๑

มาตรา ๖๘ เพื่อนสมาชิกหลายท่านว่าเป็นมาตรการป้องกันไม่ให้ความผิดดังกล่าวเกิดขึ้นให้มีการตรวจสอบเสียก่อนนี่นะครับ มันก็ไม่มี ความหมายสิครับ รัฐสภาลงมติไปแล้ว อันนี้คือประเด็นปัญหาที่ทางอัยการสูงสุดก็ต้องตอบคำถามต่อสังคมเหมือนกันว่าในการพิจารณาเรื่องราวต่าง ๆ นี้ เราเอาเงื่อนไขเวลาและความเสียหายที่จะเกิดขึ้นมาประกอบการพิจารณาด้วยแค่ไหน อย่างไร ไม่เป็นอะไรครับ ประเด็นนั้นทิ้งไว้ แต่กระผมอยากจะพูดในประเด็นที่ว่า เสียตายเปลี่ยนท่านประธานแล้ว อยากจะเปิดใจด้วยใจจริงกับท่านประธานรัฐสภาตรง ๆ ต่อหน้าเลยนะครับว่าความรับผิดชอบทั้งหลายอยู่กับท่านครับว่า ถ้าท่านฟังพวกกระผมแล้วจะตัดสินใจต่อไปอย่างไร เดินหน้าเรียกประชุมวันที่ ๑๒ มิถุนายนนี้ ลงมติวาระที่สามเลยหรือวันที่ ๑๕ มิถุนายนนี้ ใจจริงกระผมว่าวันที่ ๑๒ เลยก็ดีครับ เร็วดี แต่ถ้าท่านตัดสินใจอย่างนั้นอะไรจะเกิดขึ้น ในประเด็นนี้กระผมจำเป็นจะต้องพูดว่าในขณะนี้โดยบรรยากาศของบ้านเมืองมันมีความขัดแย้งยืดเยื้อยาวนานมา ๕-๖ ปี อย่าไปพูดเลยนะครับว่าใครถูก ใครผิดเดี๋ยวจะยาว แต่เอาเป็นว่าทุกฝ่ายโดยวาจาเห็นว่าควรจะเริ่มต้นการปรองดองเสียทีแต่ในขณะนี้บมประเด็นความขัดแย้งใหญ่มันเกิดที่องค์กรใช้อำนาจอธิปไตย ตอนนี้อยู่ระหว่างนิติบัญญัติกับตุลาการ ถ้าจะมองว่ามันเป็นความขัดแย้ง ซึ่งกระผมมองว่าไม่เป็นนะ เพราะเขาไม่ได้สั่งประธานรัฐสภา ท่านประธานครับ แต่ถ้าเดินหน้าลงมติวาระที่สาม จะในวันไหนก็สุดแท้แต่ นะครับ สิ่งที่จะเกิดขึ้น ท่านประธานกรุณาดูมาตรา ๒๙๑ วรรคท้าย หลังจากลงมติเสร็จแล้วมันก็ต้องเดินหน้าไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๐ กับมาตรา ๑๕๑ ก็คือเป็นขั้นตอนของประมุขแห่งรัฐ กล่าวโดยสรุปก็คือเมื่อลงมติวาระที่สามเสร็จ นายกรัฐมนตรี อันนี้นอกเหนือจากอำนาจนิติบัญญัติแล้วนะครับ ไปสู่อำนาจบริหารประมุขของอำนาจบริหารจะต้องนำความขึ้นกราบบังคมทูลภายใน ๒๐ วัน การนำความขึ้นกราบบังคมทูลภายใน ๒๐ วันมองอย่างด้านหนึ่งก็ถือว่าเป็นกระบวนการขั้นตอนของประมุขแห่งรัฐที่ถือเป็นขั้นตอนสุดท้ายแต่บังเอิญประมุขแห่งรัฐของประเทศไทยคือพระมหากษัตริย์ก็จะมีพระมเหสีต่ออ่อนที่มากขึ้นเป็นลำดับ ผ่านมาตรา ๑๕๐ เสร็จแล้ว นายกรัฐมนตรีไม่นำขึ้นทูลเกล้าฯ ก็ไม่ได้ เพราะว่ามีเงื่อนไขบังคับตามมาตรา ๒๙๑ วรรคท้าย ประกอบมาตรา ๑๕๐ ว่าให้ทำภายใน ๒๐ วันแล้วคราวนี้เมื่อขึ้นไปถึงประมุขของรัฐจะเกิดอะไรขึ้นครับ ถ้าลงมติสัปดาห์หน้า ยังไม่ถึงกำหนดที่ศาลรัฐธรรมนูญกำหนดเวลาให้ผู้ถูกร้องยื่นคำชี้แจงครบ ๑๕ วันเลย ยังไม่ครบกำหนด ยังไม่ถึงกำหนดนัดวันที่ ๕ วันที่ ๖ กรกฎาคม ที่จะเป็นการไต่สวน ศาลออกนั่งบัลลังก์เลย

๗๕

ร ๑๕/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ปิยาพัชร ๓๖/๒

เรื่องจะต้องเข้าสู่กระบวนการกราบบังคมทูล จะให้ประมุขแห่งรัฐตัดสินใจอย่างไรครับ
ขออนุญาตใช้ภาษาทางการเมือง ประมุขแห่งรัฐไม่ได้ถูกกำหนดว่าจะต้องลงนามแต่เพียง
ประการเดียว แต่รัฐธรรมนูญในมาตรา ๑๕๑ หนังสือรัฐธรรมนูญของรัฐสภานี้ นะครับ ก็ระบุไว้ข้าง ๆ
ว่าเป็นหมวดที่เรียกว่าร่างพระราชบัญญัติที่พระมหากษัตริย์ไม่ทรงเห็นชอบ ก็จะมีเงื่อนไข
และมีเงื่อนไขสถานการณ์เกิดขึ้นว่า ๑. ถ้าพระมหากษัตริย์ไม่ทรงลงพระปรมาภิไธยและ
พระราชทานคืนลงมา หรือ ๒. มีผู้ประท้วงครับท่านประธาน

(จำลองตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุรินทร์
ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

- ๓๗/๑

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ ประธานรัฐสภา ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ พลเอก ชีรเดช มีเพียร รองประธานรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน)

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านประสิทธิ์ศรีรับ

จำลอง ตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม จำลอง ตำรวจ ประสิทธิ์ ไชยศรีษะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย จังหวัดสุรินทร์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมขอประท้วงผู้อภิปรายตามข้อบังคับ ข้อ ๔๓ อภิปรายวกวนซ้ำซาก และที่สำคัญที่สุด กล่าวล่วงถึงพระราชอำนาจของพระมหากษัตริย์โดยไม่จำเป็นนะครับ ให้ท่านประธานวินิจฉัยด้วยครับ

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ผมก็เข้าใจว่าท่านผู้อภิปรายกำลังแสดงเหตุผลนะครับว่าขั้นตอนของเรื่องที่เราหารือกัน ที่เราประชุมกันนี้จะเป็นไปได้ในทางใด ท่านกำลังเสนอข้อคิดเห็นของท่านนะครับ เชิญท่านคำมุดต่อเถาะครับ

นายคำมุด สิทธิสมาน สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาการ) : กราบขอบพระคุณครับท่านประธาน แล้วก็กราบขอบพระคุณท่านผู้ประท้วงรู้สึกเป็นเกียรติครับ เห็นท่านประท้วงหลายท่านมา ยังไม่เคยประท้วงผมเลย ก็ไม่เป็นอะไรครับ แต่ว่ากระผมจะพยายามพูดเรื่องนี้ให้กระชับและสั้นที่สุด แต่กระผมยืนยันว่าจำเป็นครับ เพราะว่าเป็นเรื่องที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๕๐ และมาตรา ๑๕๑ ขออนุญาตไม่จำเป็นต้องพูดถึงรายละเอียดต่อไปก็แล้วกัน ผมเชื่อว่าท่านประธานรัฐสภาที่เพิ่งลงจากบัลลังก์ไปและท่านจะต้องทำหน้าที่ตัดสินใจครั้งสำคัญที่สุดในชีวิตนั้นท่านทราบดีกว่ากระบวนการตามมาตรา ๑๕๐ และมาตรา ๑๕๑ นั้นมีความหมายอย่างไร ท่านผู้ทำหน้าที่ประธานในขณะนี้ก็ทราบดีว่ามีความหมายอย่างไร อย่าได้มีการทักท้วงกระผมว่านำเรื่องที่ไม่บังควรมาพูด แต่กระผมจำเป็นที่จะต้องพูดว่าถ้าเราทุกคนยืนยันว่าความคิดเห็นของเราต่อมุมมองทางกฎหมายมันถูกต้อง คนอื่นผิดหมดไม่เป็นอะไรครับ ยืนยันได้ แต่สิ่งที่เราจะต้องคำนึงถึงก็คือถ้ามีการลงมติในวาระที่สามภายในสัปดาห์หน้าอะไรจะเกิดขึ้น ความขัดแย้งที่มีอยู่จะขยายมากขึ้นไปหรือเปล่า ด้วยความเคารพครับ ไม่จำเป็นต้องขยายความมากกว่านี้ ฟัน้องที่รับฟังอยู่ก็มีรัฐธรรมนูญนะครับ เปิดอ่านดูได้ มาตรา ๑๕๐ มาตรา ๑๕๑ คำถามก็คือว่าเราต้องการให้สถานการณ์อย่างนี้เกิดขึ้นหรือไม่ กระผมคิดว่าไม่มีใครต้องการครับ ถ้ามองว่าจะหาทางออกได้อย่างไร กระผมเชื่อว่าอยู่ที่ท่านประธานรัฐสภาครับ อยู่ที่ว่าท่านจะกำหนดวันลงมติตามมาตรา ๒๙๑ ในวาระที่สาม

เมื่อไร รัฐธรรมนูญเขาบอกว่าเมื่อพ้น ๑๕ วันไปครับ ไม่ได้บอกว่าพ้นกี่วัน แล้วการกำหนดวันลงมติก็ไม่ได้แปลว่าเรารออยู่เพราะเราเชื่อฟังคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ เราไม่เชื่อครับ เรามีศักดิ์ศรีของอำนาจนิติบัญญัติ เรามีศักดิ์ศรีของรัฐสภา เรามีศักดิ์ศรีและมีอำนาจตามรัฐธรรมนูญในฐานะองค์กรผู้สถาปนารัฐธรรมนูญ ตามรัฐธรรมนูญที่บัญญัติไว้ และตามหลักกฎหมายมหาชนโดยทั่วไป แต่ว่าเราจะนัดเมื่อไรนั้นกระผมว่ามันเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ แล้วก็ภาพรวมที่ท่านประธานรัฐสภาอยากเห็นบ้านเมืองไทยในอนาคตเดินไปอย่างไร กระบวนการของศาลรัฐธรรมนูญท่านก็เดินหน้าไป กระผมเชื่อว่าภายในไม่เกินสิ้นเดือนกรกฎาคมก็น่าจะได้คำวินิจฉัย แล้วกระผมเชื่อโดยบริสุทธิ์ใจว่าศาลท่านต้องระมัดระวังอย่างยิ่งในการที่จะวินิจฉัยว่าการกระทำใด ๆ เข้าข่ายมาตรา ๖๘ วรรคหนึ่งหรือไม่ เพราะมันเป็นฐานความผิดที่ยิ่งใหญ่เหลือเกิน ถ้าใครถูกวินิจฉัยว่ากระทำการเยี่ยงนั้นท่าทางจะลำบากครับ ดูจากคำแถลงของท่านประธานศาลรัฐธรรมนูญแล้ว และเมื่อดูคำกล่าวอ้างของเพื่อนสมาชิกหลายท่านแล้วกระผมไม่เชื่อว่าศาลรัฐธรรมนูญจะมีคำวินิจฉัยออกมาในลักษณะที่เป็นไปเพื่อประโยชน์ของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง อย่างไรก็ตามก็ดีครับท่านประธาน ผมได้พูด ได้อภิปรายในประเด็นที่กระผมเชื่อว่ายังไม่มีสมาชิกท่านใดอภิปราย และกระผมต้องการสื่อสารความนี้ไปยังท่านประธานรัฐสภาที่เพิ่งลงจากบัลลังก์ไปโดยตรง เพราะทั้งสิ้นทั้งปวงอยู่แต่ท่านแต่เพียงผู้เดียวครับท่านประธาน กราบขอบพระคุณครับ

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญครับ

ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง บัญชีรายชื่อพรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ต้องขอบพระคุณท่านประธานได้กรุณาอนุญาตให้ผมแสดงความคิดเห็น ผมกราบเรียนเบื้องต้นเพื่อกันประท้วง ผมอาจจะต้องอ่านเอกสารบางส่วนซึ่งเป็นภาษาไทยและมีภาษาอังกฤษเล็ก ๆ เพื่อประกอบการนำเสนอท่านประธานแล้วให้พี่น้องประชาชนบุคคลทั่วไปที่ติดตามฟังการถ่ายทอดสดการประชุมรัฐสภาวันนี้ได้ประกอบการตัดสินใจว่าเลือกตั้งรอบหน้าจะเลือกใคร เลือกพรรคไหน ให้มาเป็นรัฐบาลบริหารประเทศต่อไป ผมยืนยันตรงนี้ว่าตั้งแต่ปี ๒๕๕๒ ผมออกแถลงการณ์หาเสียงทั่วภาคอีสาน ภาคกลาง ภาคเหนือ กรุงเทพมหานคร ตอนระหว่างยุบสภาเลือกตั้ง พรรคมอบหมายให้ผมเป็นผู้นำการปราศรัย ผมบอกพี่น้องประชาชนคนไทยทั้งประเทศว่าถ้าเลือกพรรคเพื่อไทยเราจะยกร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญใหม่ให้มี สสร. รอบ ๒ เราจะนำเสนอร่างพระราชบัญญัติปรองดองแล้วผมยังบอกว่าถ้าไม่เห็นด้วยให้เลือกพรรคอื่น ถ้าเห็นด้วยต้องเลือกให้ขาด เลือกให้ชนะเกินกึ่งหนึ่ง เราได้มา ๒๖๕ ตั้งรัฐบาลประมาณ ๓๐๐ นิด ๆ รัฐบาลแถลงนโยบายต่อรัฐสภา ท่านนายกรัฐมนตรีแถลงชัด หนึ่งในจำนวนนโยบายคือการแก้ไขบทบัญญัติรัฐธรรมนูญและความปรองดอง พวกผมไม่ได้ทำแล้วคิดตอนหลัง ไม่ได้หลอกพี่น้องประชาชนแล้วมาทำมานำเสนอ ผมประหลาดใจว่าบ้านเมืองนี้วันนี้มันมีเหตุอย่างนี้เชียวหรือ ภาชิตลาตินบอกว่า ยู บี โซ สเตตัส แอปติจูด (You be so status aptitude) มีรัฐที่ไหนต้องมีกฎหมายที่นั่นทางการเมืองต้องบอกว่า ไมเจอริตี ไรท์ ไมนอริตี รูล (Majority write) (Minority rule) ต้องฟังเสียงข้างมาก โหวตที่ไรข้างมากก็ชนะ ซึ่งเป็นปกติธรรมดาในระบอบประชาธิปไตย ประชาธิปไตยทั่วโลกมีประเทศไหนบ้างครับที่รัฐบาลเสียงข้างน้อยอาจจะมีชั่วคราวช่วยามเล็ก ๆ น้อย ๆ หลักเลยนี้มันต้องเสียงข้างมาก ผมกราบเรียนท่านประธานรัฐสภาด้วยความเคารพเพื่อทำความเข้าใจเบื้องต้น ต้องแยกเป็น ๓ ส่วน คำสั่ง คำวินิจฉัย คำพิพากษา อย่างว่าอย่าเอามารวมกัน คำสั่งก็คือคำสั่ง คำวินิจฉัยคือคำวินิจฉัย คำพิพากษาคือคำพิพากษา คนเรียนกฎหมายรู้เท่ากันละครับว่ากรณีมีบทบัญญัติกฎหมายบัญญัติไว้ชัด ต้องเอากฎหมายลายลักษณ์อักษรเป็นตัวตั้ง ของเราลายลักษณ์อักษร ไม่ใช่จารีตประเพณี ถ้าหากเอาบทบัญญัติกฎหมายเป็นตัวตั้งไม่มีระบุก็ไม่ต้องเอากฎหมายข้างเคียง หากกฎหมายข้างเคียงไม่มี

๗๙

ร ๑๕/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ศันสนีย์ ๓๘/๒

ต้องเอานิติประเพณี ประเพณีปฏิบัติ ไม่ใช่ทำอะไรทำตามใจชอบ ๆพณฯ นายกรัฐมนตรี
กรุณาอธิบายให้ผมกำกับงานของคณะกรรมการกฤษฎีกา ร่างแก้ไขบทบัญญัติ
รัฐธรรมนูญ ไม่ใช่รัฐบาลทำเอง ไม่ใช่พรรคเพื่อไทยทำเอง นายกรัฐมนตรีได้ให้กระทรวง
ยุติธรรม พลตำรวจเอก ประชา พรหมนอก ยกร่างผ่านผม ผมนำเสนอ ครม. เข้าสู่
คณะกรรมการกฤษฎีกาให้ท่านผู้ฟังทางบ้านกรุณาเข้าใจเถอะครับว่า งานนี้คณะกรรมการกฤษฎีกา
เป็นคนยกร่างกฎหมาย กฤษฎีกาคือมันสมองทางกฎหมายของประเทศ -----

- ๓๘/๑

ทุกรัฐบาลไม่ว่าใครจะเป็นนายกรัฐมนตรีต้องฟังคณะกรรมการกฤษฎีกาโดยเลขาธิการ
คณะกรรมการกฤษฎีกาเข้านั่งร่วมประชุมทุกครั้ง รัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๙๑
คณะกรรมการกฤษฎีกาได้ตรวจพิจารณาแล้วเสร็จ ที่ ๑๖๘/๒๕๕๕ ผมไม่ยอมให้คนที่
ติดตามการเมืองกระปิดกระปอยต้องตกอกตกใจบ้านเมืองจะกบฏ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘
วรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม วรรคสี่ ไม่มีหอรอกครับ คณะกรรมการกฤษฎีกาได้ยกร่าง
บันทึกหลักการและเหตุผล ประกอบร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแก้ไขเพิ่มเติม
(ฉบับที่ ..) พุทธศักราช ที่ตีโพยตีพายกันอยู่ขณะนี้

หลักการ แก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. กำหนดให้รัฐสภาประชุมร่วมกัน ในกรณีมีความเห็นของสมาชิก
สภาร่างรัฐธรรมนูญซึ่งมาจากการคัดเลือกโดยที่ประชุมของรัฐสภา และกรณีการให้ความเห็นชอบ
ญัตติให้มีการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่เพิ่มเติม (๑๗) (๑๘) ของมาตรา ๑๓๖

ข้อ ๒ กำหนดให้มีสภาร่างรัฐธรรมนูญเพื่อทำหน้าที่จัดทำร่างรัฐธรรมนูญ
ฉบับใหม่ และกำหนดกระบวนการจัดทำร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ทั้งหมด ๑๖ การจัดทำ
รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ มาตรา ๒๙๑/๑ ถึงมาตรา ๒๙๑/๑๗

ข้อ ๓ กำหนดให้มีการจัดทำร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่เมื่อรัฐธรรมนูญฉบับนี้
มีผลใช้บังคับตามมาตรา ๕ ขั้นตอนอย่างนี้เป็นแต่เพียงนำไปสู่ให้มีการเลือกสมาชิกสภา
ร่างรัฐธรรมนูญจังหวัดละคน ๗๗ จังหวัด ๗๗ คน นักปราชญ์ ราชบัณฑิต เลือกโดยรัฐบาล
อีก ๒๒ คน รวมแล้วเป็น ๙๙ คน ยังไม่รู้ว่าใครจะเป็น สสร. ยังไม่รู้ สสร. ยกอย่างไร
แล้วไหนละครับ ฝ่ายินบทบัญญัติรัฐธรรมนูญได้มาซึ่งอำนาจโดยการล้มล้าง โดยการต้องการ
อำนาจ ผมจะต้องการอำนาจอะไรครับ วันนี้พรรคเพื่อไทย ฯพณฯ ยิ่งลักษณ์ ชินวัตร เป็น
นายกรัฐมนตรี ผมเป็นรองนายกรัฐมนตรี พรรคเพื่อไทยเป็นรัฐบาลจะไปเอาอำนาจอะไรครับ
วิพากษ์วิจารณ์กรุณาอย่าหลบลี้หลบตามาภาษาคนจีนบอกอย่าชี้ชี้้ว ผมมีอำนาจอยู่แล้วครับนี่
คือหลักการ

เหตุผล โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้มีวิธีการจัดทำรัฐธรรมนูญขึ้นใหม่
ทั้งฉบับเพื่อเป็นพื้นฐานสำคัญในการปฏิรูปการเมือง ให้มีสภาร่างรัฐธรรมนูญซึ่งประกอบด้วย
สมาชิก ๒ ประเภท ประเภทที่ ๑ มาจากการเลือกตั้งในจังหวัด จังหวัด ๑ คน และประเภทที่ ๒
มาจากรัฐสภา ทั้งนี้โดยยังคงรักษาระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

จึงจำเป็นต้องตรารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เริ่มต้นท่านเห็นไหมครับ มาจากประชาชน ลินคอล์นบอกไว้ว่าอำนาจอธิปไตยเป็นของประชาชน โดยประชาชน เพื่อประชาชน รัฐบาล พรรคเพื่อไทยและพรรคร่วมรัฐบาลได้วางแนวทางแรก สสร. มาจากการเลือกตั้งของ พี่น้องประชาชนไทย ๖๗ ล้านคน ใครจะคิดล้มล้าง ๖๗ ล้านคน ใครจะเปลี่ยนแปลง การปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข แค่นี้ก็ผิดแล้ว ท่านประธานครับ ผมก็ติดตามดูว่ามันอะไรกันนักกันหนาที่ศาลรัฐธรรมนูญออกมาแสดงความคิดความอ่าน ท่านประธานไปดูสิครับ ท่านเป็นประธานในที่ประชุม ๑๖ วัน รัฐธรรมนูญมาตรา ๒๙๑/๑๑ อยู่ครับ ครบอันแรกในการจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ สภาร่างรัฐธรรมนูญต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในทั่วทุกภูมิภาคด้วย ตรงไหนครับ ล้มล้าง ๒. ร่างรัฐธรรมนูญที่มีผลเป็นการเปลี่ยนแปลงการปกครองระบอบ ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข หรือเปลี่ยนแปลงรูปของรัฐจะกระทำมิได้

และตรงไหนครับ ตกใจ กลัว ออกติ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญทั้ง ๗ คน ก็เฟรนด์ (Friend) กับผมแทบทั้งนั้น เพราะผมเคยเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ฟังสิ แล้วถอยไปตั้งหลัก เขาไม่ได้บอกท่านไม่มีอำนาจ อย่าตะแบง เขาบอกว่าช่องทางที่ยืนยันไม่ถูก จะเอารัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ กับมาตรา ๒๑๒ ไปเปรียบเทียบกันไม่ได้ เดี่ยวผมจะกราบเรียนท่านประธานรัฐสภา ในกรณีที่รัฐสภาวินิจฉัยว่าร่างรัฐธรรมนูญมีลักษณะตามวรรคห้าให้ร่างรัฐธรรมนูญเป็นอันตกไป แปลว่าอะไรครับ สสร. ยกร่าง ไปถามประชาชน ประชาชนเอาด้วยหรือไม่ ไม่รู้ ถ้าประชาชนเอาด้วย แล้วรัฐธรรมนูญที่ร่างเสร็จชั่วคราวก็ตกไป ท่านตกอกตกใจอะไร นักหนา ย้ำอีกครึ่งนะครับ ในร่างรัฐธรรมนูญที่ตกผลึก ที่จะลงคะแนนเมื่อวันที่ ๕ ที่ผ่านมา

๑. ในการจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ สภาร่างรัฐธรรมนูญต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในทุกภูมิภาคด้วย

๒. ร่างรัฐธรรมนูญที่มีผลเป็นการเปลี่ยนแปลงการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข หรือเปลี่ยนแปลงรูปแบบของรัฐ จะกระทำไม่ได้ เขียนชัดครับ ถ้าเรียนกฎหมายไม่เข้าใจตรงนี้ต้องไปกลั่นใจตายมันถึงจะสาสมกับการเป็นนักกฎหมาย นิติศาสตร์ปี ๑ รู้หมดนะครับ ชัดเจนนะครับ เพราะมาตรา ๒๙๑/๑๑ บอกไว้ชัด

ต่อไปผมจะเรียนท่านประธาน นี่ผมปูพื้นฐาน หลักคิด วิธีนำเสนอให้ท่านประธานรัฐสภาและสมาชิกได้ประกอบความคิด ฟัน้องประชาชนที่ฟังคำอภิปราย นี่ร้อยตำรวจเอก เณลิม อยู่บำรุง ไม่ได้พูดเอง แต่เป็นร่างรัฐธรรมนูญที่ยกร่างแล้วเสร็จ และอยู่ในสภาที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่ง ท่านไม่มีสิทธิมีคำสั่ง ท่านมีอำนาจพิจารณา แต่ช่องทางต้องผ่านอัยการสูงสุดเท่านั้น ผมบอกไว้เอาบุญ ศาลรัฐธรรมนูญทั้งหลายท่านมีอำนาจรับคำร้อง ตาสีตาสา ป่ามี ยายแม้นได้อย่างเดียว นั่นเป็นเรื่องเดือดร้อนเฉพาะตัวตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ท่านรู้ไหม เขาถึงไม่ออกพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการพิจารณาให้ท่าน เพราะเขาขาดความมั่นใจ ท่านไปออกข้อกำหนดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐๐ วรรคห้า ข้อที่ ๖ จึงไปอ้างประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๖๔ ไปเผาตำราทิ้งนะ ข้อกำหนดถ้าท่านจะใช้ได้ นั่นบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ แต่ท่านนั่งแถลงหน้าสลอน ท่านบอกว่าท่านรับคำร้องตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญมาตรา ๖๘

๘๓

ร ๑๕/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ฉัฎฐดา ๔๐/๒

(นายวิทยา แก้วภราดัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช
ไต่ถินและยกมือขึ้น)

พลเอกธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ท่านครับ มีผู้ประท้วง เชิญครับ

นายวิทยา แก้วภราดัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นครศรีธรรมราช) :
ท่านประธานที่เคารพครับ ผม วิทยา แก้วภราดัย สมาชิกรัฐสภา ขออนุญาตประท้วง
ข้อบังคับ ข้อ๔๓ วรรคสอง ผมเรียนไว้รอบแรกนะครับว่าการอภิปรายครั้งนี้ผมไม่ยอมให้
เป็นการอภิปรายที่มันเสียดสี ใส่ร้ายกัน เพราะว่าการอภิปรายเป็นครั้งแรกในสภา ถ้าให้
สมาชิกในสภาเราออกความคิดเห็นเรื่องกฎหมายแล้วก็ตีความกฎหมายกัน เพราะฉะนั้นใน
การตีความกฎหมาย นักกฎหมายเรียนปีไหนก็ตามครับ ความเห็นขัดและแย้งกันได้ แต่อย่าดูถูก
และเหยียดหยามในวิธีการคิดกัน คำพูดที่ใช้คำว่า ประณามบ้าง ตะแบงบ้าง พวกนี้ผมคิดว่า
เป็นคำที่เสียดสีกัน ส่วนความเห็นว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับนี้มันขัดวิถีทางที่บัญญัติใน
รัฐธรรมนูญมาตราไหน เดียวผมก็จะมีความเห็นครับว่ามันขัด แต่ผมจะไม่เสียดสีใครครับว่า
วิธีคิดต่างกันทางกฎหมายเถียงกันตั้งแต่ปี ๑ จนจบดอกเตอร์เถียงกันไม่จบครับ เพราะฉะนั้น
ต้องระมัดระวังไม่เสียดสีกันครับ ขออนุญาตท่านประธานพยายามควบคุมครับ ผมไม่เสนอให้
ใครถอนนะครับ แต่ท่านต้องดูด้วย ควบคุมด้วยครับ

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : คืออย่างนี้ ท่านรองนายกรัฐมนตรี
เฉลิม ผมเข้าใจดีว่าเจตนาท่านจะชี้แจงแล้วก็ปูพื้นฐานเพื่อจะให้ผู้ฟังเข้าใจ แต่ขอความกรุณา
ท่านไม่เอ่ยไปถึง คือขณะนี้เราอยู่ในเรื่องความเห็นที่เกี่ยวข้องกับคำสั่งของศาลรัฐธรรมนูญ
ที่ท่านประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบเมื่อเช้านะครับ ผมเชื่อว่าขณะนี้เราทุกคนอยากจะแสดง
ความเห็นในเรื่องนี้ ขอความกรุณาท่านได้อภิปรายที่กระชับตรงนี้ครับ ถ้าออกไปไกลนัก
เดี๋ยวผมว่ามันเป็นประเด็นเพิ่มครับ เชิญท่านต่อเถอะครับ

ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผมไม่ขัดข้อง แต่วันนี้คู่มือของสมาชิกสภา คือศาลรัฐธรรมนูญ ถ้าผมไม่พูดถึงศาลรัฐธรรมนูญและผมจะไปพูดกับใคร ถ้าฟังแล้วมีความคิดที่ก้าวเดิมนั้นพลาด ท่านจะได้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๗ ชะลอเหตุเสีย ท่านประธานครับ ผมเรียนท่านประธานครับ ท่านวสันต์ สร้อยพิสุทธิ์ เป็นอธิบดี ภาค ๘ ผมเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ท่านซัช ชลวร เป็นรองปลัดกระทรวงก็ทำงานกับผม ท่านเจริญ ภักดีธนากุล เลขาธิการงานส่งเสริมตุลาการ ประชุมกับผมสัปดาห์ละ ๓ ครั้ง ท่านบุญส่ง กุลบุปผา ชอบกันเป็นการส่วนตัว นิติมนตรีผมจำชื่อไม่ได้ นักเรียนวัดสิงห์ รุ่นน้องผมปีหนึ่ง คณวณใหญ่ อุตมศักดิ์ นิติมนตรี เตะฟุตบอลมาด้วยกัน ผมไม่มีอคติ ไม่มีเจตนาเลวร้าย แต่ผมอยากทำความเข้าใจกับท่านประธานรัฐสภาและพี่น้องประชาชนที่ติดตามสถานการณ์นี้ เพราะเรื่องนี้มันเรื่องใหญ่ คุณวินิจฉัยได้ คุณตัดสินได้ แต่คุณต้องรับเรื่องจากอัยการสูงสุดเท่านั้น คุณไม่มีคำสั่ง ไม่สามารถมีได้ คุณนะฝ่าฝืนรัฐธรรมนูญ พวกผมไม่ฝ่าฝืน ท่านประธานครับ หลังจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคร่วมรัฐบาล ประกอบด้วยพรรคเพื่อไทย พรรคชาติไทยใช้สิทธิรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๒๙๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ ยื่นญัตติขอแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ มีสาระสำคัญเพิ่มมาตรา ๒๙๑/๑ ถึงมาตรา ๒๙๑/๑๗ ให้มีการยกร่างรัฐธรรมนูญใหม่ทั้งฉบับ โดยวิธีให้ประชาชนเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้ร่างรัฐธรรมนูญ สสร. ทั่วประเทศเพื่อทำหน้าที่ร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ คนหัวใจประชาธิปไตยไม่ชอบครับ พวกผมว่ารัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ มันมาจากผลพวงเผด็จการ ก็มาจากคณะปฏิวัติ มาจาก สนช. ใครตั้งครับ คณะปฏิวัติ สสร. เลือกตั้ง เราตั้งใหม่ ไม่ประชาชนเลือก ใครจะรู้ครับว่าใครเป็น สสร. ใครจะรู้ครับว่าเป็น สสร. จะยกร่างอย่างไร ถ้ายกร่างสู่สมสู่สมหฺก ประชาชนลงประชามติไม่ยอมรับ รัฐธรรมนูญก็ตกไป ใครครับคิดล้มล้างอำนาจการปกครองในระบอบประชาธิปไตย คนเป็นรัฐบาลไม่มีวันคิดโดยเด็ดขาด ต่อมาได้มีคณะบุคคล ๕ กลุ่ม ๑. พลเอก สมเจตน์ บุญถนอม กับพวก ส. ว. สรรหา ๒. ท่าน ส.ส. วิรัตน์ กัลยาศิริ ส.ส. จังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์กับพวก ๓. ส.ว. วรินทร์ เทียมจรัส ส.ว. สรรหา กับพวก ๔. นายวันธงชัย ชำนาญกิจ ๕. นายบวร ยสินทร กับพวก ยื่นเรื่องต่อศาลรัฐธรรมนูญถามว่า ๕ กลุ่มยื่นได้ไหม ได้ครับ เป็นสิทธิที่จะไปยื่น ต่อมาเมื่อได้แยกการยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญจำนวน ๕ ฉบับดังกล่าว ผู้เสนอญัตติขอแก้ไขรัฐธรรมนูญดังกล่าวมีผลเป็น

การยกเลิกรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ อันเป็นการกระทำเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศ โดยวิธีการซึ่งไม่ได้เป็นไปตามวิถีทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญรับไว้พิจารณา กล่าวหาใครครั้นนี้ กล่าวหารัฐบาลทั้งคณะ กล่าวหาพรรคร่วมรัฐบาลทุกพรรค แล้วท่านจะให้ผมสงบในที่ตั้งได้ไหม ไม่ได้หรอกครับ พอไปยื่นคำร้อง ผู้ยื่นไม่ผิด แต่ศาลรัฐธรรมนูญรับได้ แต่มีคำสั่งไม่ได้ เพราะมันผิดช่องทาง ต่อมาเมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ยื่นวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ขยันจริง ๆ วันที่ ๑ มิถุนายน นายพิมลธรรมพิทักษ์พงษ์ โฆษกศาลรัฐธรรมนูญ ได้แถลงว่าศาลรัฐธรรมนูญมีมติโดยองค์คณะเสียงข้างมาก ๗ : ๑ ให้รับคำร้องของผู้ร้องเอาไว้พิจารณาทั้ง ๕ ฉบับ -----

และยังมีคำสั่งให้เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรแจ้งรัฐสภา รอการดำเนินการเกี่ยวกับการแก้ไขรัฐธรรมนูญไว้ก่อนจนกว่าศาลรัฐธรรมนูญจะมีคำวินิจฉัย ก็คุณยังไม่ได้วินิจฉัย คุณยังไม่มีคำตัดสิน คุณมีอำนาจอะไรมาให้รัฐสภาซึ่งเป็นองค์กรที่ใหญ่ที่สุดชะลอการดำเนินการไว้ก่อน ผมบอกท่านประธานรัฐสภา ตำรวจ อัยการ ศาล จะไม่มีงานทำเมื่อกฎหมายไม่ได้ออกจากรัฐสภา รัฐสภาออกกฎหมายให้ใช้ นะครับ ผมเรียนท่านประธานต่อ นะครับว่า ข้อกฎหมายนี้ มุมมองของผม ถ้าอภิปรายไม่เข้าท่าเข้าทาง เลือกตั้งรอบหน้าอย่าเลือกผม มาตรา ๖๘ บุคคลจะใช้สิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญนี้ หรือเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศโดยวิธีการซึ่งไม่ได้เป็นไปตามวิถีทางที่บัญญัติรัฐธรรมนูญนี้มิได้ ผมพูดนี้ ท่านประธานแล้ว ว่ามาตรา ๒๙๑/๑๑ ห้ามไว้ชัด แล้วมันจะเข้ามาตรา ๖๘ ได้อย่างไร นั้นวรรคแรก พอวรรคสอง ในกรณีที่บุคคลหรือพักการเมืองใดกระทำการตามวรรคหนึ่ง ผู้ทราบการกระทำดังกล่าวย่อมมีสิทธิเสนอเรื่องให้อัยการสูงสุดตรวจสอบข้อเท็จจริง และยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยสั่งการให้เลิกการกระทำดังกล่าว แต่ทั้งนี้ไม่กระทบกระเทือนการดำเนินคดีอาญาต่อผู้กระทำดังกล่าว ท่านประธานครับ ป. วิ. อาญา ๑ ดอกเตอร์หยุด แสงอุทัย หน้าปกสีน้ำตาล หรืออย่างหนึ่งอย่างใดได้ แต่และต้องทั้ง ๒ อย่าง ย้ำอีกครั้งหนึ่ง หรือนี้ช่วยก็ได้ ขวาก็ดี แต่ถ้าและนี้ต้อง ๒ อย่าง ประกอบกัน เขาให้ยื่นต่ออัยการสูงสุด และให้อัยการสูงสุดพิจารณาถ้าเห็นว่ามีมูล ก็ยื่นต่อศาลรัฐธรรมนูญ มีเพื่อนสมาชิกอภิปรายหลายคนตั้งแต่ตอนเช้า เขาบอกอัยการสูงสุดไม่สามารถตัดสินได้สิครับ คดีอาญาทั้งหลายทั้งปวง ถ้าเขาเห็นไม่ฟ้อง พยานหลักฐานไม่พอเขาก็สั่งไม่ฟ้อง คดีก็ไม่ต้องถึงศาล คดีเป็นอันยุติ แต่ไม่ตัดสิทธิผู้เสียหายที่จะยื่นฟ้องคดีนั้นไป นั่นมันเป็นคดีทั่วไป ถ้าเป็นคดีอาญานั้นเมื่ออัยการสูงสุดไม่ฟ้องผู้เสียหายก็ยื่นฟ้องได้ แต่ยื่นฟ้องศาลต้องไต่สวน พูดให้ครบสิครับ ศาลต้องไต่สวน ไม่ใช่ยื่นฟ้องปั๊บศาลรับปั๊บ และพิจารณาคดีเป็นจำเลย ไม่ใช่ครับ ผมเรียนท่านประธาน นะครับ ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งยุบพรรคการเมืองตามวรรคสาม ให้เพิกถอนสิทธิเลือกตั้งหัวหน้าพรรคการเมืองและกรรมการบริหารพรรคการเมืองที่ถูกยุบในขณะนั้น เป็นระยะเวลา ๕ ปี นับแต่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งดังกล่าว นี้มาตรา ๖๘ เขาเขียนไว้ชัด ต้องยื่น อสส. และตั้งแต่บทบัญญัติรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ถึงวันนี้ ๑๕ ปี ท่านประธานรัฐสภา ทราบไหมครับ กรณีให้ดำเนินการตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญตั้งแต่มาตรา ๖๓ รัฐธรรมนูญ ปี

๘๗

ร ๑๕/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

สวรรยา ๔๒/๒

๒๕๔๐ มาตรา ๖๘ ปี ๒๕๕๐ ๑๕ ปีที่ผ่านมาไม่เคยมีใครยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ กรณี
เป็นไปตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๘ นี่เป็นครั้งแรก เขารู้สึกรับ
โซลูชันไหน ช่องทางไหน เขาต้องไปยื่นต่ออัยการสูงสุด ๑๕ ปีที่ผ่านมา ไม่เคยมีนี่เป็นรายแรก
ศาลรัฐธรรมนูญยื่นเกินเหตุ ๒๙ ประชุม ๑ แล้วในเว็บไซต์ศาลรัฐธรรมนูญติดค้างตั้งมา
ด้วยระยะเวลายาวนาน บอกการยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ มาตรา ๖๓ เดิมของ
รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ให้ยื่นต่ออัยการสูงสุด ติดไว้ทำไมถ้าไม่รู้ เมื่อ ๒ วันมาแถลงว่าแปล
ความจากภาษาอังกฤษ ท่านประธานที่เคารพตอนนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงลง
พระปรมาภิไธยเป็นภาษาไทยครับ -----

- ๔๓/๑

แล้วมาแปลภาษาอังกฤษได้อย่างไร ประเทศไทยต้องใช้ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติ กรณีภาษาประจำชาติขัดแย้งกับภาษาอื่นต้องยึดถือภาษาไทยเป็นหลัก ท่านประธานครับ พอรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้ มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ นี่เป็นกรณีบุคคลถูกละเมิดสิทธิเสรีภาพเป็นการส่วนตัว เขาบอกยื่นได้ แต่ทั้งนี้การใช้สิทธิตามวรรคหนึ่งต้องเป็นกรณีที่ไม่อาจใช้สิทธิโดยวิธีอื่นได้แล้ว ถ้ายังใช้สิทธิโดยวิธีอื่นก็ยื่นต่อศาลรัฐธรรมนูญไม่ได้ อย่าเอามาตรา ๖๘ มาบวกกับมาตรา ๒๑๒ แล้วไปอาศัยข้อบังคับ ข้อ ๖ ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาแทนกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญมันคนละเรื่อง ป. วิ. แพ่ง มาตรา ๒๖๔ นั้นมันเป็นกฎหมายเอกชน ท่านเอามาพร้อมกับกฎหมายมหาชนได้อย่างไร อัยการคือทนายแผ่นดิน อัยการสูงสุดเขาไม่ต่ำต้อย ต้องได้โปรดเกล้าฯ จากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ เขาต้องได้รับการคัดเลือกจากวุฒิสมาชิก บางตำแหน่งยังได้รับเกียรติน้อยกว่าอัยการสูงสุดเสียด้วยซ้ำไป ผมเรียนท่านประธานต่อ ถ้าจะร้องมาตรา ๒๑๒ ต่อศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ที่ถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้ มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ แต่ทั้งนี้ต้องใช้สิทธิตามช่องทางอื่นก่อน คอนสทิทิวชันเนล คอร์ท (Constitutional Court) ศาลรัฐธรรมนูญ ท่านมีเกียรติ เขาไม่ให้ท่านทำงานหนักอย่างนี้หรอก ลงมาล้างลูกทำไม ข้อพิจารณา ผู้ยื่นคำร้องใช้สิทธิยื่นคำร้องตามกฎหมายใด และศาลรัฐธรรมนูญรับคำร้องไว้พิจารณาตามบทบัญญัติกฎหมายใด ผมเรียนนะครับว่าถ้าจะร้องตามมาตรา ๖๘ มันต่างกับมาตรา ๒๑๒ แล้วคณะทำงานของศาลแล้วคือโฆษกศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ รวมทั้งนายวสันต์ สร้อยพิสุทธิ์ ประธานศาลรัฐธรรมนูญได้แถลงยอมรับว่าผู้ยื่นคำร้องทั้ง ๕ ฉบับ ได้ยื่นคำร้องขอให้วินิจฉัยตามมาตรา ๖๘ และศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำสั่งและคำร้องตามมาตรา ๖๘ ท่านแถลงเองว่ารับคำร้องตามมาตรา ๖๘ ท่านใช้ข้อกำหนดตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐๐ วรรคห้าไม่ได้ ท่านใช้ข้อกำหนด ข้อ ๖ ไม่ได้ ท่านบอกเองนี่ครับว่าท่านรับตามมาตรา ๖๘ ท่านรับตามมาตรา ๒๑๒ ซึ่งคนยื่นก็ไม่มีสิทธิ เพราะคุณได้รับผลกระทบเรื่องสิทธิเสรีภาพโดยตรง ไชว์เชว สับสน อ้างว่ารับตามมาตรา ๖๘ แต่มาใช้ข้อกำหนดของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ถ้าฟังผมอยู่อ่านตามไปด้วย ชัดเจนครับ ต่อมาผมเรียนท่านประธานนะครับ เมื่อเข้าก็ทะเลาะกัน เกียงกัน มาตรา ๖๓ รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ สำคัญแตกต่างกับมาตรา ๖๘

เทียบเคียงกับรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ กราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพ ผมนั่งอ่าน ๑๘ เทียวเมื่อคืนนี้ สระอะ สระอา สระอิ อีสระ และ หรือ ซึ่ง แก่ กับ ไม่แตกต่างกันเลย แตกต่างกันคำเดียว ผมไม่อยากจะเชื่อ เดี่ยวพาดพิง มีรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ใช้คำว่า ผู้รู้ เห็นการกระทำมีสิทธิยื่นคำร้อง รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ใช้คำว่า ผู้ทราบการกระทำ จากผู้รู้ เห็นการกระทำ มาเป็น ผู้ทราบการกระทำ อ้ายที่ทะเลาะกันบอกตรงนี้แข็งกว่า ตรงนี้เบากว่า นัยแตกต่างกัน ปี ๒๕๕๐ มาตรา ๖๓ พอปี ๒๕๕๐ มาตรา ๖๘ เหมือนกันทุกลายลักษณ์ ตัวอักษร อี อี อี อี อี ก ข เหมือนหมด แตกต่างอย่างเดียว ปี ๒๕๕๐ ใช้คำว่า ผู้รู้เห็นการกระทำ ส่วน ปี ๒๕๕๐ ใช้คำว่า ผู้ทราบการกระทำให้ยื่นคำร้อง -----

ตรงไหนล่ะครับ ตรงไหนที่มันแตกต่างกัน ต่อมาเนะครับ ผมตรวจสอบข้อเท็จจริง ผมเป็นคนชอบอ่านหนังสือ ท่านประธานก็ทำได้ ผมคิดค้น ผมไม่เคยพูดในสภาเพราะความมัน ผมไม่เคยพูดในสภาเพราะอวดดีถือเด่น ไม่ใช่ แต่งานนี้ผมยอมไม่ได้จริง ๆ ทั้ง ๆ ที่รู้จักผูกพันกันมา ท่านประธานครับ เพราะตรวจสอบไปยังสำนักงานอัยการสูงสุดและสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญได้ ความว่าตั้งแต่มีบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ จนถึงรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันประชาชนต่างเข้าใจว่าหากมีพฤติการณ์การกระทำตามมาตรา ๖๘ จะต้องยื่นต่ออัยการสูงสุดและไม่เคยมีใครมาร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพียงรายเดียว มีผู้ร้อง ๕ รายนี้เท่านั้น ต่อมาครับ ท่านประธาน ไปร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญโดยไม่ผ่านอัยการ ศาลรัฐธรรมนูญเอาอำนาจอะไรรับไว้พิจารณา ผมฟังท่าน ถ้าอัยการส่งถึงท่านแล้วท่านไม่มีสิทธิออกคำสั่ง ท่านมีสิทธิมีคำวินิจฉัย ท่านมีสิทธิมีคำพิพากษา ผลการตัดสินศาลรัฐธรรมนูญผูกพันทุกองค์ที่จะต้องปฏิบัติตาม แต่นี่มันเป็นคำสั่งอย่าไปโยงมา ภาษาวัยรุ่นบอกอย่ามั่ว ท่านประธานครับ หากแปลความเห็นของศาลรัฐธรรมนูญว่าตามวรรคสอง มาตรา ๖๘ ผู้ทราบการกระทำผิดมีสิทธิร้องไปอัยการสูงสุด รวมทั้งมีสิทธิร้องไปยังศาลรัฐธรรมนูญได้อีกด้วยนั้น การแปลความเช่นนั้นจะเห็นได้ว่าในกรณีร้องไปทางอัยการสูงสุด อัยการสูงสุดตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้วกฎหมายได้บัญญัติต่อไปว่าจะให้อัยการสูงสุดดำเนินการอย่างไรต่อไป เพราะอัยการสูงสุดพิจารณาแล้วเมื่อวานนี้ ยุติรัฐธรรมนูญที่ยกร่างโดยรัฐบาลและพรรคร่วมรัฐบาลไม่ขัดต่อบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๖๘ โดยมาตรา ๒๙๑/๑๑ เนื้อหาสาระครบถ้วนเกินร้อย ท่านประธานครับ หลักนิติธรรมโดยทั่วไปผมไม่ใช่ครูบาอาจารย์แต่พอมีสติปัญญาบ้าง หลักนิติธรรมโดยทั่วไปไม่เคยมีกฎหมายให้อำนาจองค์กรใดองค์กรหนึ่งขงเองกินเอง ทำหน้าที่รับคำร้องเอง ไต่สวนตรวจสอบข้อเท็จจริงเองและตัดสินคดีเอง รวมทั้งบัญญัติอีกว่าคำวินิจฉัยขององค์กรนั้นเป็นอันเด็ดขาดมีผลผูกพันรัฐสภา คณะรัฐมนตรี ศาล และองค์กรอื่นของรัฐจะโต้แย้งหรืออุทธรณ์ฎีกาไม่ได้อีกด้วย ไม่มีเขาให้หอรอกครับ หยิบมาเอง พิจารณาเอง ออกคำสั่งก่อนวินิจฉัย ไม่มีหอรอกครับ ต่อไปครับท่านประธาน ความจริงแล้วมาตรา ๖๘ เขามีบทบัญญัติถ่วงดุลอำนาจตุลาการศาลรัฐธรรมนูญไว้เหมือนการถ่วงดุลการตัดสินคดีศาลยุติธรรม กล่าวคือให้พนักงานอัยการเป็นผู้ถ่วงดุลโดยมีอำนาจฟ้องหากตัดสินใจยังไม่วินิจฉัยก็มีการถ่วงดุลคานอำนาจใช้สิทธิอุทธรณ์ฎีกาได้ เป็นการถ่วงดุลในทางคดี ศาลชั้นต้นอุทธรณ์ฎีกา ใ้ฉันล่ะวะผูกพันมีผลทันทีไม่มีหอรอกครับ วันนี้มีคดีเดียว คดีเรื่องยาเสพติด ถ้าศาลชั้นต้น

ตัดสิน ศาลอุทธรณ์กลางตัดสินตรงกันฎีกาไม่ได้ เว้นแต่จะขออนุญาตศาลองค์คณะเซ็น
ยินยอมให้ฎีกา ผมกราบเรียนท่านประธานต่อไปนะครับว่า ย้ำอีกครั้งหนึ่ง ศาลรัฐธรรมนูญ
ไม่มีอำนาจที่จะรับคำร้องไว้พิจารณาโดยไม่ผ่านการตรวจสอบข้อเท็จจริงจากอัยการสูงสุด
ผมให้สัมภาษณ์ไปล่วงหน้า ๓ วัน ก่อนที่อัยการสูงสุดจะมีคำวินิจฉัยเมื่อคืนนี้ ถ้าคนมีจิตสะอาด
มีจิตสงบเป็นนักกฎหมาย มีคุณธรรม มีจริยธรรม มีhiriโอต็ปะมองอื่นไม่ได้ครับ จะเอา
มาตรา ๖๘ มาบวกกับมาตรา ๒๑๒ ไม่ได้หรอกครับ ผมเรียนท่านประธานเลยครับว่ากรณี
ดังกล่าวการกระทำสมาชิกพรรคร่วมรัฐบาลมิได้เป็นการล้มล้างการปกครองระบอบ
ประชาธิปไตยดังที่มีผู้ยื่นคำร้องและอาจพิจารณาเนื้อหารัฐธรรมนูญที่แก้ไขเพิ่มเติม
มาตรา ๒๙๑/๑๑ วรยศีและวรศห่า ย้ำอีกครั้งหนึ่ง ในการจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ สภาร่าง
รัฐธรรมนูญต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในทั่วทุกภูมิภาคด้วย
ร่างรัฐธรรมนูญที่มีผลมีการเปลี่ยนแปลงการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมี
พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขหรือเปลี่ยนแปลงรูปแบบของรัฐจะกระทำไม่ได้ -----

ชาร์เตอร์ (Charter) ชัดที่สุด แบบคนจีนไหหลำว่ากระบวนคนจีนด้วยกันคนไหหลำพูดชัดที่สุด นี่กฎหมายชนิดนี้ชัดที่สุด ผู้ยื่นรัฐธรรมนูญได้มีเจตนากระทำการ ผมเป็นคนอ่านหนังสือ แต่ผมไม่อยากจะพูดมากกว่านี้เดี๋ยวจะเป็นการเปิดศึก แต่ถึงวันนี้อะไรที่ไม่ถูกต้องก็กลัวไม่ได้ละครับ หนังสือวันศาลยุติธรรม วันระลึกศาลยุติธรรม ๒๑ เมษายน ๒๕๕๐ ท่านผู้พิพากษาสุภาพสตรี ท่านหนึ่งได้สัมภาษณ์ตุลาการภิวัฒน์ ให้สัมภาษณ์หมดเปลือก บอกเคยรับเลือกมาเป็น กกต. แล้วเขาไม่เลือก วุฒิไม่เอา ก็มีคนติดต่อหลังปฏิวัติก็ไม่เอา จนกระทั่งรู้ไปอยู่องค์กรที่มีอายุความ ๙ ปี ถึงเอา แล้วบอกเลยเพื่อนกับคนนี้ เพื่อนกับคนนี้ เพื่อนกับคนนี้นั้นเป็นคอนเนกชัน (Connection) ถ้าผู้พิพากษาศาลฎีกาท่านฟังผมอภิปรายท่านไปเปิดดูเถอะครับ วันนี้หรือ ศาลยุติธรรม ๒๑ เมษายน ๒๕๕๐ ผมเรียนท่านประธานแบบเปิดหน้าชกเดินหน้าชน ท่านประธานครับ ผมบอกผมไม่เคยเห็นด้วยระบบศาลคู่ ผมเห็นด้วยระบบศาลสถิตยุติธรรม ผมเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมผมจะให้ผู้พิพากษา อธิบดีต่อนขณะนั้นเอาผ้าดำ ล้อมรอบศาล บอกประท้วง ศาลสถิตยุติธรรมฟังได้ เชื่อถือได้ เพราะมีระบบตรวจสอบ กกต. ตรวจสอบ องค์กรคณะไม่พอใจ ยื่นคำร้องได้ เปลี่ยนองค์คณะ ผิดระเบียบ ผิดกฎเกณฑ์ ร้อง กกต. ได้ ศาลรัฐธรรมนูญผมร้องใครครับ ศาลปกครองผมร้องใครครับ ร้องไม่ได้ ต้องแบบทูเบสิก (Back to basic) เอากลับไปเป็นแผนกในศาลสถิตยุติธรรมดีกว่า ศาลฎีกาแผนกคดีอาญา ทางการเมืองมีคดี ๑ คดี เลือกลงจากที่ประชุมใหญ่ ๙ คน ตัดสินเสร็จ ไป มีใหม่เลือกใหม่ ศาลรัฐธรรมนูญ ๙ คนวันนี้ชัดแย้งกันแบบนี้ วันหนึ่งผมฟังใครได้ ผมต้องฟังพี่น้องประชาชน ฟังคนทั้งชาติ ผมยอมไม่ได้ที่จะให้คน ๗ คนมากำหนดชะตาชีวิตประเทศชาติบนพื้นฐาน ความไม่ถูกต้อง ท่านจบนิติศาสตร์บัณฑิต ท่านจบเนติบัณฑิต อัยการสูงสุด อัยการทั้งหมด นิติศาสตร์บัณฑิต เนติบัณฑิตเหมือนกัน ผมตรีนิติศาสตร์ โทนิติศาสตร์ เอกนิติศาสตร์ แต่ผมไม่ได้เนติบัณฑิต แต่ผมเรียนกฎหมายมหาชน ผมดูประวัติศาสตร์รัฐธรรมนูญแล้วท่านเก่ง ผมไม่ขัดข้อง แต่ท่านไม่ได้เรียนมาทางพับลิค ลอว์ (Public laws) เลยแม้แต่คนเดียว กฎหมายรัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายมหาชน ท่านเอากฎหมายแพ่งมาใช้กับกฎหมายมหาชน มีที่ไหน กฎหมายแพ่งต้องใช้ทางแพ่ง กฎหมายแพ่งเป็นเอกชน ท่านประธานครับ แล้วที่น่าเกลียด น่าชังกว่านั้น ผมเรียนท่านประธาน เขารับเรื่อง ๕ ฉบับ รับเรื่องไว้พิจารณาเป็นไปอย่างรวดเร็ว โดยศาลรัฐธรรมนูญได้รับคำร้องจากผู้ร้องที่มาขอยื่นต่อศาลรัฐธรรมนูญเมื่อวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๓ วัน ศาลรัฐธรรมนูญเรียกประชุมตุลาการศาลรัฐธรรมนูญในวันที่ ๑ มิถุนายน

๙๓

ร ๑๕/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

เสาวลักษณ์ ๔๕/๑

มีคำพูดคำว่า ศาลรัฐธรรมนูญรู้ล่วงหน้ามาก่อนแล้วว่าจะมีผู้มายื่น เขากระซิบกันครับ แล้วท่านประธานดูสิ พอประชุมวันที่ ๑ ประชุมเสร็จรีบส่งมาให้รัฐสภา มาถึงเวลา ๑๗.๐๐ นาฬิกา ทำไมขยันนัก บ้านช่องไม่กลับ เคยขยันอย่างนี้ไหม ผมบอกท่านประธานรัฐสภาเพราะอะไร ต้องรีบส่ง เพราะวันที่ ๒-๔ เป็นวันหยุด กรรมคือการกระทำ กรรมเป็นเครื่องชี้เจตนา ผมเป็นพนักงานสอบสวน ถ้าแผนประทุษกรรมคนร้ายไม่ค่อยแตกต่างกันนะ แต่ผมไม่ได้หมายถึงศาลรัฐธรรมนูญ พอประชุมวันที่ ๑ เวลา ๑๗.๐๐ นาฬิกาครับ มาส่งวันที่ ๑ เลย เพราะวันที่ ๒-๔ หยุด จะเบรก (Break) วันที่ ๕ เรื่องอย่างนี้ครับ -----

- ๔๖/๑

และในที่ประชุมผมจะบอกท่านประธานให้ นึกว่าผมไม่มีพวกหรือ พุดกันถึงที่ว่าภายหลังจาก ลงมติรับรองแล้วที่ประชุมได้มีหนังสือแจ้งประธานรัฐสภาโดยด่วน ในวันเดียวกันเจ้าหน้าที่ ฝ่ายธุรการได้จัดทำหนังสือเสนอประธานศาลรัฐธรรมนูญลงนามแล้ว แต่ภายหลังมีตุลาการ รัฐธรรมนูญท่านหนึ่งทักท้วงว่าไปส่งประธานรัฐสภาไม่ได้ เลยต้องแก้หนังสือกันใหม่ เลยมี หนังสือแจ้งเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเพื่อทำหน้าที่ประธานรัฐสภา เขาเรียกลูกควบครึ่ง ให้เลขาธิการพิทูลแจ้งประธานรัฐสภา ลงนามแล้วนะครับ มีคนสะกิดน่าเกลียด ไปถึงประธาน รัฐสภาไม่ได้ และได้มาส่งที่สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เวลา ๑๗.๐๐ นาฬิกา อันเป็น เวลาเลิกงานแล้ว นี่ละครับ ที่มาที่ไปมันเป็นอย่างนี้ ผมเรียนท่านประธาน เมื่อเห็นประธาน ศาลรัฐธรรมนูญพูดภาษาอังกฤษ เอาภาษาอังกฤษเป็นหลักไม่ได้ครับ ต้องเอาภาษาไทยเป็นหลัก เพราะเป็นรัฐธรรมนูญลายลักษณ์อักษรไม่ใช่รัฐธรรมนูญจารีตประเพณี ประเทศอังกฤษเขา จารีตประเพณีเขามีบันทึกเดียวแมกนาคาร์ตา ทำสมัยพระเจ้าจอห์นที่ ๒ ของเรามี ๑๘ ฉบับ จะไป ๑๙ ฉบับ ใช้คำว่า ล้มล้าง ล้มล้างการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมี พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข พวกผมไม่ล้มล้าง ภาษาอังกฤษ คำว่า ล้มล้าง โอเวอร์โธรว (Overthrow) ลองแมน (Longman) ความหมายไว้ว่าโอเวอร์โธรว คือ ทุ รีมูฟ อะ ลีดเดอร์ ออร์ กัฟเวียร์นเมนท์ ฟอรัม พาวเวอร์ อะเซมบลี บาย ฟอर्स (To remove a leader or government form power assembly by force) แปลเป็นไทยก็คือ การถอดถอนหรือ ปลดผู้นำประเทศหรือรัฐบาลออกจากอำนาจด้วยการบังคับ ช่ม ชู่ เชื้อญ ผมเป็นรัฐบาลครับ ผมต้องการอำนาจอะไรอีกล่ะ ผมไปช่มชู่รัฐบาลที่ไหน ผมไปล้มล้างรัฐธรรมนูญที่ไหน ยกร่าง มาตรา ๒๙๑ เสรีจ๊กเพื่อมี สสร. อีกอันหนึ่ง ทุ เก็ต ริด ออฟ เดอะ รูล ไอเดีย ออร์ ชิพเต็ม ออฟ อะ โซไซตี้ (To get rid of the rule idea or system of a society) การยกเลิก หลักการแนวความคิด หรือระบบการปกครอง แต่ผมไม่มีนะครับ ผมเสนอแก้ไขเพิ่มเติม อ้าวฟังภาษาไทย ศาลรัฐธรรมนูญฟังเป็นภาษาอังกฤษ คำว่า แก้ไขเพิ่มเติม อะเมนด์เมนท์ (Amendment) ซึ่งมีความหมายว่า สมอล เช็ก อิมโพรวีเมนท์ ออร์ แอดดิชัน แดท อีส แมทเทอร์ อะ ลอว์ ออน ดอกคิวเมนท์ ออฟ เดอะ โพรเซส ออฟ ดูอิง ดีส (Small check improvements all addition that is mature a law on document of the process of doing this) แก้ไขเล็กน้อย แปลเป็นไทยครับ การปรับปรุงหรือเพิ่มเติมกฎหมาย หรือกฎระเบียบ ซึ่งรวมถึงกระบวนการในการดำเนินการ มีบรรดาเพื่อนสมาชิกได้อภิปรายไปบ้างแล้ว แต่สิ่งหนึ่ง

ที่ผมเห็นว่าสำคัญ และสมควรที่จะต้องกราบเรียนท่านประธานรัฐสภา เนื่องจากไม่มีกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการพิจารณาคดีของศาลรัฐธรรมนูญ ข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยการพิจารณาและการกระทำคำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๑๐ ในมาตรา ๓๐๐ วรรคห้า หมวด ๑ หมวดทั่วไป

ข้อ ๖ วิธีพิจารณาตามที่กำหนดในข้อกำหนดนี้ให้ใช้ระบบไต่สวน กำหนดเอง วิธีพิจารณาใดซึ่งข้อกำหนดนี้มีได้กำหนดไว้โดยเฉพาะให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับเท่าที่พอจะใช้บังคับได้ และไม่ขัดต่อข้อกำหนดนี้ ถ้าเขยื้อนตามมาตรา ๒๑๒ ท่านใช้ข้อกำหนดได้ ท่านใช้ วิ. แพ่งได้ก็ท่านแถลงเองว่ายืนตามมาตรา ๖๘ ศาลรัฐธรรมนูญทำผิดไม่ถูกต้องตามหลักกฎหมายและบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ

อีกอันหนึ่งครับ ท่านประธานครับ ผมไม่คาดคิดว่าศาลรัฐธรรมนูญจะไม่ดูประวัติเก่า คำสั่งที่ ๑๒/๒๕๔๙ มีสมาชิกพวกผมคนหนึ่งไปร้องให้ยุบพรรคการเมืองพรรคหนึ่ง ตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๓ ซึ่งเหมือนกันเป๊ะกับมาตรา ๖๘ ในปี ๒๕๕๐ ไปยื่นโดยตรงให้ยุบพรรคดำเนินการตามมาตรา ๖๓ เอาละนั่นคือมาตรา ๖๘ ท่านทราบไหมครับ ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้วเห็นว่ารัฐธรรมนูญตามมาตรา ๖๓ ก็คือมาตรา ๖๘ นี่ละ มิได้บัญญัติให้ผู้ร้องมีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อขอยุบพรรคการเมืองได้โดยตรงแต่จะต้องดำเนินการตามรัฐธรรมนูญวรรคสอง โดยเสนอเรื่องให้อัยการสูงสุดตรวจสอบข้อเท็จจริงและยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญจึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย ฟังทั้งคณะเปิดดูสิครับพวกท่านทำไว้ เวลาคนอื่นไปร้องอีกฝ่ายหนึ่งรับไม่ได้บอกว่าต้องผ่าน อสส. ที่คราวนี้ท่านรับ ๕ คนแล้วทำไมท่านรับได้ มีคำสั่งได้ ต่อไปขอเรียนท่านประธานนะครับว่าเมื่อพิจารณามาถึงตรงนี้แล้วผมไม่กล้าสอนศาลรัฐธรรมนูญครับ แต่อะไรที่ไปไม่ไหวท่านต้องถอยอย่าเลย อย่าตื้อตึงมันมีทางออกครับ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๗ กรณีที่มีได้ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายนี้ในข้อที่มุ่งหมายจากการเป็นไปด้วยความยุติธรรมหรือที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชนในเรื่องการเขียนและการยื่นหรือการส่งคำคู่ความหรือเอกสารอื่น ๆ หรือในการพิจารณาคดีการพิจารณาพยานหลักฐานหรือการบังคับคดีเมื่อศาลเห็นสมควรหรือมีคู่ความฝ่ายที่เสียหายเนื่องจากการที่มีได้ มีการปฏิบัติโดยหลักยุติธรรม หลักนิติรัฐ ก็ถ้าเขายื่นคำร้องให้ศาลมีอำนาจจะสั่งให้เพิกถอนหากไม่ยื่นคำร้องศาลมีอำนาจใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๗ ถอยเถอะครับ อย่าตื้อตึงเลย และทั้ง ๙ คนประชุมเย็นนี้ครับ แล้วเอาคำสั่งที่ ๑๒/๒๕๔๙ ที่ศาลรัฐธรรมนูญยุคนั้นใช้เป็นบรรทัดฐานได้ยื่นให้ยุบพรรคล้มล้างการปกครองศาลรัฐธรรมนูญรับไม่ได้ ผมถึงบอกตั้งแต่ต้นต้องดูกฎหมายลายลักษณ์อักษร ไม่มีต้องดูเปรียบเทียบ ไม่มีต้องดูนิติประเพณี ก็ท่านทำกันไว้ครับ หรือว่าไม่พอใจก็รับพอใจก็ยกแล้วบ้านเมืองจะอยู่อย่างไรครับ ไม่มีใครผิดไม่มีใครถูก ถ้าท่านหละหลวมไม่รอบคอบจัดแก้ไขให้ถูกต้อง งานนี้อีก ๕ วันต่อไปประชาชนเขาฟังผมอภิปรายเขาเข้าใจอ่องแท้ และไม่มีใครยอมหรือครับ เรามีมาตรการให้ประชาชนตัดสินใจ ๒ ครั้ง พวกท่านมาจากไหนครับ มาจากการสรรหา วุฒิกี่ไม่ได้เลือกท่านคิดนิติสิครับบรรดาตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ พวกผมกว่าจะได้เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหน้าดำเหมือนกันหม้อ นักรถ ๒๗๐,๐๐๐ กิโลเมตร ตระเวนปราศรัยเช้า สาย บ่าย เย็น

กลางคืน ไม่ได้เห็นหน้าลูกหน้าเมีย ไม่ได้เห็นหน้าหลาน หลานเห็นทางโทรทัศน์ แล้วอยู่ ๆ
ท่านมาใช้บุฟเฟ่โลคณะ จะทำอย่างนี้ไม่สำเร็จหรอกครับ ผมกราบขอบพระคุณท่านประธาน
รัฐสภา พี่น้องที่ฟังทางบ้าน ถ้าจะให้บ้านเมืองมันตรงไปตรงมามันเดินได้ท่านต้องช่วยไว้พูด
กันไป พูดกันไป พูดกันไป ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจพิจารณาแต่ต้องผ่านอัยการสูงสุด -----

และบัดนี้ยัยการสูงสุดพิจารณาคำร้องเรื่องนี้แล้วยุติไม่เข้าเกณฑ์ตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ เมื่อวรรคหนึ่งไม่เข้า วรรคสองไม่ต้องทำ วรรคสามไม่มี วรรคสี่ไม่เกิด ช่วยกัน หน่อยเถอะครับ ท่านประธานรัฐสภาก็ต้องช่วยผม รู้จักใครไปบอกเลยครับ ถอยเถอะ น่าเกลียด ผมจบการอภิปรายเท่านี้ครับ เขานัดประชุมผู้ว่าฯ นัดประชุมข้าราชการตำรวจชั้นผู้ใหญ่เขา จะแก้ปัญหาเสพติด อย่าเอาเรื่องเล็ก ๆ มาสร้างความขัดแย้งเถอะครับ ขอบพระคุณครับ ท่านประธานรัฐสภา ขอบพระคุณอย่างยิ่งครับ

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญครับ

นายสาทิพย์ วงศ์หนองเตย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ตริง) : ท่านประธานครับ ผม สาทิพย์ วงศ์หนองเตย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะ สมาชิกรัฐสภา ความจริงแล้วผมคิดว่าเป็นเรื่องสำคัญที่เราจะต้องพูดกันให้ชัด เพราะว่า เมื่อเข้านี้ก็มีการประท้วงการที่มีผู้อภิปรายลักษณะนี้มาแล้วครั้งหนึ่งว่าเป็นการกระทำที่ผิด ข้อบังคับ ซึ่งจะต้องอยู่ในประเด็นที่หารือกันหรือไม่ เพราะความจริงแล้วประเด็นนี้เป็น ประเด็นของการรับทราบเรื่องที่ศาลรัฐธรรมนูญได้มีหนังสือมาถึงเลขาธิการของสภาผู้แทนราษฎร และประธานรัฐสภาก็บรรจุเรื่องนี้เข้ามาในวาระรับทราบแล้วสมาชิกก็ให้ความเห็นกับ ประธานรัฐสภา แต่การอภิปรายของสมาชิกเมื่อสักครู่นี้ซึ่งเป็นถึงรองนายกรัฐมนตรีนั้น มี ลักษณะของการที่ไปอภิปรายพาดพิงตัวของสถาบัน ตัวขององค์กรและตัวบุคคลอย่างชัดเจน เป็นลักษณะของการวิพากษ์วิจารณ์แล้วยังมีการออกชื่อออกเสียงตัวบุคคลโดยไม่จำเป็น ความจริงแล้วการให้ความเห็นในเชิงการทำงานของประธานรัฐสภานั้นทำได้ครับ แต่การกระทำ ในลักษณะที่ไปพูดแล้วบางครั้งเสมือนกับเป็นการนำเอาข้อมูลซึ่งไม่รู้จริงหรือไม่ไปกล่าวหา เขาด้วย ประเด็นก็คือจะทำให้เกิดความขัดแย้งกันระหว่างองค์กรก็คือสถาบันนิติบัญญัติของเรา กับองค์กรของศาลรัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นเรื่องซึ่งหาสมควรที่จะบังเกิดขึ้นไม่ ในการทำงานของ พวกเราในสมาชิกของสภานิติบัญญัติ ผมคิดว่าประเด็นตรงนี้ต้องแยกแยะกันให้ชัด ไม่อย่างนั้นจะเสมือนกับเป็นการบรรจุวาระนี้ขึ้นมา แล้วก็ผู้อภิปรายใช้ความรู้สึกส่วนตัว ใช้ความรู้สึกไม่พอใจมาแต่ต้นในการอภิปรายแล้วก็ไปเล่นงานศาลรัฐธรรมนูญ ปกติวาระรับทราบ อื่น ๆ ถ้าเป็นองค์กรอื่นเขามีตัวแทนมาชี้แจง วันนี้เขาก็ไม่มีตัวแทนมาชี้แจง ฝ่ายที่พูดก็ว่าไป ฝ่ายเดียวโดยที่ไม่รู้ว่าจริงเท็จหรือไม่ แล้วเขาไม่มีโอกาสที่จะชี้แจง ผมกราบเรียนท่าน ประธานให้คลุมประเด็นในการอภิปรายด้วย ไม่อย่างนั้นแล้วประเด็นมันจะเลยเถิดครับ

เมื่อสักครู่นี้ไปไกลมากนะครับ เหมือนไปอภิปรายไม่ไว้วางใจศาลรัฐธรรมนูญ ซึ่งสภาไทยไม่เคยมีนะครับ ที่บรรดาสมาชิกสภาจะลุกขึ้นโจมตีการทำงานของศาลรัฐธรรมนูญอย่างโจ่งแจ้ง อย่างที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งเป็นเรื่องไม่สมควรที่จะเกิดขึ้น ผมเรียนท่านประธานว่า ช่วยควบคุมการอภิปรายของสมาชิกด้วยนะครับ ไม่อย่างนั้นแล้วจะเกิดประเด็นที่จะมีปัญหาติดตามมาอีกครับ

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ เป็นเรื่องที่ยังค้างใจผมตั้งใจจะพูดหลังจากที่ท่านรองนายกรัฐมนตรีพูดจบ คือวันนี้วาระประชุมท่านทั้งหลายคงทราบดีแล้วนะครับว่าเรามีเรื่องด่วนทั้งหมด ๖ เรื่องที่เราต้องพิจารณากันขณะนี้เรายังอยู่ในวาระที่หนึ่ง ซึ่งเป็นวาระที่ท่านประธานได้แจ้งให้ที่ประชุมทราบเกี่ยวกับหนังสือแจ้งคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญนะครับ แล้วท่านประธานก็ได้เปิดโอกาสให้เพื่อนสมาชิกได้แสดงความคิดเห็นต่อหนังสือคำสั่งดังกล่าว ซึ่งผมก็คิดว่าเป็นโอกาสที่เพื่อนสมาชิกจะได้แสดงความคิดเห็นทั้งเห็นด้วยกับคำสั่งและไม่เห็นด้วยนะครับ เพราะว่าขณะนี้เรายังมีเพื่อนสมาชิกที่เข้าชื่ออยู่อีกประมาณ ๑๘ ท่าน ก็อยากจะขอความกรุณาเพื่อนสมาชิกที่กำลังจะอภิปรายต่อได้โปรดอยู่ในประเด็นที่เป็นเรื่องที่ประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ แล้วก็กรุณาไม่เข้าไปกับเรื่องที่เพื่อนสมาชิกได้พูดไปแล้วนะครับ ทั้งนี้เพื่อเราจะได้มีเวลาที่เหลือเพื่อที่จะประชุมตามระเบียบวาระที่ ๓ คือเรื่องด่วนที่รออยู่ ๖ เรื่อง ผมขอความกรุณาเพื่อนสมาชิกด้วยนะครับ ประชุมตามระเบียบวาระที่ ๓ คือเรื่องด่วนที่รออยู่ ๖ เรื่องนะครับ ผมขอความกรุณาเพื่อนสมาชิกด้วยนะครับ ต่อไปก็เป็นท่านรองกรณ พลบุตร เชิญครับ ท่านรองกรณกรุณา รอสักครู่ครับ

นายวิรัตน์ กัลยาศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สงขลา) : กราบเรียน ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม วิรัตน์ กัลยาศิริ สมาชิกรัฐสภา ผมเป็นผู้หนึ่งที่ยื่นคำร้อง ตามมาตรา ๖๘ รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ต่อศาลรัฐธรรมนูญ ผมมีความจำเป็นต้องชี้แจง เพราะได้มีการกล่าวเท็จในสภาผู้แทนราษฎร โดยท่านผู้อภิปรายเมื่อสักครู่นี้ ท่านพูดถึง คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๑๒/๔๙ คือยื่นตรงต่อศาล ผมสรุปง่ายเพื่อพี่น้องประชาชน จะได้เข้าใจจนครบ เรียบตรง ๆ อย่างนี้ครับว่า คำวินิจฉัย ๑๒/๔๙ นี้เป็นเรื่องที่ ส.ส. ท่านสมาชิก พรรคเพื่อไทยท่านหนึ่งไปยื่นยุบพรรคประชาธิปัตย์ ตรง ๆ ไปเลยครับ ไม่ต้องอ้อมไม่ต้องค้อม ซึ่งกรณีนี้เป็นการยื่นตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง ซึ่งจะต้องผ่านความเห็นหลายขั้นตอนครับ ๑. จะต้องผ่านความเห็นของนายทะเบียน พรรคการเมือง ถ้านายทะเบียนเห็นว่าควรยุบก็ต้องประชุมคณะกรรมการการเลือกตั้ง ๕ คน ถ้าคณะกรรมการการเลือกตั้ง ๕ คนเห็นชอบก็เสนออัยการสูงสุด ถ้าอัยการสูงสุดเห็นชอบ ส่งไปที่ศาลรัฐธรรมนูญ ถ้าอัยการสูงสุดไม่เห็นชอบ ตั้งกรรมการร่วม กรรมการร่วมระหว่าง อัยการสูงสุดกับ กกต. หากกรรมการร่วมเห็นว่าควรฟ้องก็ฟ้อง ถ้าหากกรรมการร่วมว่าไม่ฟ้อง นายทะเบียนพรรคการเมืองก็คือประธาน กกต. โดยความเห็นชอบของ กกต. ๕ คนมีสิทธิฟ้องเอง แต่กรณีนี้คุณสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล ฟ้องรวดตรงไปที่ศาลรัฐธรรมนูญ ศาลก็ยก เพราะฉะนั้นกรณีที่ยกขึ้นมาก็โดยท่านรองนายกรัฐมนตรีว่า ศาลยกเรื่องนี้มาเป็นคนละเรื่อง คนละประเด็น คนละมาตรา คนละทะเลกันเลยครับท่านประธาน เพราะฉะนั้นจึงเรียนมา เพื่อให้โปรดเข้าใจตรงกันนะครับ

(นายวัชระ เพชรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบัญชีรายชื่อ ได้ยื่นและยกมือ ขึ้น)

พลเอก ธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านอลงกรณ์ พลบุตร เชิญท่านวัชระครับ

นายวัชระ เพชรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธาน รัฐสภาที่เคารพ กระผม นายวัชระ เพชรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตประท้วงท่าน ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง รองนายกรัฐมนตรี สาเหตุที่ไม่ประท้วงในขณะที่ท่านอภิปราย

เพราะไม่ต้องการที่จะขัดจังหวะท่าน เพราะท่านต้องการพูดโดยไม่มีผู้ประท้วง แต่เมื่อท่านพูดเสร็จ ผมขอใช้สิทธิประท้วงตามข้อบังคับ ข้อ ๔๓ วรรคสอง

ท่านประธานครับ เรื่องแรก กราบเรียนท่านประธานที่ท่านรองนายกรัฐมนตรีใช้ให้ตุลาการไปเผาตำราทิ้งเสีย เป็นคำพูดเสียดสี และผมไม่อยากจะเชื่อว่าเป็นคำพูดที่ออกมาจากปากของท่าน

เรื่องที่ ๒ ท่านประธานครับ ท่านได้ส่งชิก ท่านได้สนับสนุนการพนัน คือท่านใช้คำพูดว่า ลูกควบครึ่ง มันสอดคล้องกับกระแสฟุตบอลโลกที่กำลังจะเข้ามา เป็นการสนับสนุนส่งเสริมให้เยาวชนเล่นการพนัน ผมเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรยังไม่เข้าใจความหมายของคำว่า ลูกควบครึ่ง ของท่านเลย แสดงว่าท่านอยู่ในวงการนี้ แล้วท่านจะปราบปรามการพนันฟุตบอลโลกได้อย่างไร

และสุดท้ายท่านประธานที่เคารพครับ การที่ท่านรองนายกรัฐมนตรีท่านพูดเสียดสีตุลาการศาลรัฐธรรมนูญว่าอย่าตีตื้น ท่านประธานครับ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญแต่ละท่านอายุคราวเดียวกับท่านประธาน ท่านใช้คำพูดอย่างนี้ได้อย่างไรครับ เพราะฉะนั้นผมจึงอยากจะกราบเรียนว่า การพูดของท่านรองนายกรัฐมนตรีที่อ้างว่าจบปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง จบปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหง จบปริญญาเอก มหาวิทยาลัยรามคำแหง เป็นมาตรฐานเฉพาะตนของท่านเพียงคนเดียว ไม่เกี่ยวกับบัณฑิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงทั้งประเทศ ท่านประธานครับ ขออนุญาตฟังผมสักนิดเดียว ท่านประธานครับ แล้วท่านบอกว่าท่านจบมาทั้งหมด แล้วท่านไม่ได้คนเดียวครับ เนติบัณฑิตแต่ไม่ทราบว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมท่านใดไปขอเนติบัณฑิต ขอกราบขอบพระคุณครับ

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ไม่เป็นอะไรครับ ท่านวัชระ ได้ชี้แจงแล้วก็จบแล้วนะครับ เชิญท่านอลงกรณ์ เราเหลืออีก ๑๘ ท่าน เชิญท่านจรินทร์ครับ

นายจรินทร์ ลักษณะวิศิษฏ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม จรินทร์ ลักษณะวิศิษฏ์ พรรคประชาธิปัตย์ สมาชิกรัฐสภา ขออนุญาตสอบถามท่านประธานนิดเดียวครับ เนื่องจากว่าวาระนี้เป็นวาระเพื่อทราบและท่านประธานเป็นผู้เปิดโอกาสให้มีการอภิปรายวาระเพื่อทราบ สิ่งที่ขออนุญาตสอบถามท่านประธานก็คือว่าการอภิปรายดำเนินการไปแล้วก็ยุติด้วยการรับทราบ ใช่หรือไม่ หรือจะเป็นอย่างอื่นซึ่งกระผมเป็นกังวล เพราะปรากฏเป็นข่าวว่าอาจจะมีการดำเนินการให้มีการลงมติว่าจะเห็นด้วยกับคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญหรือไม่ ซึ่งกระผมไม่แน่ใจว่าสามารถกระทำได้ เพราะฉะนั้นก็ขอสอบถามความชัดเจนจากท่านประธานครับ

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ในความเห็นของผมนะครับ วาระนี้เป็นวาระแจ้งเพื่อทราบ ก็ไม่สมควรที่จะมีการแสดงเพื่อลงมติใด ๆ ก็เป็นเรื่องที่ผมเข้าใจว่าเราต่างฝ่ายต่างก็ได้แสดงความคิดเห็นกัน แล้วก็ได้เวลาสมควร ผมก็จะขอเข้าสู่วาระต่อไปนะครับ เชิญท่านอลงกรณ์ครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายอลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดเพชรบุรี ในฐานะสมาชิกรัฐสภา กระผมต้องขอแสดงความชื่นชมท่านประธานเป็นประการแรกที่ได้แสดงความคิดเห็นส่วนตัวในฐานะรองประธานรัฐสภา ในฐานะประธานวุฒิสภา และประธานผู้ทำหน้าที่ในการประชุมรัฐสภาขณะนี้ว่าวาระนี้เป็นวาระที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุมเป็นการรับทราบคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ กรณีศาลรัฐธรรมนูญได้รับคำร้องให้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการดำเนินงานของรัฐสภาที่พวกเรากำลังปฏิบัติหน้าที่อยู่

ประการที่ ๒ กระผมเห็นด้วยต่อคำอภิปรายท้ายสุดของท่านรองนายกรัฐมนตรี ร้อยตำรวจเอก เฉลิม อยู่บำรุง ที่เพิ่งจบการอภิปรายก่อนหน้าที่กระผมจะได้รับอนุญาตจากท่านประธานให้อภิปรายเป็นคนถัดมา ด้วยถ้อยคำที่ท่านกล่าวว่าย่าเอาเรื่องเล็ก ๆ มาสร้างความขัดแย้ง นี่คือประเด็นที่สำคัญมาก เพราะว่าประเทศบอบช้ำมากแล้วครับ ไม่มีเวลาที่จะขัดแย้งกันอีกต่อไป ไม่มีเวลาของการที่จะสร้างปัญหา หรือสร้างชนวนของความขัดแย้ง

การเผชิญหน้า รัฐบาลในฐานะที่ท่านเป็นรองนายกรัฐมนตรีและมีบทบาทอย่างสำคัญควรจะกล่าวคำนี้ในคณะรัฐมนตรี เพราะว่ามันจะทำให้การเผชิญหน้าและความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในช่วงเดือนเศษ จากปัญหารัฐธรรมนูญ จากปัญหา พ.ร.บ. ประองตอง ท่านประธานคงทราบว่าจะกระทบจะอภิปรายในกรอบที่ท่านประธานได้แนะนำว่ามีความเห็นอย่างไรต่อการปฏิบัติหน้าที่ของท่านประธานรัฐสภา จะไม่ก้าวล่วงไปสู่การไปตำหนิติเตียนไม่ว่าจะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยต่อองค์กรในรัฐธรรมนูญ เช่น ศาลรัฐธรรมนูญ อัยการสูงสุด และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องอื่น ๆ

ประการแรก กระทบเห็นว่าท่านประธานรัฐสภาได้ดำเนินการเหมาะสมถูกต้องแล้ว ที่ให้งดการประชุมรัฐสภาเมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน หลังจากมีหนังสือจากศาลรัฐธรรมนูญฉบับลงวันที่ ๑ มิถุนายน แจ้งให้ทราบว่าได้มีการรับคำร้องภายใต้มาตรา ๖๘ และขอให้ชะลอการดำเนินการตามกระบวนการของรัฐสภา -----

การเลื่อนการประชุมออกไปนำมาสู่การนัดประชุมในวันนี้ ซึ่งผมเองในฐานะสมาชิกรัฐสภา ก็เต็มใจอย่างยิ่งที่จะมาปฏิบัติหน้าที่อย่างน้อยมีวาระสำคัญ ๖ วาระ ที่เป็นเรื่องของความตกลงระหว่างประเทศที่จะทำให้ประเทศไทยนั้นก้าวเดินไปข้างหน้าภายใต้ความร่วมมือของความตกลงทางการค้า ความตกลงในเรื่องของการลงทุน ความตกลงในด้านเกษตร ความตกลงในเรื่องของโลจิสติกส์ (Logistics) ผมคิดว่าประชาชนคนไทยคาดหวังอย่างยิ่งว่าจะเห็นรัฐสภาได้ทำหน้าที่ในการที่จะทำให้ประเทศนี้ก้าวเดินไปข้างหน้า และเป้าหมาย และไม่ประสงค์ที่จะเห็นรัฐสภาทำหน้าที่ที่จมปรักอยู่กับความขัดแย้งหรือเป็นส่วนหนึ่งของความขัดแย้ง ความจริงการทำหน้าที่ของท่านประธานนั้น กระผมคิดว่าถ้าจะทำให้สมบูรณ์ นอกเหนือจากการงดการประชุมและการเลื่อนการพิจารณาลงมติวาระที่สามรัฐธรรมนูญออกไป ก็ขอให้ท่านประธานรัฐสภาได้แสดงความชัดเจนอีกครั้งหนึ่งว่าเราจะรองจนกว่าศาลรัฐธรรมนูญจะมีคำวินิจฉัยในคำร้องภายใต้มาตรา ๖๘ คงใช้เวลาไม่มาก เพราะศาลรัฐธรรมนูญเองได้ยืนยันว่าจะเร่งดำเนินการ และผมคิดว่าสิ่งที่สมาชิกจำนวนไม่น้อยทั้งที่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ทั้งในเรื่องของกรอบอำนาจหน้าที่ หรือในประเด็นของตัวบทข้อกฎหมายโดยเฉพาะในเรื่องของความเห็นด้วย ไม่เห็นด้วยต่อการใช้อำนาจหน้าที่หรือดำเนินการภายใต้รัฐธรรมนูญนั้น สามารถที่จะไปชี้แจงเมื่อศาลรัฐธรรมนูญเปิดการไต่สวน ผมเชื่อว่ารัฐสภานั้นมีความตั้งใจอย่างยิ่งที่จะทำให้ประเทศนี้กลับคืนสู่ความสงบสันติ แต่ต้องได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่าย โดยเฉพาะฝ่ายที่ทำหน้าที่ในการบริหารประเทศปัจจุบัน ความจริงท่านรองนายกรัฐมนตรี ท่านเก่งภาษาอังกฤษนะครับ ผมพยายามฟังด้วยความตั้งใจ แต่ไม่ทราบที่ท่านกล่าวถูกหรือผิด หรือท่านอ่านมาครบถ้วนหรือไม่ แต่ในฐานะที่ท่านเป็นเสียงข้างมาก ซึ่งท่านกล่าวไว้ว่า มาจอร์ตี ไรท์ (Majority Right) ไมเนอร์ตี รูล (Minority Rule) ผมก็เลยนึกว่าท่านอาจจะกล่าวคลาดเคลื่อนไป หลักที่ท่านพูดถึงคือหลักเสียงข้างมากปกครองบริหารประเทศ แต่ต้องฟังเสียงข้างน้อย ต้องใช้คำว่า มาจอร์ตี รูล (Majority Rule) ไมเนอร์ตี ไรท์ (Minority Right) ก็ฝากเสียงนี้ไปถึงท่านรองนายกรัฐมนตรีนะครับ หากว่าจะไปกล่าวถ้อยคำตรงนี้ก็อย่าให้เกิดความผิดพลาด แต่สิ่งนี้มันเป็นหลักการที่ผมอยากจะเรียนท่านประธานว่าในหลักการแบ่งแยกอำนาจระหว่างฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายบริหาร และฝ่ายตุลาการนั้นมันชัดเจนครับ มันชัดเจนอยู่แล้วว่าเรามีรัฐธรรมนูญที่เป็นกฎหมายสูงสุดในการปกครองประเทศ และแบ่งแยกหน้าที่กันชัดเจน เมื่อพลเมืองของเราหรือประชาชนของเรานั้นใช้สิทธิเสรีภาพ

๑๐๕

ร ๑๕/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ปิยาพัชร ๕๑/๒

ในการที่จะทักท้วงการใช้อำนาจที่เห็นว่าไม่ถูกต้อง และอาจจะนำประเทศไปสู่ความแตกแยก นำประเทศไปสู่ระบบการปกครองอย่างอื่น จะคิดถูกคิดผิดแต่เป็นสิทธิที่เขาคิดได้ภายใต้หลัก สิทธิเสรีภาพของพลเมือง โดยใช้สิทธิในการยื่นคำร้อง เมื่อยื่นไปแล้วศาลรัฐธรรมนูญก็รับ พิจารณา ส่วนจะตีความมาตรา ๖๘ วรรคหนึ่ง วรรคสอง ว่าจะต้องผ่านอัยการสูงสุดหรือไม่ หรือศาลสามารถใช้ดุลยพินิจในการรับเรื่องโดยตรงก็มีเหตุผลที่แตกต่างกันออกไป แต่ต้อง เข้าใจก่อนว่าในเมื่อเราเป็นผู้ที่อยู่ภายใต้รัฐธรรมนูญฉบับนี้ก็ต้องอ่านให้เข้าใจว่าการใช้สิทธิเสรีภาพ หรือการใช้อำนาจหน้าที่ของแต่ละฝ่ายภายใต้มาตรา ๖๘ นั้น มันเป็นส่วนที่ว่าด้วยสิทธิพิทักษ์ รัฐธรรมนูญครับ -----

- ๕๒/๑

คำว่าสิทธิพิทักษ์รัฐธรรมนูญ นั้นไม่ใช่การที่ศาลรัฐธรรมนูญจะไปใช้อำนาจได้โดยปราศจากกรอบและเหตุผล เพราะฉะนั้นต้องเข้าใจเจตนารมณ์ไม่ใช่ตีความตามลายลักษณ์อักษรเท่านั้นว่า โดยเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญนั้นการพิทักษ์รัฐธรรมนูญนั้น จะต้องใช้มาตรการในการป้องกันระงับยับยั้ง นี่เป็นหลักโดยปกติครับ ไม่ว่าจะป็นเจ้าพนักงานตำรวจ เจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา หรือว่าเจ้าหน้าที่รัฐหรือศาลรัฐธรรมนูญ หลักของการป้องกันภัยก่อนเกิดเหตุนี้เป็นหลักที่จะต้องใช้ดุลยพินิจ การใช้ดุลยพินิจดังกล่าวนี้จึงเป็นเรื่องของกรอบอำนาจหน้าที่ของศาลรัฐธรรมนูญ อันนี้เป็นประเด็นหนึ่งที่เราจะต้องเข้าใจว่าเวลาอ่านตัวบทกฎหมายในฐานะที่เราเป็นฝ่ายนิติบัญญัติ จริงอยู่กรอบอำนาจหน้าที่ที่จะมีการใช้เป็นเรื่องของแต่ละองค์กร แต่ยามใดที่มีความขัดแย้งในเรื่องของหลักของกฎหมาย และโดยเฉพาะความขัดแย้งในเรื่องของรัฐธรรมนูญ อย่างกรณีถ้าหากว่ารัฐสภาของท่านประธานอาจจะสร้างความขัดแย้งจากประเด็นนี้โดยการไม่ปฏิบัติตาม สิ่งที่เกิดขึ้นก็คือศาลรัฐธรรมนูญสามารถเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาดได้และถือเป็นที่สุดครับ ผมจึงเห็นว่าเพื่อให้ประเทศของเราเดินไปข้างหน้าและไม่มีชนวนความขัดแย้งเพิ่มเติมมา ก็สำคัญและสมควรอย่างยิ่งที่ท่านประธานรัฐสภาจะได้รอกการวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ไม่กี่วันครับ ไม่กี่วันเท่านั้นเอง มีหลายท่านได้ยกตัวอย่างว่าทำไมกับเรื่องของการแก้ไขรัฐธรรมนูญในมาตรา ๒๙๑ ซึ่งผมเป็นกรรมาธิการอยู่ด้วย ผ่านวาระที่หนึ่ง ผ่านวาระที่สองด้วยความลำเค็ญจริง ๆ เรียกว่าเป็นวิบากกรรมของรัฐธรรมนูญ แล้วมาสู่วาระที่สามก็ยังมีวิบากกรรมรัฐธรรมนูญอยู่ไม่ฉุกคิดบ้างหรือครับ ไม่ฉุกคิดบ้างหรือครับว่าตอนที่มีการร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ภายใต้รัฐธรรมนูญฉบับเดิม หรือมีการยกเครื่องรัฐธรรมนูญครั้งใหญ่ที่สุด มันไม่ใช่เพิ่งเกิดขึ้นในช่วง ๑๐ ปีมานี้ ปี ๒๕๔๙ หลังสงครามโลกครั้งที่สองเคยเกิดขึ้น ปี ๒๕๔๐ มีรัฐธรรมนูญฉบับใหม่เกิดขึ้น ปี ๒๕๕๐ มีรัฐธรรมนูญฉบับใหม่เกิดขึ้น แต่ถามบอกว่าทำไมรัฐธรรมนูญที่เกิดขึ้นซ้อนรัฐธรรมนูญฉบับเก่านั้นจึงไม่มีวิบากกรรมเช่นนี้ครับ ท่านบอกว่าได้เปิดโอกาส ๑๕ วัน ๑๕ คืน ให้แสดงความคิดเห็นอภิปรายกัน ได้ฟังเต็มที่ แต่ผมบอกว่าท่านได้ฟังแต่ไม่ได้ยิน ถ้าขนาดว่าสมาชิกรัฐสภาซึ่งประกอบไปด้วยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแล้วก็วุฒิสภานั้นก็แสดงความคิดเห็นทั่วทั้ง ยอมอดตาหลับขับตานอนเพื่อให้มีการชะลอการดำเนินการในเรื่องนี้เพราะเห็นว่าหากเดินไปข้างหน้ารังแต่จะเกิดความขัดแย้งเพราะความระแวงสงสัยที่เกิดขึ้นมันต่างจากปี ๒๕๔๙ ปี ๒๕๕๐ ซึ่งผมก็มีส่วนอยู่ในการ

ปฏิรูปการเมืองและการยกร่างรัฐธรรมนูญในปีนั้น จนกระทั่งมาถึงรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ และขณะนี้ปี ๒๕๕๕ มันต่างกัน เพราะว่าเจตจำนงทางการเมืองที่เราเรียกโพลิติคอล วิว (Political view) ของผู้มีอำนาจทางการเมืองขณะนั้น ไม่ว่าจะฝ่ายค้าน ฝ่ายรัฐบาล ฝ่ายพลเรือน ทหาร เห็นพ้องต้องกันว่าถึงคราวที่จะต้องปฏิรูปประเทศด้วยการมีรัฐธรรมนูญฉบับใหม่และ ไม่ต้องการฉีกรัฐธรรมนูญหรือรัฐประหาร จึงให้มีการยกร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ขึ้นภายใต้ ความเห็นพ้องต้องกัน แต่ต่างกับปีนี้ครับ เราได้เตือนแล้วในฐานะที่เป็นเสียงข้างน้อย บอกว่า ให้ฟังเสียงประชาชน ถ้าไม่ฟังเสียงข้างน้อยก็ไม่เป็นอะไร แต่ให้ฟังเสียงประชาชน เพราะว่า ในการสำรวจความคิดเห็น ซึ่งท่านประธานครับ เอกสารประกอบการพิจารณาของรัฐสภา เอกสารประกอบการพิจารณาที่สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรได้ดำเนินการส่งให้กับ สมาชิก ได้ตีพิมพ์ทสำรวจความคิดเห็นประชาชนชัดเจนเลยบอกว่าการแก้รัฐธรรมนูญคือ ชนวนไปสู่ความขัดแย้งและเป็นการทำเพื่อนักการเมือง นี่คือความรู้สึกนึกคิดของประชาชน ส่วนใหญ่ แต่เราก็ไม่ฟัง เราไม่ได้ยิน เราเดินหน้า แน่นอนที่สุดครับ -----

เสียงข้างมากสามารถที่จะดำเนินการภายใต้รัฐธรรมนูญ และพวกเราก็ตอบรับ เราก็เข้าร่วมในการพิจารณาวาระที่หนึ่งท่านก็ทราบว่าเราใช้เวลาในการอภิปรายกันยาวนาน ข้อสรุปที่เป็นข้อห่วงใยที่ผมอยากจะเรียกว่ามันต่างจากเมื่อปี ๒๕๔๙ ต่างจากปี ๒๕๕๐ และต่างจากปี ๒๕๕๐ ก็คือมันไม่มีความระแวง และความระแวงนั้นมันรุนแรงมากครับ ขอภัยต้องเอ่ยนาม เพราะว่าท่านเป็นคนอภิปรายคนแรกเมื่อเข้านี้คือท่านสามารถ แก้วมีชัย ซึ่งเป็นประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญซึ่งผมเป็นกรรมการอยู่ด้วย ท่านทราบดีและเป็นพยานกับผมได้ว่าเราได้ยินได้ฟังมาพร้อมกันแล้วก็มีข้อที่เราห่วงกังวลจากการรับฟังความคิดเห็นในการอภิปรายวาระที่หนึ่งของรัฐสภา และในระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการซึ่งผมเป็นกรรมการอยู่ด้วยนั้น ๔ ประเด็น

๑. ประเด็นเรื่องของหมวดพระมหากษัตริย์

๒. คือเรื่องของการเกรงว่าจะไปดำเนินการใด ๆ ในการแทรกแซงเปลี่ยนแปลงในเรื่องขององค์กรอิสระ

๓. คือเรื่องของการจะไปครอบงำแทรกแซงในเรื่องของศาล และ

๔. คือการนิรโทษกรรม ผมจำได้ว่ามี การปฏิเสธ ความจริงก่อนเลือกตั้งด้วยซ้ำไปครับ ท่านนายกรัฐมนตรีตอนนั้นไปออกดีเบต (Debate) กับท่านหัวหน้าพรรคฝ่ายค้าน ในขณะนี้ ผู้นำพรรคฝ่ายค้านในขณะนี้ ยืนยันครับว่าจะไม่มีการนิรโทษกรรม แต่หลังจากนั้นเมื่อรัฐธรรมนูญผ่านวาระที่สอง ร่าง พ.ร.บ. ประองตองก็เข้ามาเป็นเรื่องนิรโทษกรรมครับ นิรโทษกรรมแล้วก็มี การคัดค้านจนมีการชุมนุม แล้วก็จนกระทั่งมีการเลื่อนการพิจารณาออกไป ขณะนี้ก็มาสู่เรื่องของรัฐธรรมนูญ ผมได้พูดเสมอในสภาแล้วก็ในกรรมการว่าขณะนี้ประชาชนเดือดร้อนชักหน้าไม่ถึงหลัง เศรษฐกิจตกต่ำ แล้วก็การส่งออกก็ทรุดหนักนะครับ ๔ เดือนมาแล้วประเทศนี้พึ่งพารายได้จากการส่งออกเกษตรกรผู้ใช้แรงงานจะอยู่อย่างไร ต้องตกงานกันอีกเท่าไร นั่นคือปัญหา แล้วโอกาสของเราละ เรากำลังจะก้าวสู่ประชาคมอาเซียน จะเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน เรากำลังจะก้าวเข้าสู่อนาคตแห่งโอกาส แต่เรายังจมปลักวนเวียนพ่ายเรือในอ่างอยู่ในความขัดแย้งแตกแยก เมื่อท่านชนะเลือกตั้งท่านรับผิดชอบประเทศ ท่านจะต้องไม่สร้างความขัดแย้งหรือสร้างชนวนความขัดแย้งเสียเอง ท่านต้องร่างรัฐธรรมนูญเพื่ออนาคต เพื่อส่วนรวม ไม่ใช่เพื่ออดีตและไม่ใช่เพื่อบางกลุ่มบางพวก นั่นคือสิ่งที่ผมเชื่อว่าเพื่อนสมาชิกเป็นพยานได้ว่าผมพูดคำเหล่านี้ ดังนั้นการที่ท่านประธานได้ตัดสินใจ

เช่นนั้นในการเลื่อนและอยากให้เห็นสมาชิกรัฐสภาเป็นเอกฉันท์ อย่าสร้างความขัดแย้ง
นี้ขนาดว่าเพียงแค่วาระที่หนึ่ง วาระที่สอง วาระที่สาม ยังต้องมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องขององค์กรใน
รัฐธรรมนูญ สมาชิกหลายคนเข้าใจผิด ศาลรัฐธรรมนูญนั้นเป็นศาลนะครับ ไม่เหมือน
รัฐธรรมนูญฉบับก่อนที่เป็นองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ การใช้อำนาจในพระปรมาภิไธย
พระมหากษัตริย์ครับ ท่านไปดูมาตรา ๑๘๗ เพราะฉะนั้นผมเชื่อว่าถ้าเราให้ความเคารพ
ซึ่งกันและกัน และอย่าวิตกจริต ท่านเคยเตือนพวกเราว่าท่านกลัวมากเกินไปว่าการที่เราให้มีการ
การตั้ง สสร. เพื่อที่จะไปร่างรัฐธรรมนูญโดยเรียกว่า แบลงค์ เช็ค (Blank check) ให้
กระดาษเปลาไปนี้ไม่ต้องห่วง แต่ที่ความกังวลที่เขาสะท้อนมา ๔ เรื่อง ผมก็ตีใจว่าอย่างน้อย
ท่านลดความกังวลในเรื่องของหมวดพระมหากษัตริย์ แต่อีก ๓ เรื่องล่ะครับ และ ๑ ใน ๓
เรื่องนั้นไม่เพียงแต่ท่านไม่ยืนยันเท่านั้นเอง แต่ท่านกลับเดินหน้าทั้งที่ก่อนและหลังการเลือกตั้ง
ก่อนเป็นรัฐบาลและหลังจากที่มาบริหารประเทศแล้ว ท่านกลับทำตรงข้ามกับสิ่งที่ท่านพูด
ต่อสาธารณชน แล้วจะให้เราไม่วิตกกังวลได้อย่างไร ผมไม่ประสงค์ที่จะเห็นประเทศนี้อยู่ใน
ภาวะนี้อีกต่อไปนะครับ ดังนั้นผมก็ยังคงมีความเชื่อในส่วนที่เราจะกำจัดความระแวงสงสัยไปได้
กำจัดอะไรที่เป็นความขัดแย้ง หรือขบวนการความขัดแย้งเราต้องช่วยกันครับ -----

ถ้าปี ๒๕๕๔ ปี ๒๕๕๕ มันไม่มีความระแวงซึ่งถึงขั้นว่ากระทบไปถึงการละเมิดก็ดี กระทบไปถึงเรื่องการนิรโทษกรรมก็ดี กระทบไปถึงในเรื่องขององค์กรในรัฐธรรมนูญต่าง ๆ ก็ดีนั้น ผมคิดว่าการแก้ไขรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๒๙๑ ก็คงจะไม่ต่างไปจากปี ๒๕๔๐ ปี ๒๕๔๙ หรือว่าปี ๒๕๕๐ แต่มันไม่ใช่เช่นนั้น เพราะอะไรท่านประธานครับ เพราะผมเชื่อว่าไม่ใช่ประเทศไทยประเทศเดียวหรอกครับ ที่ฝ่ายบริหารกับศาลรัฐธรรมนูญนั้นมีปัญหาต่อกัน ผมยกตัวอย่างท่านประธานเพื่อใช้เป็นส่วนหนึ่งในการใช้ดุลยพินิจพิจารณาทั้งทางรัฐบาลแล้วก็ทางสมาชิกรัฐสภาก็คือว่า ตัวอย่าง ประเทศสหรัฐอเมริกาซึ่งเป็นประเทศที่เราเรียกได้ว่ามี การแบ่งแยกอำนาจเด็ดขาดระหว่างฝ่ายบริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติ และฝ่ายตุลาการ เชื่อไหมครับว่าในรัฐบาลของประเทศสหรัฐอเมริกาชุดก่อนหน้าชุดปัจจุบันนี้ ได้มีการให้ฝ่ายนิติบัญญัติคือรัฐสภาซึ่งครองเสียงข้างมากอยู่นั้นออกกฎหมายไปจำกัดอำนาจของฝ่ายตุลาการ ในคดีที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของการรัย จนศาลสูงซึ่งเหมือนศาลรัฐธรรมนูญก็ได้ออกมากำหนดกรอบเลยว่าการดำเนินการเช่นนั้นของประธานาธิบดีบุช และรัฐสภา หรือคอนเกรส (Congress) ไม่ถูกต้องเป็นการล่วงละเมิดรัฐธรรมนูญ นี่จะเห็นได้ว่าขนาดประเทศที่พัฒนาแล้วเจริญแล้ว แต่การลู่แก่อำนาจหรือบางครั้งใช้อำนาจเกินกว่าอำนาจของตัวเอง และไปล่วงละเมิดขอบเขตอำนาจหรือดินแดนแห่งอำนาจของอีกฝ่ายหนึ่งนั้นมันเกิดขึ้น ประเทศฝรั่งเศสเช่นกันเร็ว ๆ นี้เอง ประเทศฝรั่งเศสเป็นประเทศที่ต้องยอมรับว่าเป็นแม่บทของสิทธิเสรีภาพของพลเมือง การปฏิวัติเกิดขึ้นในประเทศฝรั่งเศสในระดับต้น ๆ ของโลกทีเดียวที่ทำให้คำว่าสิทธิเสรีภาพของพลเมืองนั้นได้รับการสถาปนาอย่างมั่นคง และเป็นประเทศที่ประชาชนโดยส่วนใหญ่มีความไว้วางใจต่อการใช้อำนาจครับ ไม่ว่าจะใช้อำนาจโดยฝ่ายบริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติ หรือฝ่ายตุลาการ แต่ปี ๒๕๕๓ นี้เองศาลรัฐธรรมนูญซึ่งปกติมีอำนาจน้อยที่สุดเป็นหนึ่งในประเทศที่มีอำนาจน้อยที่สุดในยุโรปที่มีอำนาจ เพราะว่าเขาเชื่อมั่นการใช้อำนาจของฝ่ายต่าง ๆ เมื่อปีกว่านี้เองที่ศาลรัฐธรรมนูญได้เริ่มเข้ามาในการดูแลปกป้องการใช้สิทธิเสรีภาพของพลเมือง โดยเฉพาะในกรณีที่เกิดเป็นคดีความและกฎหมายนั้นอาจจะขัดและมีขอบด้วยรัฐธรรมนูญ นี่คือตัวอย่างที่ผมยกมาให้เห็นว่าเพียงไม่กี่ปีท่านประธาน กระแสของการใช้อำนาจหรือการลู่แก่อำนาจของฝ่ายบริหารนั้นไม่ได้เกิดขึ้นกับประเทศกำลังพัฒนาอย่างประเทศไทยและอื่น ๆ แต่เกิดขึ้นในประเทศแม้แต่ยุโรปหรือประเทศสหรัฐอเมริกาซึ่งถือว่าเป็นแม่บทของความเป็นประชาธิปไตย หรือในอดีตอย่างประเทศเยอรมนี ประเทศเยอรมนีเป็นประเทศที่ถือว่าเป็น

ต้นกำเนิดก็ว่าได้ของระบบศาลรัฐธรรมนูญ และตอนที่เรามีการยกร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ผมเองก็มีส่วนต่อนั้น ศาลรัฐธรรมนูญก็ก่อกำเนิดขึ้นจากการที่เราได้ศึกษาระบบกฎหมาย ทั้งของประเทศฝรั่งเศส ของประเทศเยอรมนี ของประเทศอังกฤษ ของประเทศสหรัฐอเมริกา ของประเทศอินเดีย และประเทศอื่น ๆ ประเทศเยอรมันให้อำนาจศาลรัฐธรรมนูญมาก เพราะอะไรรู้ไหมครับ เพราะมันตรงข้ามกับประเทศฝรั่งเศสอย่างไรครับ เพราะว่าประเทศเยอรมนีเป็นประเทศที่ประชาชนนั้นไม่ไว้วางใจการใช้อำนาจของฝ่ายบริหาร เนื่องจากเกิด รอยแผลในอดีต แล้วเป็นความขมขื่น ไม่ใช่ความขมขื่นของคนเยอรมนีเท่านั้น แต่ของโลกครับ เพราะฝ่ายบริหารนั้นได้ใช้อำนาจเกินขอบเขต ลุกแก่อำนาจโดยใช้เสียงข้างมาก ฮิตเลอร์เป็นคน ที่ใช้เสียงข้างมากในการแก้ไขกฎหมาย ออกกฎหมาย แก่รัฐธรรมนูญ ออกรัฐธรรมนูญ ทำให้ ตัวเองนอกจากเป็นนายกรัฐมนตรีแล้ว เป็นประธานาธิบดีแล้ว เป็นประธานรัฐสภา เป็นประธานตุลาการ ๓ อำนาจ อยู่ในคน ๆ เดียวกัน

๑๑๒

ร ๑๕/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ฉัฎฐดา ๕๕/๑

(นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบัญชีรายชื่อ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านสุนัยครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธาน ผม สุนัยครับ ด้วยความเคารพต่อผู้อภิปราย ผมคิดว่าตามข้อบังคับ ข้อ ๔๓ ที่ผมประท้วง ท่านนี้ จริง ๆ ท่านก็อภิปรายมีเนื้อหาดีครับ แต่ไปไกลถึงประเทศฝรั่งเศส ประเทศเยอรมนี อิตาลี ทำให้เราไม่จำกัดอยู่ประเด็นนี้ครับท่านประธาน มันก็จะคล้าย ๆ รัฐธรรมนูญ ๑๕ วัน ไม่จบ ท่านประธานครับ ผมอยากขอให้ท่านประธานช่วยใช้ข้อบังคับ ข้อ ๕ ช่วยกำชับท่านผู้อภิปราย ซึ่งมีเนื้อหาดีเหลือเกิน แต่ไกลมากเหลือเกิน ช่วยอยู่ในประเด็นด้วย จะกราบขอบพระคุณยิ่งครับ

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ก็ขอเรียนท่านว่า กรุณาอย่าออกไกลนักนะครับ กรุณากระชับหน่อยเถอะครับ อย่างที่ผมได้ขอร้องที่ประชุมไปแล้วเมื่อสักครู่นี้ครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ขอบคุณครับ ท่านประธาน ความจริงก็อยู่ในกรอบที่เป็นเรื่องเกี่ยวกับคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญครับ เพียงแต่ว่า ผมนี้อาจจะไม่ได้ลงไปประเด็นของการวินิจฉัยตัวข้อกฎหมายรัฐธรรมนูญด้วยตัวเอง เพราะผมคิดว่าเรามีความเห็นที่แตกต่าง ศาลรัฐธรรมนูญเขาก็มีความเห็นของเขา อัยการสูงสุดก็มีความเห็นที่ต่าง หรือว่ารัฐสภาก็สามารถมีความเห็นที่ต่างได้ แต่ว่าโดยที่สุดแล้วก็ต้องมีข้อยุติ เมื่อใดมีความขัดแย้งในเรื่องของรัฐธรรมนูญ ศาลรัฐธรรมนูญจะเป็นคนชี้ไม่ใช่เราครับ แต่สิ่งที่ผมคำนึงมากคือประเด็นเรื่องการดำเนินการของรัฐสภา เพราะการดำเนินการของรัฐสภา จะสร้างชนวนความขัดแย้งหรือจะลดความขัดแย้งอยู่ที่เราครับ ผมก็เชื่อว่าเหตุผลที่ผมอ้างถึง เพื่อให้เห็นว่าการดำเนินการของรัฐสภาภายใต้ระบบรัฐสภาของเรานั้นมันมีเสียงข้างมากข้างน้อย รัฐบาลรับผิดชอบเสียงข้างมาก เพราะฉะนั้นอะไรก็ตามที่จะช่วยลดความขัดแย้งหรือเหตุผลใด ข้อเท็จจริงใดที่ผมจะยกขึ้นมาเตือนสติได้ เพื่อให้ระมัดระวังต่อการใช้อำนาจ จะโดยตั้งใจไม่ตั้งใจ จะโดยมุ่งจะลูแก่อำนาจหรือไม่ อย่างไร แต่ผลลัพธ์ที่ออกมาคือความขัดแย้งวันนี้และไม่ใช่วันนี้เท่านั้น สัปดาห์ที่แล้วท่านประธานกับผมเหมือนกันครับ เราไม่สามารถเข้าออกทางประตูปกติของรัฐสภาได้ ถามท่านประธานว่านี่เหตุการณ์ปกติหรือครับ สัปดาห์ก่อนสี่วัน สัปดาห์นี้อีกสี่วัน แล้วไหนบอกว่าต้องการนโยบายปรองดองละครับ ต้องการสมานฉันท์ แต่ท่านกลับเดินหน้าในสิ่งที่เป็นชนวนความขัดแย้งเสียเอง ผมไม่มีอำนาจละครับ

๑๑๓

ร ๑๕/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ฉัฎฐดา ๕๕/๒

ที่จะสร้างความขัดแย้ง หรือจะมีอำนาจในการเสนอรัฐธรรมนูญ หรือทำให้รัฐธรรมนูญนี้
เดินหน้าไปได้มากน้อยแค่ไหน หรือเสนอ พ.ร.บ. และทำให้เสียงข้างมากเห็นด้วย
แต่ผมมีหน้าที่ในการพูดให้สติอย่างไรครับ ท่านจะฟัง ไม่ฟังเรื่องของท่าน แต่ผมยกตัวอย่าง
มาแต่ละเรื่องนั้นมันเป็นเรื่องที่ทำให้เห็นว่าในอดีตก็เคยเกิดขึ้น เมื่อเร็ว ๆ นี้ก็เคยเกิดขึ้น
และผมไม่ประสงค์ที่จะไปตำหนิติเตียนองค์กรอย่างศาลรัฐธรรมนูญทั้ง ๆ ที่ความจริงพูดให้
ชัดเจนนะครับท่านประธาน ตอนเสนอ พ.ร.ก. กู้มโหฬารของรัฐบาลชุดนี้เราก็ไม่เห็นด้วยครับ
ศาลรัฐธรรมนูญก็วินิจฉัยไปข้างรัฐบาล ถ้าคิดว่าศาลรัฐธรรมนูญไม่เป็นกลาง มีข้าง มีฝ่าย
แต่เพราะฝ่ายค้านอย่างไรเราเชื่อว่าศาลรัฐธรรมนูญไม่มีฝ่าย เราก็โน้มรับคำตัดสิน รัฐสภา
รัฐบาลก็บริหารประเทศต่อไปได้ พระราชกำหนดก็กลายเป็นพระราชบัญญัติถูกต้อง ไม่เห็น
ท่านจะมาบอกว่าศาลรัฐธรรมนูญเป็นอย่างไรครับ ศาลรัฐธรรมนูญเท่ากับฝ่ายโน้น ฝ่ายนี้
แต่ผมไม่ก้าวล่วงไปวิจารณ์ แต่สิ่งที่ผมเรียนท่านประธานตั้งแต่ว่าผมวิจารณ์และให้ความเห็น
ได้เฉพาะในการปฏิบัติหน้าที่ของรัฐสภาและตัวท่านประธาน ดังนั้นผมก็ถึงได้เรียกร้อง
แต่แรกเลยนะครับเป็นหลักว่าขอให้สภาโดยท่านประธานอย่าเพิ่งให้มีการลงมติใด ๆ ในวาระที่สาม
จนกว่าศาลรัฐธรรมนูญเขาจะวินิจฉัย ถ้าเป็นเช่นนั้นมันก็ไม่เกิดความขัดแย้ง และที่สำคัญก็คือ
ว่าอย่าได้วิตกกังวลมากเกินไป อย่าตีตนไปก่อนไข้เหมือนที่ท่านเคยเตือนเราละครับ -----

แต่นี้เป็นเรื่องซึ่งเมื่อฟังท่านรองนายกรัฐมนตรีได้อธิบายเมื่อสักครู่นี้เหมือนกับว่าท่านแทนที่จะเดินหน้านโยบายปรองดองสมานฉันท์ ท่านกลับกำลังที่จะสร้างความขัดแย้ง ซึ่งเราก็ไม่สบายใจ ดังนั้นผมก็เรียนท่านประธานว่า หนทางใดที่จะลดความหวาดระแวงลงได้ ต้องลดและการที่ผู้ร้องได้ยื่นเรื่องไป ศาลรัฐธรรมนูญจะรับโดยตรงหรือไม่รับโดยตรงมันก็มีหลักอธิบาย แล้วก็ยังมีความคิดเห็นเป็น ๒ ฝ่าย แต่การใช้ดุลยพินิจตามอำนาจหน้าที่เป็นเรื่องของแต่ละสถาบัน ดังนั้นผมก็เรียนท่านประธานเป็นประการสุดท้ายว่า ในการรับทราบคำสั่งก็ขอเป็นเพียงแค่การรับทราบครับ และผมไม่เชื่อว่าท่านจะดำเนินการเป็นอย่างอื่น รวมทั้งสมาชิกวุฒิสภาส่วนใหญ่ เพื่อที่เราจะได้ยุติการรับทราบจากการฟังการอธิบายอีกหลายท่านเมื่อจบแล้ว ขอให้เราได้ทำหน้าที่ในการพิจารณาถึงความตกลงระหว่างประเทศ นั่นคือโอกาสที่แท้จริงของประเทศชาติและประชาชน และมันก็แสดงให้เห็นว่ารัฐสภานั้นได้ทำหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวมจริง ๆ เพื่ออนาคตของประเทศชาติจริง ๆ และนั่นคือคำอธิบายที่อยากจะฝากผ่านท่านประธานไปถึงสมาชิกวุฒิสภา แล้วก็หวังว่าท่านประธานจะยื่นหยัดต่อสิ่งที่ท่านประธานได้ยืนยันว่า วันนี้เราจะพิจารณาเฉพาะในส่วนของการรับทราบคำสั่ง จะไม่มีการดำเนินการใด ๆ ในการให้มีการลงมติในวาระที่สามของรัฐธรรมนูญ จนกว่าศาลรัฐธรรมนูญจะวินิจฉัย ขอบขอบคุณท่านประธาน

พลเอก อีรเดซ มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านพลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ ครับ

พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานครับ ถ้ากระผมไม่ได้นั่งอยู่ในห้องประชุมรัฐสภาในวันนี้ ไม่ได้ยินด้วยหูและไม่ได้เห็นด้วยตาตัวเอง ผมก็ไม่เชื่อหรือคิดว่าปรากฏการณ์เมื่อเข้านี้จะเกิดขึ้นในรัฐสภาแห่งนี้ครับ กรณีซึ่งศาลรัฐธรรมนูญรับคำร้องแล้วก็ส่งเรื่องให้เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรนำเรียนประธานรัฐสภาให้ชะลอการลงมติแก้ไขร่างรัฐธรรมนูญในวาระที่สามไว้ก่อน คู่กรณีไม่ใช่ศาลรัฐธรรมนูญนะครับ อย่างเมื่อเข้านี้จากการอธิบาย ผมฟังแล้วเหมือนกับศาลรัฐธรรมนูญเป็นคู่กรณีกับฝ่ายซึ่งไม่เห็นด้วยกับการที่ศาลรัฐธรรมนูญได้รับเรื่องนี้ไว้วินิจฉัย คำวินิจฉัยยังไม่ออกครับ เหมือนฟุตบอลครับท่านประธานครับ ถ้าเผื่อเตะกัน

๑๑๕

ร ๑๕/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

กนกวรรณ ๕๖/๒

โดยไม่มีกรรมการ ผมว่าเกมมันก็ไม่สนุก สมัยก่อนที่ผมเป็นเด็ก ดูฟุตบอลแต่ละครั้งก็จะได้ดูมวยไปด้วยนะครับ แต่ในปัจจุบันไม่มีแล้ว น้อยลงไปมากนะครับ เพราะว่าฟีฟ่า (FIFA) ก็ดี กรรมการอะไรก็ดี ก็มีความเคร่งครัดนะครับ ผมผิดหวังที่เห็นว่าสมาชิกรัฐสภาหลายท่านไปวิพากษ์วิจารณ์ศาลรัฐธรรมนูญในทางที่เสียหาย ทั้ง ๆ ที่ท่านก็ได้ทำตามกรอบ ตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๖๘ เขียนไว้ชัดเจนครับ ในการทำงานที่ความสำคัญสำหรับผู้ที่เราบ่เรื่องว่าจะมีการล้มล้างการปกครองระบอบการปกครองของประเทศไทย ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข หรือว่าเปลี่ยนแปลงรูปแบบของรัฐนั้นจะกระทำมิได้ เป็นข้อกล่าวหาใหญ่ และข้อกล่าวหาอันนี้ถ้าสมมุติว่าจะไปตีความอย่างแคบโดยมอบให้อัยการสูงสุดเป็นผู้วินิจฉัย มันก็จะทำให้ประเทศชาติเกิดความสับสนเสีย เพราะการล้มล้างการปกครองของประเทศไทยในระบอบประชาธิปไตย ก็คือการกบฏนะครับ ทุกท่านที่อยู่ในที่นี้เราก็ไม่อยากให้เห็นการกบฏ ไม่อยากเห็นการรัฐประหาร เพราะฉะนั้นก็ต้องช่วยกันครับ สิ่งใดที่จะทนได้ สิ่งใดที่จะไม่ใช้อำนาจหน้าที่หรือโอกาสที่มีอยู่ทำ ผมคิดว่าเราต้องช่วยกันครับ ถ้าเผื่อตราบไต่ถามเรายังใช้สิ่งซึ่งผมมองแล้วเหมือนกับว่าอยู่ในอาณัติ หรือว่าคำสั่งจากผู้ที่อยู่นอกประเทศสั่งการมาก็ดี อะไรก็ดี อันนี้คงไม่ต้องมาประท้วงผมนะครับ เพราะข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์ ในโทรทัศน์ก็เห็นกันอยู่นะครับ มันจะทำให้การปกครองในระบอบประชาธิปไตยนั้นอาจถูกคุกคามและไม่เชื่อถือครับ

(นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบัญชีรายชื่อ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสุรศักดิ์ครับ ท่านสุนัย
ประท้วง เชิญครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ
ผม สุนัย บังเอิญท่านสุรศักดิ์บอกอย่างประท้วง ผมประท้วงเสียเลยก็ดีครับ คือข้อ ๔๓ นี้ผมก็
ไม่ค่อยจะเคยเห็น ส.ว. ท่านเสียตีสีเท่าไร แต่ว่าเพื่อให้บรรยากาศเป็นไปด้วยเหตุผล ท่านก็
เป็นนายทหารถึงระดับพลเรือเอก จริง ๆ คำกล่าวบางคำกล่าวนี้ผมว่าที่ท่านจะสนับสนุนให้
ศาลรัฐธรรมนูญสั่งการหรืออะไรก็แล้วแต่ ให้รัฐสภาระงับการดำเนินการ แต่ท่านเน้นว่าเป็น
เรื่องการล้มล้างการปกครอง ผมว่าเรื่องใหญ่มากครับท่านประธานครับ ถ้าท่านไม่ล้มล้าง
การปกครองคนอื่นเขาก็ไม่ได้ล้มล้างครับ แล้วยังโยงไปอีก อยากจะบอกท่านทักษิณอีก นี่ผม
เพิ่งรู้ว่าป่วยเรื่องทักษิณอีกคนหนึ่งแล้วครับท่านประธานครับ ขอความกรุณาเพื่อไม่ให้เกิด
เหตุการณ์ทำนองนี้ เพราะเดี๋ยวจะมี ส.ว. อีกหลายท่าน เพื่อนสมาชิกฝ่ายค้านอีกหลายท่าน
จะไต่บันไดความขัดแย้งกันอีก ผมเลยคิดว่าด้วยความเคารพอย่างยิ่ง ส.ว. นั้นเป็นสิ่งที่เป็
นแบบอย่างที่ดีอยู่แล้ว กรุณาอย่าเลยไปเลยครับ กราบขอบพระคุณท่านประธาน

(นายวัชระ เพชรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบัญชีรายชื่อ ได้ยืนและยกมือ
ขึ้น)

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ท่านวัชระเดี๋ยวนะครับ
ท่านสุรศักดิ์ท่านก็พูดแล้วว่าไม่อยากจะพาดพิงให้ประท้วงนะครับ ก็ขอความกรุณาหลีกเลี่ยงด้วย
ท่านวัชระมีอะไรครับ เชิญครับ

นายวัชระ เพชรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม นายวัชระ เพชรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์
ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมขอประท้วงนายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร รุ่นที่
เมื่อสักครู่นี้ซึ่งได้ทำผิดข้อบังคับ ข้อ ๔๓ วรรคสอง ซึ่งผมพูดเพียงเท่านี้ท่านก็รู้ว่าท่านพูดเสียตีสี
เรื่องอะไร ท่านประธานครับ การประท้วงของท่านสุนัย จุลพงศธร มักจะฉวยโอกาสอภิปราย
แล้วด่าฝ่ายตรงข้ามเป็นประจำ ผมไม่อยากจะเห็นรุ่นพี่ใช้พฤติกรรมเช่นนี้ โดยท่านได้
กล่าวหาท่านพลเรือเอกว่าเป็นโรคป่วยเรื่องทักษิณอีกคนหนึ่ง คำว่าโรคป่วยเรื่องทักษิณ
ผมก็ไม่ทราบวาทักษิณป่วย หรือว่าท่านป่วยเรื่องทักษิณ แล้วทำไมต้องกล่าวหาท่านสมาชิก

๑๑๗

ร ๑๕/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

สวรรคยา ๕๗/๒

วุฒิสภาว่าเป็นโรคป่วยเรื่องทักษิณ แล้วโรคชนิดนี้ตั้งแต่ผมเกิดมาถึงปัจจุบันก็ยังมีในสา
ระบบการแพทย์ ฉะนั้นเป็นคำพูดเสียคดี ขอให้ท่านถอน ท่านประธานครับ

และอีกประการหนึ่งเมื่อสักครู่ท่านอดีตรัฐมนตรีของผม ท่านอลงกรณ์ พลบุตร
ท่านได้อภิปรายถึงเรื่องศาลรัฐธรรมนูญแล้วไปพูดถึงต้นแบบที่ประเทศเยอรมนีเพราะมาจาก
ประเทศเยอรมนี ซึ่งท่านอาจารย์พีรพันธุ์ พาลุสุข ก็จบจากประเทศเยอรมนี ท่านยืนยันได้
ท่านประธานครับ การอภิปรายของท่านรัฐมนตรีลงกรณ์อยู่ในประเด็น แต่เมื่อรองนายกรัฐมนตรี
ท่านพูดถึงภาษาลาติน ท่านประธานครับ ภาษาลาตินประเทศไหนพูดครับ ประเทศกรีซ
แล้วทำไมปล่อยให้พูดได้

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ท่านวัชระไกลไปแล้วครับ

นายวัชระ เพชรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ผมจึงประท้วง
ท่านสุนัยครับ ขอให้ถอนคำพูดคำว่า โรคป่วยเรื่องทักษิณ ถ้าโรคนี้มีจริงช่วยบอกด้วยครับว่า
ใช้ยาอะไรรักษาหาย ขอขอบคุณ

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสุรศักดิ์ดีจิตใจไหมครับ

พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : ไม่จิตใจ
ขอขอบคุณท่าน ส.ส. นะครับ ขออนุญาตเดี๋ยวจะเสียเวลาสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสุรศักดิ์ไม่จิตใจเชิญต่อเลย

๑๑๘

ร ๑๕/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

สวรรยา ๕๗/๓

พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : ผมมีเหตุผล
ครับท่านประธานครับ ไม่ได้ต้องการเสียคดี

พลเอก อีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสุณัยมีอะไรครับ เชิญครับ

นายสุณัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่าน
ประธานครับ ผม สุณัยครับ ผมกลัวว่าเดี๋ยวคนป่วยจริงตัวจริงจะขึ้นมาประท้วงท่านอีก หว่า
ไม่ให้ถอนคำพูด ท่านประธานครับ ดังนั้นผมว่าเรื่องนี้ถ้าท่านไม่ตั้งใจก็ไม่ว่ากัน แต่ถ้าถามว่า
เอาอะไรรักษาโรคป่วยเรื่องนี้ต้องเอายาประชาธิปไตยครับ ขอขอบคุณครับ

พลเอก อีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญต่อครับ

พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : ขออนุญาต
ยาประชาธิปไตยอยู่ในมาตราที่ ๑๒๒ นะครับ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภา
ยอมเป็นผู้แทนปวงชนชาวไทยโดยไม่อยู่ในความผูกมัดแห่งอาณัติมอบหมายหรือความ
ครอบงำใด ๆ ครับ -----

ท่านประธานครับ ในการที่จะวินิจฉัยว่าผู้ร้องกล่าวหาว่ามีการล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข หรือเปลี่ยนแปลงรูปแบบของรัฐ เราต้องตีความอย่างกว้าง ๆ ว่าเงื่อนไขต่อไปนี้จะเข้าข่ายอันนี้หรือเปล่า ตัวอย่างเช่น การฉีกรัฐธรรมนูญฉบับเดิมและยกร่างฉบับใหม่ ในการอภิปราย ๑๕ วันที่ผ่านมามีคนพูดอย่างนี้บ่อย ผมถามว่าการฉีกรัฐธรรมนูญเป็นการล้มล้างการปกครองในระบอบประชาธิปไตยหรือเปล่าครับ

ข้อ ๒ การล่งอำนาจของพระมหากษัตริย์ตามมาตราอื่น ๆ นอกจากหมวด ๒ นี้ครับ

(นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบัญชีรายชื่อ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)
พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสุนัยประท้วง เชิญครับ
นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธาน ผม สุนัย ผมประท้วงท่าน พลเรือเอก สุรศักดิ์กล่าวเท็จครับ ถ้าจะพูดให้ตรงไปตรงมา เราเสนอแก้ไขรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๒๙๑ ท่านใช้คำว่า ฉีก แล้วที่ทหารที่ขับรถถังออกมาฉีกรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ท่านเรียกอะไรครับ จนท่านมานั่งอยู่ตรงนี้เรียกอะไร

พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : ผมก็ไม่เห็นด้วย

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสุนัยครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ผมว่าอย่างนี้ไม่ได้หรอกครับ เพื่อให้บรรยากาศมันราบรื่นครับ ผมก็ไม่อยากจะไปประธานอะไรท่าน แต่ว่าถ้าท่านพูดฉีกเรื่อย ๆ เดี่ยวผมจะฉีกท่านจริง ๆ ครับ

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เดียวก็เป็นโอกาสที่แต่ละฝ่ายจะได้แสดงความคิดเห็นนะครับ ผมยังมองว่าท่านยังอภิปรายอยู่ในประเด็น เชิญเถอะครับ

(นายวัชระ เพชรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบัญชีรายชื่อ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ท่านวัชระครับ เชิญครับ

นายวัชระ เพชรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม วัชระ เพชรทอง บัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานครับ พูดอย่างนี้ในสภาไม่ได้เลยครับ ด้วยความเป็นธรรม ด้วยจิตใจที่เป็นธรรม พี่น้องประชาชนได้ยินได้ฟังทั่วประเทศครับ ท่านสุนัย จุลพงศธร ทำผิดข้อบังคับ ข้อ ๔๓ วรรคสอง แล้วพูดด้วยคำพูดที่ว่าเดี๋ยวผมจะฉีกท่านจริง ๆ คำพูดอย่างนี้พูดได้อย่างไรครับ

๑๒๐

ร ๑๕/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

วาสนา ๕๘/๒

เกินไปกว่าคำว่าเสียศีล อีกครับ ท่านประธานครับ และเป็นการข่มขู่คุกคามสมาชิกวุฒิสภา ในที่ประชุมแห่งนี้ ท่านประธานที่เคารพ แม้ว่าผมจะเป็น ส.ส. แบบบัญชีรายชื่อ ไม่ได้เป็น สมาชิกวุฒิสภา แต่ขอใช้สิทธิประท้วงเพื่อให้ท่านสُنัย จุลพงศธร ซึ่งได้กล่าวคำว่าเดียวจะฉีก ท่านจริง ๆ ได้ถอนคำพูดนี้ออกจากในที่ประชุมแห่งนี้ เพราะไม่เป็นตัวอย่างที่ดีกับพ่อแม่ พี่น้องประชาชนและเยาวชนทั้งประเทศ ขอให้ท่านประธานได้โปรดวินิจฉัยครับ

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ท่านสุรศักดิ์

พลเรือเอก สุรศักดิ์ ศรีอรุณ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : ก็ช่วยกรุณา แก่หน่อยแล้วกันครับ อย่าคุกคามผมเลยครับ เพราะว่าผมก็ไม่เคยไป

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ผมขอท่านสُنัยนิดหนึ่งครับ เรื่องนี้ครับ ขอท่านถอนเถอะครับ เรื่องฉีกเพื่อนสมาชิก

นายสُنัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านครับ ด้วยความเคารพครับ ไม่คือ ไม่นั่น แต่เพียงจะอธิบายให้เห็นว่าคำว่าฉีก ท่านคือพูดให้สั้น ฉีกความคิดท่านจริง ๆ ส่วนใครที่ชอบแซมอยู่เรื่อย ๆ ให้ไปทานข้าวเสียเถอะครับ กราบขอบพระคุณครับ ถอนคำนั้นครับ

(นายสมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภาภาควิชาชีพ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ เชิญท่านสมชาย

นายสมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : ท่านประธานครับ ผม สมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขอประท้วงท่านประธาน ท่านกรุณาดำเนินการประชุมตามข้อ ๕ เพื่อให้เกิดความเรียบร้อย และผมคิดว่าสมาชิกวุฒิสภา เข้าร่วมการประชุมรัฐสภาเป็นไปตามหน้าที่ ถ้าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะจงใจเสียศีล ขอความกรุณาเถอะครับ เราอาจจะประชุมร่วมกันลำบาก ถ้าท่านประธานไม่ควบคุมอยู่นี่นะครับ อีกสักระยะจะมีการเสียศีลกันมากกว่านี้ ผมหวังว่าการประชุมจะเดินต่อไปลำบากนะครับ ท่านประธาน ขอบพระคุณครับ

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ เชิญท่านสุรศักดิ์ ต่อครับ

พลเรือเอก สุรศักดิ์ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : เรียนท่านประธาน ที่เคารพครับ และผมขออนุญาตอธิบายเหตุผลก่อนนะครับ ว่าที่ผู้ร้องได้ร้องและศาลรัฐธรรมนูญ

๑๒๑

ร ๑๕/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

วาสนา ๕๘/๓

ได้กรุณารับคำร้อง มันมีสิ่งบอกเหตุที่ศาลรัฐธรรมนูญจำเป็นที่จะต้องรับคำร้องนะครับ ผมได้กล่าวไว้แล้วว่าการร่างรัฐธรรมนูญใหม่ทั้งฉบับโดยยืมมือ สสร. ถามท่านประธานว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการปกครองของรัฐหรือไม่ การรวบอำนาจของพระมหากษัตริย์นอกจากหมวด ๒ ซึ่งมันมีอยู่หลายมาตราในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ไปเปลี่ยนแปลงตรงนั้นเป็นการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการปกครองของรัฐหรือไม่

- ๕๘/๑

๑๒๒

ร ๑๕/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

พรธิดา ๕๙/๑

ข้อ ๓ การยกเลิกองค์กรอิสระบางองค์กร ซึ่งมีผู้อภิปราย ๑๕ วันที่ผ่านมาหลายท่านเป็นการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการปกครองของรัฐหรือไม่

ข้อ ๔ การก้าวล่วงอำนาจของฝ่ายตุลาการ เช่น จะเปลี่ยนศาลปกครองให้เป็นศาลเดี่ยวอย่างนี้ให้ไปอยู่ศาลยุติธรรมอะไรต่าง ๆ อย่างนี้ ที่มีผู้อภิปรายในสภา ทั้งหมดเป็นหลักฐานซึ่งผู้ถูกฟ้องน่าจะเตรียมหลักฐานไปชี้แจงกับศาลรัฐธรรมนูญไม่ใช่มาวิพากษ์วิจารณ์ศาลรัฐธรรมนูญในทางที่เสีย ๆ หาย ๆ อย่างที่ผมได้ยินมาตลอดเมื่อเข้านี้หลายครั้งนะครับ

ประเด็นที่สำคัญอีกประการท่านประธานครับ เมื่อเข้านี้ก็จะมีเพื่อนสมาชิกรัฐสภาที่เคารพบางท่านได้พูด ผมไม่ทราบว่าตั้งใจหรือไม่ได้ตั้งใจนะครับ ท่านได้พูดว่าสมาชิกรัฐสภาสามารถที่จะยกเลิกรัฐธรรมนูญทั้งฉบับ เคยทำมาแล้วหลายครั้ง ในรัฐธรรมนูญฉบับนี้ มาตรา ๑๒๓ ทุกท่านที่อยู่ที่นี่เข้ามาโดยรัฐธรรมนูญฉบับนี้ แล้วท่านได้กล่าวคำปฏิญาณว่าท่านจะรักษาไว้ซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยทุกประการ การกล่าวคำปฏิญาณหรือการพูดในที่สาธารณะถ้าเพื่อพูดแล้วไม่ปฏิบัติตามผมคิดว่าพี่น้องประชาชนซึ่งเลือกท่านมาเทียวหน้าจะต้องพิจารณาให้ละเอียด ถ้าสมมุติว่าท่านปล่อยให้ผู้ที่พูดต่อที่สาธารณะแล้วไม่ปฏิบัติตามสิ่งที่เขาพูดทั้งหมดน่าจะเชื่อถือหรือไม่ครับ

ประเด็นต่อไปท่านประธานครับ รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ก็ใช้มาปีนี้ก็เป็นปีที่ ๕ ผมก็ไม่เห็นความเสียหายอะไรมากมายนักต่อพี่น้องประชาชน ก็จะมีผู้เดือดร้อนส่วนใหญ่อีกจะเป็นพรรคการเมืองบางพรรคซึ่งทุจริตการเลือกตั้ง การที่จะแก้ไขบางมาตรานั้นสามารถจะทำได้อยู่แล้ว เพราะในมาตรา ๒๙๑ นั้นได้ออกแบบให้ง่าย ๆ ในการที่จะแก้ไขนะครับ

ประเด็นที่ ๓ มีผู้อภิปรายบางท่านให้เหตุผลเพื่อชี้ว่าท่านประธานว่าศาลรัฐธรรมนูญนั้นไม่มีอำนาจ ทั้งหมดเป็นหนังสือซึ่งส่งมายังเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร สิ่งนี้ผมคิดว่าถ้าสมมุติท่านประธานคล้อยตามไปก็จะเกิดความเสียหายอย่างใหญ่หลวงแก่ประเทศ เพราะในคำแถลงการณ์ของศาลรัฐธรรมนูญผมฟังแล้วชัดเจน ทั้งหมดต้องการที่จะป้องกันไม่ให้เกิดความเสียหายแล้วมาแก้ไข การอ้างว่า สสร. ๙๙ คน มาจากการเลือกตั้งของพี่น้องประชาชนเราก็อภิปรายกันมากกว่าทั้งหมด ๙๙ คนนั้น จาก ๗๗ จังหวัด ประชากรแต่ละจังหวัดก็ไม่เท่ากัน และที่สำคัญที่สุดอำนาจของประธานรัฐสภาก็มีมากในการ

๑๒๓

ร ๑๕/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

พริดา ๕๗/๒

ที่จะทำให้ สสร. ซึ่งเราจะได้มาในครั้งนี้อาจจะอยู่ภายใต้การครอบงำ ทั้งหมดเป็นการเสี่ยงซึ่งจะนำประเทศไปสู่การเปลี่ยนแปลงในรูปแบบซึ่งเราไม่ต้องการที่จะให้เกิดขึ้นครับ

อีกประเด็นหนึ่งครับท่านประธาน เมื่อเข้านี้มีผู้กล่าวว่าศาลรัฐธรรมนูญเหมือนกับจะบกพร่องต่อหน้าที่ในการที่ไม่ได้ทำร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการพิจารณาความในศาลรัฐธรรมนูญ ความจริงร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้ผ่านมาสู่สภาแห่งนี้ แล้วสภาแห่งนี้เป็นผู้ที่ส่งเรื่องกลับไปเองด้วยความไม่พอใจเนื่องจากว่าในนั้นมีมาตราหนึ่งซึ่งกำหนดไว้ว่าการหมิ่นศาลนั้นจะกระทำได้ ผมเสียตายครับ ถ้าสมมุติว่าร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการพิจารณาคดีศาลรัฐธรรมนูญได้รับการพิจารณาอนุมัติใช้เราคงไม่ต้องเสียเวลามาพูดกันวันนี้ อำนาจอธิปไตยมี ๓ อย่างก็จริงอยู่ครับ แต่ทั้งหมดต่างประเทศที่เจริญแล้วเขาจะฟังศาลครับ ถ้าเมื่อท่านไม่ฟังศาลท่านใช้อำนาจของท่านเองมันก็ไม่ผิดแพกอะไรจากการที่เพื่อนสมาชิกรัฐสภาว่าประเทศเยอรมนีได้ประสบวิบากกรรมมาแล้วในการให้รัฐสภาใช้อำนาจจนเกินเลย เพื่อประหยัดเวลาท่านประธานครับ ผมก็ขอสรุปว่าเพื่อประโยชน์ของพี่น้องประชาชนและเพื่อความสงบสุขของประเทศชาติเพื่อให้เราก้าวไปได้เราควรจะดำเนินการตามที่ศาลรัฐธรรมนูญได้สั่งการมาแล้วนะครับ รอให้ท่านวินิจฉัยให้เรียบร้อยแล้วค่อยว่ากันไปนะครับ -----

- ๖๐/๑

ถ้าสมมุติว่ายังใช้เสียงข้างมากหรือโอกาสที่มีอยู่ รวมทั้งพลังมวลชนคนเสื้อแดงอะไรซึ่งเมื่อเข้าก็ทำให้การมาปฏิบัติหน้าที่ของผมได้รับความไม่สะดวกและล่าช้า และเป็นสิ่งซึ่งทำให้ต่างประเทศนั้นเขาเสียความเชื่อมั่นของประเทศ อย่าลืมนะว่าประเทศไทยขณะนี้เราก็ยังมีปัจจัยเสี่ยงต่อวิกฤติเศรษฐกิจ เรื่องข้าวยากหมากแพง แพงทั้งดินเลยผมไม่อยากจะพูดเดี๋ยวจะมีผู้ประท้วงอะไรอีก แต่ทั้งหมดถ้าสมมุติว่าเราปล่อยให้ปัจจัยเสี่ยงทางการเมืองเกิดขึ้น เรื่องทั้งเรื่องซึ่งควรจะพัฒนาประเทศไปด้วยความเรียบร้อย เปิดโอกาสให้พี่น้องประชาชนได้มีความอยู่ดีกินดีและประเทศชาติมีความเจริญก้าวหน้า ไม่ต้องเสียเขาพระวิหาร แล้วก็ไม่ต้องเสียความเสียหายทางเศรษฐกิจ หรือว่าเรื่องที่จะเกิดขึ้นจากทั้งน้ำท่วม น้ำแล้งอะไรต่าง ๆ ทั้งหมด ผมคิดว่ารัฐบาลมีโอกาส ท่านมีสิทธิโดยชอบที่จะบริหารประเทศต่ออย่างน้อยไม่ต่ำกว่า ๓ ปี เพราะท่านมีสิทธิที่จะนำประเทศให้พ้นจากวิกฤติกรรมในสิ่งที่ท่านไม่ต้องการ ผมได้เคยขอร้องไปหลายครั้งแล้วว่าเราไม่ชอบรัฐประหาร เราไม่ชอบเผด็จการ เราแอนตี้ (Anti) ทุกอย่าง เพราะฉะนั้นเราก็ไม่ควรจะสร้างเงื่อนไข เราต้องการให้เกิดความปรองดองของคนในชาติ สิ่งนี้เราต้องทำด้วยความจริงใจครับ ก็ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานว่าหากกรุณาอย่าได้มีการลงมติในวันนี้ครับ แล้วก็ขอให้ฟังการวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ขอบคุณครับท่านประธานครับ

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ๓ ท่านต่อไปนะครับ ท่านแรกคือท่านไชยา พรหมา ท่านถาวร เสนเนียม ท่านรสนา โตสิตระกูล นะครับ เชิญท่านไชยาครับ

นายไชยา พรหมา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (หนองบัวลำภู) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ไชยา พรหมา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดหนองบัวลำภู พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา

ประเด็นที่เรากำลังพิจารณากันอยู่นี้เป็นประเด็นที่มีความสำคัญอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านประธานนั้นจะต้องใช้ดุลยพินิจแล้วก็วินิจฉัยว่ารัฐสภานั้นจะตัดสินใจอย่างไรต่อคำสั่งของศาลรัฐธรรมนูญที่ให้ชะลอการลงมติในวาระที่สาม ซึ่งเดิมนั้นก็จะมี การลงมติในวันที่ ๕ ที่ผ่านมานี้ ประเด็นที่เพื่อนสมาชิกของรัฐสภาได้อภิปรายอย่างกว้างขวาง มีทั้งเห็นด้วยกับคำวินิจฉัย กับคำสั่งของศาลรัฐธรรมนูญที่จะให้ชะลอการลงมติ แล้วก็มีเพื่อนสมาชิกหลายท่านก็เห็นว่ารัฐสภานั้นไม่จำเป็นที่จะต้องฟังคำสั่งของศาลรัฐธรรมนูญแต่อย่างใด

๑๒๕

ร ๑๕/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

เสาวลักษณ์ ๖๐/๒

ตามเหตุผลที่ท่านสมาชิกหลายท่านได้อภิปรายไปแล้ว ท่านประธานที่เคารพครับ ต้องยอมรับว่า ปัญหาในวันนี้เป็นปัญหาที่จะต้องให้ความละเอียดอ่อน ให้ความระมัดระวังในการที่จะ ตัดสินใจอย่างใดอย่างหนึ่ง แต่สิ่งสำคัญอย่างยิ่งครับ ในบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญนั้น ได้แบ่งอำนาจออกเป็น ๓ อำนาจสูงสุดของประเทศ นั่นก็คืออำนาจบริหาร อำนาจนิติบัญญัติ และอำนาจตุลาการ บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญได้วางโครงสร้างทั้ง ๓ อำนาจนี้ให้ถ่วงดุล อำนาจซึ่งกันและกัน ท่านประธานจะเห็นได้ว่าอำนาจฝ่ายบริหารนั้น ฝ่ายนิติบัญญัติ ก็สามารถที่จะตรวจสอบอำนาจบริหาร ถ้าหากว่าฝ่ายบริหารนั้นบริหารราชการบ้านเมืองไป ในทางที่เกิดความเสียหาย ท่านประธานคงเห็นสิ่งที่ผ่านมาที่ฝ่ายนิติบัญญัตินั้นได้ทำการ ตรวจสอบฝ่ายบริหารอยู่ตลอดเวลาที่ผ่านมา แต่ว่าในทั้ง ๓ อำนาจนั้นตามเจตนารมณ์ ที่บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญต้องการที่จะให้มีการถ่วงอำนาจซึ่งกันและกัน ทั้ง ๒ อำนาจที่ผม ได้กราบเรียนท่านประธาน คืออำนาจบริหารและอำนาจนิติบัญญัตินั้นเราได้เห็นบทบาทของ การถ่วงดุลอำนาจ แต่ว่าอำนาจบริหาร อำนาจนิติบัญญัตินั้นเรายังไม่เห็นว่าจะสามารถที่จะ มีบทบัญญัติในการที่จะถ่วงดุลการใช้อำนาจของฝ่ายตุลาการ -----

เพราะฉะนั้นโครงสร้างอำนาจที่มีบทบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญนั้น ในปัจจุบันถึงเห็นว่าอำนาจตุลาการนั้นเป็นอำนาจที่เราไม่สามารถที่จะไปถ่วงดุลการใช้อำนาจ ซึ่งการใช้อำนาจดังกล่าวนั้นก็เป็นเรื่องที่กำลังวิพากษ์วิจารณ์ถึงความวิกฤติศรัทธา ถึงความชอบธรรม ถึงความยุติธรรมของคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญครั้งนี้ นี่ไม่ใช่ครั้งแรกครับที่เกิดขึ้นกับบ้านเมืองนี้ เราต้องยอมรับครับท่านประธานที่เคารพว่า เรื่องของรัฐธรรมนูญทุกครั้งที่มีการหยิบยกขึ้นมาพูดในสภา ก็มักจะเกิดเหตุการณ์ที่เรียกว่าวิกฤติของรัฐธรรมนูญมาโดยตลอด ในอดีตที่ผ่านมาในสภาแห่งนี้ อาจจะไม่ได้ออกโอกาสในการพิจารณาบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญโดยของสภาเอง เพราะที่ผ่านมา มันเป็นความเจ็บปวดของประเทศนี้ครับ รัฐธรรมนูญที่เราใช้กันมา แม้กระทั่งปัจจุบันนี้คือ รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ก็มีผลพวงมาจากการยึดอำนาจ การยึดอำนาจที่ผ่านมานั้นก็ได้รับบรรจุในเนื้อหาสาระ แม้กระทั่งบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญที่สิทธิเสรีภาพประชาชน เพราะฉะนั้นในบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันนี้ก็ยิ่งให้อำนาจเขียนไว้ว่าถ้าเกิดว่าเราใช้รัฐธรรมนูญไปสักระยะหนึ่งเห็นว่ามีปัญหาบกพร่อง มีความที่ไม่ทันสมัย และเกิดปัญหาในการตีความรัฐธรรมนูญก็สามารถที่จะหยิบยกเรื่องดังกล่าวนี้เข้าไปสู่การพิจารณาแก้ไขรัฐธรรมนูญได้ โดยบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙๑ ได้ให้อำนาจที่บรรจุไว้ในรัฐธรรมนูญว่าเป็นอำนาจของรัฐสภา การนำเสนอในการแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญมีช่องทางในการที่จะนำเสนอได้ ไม่ว่าจะเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือเป็นการนำเสนอโดยคณะรัฐมนตรี กระบวนการในการแก้ไขรัฐธรรมนูญที่มีบทบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญนั้น วันนี้สภาผู้แทนราษฎร และวันนี้รัฐสภาได้ผ่านความเห็นชอบในวาระที่หนึ่งในเรื่องของการรับหลักการ มีการตั้งคณะกรรมการเพื่อที่จะพิจารณาถึงความบกพร่อง ความเหมาะสม จะแก้ไขปรับปรุงถ้อยคำ ปรับปรุงในเนื้อหาของรัฐธรรมนูญฉบับที่ยกร่างขึ้นมา เราได้มีการพิจารณาถกทั้งในคณะกรรมการ และผมเป็นหนึ่งในคณะกรรมการที่พิจารณาการยกร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้เช่นกัน ร่วมกับเพื่อนสมาชิกวุฒิสภา แล้วก็เพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในคณะกรรมการนั้นก็มีการพูดคุยกัน เอาเหตุเอาผลมาถกกันในคณะกรรมการว่าในมาตรา ๑ จนถึงมาตราสุดท้ายที่มีบทบัญญัติในการแก้ไขครั้งนี้มีเรื่องที่จะต้องปรับปรุงแก้ไข จนนำมาสู่การบรรจุในระเบียบวาระที่ ๒ การบรรจุในระเบียบวาระที่ ๒ สภาแห่งนี้ก็ใช้เวลาในการพิจารณายาวนานถึง ๑๕ วัน ถึงแม้ว่าจะมีการอภิปรายกันอย่างกว้างขวางหลายท่านบอกว่าถึงแม้ว่าจะใช้เวลาในการพิจารณาถึง ๑๕ วัน แต่อีกฝ่ายหนึ่งก็มีหน้าที่พูด

๑๒๗

ร ๑๕/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

พรภิมล ๖๑/๒

อีกฝ่ายหนึ่งก็มีหน้าที่จะฟังหรือไม่ฟัง ก็มีการพูดพาดพิงกันไปกันมา แต่สุดท้ายกระบวนการทั้งหมดมันเกิดขึ้นในรัฐสภาแห่งนี้ เพราะในประวัติศาสตร์นั้นไม่เคยมีการพิจารณาในสภาผู้แทนราษฎร หรือในรัฐสภาแห่งนี้ เพราะมีแต่คนอื่น เขาเขียนให้เราทั้งนั้นละครับท่านประธาน เรามีโอกาสได้ทำรัฐธรรมนูญจริง ๆ ในปี ๒๕๔๐ ที่มีการยกร่างจากคณะ สสร. และเราก็พยายามที่จะบอกว่ารัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ได้ผ่านกระบวนการ ได้ผ่านการตกลึกทางความคิด ได้ผ่านการขอฟังความเห็นจากประชาชน จากหลากหลายทั่วประเทศ -----

- ๖๒/๑

๑๒๘

ร ๑๕/๒๕๕๕ (ส.นิติบัญญัติ)

เปมิศา ๖๒/๑

แล้วก็ยกร่างขึ้นมาสู่เป็นรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ที่เรายอมรับว่ามีรัฐธรรมนูญฉบับที่ดีที่สุดฉบับหนึ่งของประเทศนี้ แต่สุดท้ายก็ถูกกระบวนการในการฉีกรัฐธรรมนูญโดยคณะรัฐประหาร ทั้ง ๆ ที่บทบัญญัติรัฐธรรมนูญในปี ๒๕๔๐ ได้ให้สิทธิเสรีภาพ ได้ให้มีองค์กรตรวจสอบไม่ว่าองค์กรตรวจสอบนักการเมือง องค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญที่เกิดขึ้นซึ่งถือว่ามี การวิวัฒนาการของรัฐธรรมนูญที่มีความทันสมัยฉบับหนึ่ง หลังจากที่มีการฉีกรัฐธรรมนูญแล้วเราก็ก็นำรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ซึ่งในขณะนั้นท่านประธานก็จำได้ว่ากระบวนการในการขอประชามติรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ นั้นก็มีประชาชนส่วนหนึ่งที่ไม่เห็นด้วย เพราะตอนนั้นบรรยากาศของการรับร่างรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ นั้น อยู่ในบรรยากาศของการยึดอำนาจ ยังมีการบอกว่ให้ประชาชนทั้งประเทศรับไปก่อนก็แล้วกัน เมื่อรับไปแล้วได้ระยะหนึ่ง ถ้าหากว่าเราอยากมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงกฎหมายเราก็สามารถแก้ไขได้ในอนาคต คนที่พูดอย่างนี้ปัจจุบันนี้ก็ไปทำงานอยู่ในองค์กรอิสระ ไม่ว่าจะเป็ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ บางท่านก็ยังพูดคำนี้ครับ ให้รับไปก่อนแล้วค่อยแก้ไข นั้นหมายความว่ารัฐธรรมนูญนั้นสามารถที่จะดำเนินการแก้ไขได้ในบทบัญญัติที่เขียนไว้ในรัฐธรรมนูญตามกติกาและเป็นการพิจารณาในรัฐสภาแห่งนี้ เพราะฉะนั้นการแก้ไขรัฐธรรมนูญ การยกร่างตามมาตรา ๒๙๑ ที่ผ่านวาระที่สองไปแล้ว ในการรับหลักการท่านสมาชิกหลายท่านได้พูดไปแล้ว ความห่วงใย ความกังวลของเพื่อนสมาชิกหลายท่านได้มีความห่วงใยว่าการเขียนรัฐธรรมนูญที่จะยกร่างให้ มีคณะ สสร. ชุดใหม่ขึ้นมาในการแก้ไขครั้งนี้กลัวจะไปกระทบสถาบันอันสูงสุดอันเป็นที่รักของพี่น้องประชาชนทั้งประเทศ ยังเขียนไว้ในหลักการและเหตุผลของรัฐธรรมนูญในการแก้ไขครั้งนี้ว่าการยกร่างรัฐธรรมนูญที่จะเกิดขึ้นในอนาคตนั้นจะต้องไม่กระทบและรักษาไว้ซึ่งการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขครับ เพราะฉะนั้นข้อความห่วงใยต่าง ๆ กับสิ่งเหล่านี้ ผมคิดว่ามันยังมีขั้นตอนอีกหลายขั้นตอนเพราะการยกร่างแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับที่กำลังมีปัญหาในขณะนี้เป็เพียงการยกร่างให้ได้มาซึ่ง สสร. ชุดหนึ่งที่มาจากการเลือกตั้งจากประชาชนทั้งประเทศจังหวัดละ ๑ คน ๗๗ คนมาจากการเลือกตั้งจังหวัดละ ๑ คน และอีก ๒๒ คนเป็นผู้ทรงคุณวุฒิจากสาขาอาชีพต่าง ๆ รวมแล้วเป็ ๙๙ คน เราจะรู้ได้อย่างไรครับว่า สสร. ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตนั้นเขาจะไปเขียนรัฐธรรมนูญอย่างไร และโดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านประธานที่เคารพครับในการยกร่างครั้งนี้เราได้พูดคุยกันถึงอำนาจของคณะ สสร. ที่จะไปยกร่างแล้วทำให้เกิดผลกระทบต่อโครงสร้างของประเทศ

๑๒๙

ร ๑๕/๒๕๕๕ (ส.นิติบัญญัติ)

เปมิศา ๖๒/๒

โครงสร้างอำนาจ โครงสร้างอำนาจอธิปไตยหลักของประเทศ เรายังเขียนบทบัญญัติของการแก้ไขครั้งนี้ว่า เมื่อ สสร. ยกร่างรัฐธรรมนูญเสร็จแล้วให้เอาร่างที่พิจารณาผ่านคณะ สสร. นี้ไปขอประชามติจากประชาชน นั้นหมายความว่าคณะ สสร. ที่มาจากการเลือกตั้ง ๗๗ คน จังหวัดละ ๑ คน บวกกับนักวิชาการผู้ทรงคุณวุฒิจากสาขาอาชีพอีก ๒๒ คนรวมเป็น ๙๙ คนนั้น ท่านจะไปยกร่างอย่างไรก็ตาม แต่สุดท้ายจะต้องขอประชามติจากคนทั้งประเทศในฐานะที่เป็นเจ้าของประเทศนี้ว่าจะรับหรือไม่รับรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นกระบวนการในการขอแก้ไขรัฐธรรมนูญมาตรา ๒๙๑ ที่กำลังมีปัญหาในขณะนี้ยังไม่ได้นำไปสู่กระบวนการสรรหา สสร.

- ๖๓/๑

ซึ่งจะมีขบวนการหลังจากรัฐธรรมนูญผ่านวาระที่สาม ท่านประธานที่เคารพครับ ข้อห่วงใยของศาลรัฐธรรมนูญนั้นก็ชี้ว่าทางรัฐสภานั้นจะปฏิเสธกับความเห็นของท่านแต่ประการใด บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญให้คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญนั้นเป็นอันเด็ดขาดและมีผลผูกพันกับองค์กรต่าง ๆ ที่มีอยู่ แต่ท่านประธานที่เคารพครับ คำสั่งของศาลรัฐธรรมนูญครั้งนี้ไม่ใช่เป็นคำวินิจฉัย แต่เป็นคำสั่งที่รับเรื่องไว้แล้ววินิจฉัยและรับคำร้องจากผู้ร้องที่ยื่นกับศาลรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๖๘ ของรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน ซึ่งอยู่ในหมวดของที่ว่าด้วยการพิทักษ์รัฐธรรมนูญ บทบัญญัติของมาตรา ๖๘ นั้นอยู่ในหมวดของการพิทักษ์รัฐธรรมนูญ บทบัญญัตินี้ในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ มีไหมครับ มีครับ ในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ นั้นบัญญัติไว้ในมาตรา ๖๓ รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ บัญญัติไว้ในมาตรา ๖๘ อยู่ในหมวดของสิทธิการพิทักษ์รัฐธรรมนูญเพื่ออะไรครับ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการกระทบต่อระบบการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เพราะฉะนั้นบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ ที่เป็นประเด็นที่กำลังพิจารณากันอยู่ในขณะนี้ว่ารัฐสภาจะมีทิศทางอย่างไรนั้น ได้มีบทบัญญัติพูดถึงในเรื่องของบุคคลหรือพรรคการเมืองได้กระทำการที่จะก่อให้เกิดความเสียหายต่อระบบการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และโทษของการที่บุคคลหรือพรรคการเมืองใดไปทำการละเมิดรัฐธรรมนูญ และเปลี่ยนแปลงการปกครองดังกล่าวว่าไม่ใช่เป็นไปตามวิถีทางประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ศาลรัฐธรรมนูญอาจมีคำวินิจฉัยสั่งการให้พรรคการเมืองนั้นต้องถูกยุบไป นี่คือบทบัญญัติที่เขียนไว้ในมาตรา ๖๘ ของรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันนี้ และมาตรา ๖๓ ของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ก็มีลักษณะไม่ได้แตกต่างกันเลยครับท่านประธาน ดังนั้นเจตนารมณ์ของการที่มีบทบัญญัตินี้ก็เพื่อเป็นการป้องกันว่าประเทศนี้จะต้องมีรัฐธรรมนูญ จะต้องมีการสร้างอำนาจของประเทศที่มีอำนาจบริหาร อำนาจตุลาการ อำนาจนิติบัญญัติเป็นอำนาจหลัก เป็นอำนาจอธิปไตย โครงสร้างใหญ่ของชาตินั้นและอำนาจทั้ง ๓ อำนาจต้องมีการถ่วงดุลซึ่งกันและกัน ดังนั้นการปกป้องรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๖๘ จึงมีการเขียนไว้เพื่อรักษาให้รัฐธรรมนูญนั้น เป็นรัฐธรรมนูญของประชาชนและจะต้องดำรงไว้ซึ่งการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขชัดเจนครับ ดังนั้น คำสั่งของศาลรัฐธรรมนูญครั้งนี้ได้นำมาซึ่งวิกฤติอีกครั้งหนึ่งครับ ผมเคยพูดในสภาแห่งนี้ในการพิจารณาว่าด้วยเรื่องแนวทางการสร้างความปรองดองแห่งชาติ ผมเป็นคนหนึ่งใน

๑๓๑

ร ๑๕/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ศิริรัตน์ ๖๓/๒

คณะกรรมการที่ว่าด้วยกรรมาธิการวิสามัญหาแนวทางการสร้างความปรองดองแห่งชาติ กับเพื่อนสมาชิกหลายท่านในสภาแห่งนี้ และสิ่งหนึ่งที่ผมยังยืนยันมาโดยตลอดครับท่าน ประธานครับ การจะสร้างความสันติ การจะสร้างความปรองดองให้เกิดขึ้นในชาตินั้น ไม่เฉพาะนักการเมือง ไม่เฉพาะพรรคการเมือง แต่องคาพยพในสังคมจะต้องไม่สร้างบรรยากาศ ที่นำไปสู่การจุดชนวนของความขัดแย้งเรื่องใหม่ขึ้นมา ท่านประธานอาจจะเห็นว่าบรรยากาศ ครั้งที่ผ่านมาในสภาแห่งนี้มีการกระทบกระทั่ง มีการแสดงความคิดเห็นของเพื่อนสมาชิก ซึ่งเป็นอิสระที่สามารถที่จะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยได้ในเรื่องที่กำลังพิจารณาในสภา -----

- ๖๔/๑

๑๓๒

ร ๑๕/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ภาวดี ๖๔/๑

จนนำไปสู่เหตุการณ์ที่เราไม่เคยเห็นภาพของความวุ่นวายในสภาเกิดขึ้นจากการลงมติในการพิจารณาว่าด้วยพระราชบัญญัติว่าด้วยความปรองดองแห่งชาติ ผมถามว่าสิ่งเหล่านี้แน่นอนนครีบท่านประธาน ความสูญเสียและความเสียหายที่เกิดขึ้นมันไม่ได้เกิดขึ้นเป็นเรื่องของฝ่ายค้านหรือของรัฐบาล แต่มันเป็นเรื่องของสภาและรัฐสภา ซึ่งเป็นอำนาจฝ่ายนิติบัญญัติ มันมีผลกระทบต่อความเสียหายและความเชื่อมั่นของคนในชาตินี้ว่ารัฐสภาเองก็ไม่ได้เป็นที่พึ่งของประชาชน ดังนั้นสิ่งเหล่านี้มันจะเกิดขึ้นในมิติใดก็ตาม สมาชิกในสภาแห่งนี้เราต้องรับผิดชอบร่วมกันครับ เพราะฉะนั้นผมถึงกราบเรียนท่านประธานว่า วิกฤติที่เกิดขึ้นจากการที่มีคำสั่งของศาลรัฐธรรมนูญครั้งนี้ ที่ท่านประธานจะต้องมีคำวินิจฉัยว่าเราจะเลือกทางเดินไหน จะรอฟังการวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญที่จะมีการพิจารณากัน และมีการนัดหมายแล้วว่าในวันที่ ๕ เดือนกรกฎาคม อีกประมาณเกือบ ๑ เดือนถึงจะมีการวินิจฉัย หรือท่านประธานในฐานะประมุขของฝ่ายนิติบัญญัติ ซึ่งเป็นอำนาจสูงสุด ท่านเป็นประธานอำนาจสูงสุดของอำนาจใน ๓ อำนาจที่มีบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญนี้ ท่านจะเดินหน้าต่อไปเพราะบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญได้มีบทบัญญัติให้การกระทำของรัฐสภานี้จะต้องดำเนินการต่อไป ท่านประธานคืออะไรครับ การที่ท่านประธานในฐานะประมุขของฝ่ายนิติบัญญัติ เป็น ๑ ใน ๓ อำนาจนี้ ท่านได้หาหรือว่าสภาแห่งนี้จะตัดสินใจอย่างไรนั้นเป็นสิ่งที่ชอบแล้วครับ ที่ท่านจะรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนสมาชิกทุกฝ่ายว่ามีความคิดเห็นอย่างไร แล้วเราจะตัดสินใจร่วมกัน ท่านประธานครับ ท่านประธานจะตัดสินใจอย่างไรนั้นมันเกี่ยวข้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญอย่างน้อยไม่ต่ำกว่า ๔ มาตรา

มาตรา ๑ มาตรา ๓ วรรคสองของรัฐธรรมนูญ ที่มีบทบัญญัติว่าทั้งรัฐสภาและศาลนั้นจะต้องปฏิบัติหน้าที่ตามหลักนิติธรรม มาตรา ๖ บัญญัติว่ารัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ กฎหมายอื่นนั้นจะมาขัดแย้งกับกฎหมายรัฐธรรมนูญไม่ได้ บทบัญญัติ มาตรา ๒๙๑ (๕) มีบทบัญญัติไว้ชัดเจนว่าหลังจากที่รัฐสภาได้พิจารณา มาตรา ๒๙๑ คือหมวดที่ว่าด้วยการแก้ไขรัฐธรรมนูญที่กำลังพิจารณากันในขณะนี้ ท่านประธานครับ บทบัญญัติรัฐธรรมนูญนั้นให้อำนาจของรัฐสภาครับว่าท่านมีอำนาจในการพิจารณาแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญ หลังจากผ่านวาระที่สองแล้ว เมื่อพ้น ๑๕ วันจะต้องพิจารณาในวาระที่สาม บทบัญญัติมาตรา ๑๒๒ ที่เพื่อนสมาชิกได้หยิบยกขึ้นมา ว่าด้วยเรื่องของอำนาจหน้าที่ของสมาชิกรัฐสภา ไม่ว่าจะเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ย่อมเป็นผู้แทนของ

๑๓๓

ร ๑๕/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ภาวดี ๖๔/๒

ปวงชนชาวไทย และไม่อยู่ในความผูกมัดแห่งอาณัติมอบหมายหรือการครอบงำใด ๆ และต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตเพื่อผลประโยชน์ของส่วนรวม โดยปราศจากการขัดแห่งผลประโยชน์ แน่นอนคับท้านประธาน การพิจารณาของสมาชิกของรัฐสภาแห่งนี้ ผมเชื่อมั่นว่าเราสามารถใช้อุบายพินิจและความสามารถในการที่จะตัดสินปัญหา ซึ่งถือว่าเป็นหน้าที่ของพวกเราในฐานะสมาชิกรัฐสภาได้ คำสั่งของศาลรัฐธรรมนูญตามบทบัญญัติมาตรา ๖๘ ที่เมื่อวานนี้องค์การที่เกี่ยวข้องในเรื่องดังกล่าวนี้ก็มีความเห็นที่ไม่ตรงกัน มีความเห็นที่แย้งกันครับท่านประธาน -----

- ๖๕/๑

ในขณะที่ศาลรัฐธรรมนูญนั้นท่านบอกว่าท่านมีสิทธิในการรับคำร้องของผู้ร้อง แล้วท่านก็รับว่าจะพิจารณาไต่สวนและมีคำวินิจฉัยในวันที่ ๕ กรกฎาคม และในขณะเดียวกันสำนักงานอัยการสูงสุดโดยคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงดังกล่าวนี้ ก็มีความเห็นเมื่อคืนนี้ครับ ท่านประธานครับ บอกว่าบทบัญญัติมาตรา ๖๘ ที่เป็นอำนาจตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญนั้นให้อำนาจศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยเฉพาะการกระทำที่เป็นการใช้สิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญ สิทธิเสรีภาพนั้นเป็นสิทธิเสรีภาพที่ทยอยยกขึ้นมาเป็นข้ออ้างในการที่จะล้มล้างการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ดังนั้นคำสั่งตามมาตรา ๖๘ ดังกล่าวนี้นับบทบัญญัติรัฐธรรมนูญเขียนไว้ชัดเจนครับท่านประธานครับ ผู้ร้องนั้นจะต้องไปร้องกับอัยการสูงสุดและจะต้องส่งคำร้องนั้นเมื่ออัยการสูงสุดตรวจสอบ ไต่สวนข้อมูลดังกล่าวแล้วถึงส่งให้กับศาลรัฐธรรมนูญ ดังนั้นเมื่อคืนนี้สำนักงานอัยการสูงสุดก็มีความเห็นที่ไม่ส่งคำร้องดังกล่าวนี้ให้ศาลรัฐธรรมนูญ ผมถามว่าในเมื่อองค์กรที่เกี่ยวข้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญดังกล่าวได้มีความเห็นที่ขัดแย้งกัน แล้วเราจะทำอย่างไร ท่านประธานครับ ผมถึงกราบเรียนท่านประธานว่าก่อนที่ท่านประธานจะตัดสินใจอย่างไรนั้น เรามาดูโครงสร้างอำนาจที่ผมได้กราบเรียนตอนต้นว่าท่านในฐานะที่เป็นประมุขฝ่ายนิติบัญญัตินั้น ถ้าเราเห็นว่าความขัดแย้งดังกล่าวนี้มันเป็นเรื่องที่รัฐสภาแห่งนี้จะต้องเดินหน้าในการที่จะลงความเห็น รับ หรือ ไม่รับ การพิจารณาในวาระที่สามนั้นก็เป็นการดุลยพินิจของสมาชิกรัฐสภาแห่งนี้ เรายังไม่ทราบครับว่าสมาชิกรัฐสภาแห่งนี้จะ เห็นชอบ หรือไม่เห็นชอบกับในวาระที่สามของการแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับนี้ครับ ดังนั้นหากว่าท่านประธานนั้นจะเดินหน้าเพื่อให้มีการลงมติ รับ หรือ ไม่รับ ในวาระที่สามนั้นผมคิดว่าเป็นความชอบของฝ่ายนิติบัญญัติซึ่งถือว่าเป็นอำนาจสูงสุดของฝ่ายนิติบัญญัติและเป็นโครงสร้างอำนาจของประเทศนี้ภายใต้บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแล้ว ท่านประธานครับ ผมถึงอยากจะให้ท่านประธานนั้นใช้ความกล้าหาญในครั้งนี้ ปัญหาที่เกิดขึ้นในวันนี้ผมเชื่อมั่นว่าจะเป็นบรรทัดฐานและถ้าเกิดว่าคำสั่งของศาลรัฐธรรมนูญที่ท่านมีคำสั่งมายังสภาแห่งนี้ รัฐสภาแห่งนี้ ท่านบอกว่าท่านมีอำนาจในการที่จะรับคำร้องแล้ว ท่านประธานครับ ผมจะเปรียบเทียบว่าในยุคสมัยบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ มีเหตุการณ์ในลักษณะดังกล่าวนี้คล้ายกับคำร้องของผู้ร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญซึ่งเป็นรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ นี้ในลักษณะที่คล้ายกัน และมีคำสั่งไปยังผู้ร้องแต่มีการวินิจฉัยที่แตกต่างกัน ผมขออนุญาตให้ท่านประธานได้เห็นข้อเท็จจริงครับ

๑๓๕

ร ๑๕/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

อริสา ๖๕/๒

คำสั่งเรื่อง พิจารณาที่ ๑๒/๒๕๕๙ วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๙ เรื่อง นายสุรพงษ์
โตวิจักขณ์ชัยกุล ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยยุบพรรคประชาธิปัตย์ตาม
รัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๓ เนื่องจากกระทำเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศโดยวิธี
ซึ่งไม่ได้เป็นไปตามบทบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ท่านประธานครับ

(นายวรงค์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพิษณุโลก ได้ยื่น
และยกมือขึ้น)

พลเอกธีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ท่านครับ มีผู้ประท้วงครับ
เชิญครับ

- ๖๖/๑

๑๓๖

ร ๑๕/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ปิยาพัชร ๖๖/๑

นายวรงค์ เดชกิจวิกรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พิษณุโลก) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายแพทย์วรงค์ เดชกิจวิกรม พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดพิษณุโลก ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมขออนุญาตประท้วงผู้อภิปรายในข้อ ๔๓ ในการอภิปรายประเด็นเดียวที่วนเวียนซ้ำซาก เนื่องจากว่าประเด็นของท่านสุรพงษ์ที่มีการกล่าวอ้างถึงนี้ ผมจำได้ว่าวันนี้มีการพูดหลายท่านมาก แล้วสุดท้ายมันก็คงหนีไม่พ้นเรื่องของการทำงานที่จะต้องตอบโต้กันไปตอบโต้กันมาครับ ขอให้ท่านได้โปรดวินิจฉัยครับ เพราะว่าเฉพาะประเด็นท่านสุรพงษ์นี้พูดหลายท่านมากเลยครับ ขอขอบคุณครับ

พลเอก อีรเดซ มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ผมก็ได้ยินหลายรอบแล้วเหมือนกันนะครับ ก็รบกวนท่านไชยาได้กรุณาที่จะสรุปในประเด็นนี้ด้วยครับ เพราะผมเชื่อว่าผู้ฟังได้ยินตรงกันหมดครับ เชิญครับ

นายไชยา พรหมา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (หนองบัวลำภู) : ขอขอบคุณครับ ท่านประธานครับ ขอขอบคุณสำหรับคุณหมอวรงค์ที่ได้ให้เกียรติประท้วง แต่ความจริงประเด็นนี้สาระสำคัญมันอยู่ตรงนี้ครับ ท่านประธานครับ ที่ผมต้องหยิบยกและต้องพูดอีกครั้งหนึ่งนั้น สาระมันอยู่ตรงนี้ครับ สาระมันอยู่ตรงที่ว่าคำสั่งของศาลรัฐธรรมนูญนั้นมีคำสั่งมายังนายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล ว่าศาลรัฐธรรมนูญได้พิจารณาแล้วเห็นว่ารัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๓ มิได้บัญญัติให้ผู้ร้องมีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อให้ยุบพรรคการเมืองโดยตรง แต่จะต้องดำเนินการตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๓ วรรคสอง โดยเสนอให้อัยการสูงสุดตรวจสอบข้อเท็จจริงและยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ นี่คือสาระสำคัญแค่นั้นเองครับ ท่านประธานครับ

พลเอก อีรเดซ มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ผ่านเถอะครับ ตรงนี้ครับ เชิญต่อครับ

นายไชยา พรหมา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (หนองบัวลำภู) : เพราะฉะนั้นผมถึงบอกว่าสิ่งที่ผมหยิบยกขึ้นมาแล้วมีเพื่อนสมาชิกประท้วงนั้น ผมเปรียบเทียบให้เห็นว่าในกรณีที่มิบบทบัญญัติที่ถูกกล่าวหาว่ามีการเปลี่ยนแปลงที่ไม่เป็นไปตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญนั้น ศาลรัฐธรรมนูญเคยมีคำสั่งในลักษณะเช่นเดียวกันนี้ แต่เป็น ๒ มาตรฐาน แค่นั้นเองครับ ผมถึงบอกว่าคำสั่งของศาลรัฐธรรมนูญนั้นมันเป็นประวัติศาสตร์ มันเป็นเอกสารอ้างอิง มันเป็นเอกสารวิชาการ ไม่เฉพาะศาลรัฐธรรมนูญครับ ท่านประธานครับ

๑๓๗

ร ๑๕/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ปิยาพัชร ๖๖/๒

เวลามีปัญหาในกรณีที่มีข้อขัดแย้งต่อการพิจารณาและการฟ้องร้องคดีนั้น มีการหยิบยกคำพิพากษาของศาลฎีกา เช่นฎีกาเคยมีคำพิพากษาในลักษณะอย่างนี้พิพากษามาแล้ว ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ อันนี้ก็แปลกเช่นเดียวกันครับ เพราะฉะนั้นผมถึงเห็นว่าสิ่งที่เกิดขึ้นต่อคำสั่งของศาลรัฐธรรมนูญครั้งนี้เป็นการใช้อำนาจที่ผมมีความเห็นว่า มีข้อสงสัยในเรื่องของความยุติธรรม ดังนั้นผมถึงขอสนับสนุนให้ท่านประธานในฐานะที่เป็นประมุขของฝ่ายนิติบัญญัติได้เดินทางไปในการที่จะลงมติรับหรือไม่รับในการที่จะพิจารณาการแก้ไขรัฐธรรมนูญที่เป็นประเด็นปัญหาอยู่ในขณะนี้ต่อไปครับ ท่านประธานที่เคารพ

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณครับ ต่อไปเป็นท่านถาวร เสนเนียม เชิญท่านถาวรครับ

นายถาวร เสนเนียม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สงขลา) : กราบเรียนท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม นายถาวร เสนเนียม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภาครับ ท่านประธานครับ สิ่งแรกอยากกราบเรียนท่านประธานว่าผมเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาสิบกว่าปี เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุมขณะที่เรากำลังพิจารณาและอภิปรายกันอยู่นี้ ผมจำได้ว่าเป็นครั้งแรกที่มีการเปิดโอกาสให้มีการอภิปรายกันอย่างกว้างขวาง ก็นับว่าเป็นเรื่องสำคัญ ถ้ามองว่าสำคัญเกี่ยวกับใครก็สำคัญเกี่ยวกับประธานรัฐสภาคนแรก ท่านประธานสิ่งที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากเสียงข้างมากได้ลงมติผ่านร่างรัฐธรรมนูญที่ผ่านสองวาระไป วาระแรกนั้น ๓๙๙ เสียง ต่อ ๑๙๙ เสียง และงดออกเสียง ๑๔ เสียง การอภิปรายในวันนี้ก็คงจะหนีไม่พ้นที่มีประเด็นเกี่ยวข้องกับรัฐธรรมนูญฉบับนี้ -----

ดังนั้นในที่ประชุมแห่งนี้จะต้องมีผู้มีส่วนได้เสีย ๒ ฝ่ายเป็นอย่างน้อย นั่นคือผู้ที่อยากเห็นการมีสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญในการแก้มาตรา ๒๙๑ ก็คงไม่เห็นด้วยกับความเห็นของศาลรัฐธรรมนูญ ส่วนผู้ที่ไม่เห็นด้วยกับการแก้ไขรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙๑ ที่ให้มีการตั้งสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ ๑๙๙ เสียง ซึ่งรวมทั้งผมด้วยนั้น ย่อมเห็นด้วยกับอำนาจและความเห็นคำสั่ง คำร้องของศาลรัฐธรรมนูญ นั่นหมายถึงท่านประธานเปิดโอกาสให้ผู้ที่มีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องกับเรื่องเดิมลุกขึ้นมาอภิปราย แล้วท่านจะรับฟัง บางท่านก็อภิปรายด้วยเหตุด้วยผลด้วยหลัก บางท่านก็ใช้อารมณ์ พี่น้องทางบ้านบอกว่านี่เป็นการหลอกตาศาลรัฐธรรมนูญหรือเปล่า ก็อยู่ที่ดุลยพินิจของแต่ละคน แต่ละท่านจะคิด อย่างไรก็ตาม ตามที่รับฟังมา มีการแบ่งแยกอำนาจ ๓ อำนาจ ขณะนี้หลายท่านบอกว่าเรากำลังละเมิดอำนาจตุลาการ ไม่ใช่ละเมิดอำนาจศาล เมื่อการปกครองระบอบประชาธิปไตยแบ่งออกเป็น ๓ อำนาจ อำนาจนิติบัญญัติ อำนาจบริหารและอำนาจตุลาการ เมื่อแบ่งอำนาจกันเช่นนี้ การอภิปรายของบางท่านเป็นการละเมิดอำนาจตุลาการ ถ้ามว่าสิทธิทำได้หรือไม่ ก็อยู่ที่ดุลยพินิจของแต่ละคน ท่านประธานที่เคารพครับ สืบเนื่องจากการที่มีผู้ร้องว่าได้ทราบการกระทำที่ผิดรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๘ ว่ามีการล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญนี้ หรือทราบว่าได้มีการกระทำที่จะให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศโดยวิธีการ ซึ่งมีได้เป็นไปตามวิถีทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญนี้ เมื่อมีผู้ทราบจำนวน ๕ กลุ่ม กลุ่มแรกก็คือพลเอก สมเจตน์ บุญถนอม กลุ่มที่ ๒ นายวันธงชัย ชำนาญกิจ กลุ่มที่ ๓ นายวิรัตน์ กัลยาศิริ กลุ่มนายวรินทร์ เทียมจรัส และกลุ่มนายบวร ยสินทร ไปยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญว่าการกระทำในการเอาแบลงค์เช็คให้ สสร. ซึ่งอาจจะมีขึ้นในวันข้างหน้า ส่อว่าจะกระทำความผิดตามมาตรา ๖๘ ศาลรัฐธรรมนูญก็ได้รับคำร้องไว้ โดยใช้ดุลยพินิจ ๗ : ๑ ครับ ดุลยพินิจที่ว่านี่เป็นการกระทำที่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญหรือไม่ รับคำร้องไว้พิจารณาได้หรือไม่ นั่นคือเรื่องประเด็นที่ ๑

ประเด็นที่ ๒ เมื่อรับไว้แล้ว ใช้อำนาจตามกฎหมายอะไร

ประเด็นถัดไปก็คือมีอำนาจที่จะไต่สวนได้หรือไม่

ประเด็นถัดไปคือคำสั่งที่มีมาถึงท่านประธานรัฐสภา ซึ่งเป็นคำสั่งระหว่างพิจารณาคำร้องทั้ง ๕ ฉบับนี้ ถือว่าเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ท่านประธานครับ ในคำร้องแล้วก็มีในคำสั่งเขียนเอาไว้ว่า ศาลรัฐธรรมนูญได้รับคำร้องทั้ง ๕ แล้วก็หลังจากนั้น

๑๓๙

ร ๑๕/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ศิริวรรณ ๖๗/๒

ก็เขียนต่อไปว่า การดำเนินการให้มีการจัดทำร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ซึ่งจะมีผลให้เป็นการยกเลิกรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ทั้งฉบับเป็นการใช้สิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญ เพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญหรือไม่ ไว้พิจารณาวินิจฉัย หลังจากนั้นศาลก็พิจารณาด้วยคะแนนเสียง ๗ : ๑ ว่า จึงมีคำสั่งให้ท่านแจ้งประธานรัฐสภาให้รอการดำเนินการเกี่ยวกับการแก้ไขรัฐธรรมนูญไว้ก่อน จนกว่าศาลรัฐธรรมนูญจะมีคำวินิจฉัยหรือคำสั่งเอกสารขึ้นนี้มีมาถึงท่านเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ท่านเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรก็ได้ประชุมฝ่ายกฎหมายของรัฐสภา ประชุมกันเคร่งเครียดแล้วก็นำเสนอท่านประธานรัฐสภาว่า อำนาจของศาลรัฐธรรมนูญนั้นไม่ผูกพันอำนาจ หรือบทบาท หรือหน้าที่ของรัฐสภาหรือฝ่ายนิติบัญญัติ ฟังได้อย่างนั้น ท่านประธานครับ แต่ปรากฏว่าท่านประธานรัฐสภาชักล้างเลว่าจะเอาเรื่องนี้เข้าที่ประชุมดีหรือเปล่า -----

- ๖๘/๑

หรือจะให้สมาชิกรัฐสภามีมติเกี่ยวกับเรื่องนี้ในวาระที่สามได้หรือไม่ ท่านประธานครับ ข้อกล่าวอ้างหรือที่เรียกว่าคำร้อง อาจจะอนุมานว่าเป็นคำฟ้อง เป็นเรื่องปกติ เป็นเรื่องที่ศาลรัฐธรรมนูญจะต้องทำการไต่สวนเพื่อค้นหาความจริงให้ได้ว่าคำร้องของผู้ร้องทั้ง ๕ ฉบับเป็นความจริงตามนี้หรือไม่ สิ่งแรกที่จะต้องค้นหาคือข้อกฎหมายว่าศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจที่จะรับเรื่องนี้ไว้วินิจฉัยหรือไม่ เรามาพิจารณาตามมาตรา ๖๘ ของรัฐธรรมนูญฉบับนี้ครับท่านประธาน ท่านเขียนเอาไว้ว่าในกรณีที่บุคคลหรือพรรคการเมืองใดกระทำการตามวรรคหนึ่ง ผู้ทราบก็คือผู้ร้องกับพวกทั้ง ๕ คำร้อง ทราบการกระทำดังกล่าวย่อมมีสิทธิเสนอเรื่องให้อัยการสูงสุดตรวจสอบข้อเท็จจริง ท่านทั้งหลายเหล่านี้ก็ได้ไปยื่นเรื่องให้อัยการสูงสุดตรวจสอบ ผมสอบถามไปยังผู้ร้องบางท่าน อย่างเช่น ท่านวันธงชัย ชำนาญกิจ ท่านบอกว่าท่านยื่นไปตั้งแต่วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ที่ผ่านมา เป็นระยะเวลาหลายเดือน แล้วไปทวงไปถามเรื่องก็ไม่ได้เดินไปถึงไหน ดังนั้นท่านก็อ่านรัฐธรรมนูญในมาตรา ๖๘ ต่อไปว่า ท่านมีสิทธิที่จะพิทักษ์รัฐธรรมนูญตามหมวดนี้ ตามส่วนที่ ๑๓ นี้ได้อีกหรือไม่ ท่านก็อ่านไปว่าและยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยสั่งการให้เลิกการกระทำดังกล่าว ท่านประธาน เมื่ออ่านกฎหมายเช่นนี้ผู้ร้องทั้ง ๕ ท่านเห็นตรงกัน ก็ไปยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ ศาลรัฐธรรมนูญก็รับเรื่องนี้ไว้วินิจฉัยและทำการไต่สวน กระบวนการไต่สวนก็เปิดโอกาสให้ทางฝ่ายผู้ถูกร้องไปชี้แจงภายใน ๑๕ วันและเปิดโอกาสให้ผู้ร้องได้ดำเนินการนำพยานหลักฐานเข้าสู่กระบวนการไต่สวนในวันที่ ๕ และวันที่ ๖ กรกฎาคม เราต้องใจกว้าง กระบวนการไต่สวนในเชิงของกระบวนการยุติธรรมนั้น ศาลต้องฟังความทุกฝ่าย ถามว่าเมื่อศาลใช้ดุลยพินิจว่ามีอำนาจรับคำร้องนี้แล้วในข้อเท็จจริงละ ศาลจะฟังอะไร

๑. ดูจากข้อเท็จจริงในคำร้องที่เขียนไปเป็นข้อ ๆ

๒. สอบข้อเท็จจริงจากทุกฝ่าย สิ่งที่ศาลรัฐธรรมนูญควรจะได้สอบข้อเท็จจริงก็คือ ๑. ขณะนี้ท่านประธานครับ ถ้าเราต้องยอมรับความจริงกันว่ามีคดีหมิ่นสถาบันมากมายเกิดขึ้นผิดปกติ อันนี้เป็นข้อเท็จจริงที่ศาลจะต้องตรวจสอบว่าข้อกล่าวหานี้มีน้ำหนักจากข้อเท็จจริงมาสนับสนุนหรือไม่ และที่สำคัญที่สุดบางยุคบางสมัยมีการปล่อยปละละเลยไม่สอบสวนให้คดีเหล่านั้นเสร็จเพื่อหาตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษหรือมีการลงโทษผู้กระทำความผิดแล้ว กลับไปใช้กระบวนการเหล่านั้นเคลื่อนไหวทางการเมือง นี่มันเป็นข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับคำร้องหรือเปล่า

๑๔๑

ร ๑๕/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

คั่นสนีัย ๖๘/๒

ประการที่ ๒ มีการกล่าวขานกันว่ามีขบวนการยุยงให้ปลดรูปที่เราเกิดทุน
ออกจากสถานที่ที่เหมาะสม ที่สมควรและเอารูปบางรูปขึ้นไปแทนที่ เหตุการณ์เช่นนี้เป็น
ข้อเท็จจริงที่อยู่ในกระบวนการเดียวกันหรือไม่

ประการที่ ๓ ในบางแห่ง บางสถานที่ที่มีข้อความปรากฏว่าจะมีการสถาปนา
รัฐไทยใหม่ เป็นความจริงที่เกี่ยวข้องกันหรือไม่ นอกจากนั้นในบางพื้นที่ฝ่ายข่าวบอกว่ามีวิทยุ
ปลุกระดม ท่านประธานที่เคารพครับ สิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อไม่กี่วันมานี้ คดีฝั่งล้มเจ้า เท็จจริง
อย่างไรขณะนี้มีการส่งยุติการสอบสวนคดีนี้ไปแล้ว ถามว่ากระบวนการค้นหาความจริงใช้
เวลาเพียงเท่านี้พอเหมาะ พอควรแล้วหรือยัง และที่สำคัญที่สุดหลายคนพยายามอภิปรายว่า
สสร. ๙๙ คนนั้น คาดการณ์ได้อย่างไรว่าใครจะมาเป็น สสร. คำตอบบางคำตอบในการ
เลือกตั้งนั้น รู้ได้ล่วงหน้าครับท่านประธานครับ อย่างเช่น นายก อบจ. ที่จังหวัดหนึ่งจังหวัดใด
เลือกตั้งที่จะมีขึ้นในวันข้างหน้าครับ รู้ได้เลยว่าใครหรือกลุ่มใดจะได้เป็น มีการคาดการณ์กันว่า
๗๗ จังหวัด ๗๗ คนนั้นจะได้กลุ่มที่เขาต้องการประมาณ ๖๕ คน -----

- ๖๘/๑

ส่วน สสร. ที่มาจากผู้ทรงคุณวุฒิ ๒๒ คนนั้น จิ้มเอาได้เลย ดังนั้น ๖๗ คน เขาคาดการณ์ว่านี่คือกลุ่มที่จะทำการร่างรัฐธรรมนูญให้เป็นไปตามมาตรา ๖๘ ที่เขาสงสัย หรือตั้งข้อกล่าวหาจึงไปยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ ท่านประธานครับ องค์กรที่ข้างเคียงกับศาลรัฐธรรมนูญ เมื่อรับเรื่องแล้ว ถามกลับไปว่าการนี้งอนใจ การไม่ทำหน้าที่ สิ่งเหล่านี้จะตัดอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญหรือไม่ หรือต้องรอให้องค์กรนี้ปฏิเสธไม่ยื่น แล้วหลังจากนั้นศาลรัฐธรรมนูญก็ไม่สามารถทำอะไรได้ ส่วนที่ ๑๓ ที่เกี่ยวข้องกับสิทธิพิทักษ์รัฐธรรมนูญ ผมมั่นใจว่านั่นคือต้องการที่จะพิทักษ์ไม่ให้เรื่องวุ่นวายเกิดขึ้นในบ้านเมือง การที่เขาไปยื่นเรื่องต่ออัยการแล้วเสนอเรื่องต่ออัยการแล้วนั้นเป็นการตัดสิทธิในการพิทักษ์รัฐธรรมนูญของพี่น้องประชาชนหรือเปล่าครับ ความเห็นผมครับ ท่านประธานครับ ไม่ตัดสิทธิครับ เมื่อไม่ตัดสิทธิท่านเหล่านั้นก็หวงแหนรัฐธรรมนูญเหมือนอย่างพวกเรา ต้องการไม่ให้มีใครยกร่างรัฐธรรมนูญที่ผิดเพี้ยนไปจากที่เขาอยากเห็น ที่เขาต้องการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการกระทำในมาตรา ๖๘ นี้เกิดขึ้นได้หลายประการ

ประการแรกสิ่งที่เราต่อต้านกันมากที่สุดก็คือการทำรัฐประหาร นั่นก็เป็นการกระทำที่ผิดมาตรา ๖๘ หรือแม้แต่การเตรียมการซักศึกเข้าบ้านก็เป็นเรื่องของการกระทำที่สามารถระงับยับยั้งได้ หรือแม้แต่การเตรียมการเขียนกฎหมายเพื่อที่จะเข้าสู่อำนาจที่ไม่เป็นไปตามรัฐธรรมนูญฉบับนี้ก็เป็นการได้มาซึ่งอำนาจที่ผิดมาตรา ๖๘ ดังนั้นผู้ร้องทั้ง ๕ คนกับพวกย่อมมีสิทธิที่จะร้อง และศาลรัฐธรรมนูญได้วินิจฉัยแล้วก็มีความเห็นที่จะรับเรื่องไว้ถามว่าแล้วเมื่อรับไว้วินิจฉัยแล้วกฎหมายวิธีพิจารณาจะใช้อะไร เมื่อมาตรา ๓๐๐ ให้อำนาจกับศาลรัฐธรรมนูญที่จะสามารถออกข้อกำหนดได้ในระหว่างที่ยังไม่มีกฎหมายวิธีพิจารณาความในศาลรัฐธรรมนูญ ก็ต้องหันกลับไปใช้ วิ. แพง ตามข้อกำหนดในข้อที่ ๖ ซึ่งออกมาตั้งแต่ปี ๒๕๕๐ ครับท่านประธาน เมื่อเป็นเช่นนี้การใช้ข้อ ๖ ไปบังคับในการออกข้อกำหนดก็ดี ออกคำสั่งก็ดี ผมถือว่าเป็นคำสั่งที่ชอบ ก็เหลืออย่างเดียวว่าต่อไปนี่เมื่อท่านประธานรับฟังความคิดเห็นจากพวกเราที่เห็นต่าง ที่ถือโอกาสพูดหนักบ้าง เบาบ้าง ท่านจะตัดสินใจอย่างไร ท่านประธานที่เคารพ สิ่งที่สำคัญที่สุดนอกเหนือจากศาลรัฐธรรมนูญจะได้ดำเนินการกระบวนการพิจารณาต่อไปนั้น ขณะนี้ศาลรัฐธรรมนูญถูกข่มขู่คุกคาม ถูกข่มขู่คุกคามจากคนหลายฝ่าย แล้วก็ที่สำคัญที่สุดประธานศาลรัฐธรรมนูญออกมาเรียกร้องขอความเป็นธรรมจากสังคม จากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ท่านประธานที่เคารพครับ ทั้งหลายทั้งปวงเหล่านี้ ผมคิดว่า

๑๔๓

ร ๑๕/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

สสแกวัลย์ ๖๘/๒

ความล่าช้าในการที่จะรอศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยคดีนี้ว่าผิดมาตรา ๖๘ หรือท่านจะยกคำร้องของผู้ร้องทั้ง ๖ คนนั้น ไม่ใช่เป็นเรื่องที่เราจะกระทำไม่ได้ เราควรจะรอได้ แต่อย่างไรก็ตามขณะนี้กระบวนการถอดถอนศาลรัฐธรรมนูญ หรือตุลาการรัฐธรรมนูญนั้นได้ดำเนินการไปแล้วก็เป็นวิธีการที่ถูก ท่านสามารถเลือกได้ครับ จะใช้ประชาชน ๒๐,๐๐๐ คน หรือจะใช้ ส.ส. จำนวน ๑ ใน ๔ จริง ๆ แล้วถ้าให้เกิดความรวดเร็ว ส.ส. ที่ไม่เห็นด้วยกับอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญในการรับเรื่องนี้ไว้พิจารณา หรือออกคำสั่งดังกล่าวนี้ ท่านเข้าชื่อ ๑๐๐ คน เหมือนอย่างพวกผมเข้าชื่อ ๑๐๐ คน ถอดถอนท่านประธานสมศักดิ์สิครับ มันจะได้เสร็จเลยอายุของการตรวจสอบจะได้เร็วขึ้น ดังนั้นนี่คือเป็นเรื่องที่เราจะต้องตัดสินใจ สำหรับพวกผมแล้วผมยังคงยืนยันว่า ๑๙๙ เสียงที่ลงมติตั้งแต่วาระที่หนึ่ง พวกผมเห็นว่าการยกร่างรัฐธรรมนูญขึ้นทั้งฉบับนั้นมาตรา ๒๙๑ ไม่เปิดโอกาสแน่นอน และพวกผมจะไม่ยอมลงมติให้ และจะลงมติตามคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ๑. สิ่งแรกก็คือ ผมมีความเห็นว่าผู้ร้องร้องได้ ๒. ศาลรัฐธรรมนูญรับเรื่องนี้ไว้พิจารณาได้ ๓. ทำการไต่สวนได้ ๔. คำสั่งระหว่างพิจารณาเพื่อที่จะให้รัฐสภาแห่งนี้ชะลอไว้ก่อนเป็นคำสั่งที่ชอบ ถ้าหากว่าท่านประธาน สมศักดิ์ขึ้นมาบอกว่าขอให้มีการลงมติเรื่องนี้ พวกผมไม่เอาด้วยครับท่านประธาน กราบขอบคุณครับ

พลเอก ชีรเดช มีเพียร (รองประธานรัฐสภา) : เชิญท่านรสนา โตสิตระกูล

นางสาวรสนา โตสิตระกูล สมาชิกวุฒิสภา (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ดิฉัน นางสาวรสนา โตสิตระกูล สมาชิกวุฒิสภากรุงเทพมหานคร ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ดิฉันใคร่ขอแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นเรื่องอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญในการที่จะรับคำร้องโดยตรงตามมาตรา ๘๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ หรือไม่นั้นะคะ เมื่อสักครู่ได้ฟังเพื่อนสมาชิกรัฐสภา รวมไปถึงท่านรองนายกรัฐมนตรีเฉลิมท่านได้อภิปรายในทำนองว่าศาลรัฐธรรมนูญนั้นม้ออำนาจ แต่ว่าต้องให้อัยการเป็นผู้ยื่น เพราะว่าไม่ใช่ช่องทางนะคะ โดยเฉพาะท่านรองนายกรัฐมนตรีเฉลิมท่านบอกว่าศาลรัฐธรรมนูญให้ถอยไปตั้งหลักก่อน ไม่ได้บอกว่าไม่มีอำนาจแต่ไม่ใช่ช่องทางที่จะยื่นได้ ท่านมีอำนาจพิจารณาแต่ช่องทางต้องผ่านอัยการเสียก่อนหรืออีกคำพูดหนึ่งท่านบอกว่าต้องดูกฎหมายลายลักษณ์อักษร ต้องดูนิติประเพณีนะคะ ดิฉันก็ใคร่ขอแสดงความคิดเห็นในส่วนนี้ว่าโดยลายลักษณ์อักษรนั้นดิฉันคิดว่าไม่ต้องตีความนะคะ ในมาตรา ๖๘ ที่ระบุว่าในวรรคสอง

ในกรณีทีบุคคลหรือพรรคการเมืองใดกระทำการตามวรรคหนึ่ง ผู้ทราบการกระทำดังกล่าวย่อมมีสิทธิเสนอเรื่องให้อัยการสูงสุดตรวจสอบข้อเท็จจริง นั้นคือข้อที่ ๑ และยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยสั่งการให้เลิกการกระทำดังกล่าว การกระทำดังกล่าวหมายความว่า เป็นการใช้สิทธิเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญนี้ หรือเพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศ โดยวิธีการซึ่งมิได้เป็นไปตามวิถีทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญนี้จะกระทำมิได้นะคะ ดิฉันเองเห็นว่า คำว่าและยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยแล้วนี้ชัดเจนอยู่ในตัวเองอยู่แล้ว ถ้าหากจะเป็นคำว่า ให้อัยการยื่นคำร้องขอ ดิฉันคิดว่าอัยการ ถ้าเกิดต้องการให้เป็นเจตนาเช่นนั้นน่าจะเขียนทำนองว่าให้อัยการสูงสุดตรวจสอบข้อเท็จจริง และเมื่อพบว่ามีมูลให้ส่งศาลรัฐธรรมนูญ หากพบว่าไม่มีมูลก็ให้ไม่ต้องส่งอะไรทำนองนี้นะคะ แต่อันนี้เขาเขียนว่าและยื่นคำร้องขอ คำร้องขอ อัยการไม่น่าจะใช้คำว่า คำร้องขอ ดิฉันเองอยากลองเทียบดูนะคะ ถ้าท่านดูมาตรา ๖๒ ในมาตรา ๖๒ เขียนไว้แบบนี้ว่า บุคคลย่อมมีสิทธิติดตามและร้องขอให้มีการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ดำรงตำแหน่ง

๑๔๕

ร ๑๕/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ฉัฎฐดา ๗๐/๒

ทางการเมือง หน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐ ก็คือหมายความว่าบุคคลนั้นต้องร้องขอประชาชนนี้ต้องอ่อนน้อมถ่อมตนในการร้องขอ

อีกมาตราหนึ่ง ลองดูมาตรา ๑๖๓ มาตรา ๑๖๓ เขียนไว้แบบนี้ นะคะ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งไม่น้อยกว่าหนึ่งหมื่นคนมีสิทธิเข้าชื่อร้องขอต่อประธานรัฐสภา เพื่อให้รัฐสภาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติตามที่กำหนดในหมวด ๓ หมวด ๕ แห่งรัฐธรรมนูญนี้

คำร้องขอตามวรรคหนึ่งต้องจัดทำเป็นร่างพระราชบัญญัติเสนอมาด้วย นี่คือหมวดว่าด้วยการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเสนอกฎหมายนะคะ

ดูมาตรา ๑๖๔ เขียนไว้แบบนี้คะ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวนไม่น้อยกว่าสองหมื่นคนมีสิทธิเข้าชื่อร้องขอต่อประธานวุฒิสภา เพื่อให้วุฒิสภามีมติตามมาตรา ๒๗๔ ให้ถอดถอนบุคคลตามมาตรา ๒๗๐ จากตำแหน่งได้

แล้วก็พรรคสามัคคีมาณะคะ หลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขในการที่ประชาชนจะเข้าชื่อร้องขอตามพรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ท่านเห็นไหมคะว่า คำว่าร้องขอ นั้นเป็นเรื่องของบุคคลที่ร้องขอต่อบุคคลที่สูงกว่า แต่ถ้าจะบอกว่าอัยการนั้นต้องเป็นผู้ร้องขอ ดิฉันคิดว่าถ้ารัฐธรรมนูญจะเขียนอย่างนั้นไม่น่าจะเขียนให้อัยการร้องขอณะคะ ควรจะบอกว่าเมื่ออัยการสอบสวน ตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้วพบว่ามึมูลส่งศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัย เพราะฉะนั้นดิฉันคิดว่าในมาตรานี้ณะคะ ถ้าบอกว่าต้องเอาตามลายลักษณ์อักษร ลายลักษณ์อักษรมันตีความเป็นอย่างอื่นไม่ได้ณะคะ เพราะฉะนั้นก็คือประชาชนนั้นทำได้ ๒ ทาง คือจะยื่นอัยการตรวจสอบข้อเท็จจริงก็ได้ และในอีกทางหนึ่งก็คือยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยสั่งการให้ยุติการกระทำอันนั้น แล้วก็พรรคต่อมายังบอกว่า แต่ทั้งนี้ไม่กระทบกระเทือนในการดำเนินคดีอาญาต่อผู้กระทำการดังกล่าว ดิฉันว่ามันก็คล้าย ๆ กับกรณีการถอดถอน ในรัฐสภาของเราเคยโต้แย้งกันประเด็นนี้ว่า บุคคลที่จะถูกถอดถอนออกจากตำแหน่งไปแล้วจะถอดถอนได้หรือไม่ และในที่สุดวุฒิสภาเราก็มีมติโดยเสียงข้างมากกว่าถอดถอนได้ เพราะเนื่องจากว่าในกระบวนการถอดถอนนั้นรวมถึงการตัดสิทธิทางการเมืองอีก ๕ ปี เพราะฉะนั้นดิฉันคิดว่าในกรณีนี้โดยตัวลายลักษณ์อักษรก็หมายความเช่นนั้นได้ แต่สิ่งที่มีการโต้แย้งกันตลอดเวลาว่าต้องให้อัยการเท่านั้นเป็นผู้ยื่น อันนี้จะเป็นการตัดตอนคดีได้หรือเปล่านั้น ถ้าหากอัยการไม่ยื่น และประชาชนไม่มีสิทธิ ก็มีโอกาที่จะถูกตัดตอนคดีใช้ใหม่คะ ดิฉันคิดว่าลองดูอย่างกรณีเรื่องคดีหมอมัสพรถูกฆาตกรรม อัยการก็ไม่สั่งฟ้องณะคะ แล้วในที่สุดพ่อของหมอมัสพรต้องเป็นผู้ไปฟ้องเอง และเมื่อศาลรับฟ้อง เมื่อนั้นละอัยการก็ขอไปเป็นโจทก์ร่วมอย่างกรณีธัมชโยศาลสั่งมีมูลแล้ว อัยการยังถอนฟ้อง เพราะฉะนั้นดิฉันคิดว่าถ้าท่านรองนายกรัฐมนตรีบอกว่าอัยการนั้นคือผู้วางดุลคดีกับศาล ดิฉันคิดว่าอันนี้ก็น่าจะเป็นทัศนคติที่อาจจะถูกต้องหรือเปล่าต้องไปพิจารณากันณะคะ แล้วใครจะวางดุลอัยการละคะ ถ้าอัยการมีหน้าที่เพียงแค่ว่ามีหน้าที่ในการยื่นเพียงทางเดียว โดยที่ประชาชนถูกตัดสิทธิ เพราะฉะนั้นดิฉันเองไม่เห็นด้วยกับประเด็นนี้ณะคะ ดิฉันเห็นว่าศาลมีอำนาจอยู่แล้วในการที่จะรับเรื่องนี้

อีกประการหนึ่งที่มีความเห็นที่แตกต่างกัน ชัดแย้งกัน ก็มีประเด็นความหมายคำว่า ในมาตรา ๖๘ ที่บอกบุคคลจะใช้สิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญนี้ หรือเพื่อให้

๑๔๗

ร ๑๕/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

กนกวรรณ ๗๑/๒

ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองประเทศโดยวิธีการซึ่งไม่ได้เป็นไปตามวิถีทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญนี้มิได้ ก็มีคนตีความว่าสภาพิจารณารัฐธรรมนูญนั้นเป็นเรื่องของอำนาจหน้าที่ ไม่ได้เกี่ยวข้องกับเรื่องของสิทธิเสรีภาพ ดิฉันคิดว่าพรรคการเมือง ลองดูพรรคสองบอกว่าเป็นกรณีที่คุณคคลหรือพรรคการเมืองใดกระทำการตามพรรคหนึ่ง ในพรรคสองเขาไม่ได้บอกว่าเป็นกรณีที่คุณคคลหรือพรรคการเมืองใช้สิทธิหรือเสรีภาพในการล้มล้าง เพราะว่าในพรรคสอง คำว่ากระทำการ หมายความว่ามันเป็นผลที่เกิดจากการใช้สิทธิเสรีภาพ ที่นี้พรรคการเมืองนั้นย่อมมีสมาชิกพรรคเป็นผู้กระทำการกิจกรรมทางการเมือง ย่อมอาจสามารถที่จะใช้สิทธิเสรีภาพแอบแฝงเข้าไปในการใช้อำนาจเพื่อกระทำการดังที่ถูกล่ามำหาได้ เพราะฉะนั้นดิฉันคิดว่าในประเด็นเรื่องนี้อ่างศาลไม่มีสิทธิที่จะพิจารณาเรื่องนี้เพราะว่าทำได้เฉพาะเรื่องสิทธิเสรีภาพ แต่การพิจารณาแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้นเป็นเรื่องของอำนาจหน้าที่ ดิฉันเห็นว่าสามารถที่จะใช้ได้ว่า สมาชิกพรรคอาจสามารถแอบแฝงในการใช้สิทธิในฐานะที่เป็นสมาชิกเสนอร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญที่นำไปสู่การยกเลิกรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งดิฉันเองเห็นว่าในกรณีของรัฐธรรมนูญฉบับนี้นะคะ ถ้าท่านลองไปดูในบทแรกสุดที่เราเรียกว่าพระราชปรารภ ในบทนี้ระบุไว้ชัดเจนว่าเมื่อ สสร. นั้นจัดทำร่างรัฐธรรมนูญเสร็จแล้วได้มีการจัดทำให้มีการออกเสียงประชามติเพื่อให้ความเห็นชอบ -----

หลังจากนั้นเมื่อประชาชนลงประชามติเห็นชอบในการที่จะนำร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่มาใช้บังคับ
 ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติจึงนำร่างรัฐธรรมนูญขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวายเพื่อ
 ทรงลงพระปรมาภิไธยให้ประกาศใช้เป็นรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยสืบไป ทรงพระราชดำริ
 ว่าสมควรพระราชทานพระบรมราชานุมัติตามมติของมหาชน เพราะฉะนั้นรัฐธรรมนูญฉบับนี้
 ต้องบอกว่าเป็นการใช้อำนาจของประชาชนร่วมกับพระราชอำนาจของพระมหากษัตริย์
 ในการพระราชทานรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ดังนั้นเป็นสิ่งที่ถกเถียงกันในทางการเมือง หรือในทาง
 หลักการทางเมืองว่ารัฐธรรมนูญซึ่งได้มาโดยการออกเสียงทางตรงของประชาชน เป็นผู้ให้
 รัฐธรรมนูญ ในขณะที่รัฐสภา ฝ่ายบริหาร ตุลาการ และองค์กรตามรัฐธรรมนูญอื่น ๆ เป็น
 ผู้รับอำนาจตามรัฐธรรมนูญ จะเป็นไปได้หรือไม่ที่ผู้แทนซึ่งได้อ้างว่าได้รับเลือกมาโดย
 เสียงข้างมากจะสามารถใช้สิทธิในฐานะที่เป็นผู้แทนเท่านั้น ไปล้มเลิกรัฐธรรมนูญซึ่งตัวเอง
 ไม่ได้เป็นผู้ให้รัฐธรรมนูญนั้น ใช่ไหมคะ เพราะฉะนั้นดิฉันคิดว่าแนวความคิดอันนี้จึงทำให้มีผู้
 ที่ไม่เห็นด้วยว่าในมาตรา ๒๙๑ นั้นเปิดโอกาสให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ แต่ว่ามีการ
 อาศัยช่องทางมาตรา ๒๙๑ นั้น ไปแก้ไขเพื่อเพิ่มหมวด ๑๖ ขึ้นมา เพื่อนำไปสู่การยกเลิก
 รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ เพราะฉะนั้นบุคคลที่เขาไม่เห็นด้วยกับวิธีการเช่นนี้เขาย่อมมีสิทธิใน
 การที่เขาจะไปร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญให้พิจารณาสั่งการนะคะว่า ถ้าหากว่าการกระทำ
 ดังกล่าวนั้นเป็นการกระทำที่นำไปสู่การล้มล้างรัฐธรรมนูญฉบับนี้เป็นสิ่งที่กระทำมิได้ ก็ยื่นให้ศาล
 เพื่อให้ศาลท่านวินิจฉัยนะคะ เพราะฉะนั้นดิฉันคิดว่าในส่วนนี้เป็นสิ่งที่ประชาชนสามารถทำได้
 แล้วการที่ศาลรับคำร้องนั้นก็ก็เป็นเพียงแค่การรับคำร้องในการพิจารณา ซึ่งยังไม่ได้มีการ
 ไล่สวนแต่ประการใดนะคะ แต่เมื่อเข้านี้ก็จะมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรท่านหนึ่งอภิปรายว่า
 มาตรา ๖๘ เป็นการป้องกัน เพราะฉะนั้นถ้าเราเริ่บลงมติรับวาระที่สามรัฐธรรมนูญเสียเลย
 ก็จะถือว่าไม่ต้องอาศัยการป้องกันแล้วก็ได้ ศาลก็ต้องจำหน่ายคดี ดิฉันคิดว่าทัศนคติเช่นนี้
 อาจจะมีปัญหานะคะ เพราะมันจะกลายเป็นเจตนาในการที่จะเร่งรีบทำเพื่อที่จะตัดในส่วน
 ของอำนาจศาลออกไป มีสมาชิกหลายท่าน นักวิชาการหลายท่านพูดกันว่าศาลรัฐธรรมนูญ
 ใช้อำนาจเกินมาก้าวฝ่ายนิติบัญญัติซึ่งทำไม่ได้นะคะ ดิฉันเองอยากขอให้ท่านลอง
 ศึกษาคำพิพากษาของศาลฎีกาที่ ๑/๒๔๘๙ ว่าด้วยคดีพระราชบัญญัติอาชญากรรมสงคราม
 ศาลฎีกาในสมัยนั้นเข้ามาตัดสินโดยที่ไม่มีบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญให้กระทำได้ด้วยซ้ำไป
 แต่กรณีนี้ไม่เคยมีนักกฎหมายท่านใดลุกขึ้นมาตั้งแต่อุบัติที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน ประท้วงว่า

๑๔๙

ร ๑๕/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

สวรรณยา ๗๒/๒

ทำไม่ถูกต้องนะคะ ศาลฎีกาในสมัยนั้นได้พิพากษาโดยสรุปว่าศาลเป็นผู้ใช้กฎหมายจึงต้องดูว่าอะไรเป็นกฎหมาย หรือเป็นกฎหมายที่ใช้ได้หรือไม่ ซึ่งการวินิจฉัยนั้นเป็นอำนาจของศาล

ประการที่ ๒ ภายใต้ระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย ซึ่งมี ๓ อำนาจ คือนิติบัญญัติ บริหาร และตุลาการ ต่างย่อมมีอำนาจยับยั้งและควบคุมซึ่งกันและกัน อันเป็นหลักประกันความมั่นคงทางการเมือง เมื่อกฎหมายถูกตราออกมาโดยฝ่ายนิติบัญญัติ อย่างไม่ถูกต้องหรือขัดรัฐธรรมนูญ ศาลย่อมมีอำนาจแสดงให้เห็นความไม่ถูกต้องนั้นได้

- ๗๓/๑

ประการที่ ๓ จำเป็นต้องมีอำนาจชี้ขาดว่ากฎหมายใดขัดรัฐธรรมนูญหรือไม่ มิฉะนั้นข้อความที่ว่ารัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดก็จะมีผล จะทำให้สภานิติบัญญัติ ซึ่งเป็นผู้ออกกฎหมายเอง ชี้ขาดเอง ย่อมไม่ถูกต้อง และให้อำนาจฝ่ายบริหารชี้ขาดก็ไม่ได้ เช่นเดียวกัน เพราะไม่ใช่เรื่องของฝ่ายบริหาร เพราะฉะนั้นดิฉันคิดว่าอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญ นั้นสามารถที่จะเข้ามาตรวจสอบในเรื่องนี้ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลายท่านบอกว่าไม่ได้มีการที่จะล้มล้างรัฐธรรมนูญในการร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ แต่หลายท่านก็พูดว่าต่อไป ถ้าร่างรัฐธรรมนูญใหม่จะไม่เอาศาลคู่แล้ว ศาลปกครอง ศาลรัฐธรรมนูญกลับบ้านไปเลย ดิฉันคิดว่าสิ่งที่พูดแบบนี้เห็นชัดเจนนะคะว่าต้องการจะล้มเลิกระบบที่มีมาในรัฐธรรมนูญ ฉบับนี้

ดิฉันอยากจะพูดอีกประเด็นหนึ่ง คือในพระราชปรารภตอนเริ่มต้นนะคะ ระบุไว้ชัดเจนว่าร่างรัฐธรรมนูญฉบับที่จัดทำขึ้นใหม่นี้มีสาระสำคัญเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ร่วมกันของประชาชนชาวไทยอยู่ทั้งหมด ๗ เรื่อง

เรื่องที่ ๑ คือในการธำรงรักษาไว้ซึ่งเอกราชและความมั่นคงของชาติ

เรื่องที่ ๒ การทำนุบำรุงรักษาศาสนาทุกศาสนาให้สถิตสถาพร

เรื่องที่ ๓ การเทิดทูนพระมหากษัตริย์เป็นประมุขและเป็นมิ่งขวัญของชาติ

เรื่องที่ ๔ การยึดถือระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เป็นวิถีทางในการปกครองประเทศ

เรื่องที่ ๕ การคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชน ให้ประชาชนมีบทบาท และมีส่วนร่วมในการปกครองและตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐอย่างเป็นรูปธรรม

เรื่องที่ ๖ การกำหนดกลไกสถาบันทางการเมืองทั้งฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายบริหาร ให้มีดุลยภาพและประสิทธิภาพตามวิถีการปกครองแบบรัฐสภา

ประการสุดท้าย คือให้สถาบันศาลและองค์กรอิสระอื่นสามารถปฏิบัติหน้าที่ ได้โดยสุจริตและเที่ยงธรรม ดิฉันคิดว่าการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชนให้มีบทบาท และมีส่วนร่วมในการปกครองและตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐอย่างเป็นรูปธรรมนั้น ดิฉันเอง เห็นว่าศาลปกครองและศาลรัฐธรรมนูญนั้นมีบทบาทอย่างสูงในการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ ของประชาชนที่เกิดจากการที่รัฐใช้คำสั่งทางปกครองก็ตาม หรือการออกกฎหมายในการที่ ละเมิดสิทธิของประชาชน เพราะฉะนั้นการที่มีการพูดอยู่เรื่อย ๆ นะคะว่าจะต้องไปถ่วงดุลศาล

๑๕๑

ร ๑๕/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

วาสนา ๗๓/๒

ดิฉันคิดว่าอันนี้อาจจะเป็นทัศนคติที่ไม่ถูกต้องหรือเปล่า เพราะว่าอันที่จริงต้องบอกว่า
อำนาจนิติบัญญัติและอำนาจบริหารนั้นอำนาจบริหารนะคะ แล้วก็โดยเฉพาะอย่างยิ่งเวลา
นี้เราต้องยอมรับว่าอำนาจบริหารและอำนาจนิติบัญญัติเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เพราะฉะนั้น
สิ่งที่ท่านรองนายกรัฐมนตรีพูดว่าเราใช้ระบอบมาจอร์ดี รูล ไมนอร์ดี ไรท์ เพราะฉะนั้นใน
ระบบเสียงข้างมากของสภา เสียงข้างน้อยไม่มีทางชนะ การที่เรามีศาลรัฐธรรมนูญขึ้นมาเพื่อ
เป็นการปกป้องและคุ้มครองสิทธิของเสียงข้างน้อย ถ้าหากเราบอกว่าไม่ให้มีศาลรัฐธรรมนูญ
เลยนี่มันก็จะเกิดเผด็จการรัฐสภาขึ้นมาได้ เพราะว่าในระบบเสียงข้างมากต่อให้โหวต
อย่างไร เสียงข้างมากชนะอยู่แล้ว แต่เสียงข้างมากไม่ได้แปลว่าทำอะไรได้นอกกฎหมาย
เพราะฉะนั้นการที่เรามีศาลรัฐธรรมนูญ มีศาลปกครอง ก็เพื่อที่จะให้การคุ้มครองสิทธิ
เสรีภาพของประชาชนที่จะไม่ถูกละเมิดโดยการออกกฎหมายของรัฐ มีคำสั่งทางปกครอง
ที่มาละเมิดสิทธิเสรีภาพของประชาชนที่ได้รับการรับรองเอาไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งนี้ -----

- ๗๔/๑

๑๕๒

ร ๑๕/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

พริดา ๗๔/๑

เพราะฉะนั้นดิฉันคิดว่าทั้ง ๖ ประการ ๗ ประการ ที่อยู่ในพระราชปรารภนั้นเป็นสาระสำคัญของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ แล้วก็รวมไปถึงเป็นหลักของการที่เราบอกว่าเป็นการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ถ้าหากว่าประชาชนที่ไม่เห็นด้วยกับการที่จะแก้ไขรัฐธรรมนูญโดยยกเลิกรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ นั้น เขาย่อมสามารถที่จะยื่นเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยในกรณีนี้ได้ แล้วเวลานี้สิ่งที่ศาลรัฐธรรมนูญรับนั้นก็ยังไม่ได้อะไรเลย เพียงแต่รับคำร้องเท่านั้น ดิฉันเองเห็นว่าสภาเราควรจะให้ ความเคารพ การจะเลื่อนออกไปอีกสักครึ่งเดือน ๑ เดือน ไม่ได้เกิดความเสียหายอะไรนะคะ ดิฉันเองไม่อยากจะเห็นการที่เราจะตั้งต้นที่จะรีบผ่านมติรับร่างรัฐธรรมนูญในวาระที่สามนะคะ ดิฉันเองขอฝากไว้เป็นคำสุดท้ายว่า อย่างไรก็ตามศาลจะต้องเป็นผู้ชี้ขาดนะคะ เพราะว่าในแง่ ของการตรวจสอบศาลนั้นเราใช้สิทธิยื่นถอดถอนอย่างที่มีการทำได้อยู่แล้ว แต่ว่าไม่ควรที่จะ ไปปลุกกระดมให้เกิดความเกลียดชัง ยุยงให้เกิดการกระทำผิดต่อศาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งดิฉัน ไม่เห็นด้วยในสิ่งที่ท่านรองนายกรัฐมนตรีเฉลิมพูดว่าท่านเองเป็นคนยุยงให้มีคนเอาผ้าดำไป ผูกล้อมศาลอะไรต่อมิอะไร ดิฉันคิดว่าเป็นสิ่งที่เราไม่ควรกระทำโดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นสิ่งที่ กระทำจากฝ่ายบริหารซึ่งเป็นถึงระดับรองนายกรัฐมนตรีนะคะ ดิฉันเองจำได้ในสิ่งที่ ท่านประธานรัฐสภาท่านสมศักดิ์ ท่านเคยพูดว่าตอนที่ท่านตัดสินใจ ท่านตัดสินใจแล้วท่านบอกว่า ผมมีอำนาจในการตัดสินใจจะผิดจะถูกเป็นอีกเรื่องหนึ่ง เพราะฉะนั้นท่านบอกว่าท่าน รับผิดชอบเอง ดิฉันเองคิดว่าสังคมเราต้องให้เป็นอย่างนั้นนะคะ คือใครที่มีอำนาจตัดสินใจ จะผิดจะถูกต้องฟังกันไว้ก่อน ไม่ใช่บอกว่าถ้าไม่ถูกใจแล้วก็ระดมพรรคพวกไปถล่มศาลกัน อย่างที่กระทำกันมาในวัน ๒ วันนี้ ดิฉันคิดว่ารัฐสภาของเรานั้นเป็นสภาที่มีเกียรติ เป็น ๑ ใน อำนาจ ๓ ของประเทศนี้ รวมไปถึงฝ่ายบริหารเป็น ๑ ในอำนาจ ๓ เช่นเดียวกัน ดิฉันว่าเรา จะต้องช่วยกันในการที่จะคุ้มครองให้อีกอำนาจหนึ่งคืออำนาจตุลาการนั้นได้อยู่ในระบบของ การถ่วงดุลเพื่อให้ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของเรานั้นมีดุลยภาพ และเป็นหลักประกันความมั่นคงทางการเมืองและการรับรองสิทธิของประชาชนคนไทยกัน ทั้งหมดนะคะ ดิฉันเองก็อยากจะขอฝากว่าอย่าเพิ่งรีบลงมติรับรัฐธรรมนูญวาระที่สามเลย รอฟังศาลเสียก่อน แต่ถ้าหากว่าตั้งต้นที่จะทำเช่นนั้น ดิฉันขอประกาศในที่นี้นะคะว่าดิฉันให้ ความเคารพศาลและดิฉันจะไม่ร่วมสังฆกรรมในการลงมติวาระที่สามในการรับร่าง รัฐธรรมนูญแน่นอนค่ะ ขอขอบคุณค่ะ

๑๕๓

ร ๑๕/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

พริดา ๗๔/๒

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ ประธานรัฐสภา ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านสมาชิกครับหรือหนึ่ง เจตนาผมอยากจะเอามาตรา ๑๙๐ ขึ้นมาพิจารณา ที่นี้หรือท่านจูนทร์ด้วยเราจะทำอย่างไรดี ก็ใช้เวลากันพอสมควรแล้วครับ วิป (Whip) ลองหารือครับ จะได้หยิบมาตรา ๑๙๐ เข้ามาช่วยกันพิจารณา จะได้ระบายเรื่องนี้ออกไปก็ฝากไว้ด้วยนะครับ เชิญท่านจูนทร์ครับ

นายจูนทร์ ลักษณะวิศิษฎ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธาน ที่เคารพ กระผม จูนทร์ ลักษณะวิศิษฎ์ พรรคประชาธิปัตย์ สมาชิกรัฐสภา ความจริงที่ต้องมีการอภิปรายกันมาในช่วงระยะเวลาตั้งแต่เช้าก็เพราะว่าท่านประธานได้หยิบยกประเด็นนี้ขึ้นมาแจ้งให้ที่ประชุมได้รับทราบ แล้วก็ประสงค์ที่จะฟังความเห็นจากสมาชิกจึงเป็นที่มาที่ทำให้ต้องมีการอภิปราย แต่ถ้าสมมุติว่าท่านประธานเห็นว่าได้อภิปรายกันตามความสมควรแล้ว แล้วก็ไม่มีประเด็นของการที่จะขอมติใด ๆ เพียงแค่ให้ที่ประชุมรับทราบ กระผมคิดว่าในส่วน of ฝ่ายค้านก็ไม่ติดใจครับ ถ้าท่านประธานจะมีคำอธิบายใดอย่างหนึ่ง ยกเว้นจะมีสมาชิกจำนวนหนึ่งประสงค์จะอภิปราย ท่านประธานก็กรุณาสอบถามที่จะเห็นสมควรต่อไปได้ครับ

- ๗๕/๑

๑๕๔

ร ๑๕/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

เสาวลักษณ์ ๗๕/๑

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านสมชายครับ

นายสมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : ท่านประธานที่เคารพ สมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขออนุญาตต่อเนื่องจากท่านประธานวิปฝ่ายค้าน ในฐานะของวุฒิสภาเราก็สงสัยนิดหนึ่งครับว่าท่านประธานแจ้งเพื่อทราบเป็นการแจ้งเพื่อทราบยาวมา ๖ ชั่วโมงนะครับ ถ้าจะอภิปรายต่อสมาชิกวุฒิสภา ก็ยังมีค้างอยู่บางส่วน แต่อยากรื้อนิดเดียวครับท่านประธาน ๒ เรื่อง ๑. จะมีการโหวตหรือไม่ ท่านประธานจะตัดสินใจอย่างไร ๒. จะผลักดันรัฐธรรมนูญวาระที่สามต่อไปโดยไม่ฟังคำสั่งศาลหรือไม่ ผมคิดว่าถ้าท่านประธานตอบให้ชัดเจน กรุณาแจ้งให้พวกเราทราบนะครับ การอภิปรายเรื่องนี้ก็จะลดน้อยลง ขอบพระคุณ ท่านประธานช่วยยืนยันนิดหนึ่งครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เอาอย่างนี้นะครับ ตรงไปตรงมาครับ จะลักไก่ลงมติวาระที่สามวันนี้ผมไม่ยอมแน่นอน สบายใจนะครับ ถ้าจะมีท่านใดเสนอญัตติขึ้นมาผมจะให้ถอน ถ้าไม่ถอนผมจะปิดประชุม สรุปแล้วประเด็นนี้ให้ท่านสบายใจเลย ไม่มีลงมติวาระที่สามวันนี้เด็ดขาด อย่างนี้จบนะครับ

ส่วนที่เมื่อสักครู่ถามห้อยท้าย ตอนนี้ตัวผมเองกำลังใคร่ครวญแล้วก็คิดว่า ๒-๓ วัน ผมน่าจะมีคำตอบให้กับตัวเองว่าจะตัดสินใจอย่างไร ยังพอมีเวลา ก็พอสมควร กระทบครับ ชัดเจนแล้วนี่ครับ เชิญครับ

นายสมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : ขอบพระคุณครับ ท่านประธาน สมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ขึ้นมาจะมาขอบคุณท่านประธานแล้วก็ชื่นชมครับ ท่านประธานกรุณาครับ เราทำงานในฐานะสมาชิกรัฐสภาด้วยกัน ผมชอบมากเลยท่านประธานบอกว่าจะไม่มีการลักไก่ มีอะไรบอกกันล่วงหน้าเราจะได้ทำงานด้วยกันได้ กราบขอบพระคุณอย่างยิ่งครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขอขอบคุณครับ เชิญท่านจूरินทร์ครับ

นายจूरินทร์ ลักษณะวิศิษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม จूरินทร์ ลักษณะวิศิษฐ์ พรรคประชาธิปัตย์ สมาชิกรัฐสภา คือประเด็นที่กระผมเป็นห่วงมันมีอยู่ ๒ ประเด็นในเรื่องการลงมติ

๑๕๕

ร ๑๕/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

เสาวลักษณ์ ๗๕/๒

ประเด็นที่ ๑ ท่านประธานได้กรุณาตอบไปชัดเจนแล้วก็คือว่าถ้าจะมีผู้เสนอให้ลงมติร่างรัฐธรรมนูญในวาระที่สามจะไม่มีการดำเนินการในที่ประชุมนี้ ซึ่งถึงแม้จะเสนอผมคิดว่าคงดำเนินการไม่ได้แล้ว เพราะว่าท่านประธานไม่ได้แจ้งเป็นวาระการประชุมสำหรับเรื่องนั้นเป็นการเฉพาะมาเป็นการล่วงหน้า แต่ว่าประเด็นที่กระผมเป็นห่วงมีอีกประเด็นหนึ่ง

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เอาเป็นว่ามันไม่มีแล้ว

นายจรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ประเด็นที่ผมเป็นห่วงอีกประเด็นหนึ่งก็คือกระผมเป็นห่วงว่าจะมีการขอมติจากที่ประชุมว่าจะให้ที่ประชุมแห่งนี้วินิจฉัยว่าจะฟังคำสั่งของศาลรัฐธรรมนูญหรือไม่ นี่คือประเด็นที่พวกเราผมกังวล เพราะอาจจะมีการเสนอขอให้ลงมติเพื่อนำมตินี้ไปใช้ในการที่จะดำเนินการขอมติแก้รัฐธรรมนูญในวาระที่สามต่อไปโดยไม่ฟังคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญให้ชะลอการลงมติไว้ก่อน ประเด็นนี้ต่างหากครับที่กระผมกังวล และเมื่อสักครู่กระผมได้เรียนถามท่านประธานแล้ว โดยผู้ที่ทำหน้าที่ประธานเมื่อสักครู่ก็คือท่านรองประธานรัฐสภา ซึ่งท่านก็ได้ตอบชัดเจนแล้ว นะครับว่าท่านเห็นว่าทำไม่ได้และไม่สมควรที่จะทำ แต่ว่าท่านประธานรัฐสภาก็รับรองประธานรัฐสภาคนละคนกัน แต่ผมคิดว่าการตอบนี้ตอบในนามของผู้ทำหน้าที่ประธาน ถ้าท่านจะได้กรุณายืนยันในประเด็นที่ท่านรองประธานได้ตอบไปเมื่อสักครู่ก็จะสิ้นข้อสงสัย ทั้ง ๒ ประเด็นนะครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ประเด็นเรื่องนี้เมื่อสักครู่ ท่านประธานวุฒิสภากระซิบบอกผมว่าท่านได้วินิจฉัยอย่างที่ว่า ผมว่าเรื่องนี้วิป ๒ ฝ่ายลองคุยกัน เพียงแต่ผมให้หลักประกันอย่างทีพูดเมื่อสักครู่ ส่วนประเด็นอื่นถ้ามีคนเสนอขึ้นมาผมลำบากใจ ถ้าจะไปตัดบทนะครับ ทีนี้ก็ลองหารือกัน แต่ผมให้หลักประกันได้อย่างเดียวว่าถ้าจะขอเสนอ เพื่อมาโหวตวาระที่สามเลยผมไม่ยอมเด็ดขาดครับ คุณหมอชลอนานเชิญครับ

นายชลอนาน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (น่าน) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ชลอนาน ศรีแก้ว พรรคเพื่อไทย จังหวัดน่าน สมาชิกรัฐสภา ประเด็นข้อหารือของท่านประธานวิปฝ่ายค้านในข้อห้วงใย ข้อกังวลว่าจะมีผู้เสนอญัตติที่จะมีการลงมติในเรื่องคำสั่งของศาลรัฐธรรมนูญหรือไม่ ว่าจะเห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วย หรือจะปฏิบัติตาม ไม่ปฏิบัติตาม อย่งไร ผมต้องกราบเรียนท่านประธานในประเด็นนี้ เพราะว่าถ้าพูดอย่างนี้แล้วผู้เสนอก็คงเป็นฝ่ายเสียงข้างมาก ผมจึงกราบเรียนท่านประธาน ในวาระที่ประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ หรือวาระรับทราบที่ท่านบรรจุไว้ โดยระเบียบวาระก็ไม่สามารถที่จะเสนอญัตติอื่นขึ้นมา หรือเสนอญัตติเพื่อเป็นการพิจารณาได้อยู่แล้ว อันนั้นคือตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ แล้วก็ข้อบังคับ แต่ผมกราบเรียนท่านประธานในเรื่องความเห็นของสมาชิกรัฐสภา แล้วมติของรัฐสภาในรัฐธรรมนูญและข้อบังคับเขาก็เขียนไว้เหมือนกัน อย่างประเด็นถ้าจะลงมติเป็นความเห็น ซึ่งฟังเสียงส่วนใหญ่แล้วสมาชิกส่วนหนึ่งอยากให้รัฐสภาความเห็นในฐานะเป็นสถาบัน ในฐานะเป็นองค์กร แต่ว่าการกระทำอย่างนั้นได้ก็ต้องอาศัยเสียงข้างมากของรัฐสภา แห่งนี้มากกว่ากึ่งหนึ่งที่จะเป็นมติบอกว่าจะทำเรื่องนี้ ถ้ารัฐสภามีมติมากกว่ากึ่งหนึ่งว่าจะให้ทำเรื่องนี้ คือวินิจฉัยจริง อันนั้นก็เป็นการชอบของมติของรัฐสภาว่าจะให้ความเห็นหรือไม่ให้ความเห็น ถ้ามีมติให้นำเรื่องอื่นขึ้นมาปรึกษาหารือหรือพิจารณาในวาระที่ท่านประธานแจ้งให้ทราบเป็นวาระเกี่ยวเนื่องกัน ถ้ามีการเสนอญัตติขึ้นมา ในความเห็นผมรัฐสภามีมติดีกว่ากึ่งหนึ่งก็สามารถกระทำได้ นั่นคือขึ้นกับเสียงข้างมาก ขึ้นกับมติของรัฐสภา แต่ผมกราบเรียนท่านประธานครับ ในประเด็นนี้ผมเองโดยความเห็นส่วนตัวอยากจะเห็นเป็นอย่างนั้น เพราะฐานะนี้เป็นสถาบัน แต่ว่าในสิ่งที่ผู้จะเสนอญัตติเราก็คำนี้ถึงหลาย ๆ เรื่องเป็นองค์ประกอบเพียงความเห็นของสมาชิกที่อภิปรายในสภาวันนี้ ไม่ว่าจะเป็นเสียงของสมาชิกวุฒิสภา เสียงของฝ่ายรัฐบาล หรือเสียงของฝ่ายค้านเราก็พอที่จะฟังออก ถึงแม้ไม่มีมติอย่างไรนะครับ ท่านประธาน ความเห็นที่เป็นลักษณะของส่วนตัวในฐานะสมาชิกก็ยอมได้รับการบันทึกไปใน

๑๕๗

ร ๑๕/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

พรภิมล ๗๖/๒

รายงานของการประชุมร่วมกันของรัฐสภาในครั้งนี้ก็สะท้อนได้อยู่พอสมควร การตัดสินใจของท่านประธานเอง หรือรัฐสภาเองที่จะดำเนินการอย่างไรไม่ได้มีผูกพันกับคำสั่งร้องขอของศาลรัฐธรรมนูญ มันเป็นความเหมาะสมของรัฐสภาเราต่างหากครับ การที่เราอาจจะไม่ลงมติวันพรุ่งนี้ มะรืนนี้นะครับ ไม่ได้เป็นมติ หรือไม่เป็นความเห็นที่เราจะปฏิบัติตาม หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของศาลรัฐธรรมนูญ ไม่ได้มีผลผูกพันเหมือนที่สมาชิกหลายท่านอภิปราย เพราะฉะนั้นผมกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพครับ เพียงแต่เรามีบันทึกความเห็นของสมาชิกไว้ในรัฐสภาแห่งนี้ ผมก็เชื่อว่านั่นคือข้อเสนอความเห็นของสมาชิกพอสมควรในการแสดงออกในฐานะองค์กรตามรัฐธรรมนูญที่มีข้อผูกพันกันตามรัฐธรรมนูญ ส่วนใครจะแปลความว่าอย่างไรก็แล้วแต่สมาชิก แล้วแต่มติของสังคม แล้วแต่ภาพรวมของประเทศ และบ้านเมืองของเรา ผมกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพครับ ถ้าจะเสนอก็คงต้องมีความพร้อมว่าเสียงในสภาแห่งนี้เห็นเป็นที่พร้อมเพรียงกันว่าเราจะมิต้อย่างนั้นจริง ๆ ถ้ามีข้อคัดค้าน มีข้อโต้แย้ง ก็ไม่มีความจำเป็นใด ๆ ครับ ผมกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพ ในฐานะที่มีข้อห่วงใย กราบขอบพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เอาประเด็นนี้นะครับ ประเด็นที่ท่านจรินทร์เมื่อสักครู่ท่านยังติดใจ คือไม่อยากให้มีการลงมติใด ๆ ทั้งสิ้นนะครับ เอาประเด็นนี้ เดี่ยวผมขอฟังท่านสุนัยนิดหนึ่งก่อน

นายจรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : เรื่องนี้คือประเด็นที่ผมได้สอบถามผู้ทำหน้าที่ประธาน คือท่านรองประธานรัฐสภา คือท่านประธานวุฒิสภาและท่านก็ได้ตอบชัดเจนแล้วว่าจะต้องไม่มีการลงมติใด ๆ เพราะเป็นวาระประธานแจ้งที่ประชุมทราบ ผมเกรงว่าท่านประธานรัฐสภาที่ทำหน้าที่ประธานถัดไปท่านจะไม่ทราบว่าท่านผู้ทำหน้าที่ประธานก่อนหน้านี้ได้วินิจฉัยไว้แล้ว เพราะฉะนั้นเพื่อให้ยืนยันสิ่งเหล่านี้แล้วพวกกระผมจะได้สบายใจ ส่วนการแสดงความเห็นแน่นอนมันต้องมีการบันทึกไว้ในที่ประชุมอันนั้นเป็นเรื่องปกติครับ แต่ว่าจะต้องไม่มีการขอมติใด ๆ เพราะมันเป็นแค่วาระประธานแจ้งที่ประชุมทราบแล้วก็ที่ประชุมนี้ไม่อยู่ในฐานะที่จะไปลงมติใด ๆ ว่าจะเห็นด้วยกับคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญหรือไม่เห็นด้วยจะปฏิบัติตามหรือไม่ปฏิบัติตามเพราะมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญนะครับ อันนี้ก็คือความเห็นครับ ขอขอบคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านสุนัยครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : กระผมสุนัย จุลพงศธร ในนามสมาชิกรัฐสภา ผมค่อนข้างจะแปลกใจมากครับที่ท่านประธานได้เปล่งวาจาว่าจะไม่มีการลงมติในวาระที่สาม ท่านประธานครับ ในวันนี้ซึ่งกระผมเองเห็นว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญสภาสามารถจะดำเนินการได้หากมีสมาชิกเสนอตามข้อบังคับ ยกเว้นข้อบังคับดำเนินการได้ครับ แต่เมื่อท่านประธานสภากล่าวอย่างนั้นผมก็ไม่ว่าเป็นเพราะว่าคำกล่าวของเพื่อนสมาชิกบางท่านที่บอกว่าท่านประธานดิ่งตัน ซึ่งเมื่อเข้าผมได้ให้ท่านว่าท่านไม่ได้ดิ่งตันหรือว่าท่านกลัวการดิ่งแขน ท่านประธานครับ เรื่องนี้เป็นเรื่องหลักการและผมอยู่ในฐานะผู้เสียหายคนแรกในคำสั่งของศาลรัฐธรรมนูญที่ระบุชื่อของผมและข้อเท็จจริงในเรื่องนี้ปรากฏว่าเมื่อท่านประธานได้ให้ความกรุณาขนาดนั้นแล้วกลับมีบางท่านเสนอต่ออีกว่าห้ามมีมติใด ๆ อันนี้ท่านประธานครับผมคงยอมไม่ได้ อันแรกนั้นเมื่อท่านประธานเปล่งวาจาไปเช่นนั้นเพื่อให้สถานการณ์บ้านเมืองได้ทำความเข้าใจกันผมก็จะไม่โต้แย้งท่านในส่วนนั้น แต่ในส่วนที่จะมีการเสนอว่าไม่ให้มีการลงมติใด ๆ เลย ท่านครับแต่เอกสารที่มาถึงท่านประธานรัฐสภาเองมันเกิดปัญหาตามมาตรา ๖๘ ที่มีโทษรุนแรงมากจะกระทบถึงผมด้วย และกระทบถึงเพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกรัฐสภาอีกหลายคนที่ยังไม่เห็นด้วย ท่านประธานครับขอความกรุณานิดเดียวครับ เพื่อประกอบเหตุผลว่าวันนี้จำเป็นต้องลงมติครับ ในส่วนของว่าจะรับหรือไม่รับในสิ่งที่คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ ถ้าท่านจะดู

๑๕๙

ร ๑๕/๒๕๕๕ (ส.นิติบัญญัติ)

เปมิศา ๗๗/๒

เอกสารที่ถึงท่านประธานรัฐสภาลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๕ ที่ ศร. ๐๐๐๖/๔๔๐ กราบเรียนประธานรัฐสภา สิ่งที่ส่งมาด้วย คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญครับ ใช้คำว่าคำสั่งครับ ผู้ที่ลงนั้นลงชื่อคือท่านประธานศาลรัฐธรรมนูญ ขอประทานโทษที่เอ่ยนามท่าน ท่านวสันต์ สร้อยพิสุทธิ์ เอกสารที่แนบมาเป็นคำสั่งปรากฏว่าเกิดขัดแย้งกันในตัวครับ นั่นคือเอกสารแบบฟอร์มที่ ๑๗ ๐๐๒/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๕ กลับเขียนว่าเป็นหนังสือเรียกเอกสารหลักฐานหรือบุคคล ก็ในเมื่อตัวแบบฟอร์มเอกสารเป็นเลข ๑๗ แต่มีหนังสือปะหน้าบอกเป็นคำสั่ง แล้วเอกสารที่เซ็นชื่อมานั้นท่านประธานไม่ลงไม่ประทับตราด้วยครับ ดังนั้นเอกสารจึงเกิดความขัดแย้งในตัวเองซึ่งคนที่จะได้รับผลคือสมาชิกรัฐสภาครับ ดังนั้นเรื่องนี้ท่านประธานครับ ผมจึงเห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญที่ต้องขอความกรุณาเพื่อสมาชิกฝ่ายค้าน และท่านสมาชิกวุฒิสภาว่าการวินิจฉัยวันนี้เป็นความสำคัญอย่างยิ่งไม่ใช่เป็นการวิพากษ์วิจารณ์ศาลรัฐธรรมนูญ -----

- ๗๘/๑

แต่โดยผลแห่งคำวินิจฉัย คำสั่งของท่านที่มั่นสับสนกันอยู่ในตัวมันเองและเราจะต้องมารับผลตามมาตรา ๖๘ อีกหลาย ๆ เรื่องนั้น จึงเป็นเรื่องสำคัญท่านประธานครับ ผมเห็นใจท่านประธานที่ท่านประธานก็อยากจะทำงานให้รวดเร็วก็ต้องพูดถึงเรื่องมาตรา ๑๙๐ ในการพิจารณาตามวาระ ท่านประธานครับ จึงขอความกรุณาท่านว่าการจะวินิจฉัยในประเด็นแรกที่ท่านบอกว่าจะไม่มีการลงมติวาระที่สาม ถ้าใครยื่นมาผมก็จะปิดประชุมขึ้น ด้วยความเคารพไม่เห็นด้วยแต่ยอมรับครับ และอยากให้บรรยากาศยอมรับประธานอย่างนี้เกิดขึ้น ไม่ใช่อะไรไม่ถูกใจก็จะประท้วง อะไรไม่ถูกใจก็ไม่เอา หว่าประธานไม่เป็นกลางอยู่ตลอดเวลาอย่างนี้ไม่ได้ครับ ผมยอมรับในสิ่งที่ท่านว่ามา แต่ประเด็นที่ ๒ จะให้ไม่ลงมติใด ๆ เลยนั่นไม่ได้ครับ เพราะผลกระทบมันเกิดกับสมาชิกรัฐสภาทุกท่านครับ กราบขอบพระคุณครับท่านประธานครับ

(นายแพทย์ ปั่นเกตุ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบัญชีรายชื่อ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านแพทย์มีอะไรครับ ยื่นประท้วงนะครับ

นายแพทย์ ปั่นเกตุ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นายแพทย์ ปั่นเกตุ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมต้องขออนุญาตท่านประธานเพราะว่าผมเคารพท่านประธาน แต่ผมกราบเรียนท่านประธานว่าผมเห็นแย้งกับท่านประธานเต็มที่ครับ และผมก็ไม่เห็นสอดคล้องใด ๆ กับท่านประธานวุฒิสมาชิกเมื่อสักครู่นี้

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านแพทย์ครับ ท่านใช้สิทธิประท้วง

นายแพทย์ ปั่นเกตุ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ผมใช้สิทธิประท้วงตามข้อบังคับการประชุมสภา

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เอาอย่างนี้ไม่ต้องประท้วงหรอกครับ ผมเอาประเด็นที่เราหารือตอนนี้คือประเด็นที่ผมหารือ คืออย่างนี้นิดเดียวครับผมหารือว่าทำอย่างไรผมจะได้เข้าสู่การพิจารณามาตรา ๑๙๐ แล้วอยากให้เราประสานและหาข้อยุติร่วมกัน จริง ๆ ผมอยากให้รีบไปคุยแล้วก็ได้สรุป

นายแพทย์ ปั่นเกตุ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ก่อนที่ท่านประธานจะไปเรื่องอื่น ผมทำหน้าที่ประท้วงท่านประธานอยู่

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เอาประเด็นนี้ นะครับ
เชิญเลยครับ

นายแพทย์ ปั่นเกตุ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ
ประเด็นอื่น มาตรา ๑๙๐ ท่านจะพิจารณาผมไม่เห็นด้วยกับท่าน แต่ว่าผมต้องพูดเรื่องนี้ครับ
ในฐานะที่ผมเป็นสมาชิกรัฐสภาคนหนึ่ง ในสภาแห่งนี้ กระผมเห็นว่า การที่เมืองคักร ๓ องค์กร
ต่างถ่วงดุลอำนาจซึ่งกันและกัน วันนี้ถือว่าเป็นเรื่องใหญ่ซึ่งฝ่ายตุลาการมากกว่าฝ่ายการทำ
หน้าที่ของวุฒิสมาชิก ของหน้าที่ของนิติบัญญัติ แล้วจะให้เราปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของท่าน
ซึ่งเรามีความเห็นต่าง แล้ววันนี้สังคมก็มีความเห็นต่างค่อนข้างมาก ถ้าวันนี้ท่านประธานจะ
บอกว่าไม่ต้องมีการลงมติใด ๆ ผมเชื่อท่านประธานครับ แต่ต้องกราบเรียนท่านประธาน
เพื่อให้บันทึกไว้ในที่ประชุมแห่งนี้ นะครับว่าผมไม่เห็นด้วย ที่จะให้มีการยอมรับการก้าวก้าว
บทบาทหน้าที่ของฝ่ายตุลาการที่มีต่อฝ่ายนิติบัญญัติ เพราะมีฉะนั้นหลักการของประเทศมัน
อยู่ไม่ได้ ประเทศชาติเดินหน้าไม่ได้เพราะว่ามี การก้าวก้าวหลักการของประเทศกัน ไหนละครับ
ที่เคยบอกว่าจะยึดมั่นในหลักการ จะดำรงไว้ซึ่งหลักการของประเทศ แล้วปล่อยให้เหตุการณ์
อย่างนี้ผ่านไปอย่างนั้นหรือครับท่านประธานครับ ท่านอย่าเอาความเห็นเรื่องส่วนตัวของ
ท่านโดยที่ไม่ฟังความเห็นของพวกเรานั้นเห็นที่จะไม่ได้ ผมต้องแย้งท่านประธานตรงนี้ละครับ
ในฐานะที่เป็นสมาชิกรัฐสภาคนหนึ่ง ในสภาแห่งนี้ ด้วยความเคารพท่านครับ ท่านลอง
ทบทวนตัวท่านดู ผมเคารพท่านนะครับ ขอบพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ผมว่าเราลองไปหารือกันสักนิดดี
ไหมครับ ผมไม่อยากให้บรรยากาศมันนั้น เอาประเด็นนี้ครับว่าจะเอาอย่างไรดี เชิญท่านจรินทร์

นายจรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม จรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์ สมาชิกรัฐสภา ต้องขอกราบเรียนท่าน
ประธานนะครับว่า ถ้าสมมุติว่าจะมีการลงมติ เช่นลงมติว่าจะเห็นด้วยกับคำสั่งของศาล
รัฐธรรมนูญหรือไม่ กระผมต้องขอสิทธิท่านประธานแสดงความคิดเห็นครับ แล้วก็ขอสิทธิใน
การอภิปรายไม่เห็นด้วยและกระผมจะขอแสดงเหตุผล แต่ว่าขณะนี้ต้องถือว่ายังไม่มีผู้ใด
เสนอให้มีการลงมติ เมื่อไม่มีผู้ใดเสนอให้มีการลงมติใด ๆ สิ่งที่ท่านประธานได้หารือเมื่อเข้า
ให้สมาชิกได้แสดงความคิดเห็น ผมคิดว่าก็ได้แสดงความคิดเห็นตามสมควรตามที่ท่าน
ประธานได้หารือ ถ้าท่านประธานจะได้ปิดการแสดงความคิดเห็นพวกกระผมก็ไม่ติดใจครับ

๑๖๒

ร ๑๕/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ศิริรัตน์ ๗๘/๓

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ถ้าอย่างนั้นอย่างนี้ได้ไหมครับ
ขอฝ่ายละท่านจะได้ไหมครับ ถ้าอย่างนั้นผมให้วิปไปคุยกันก่อนดีไหมครับ ท่านจูนินทร์ครับ
क्रमานित्यप्रतङ्गनानलैवखेणुकरुब

(นายक्रमานित्य सङ्खुपुम समाखकसगाधुँतैनराखणुरङ्गवठसुखनठरु डैयूनलลै
यगडुीखून)

- ๗๘/๑

๑๖๓

ร ๑๕/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ภาวดี ๗๙/๑

นายक्रमานิตย์ สังข์พุ่ม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สุรินทร์) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม ครมมานิตย์ สังข์พุ่ม พรรคเพื่อไทย จากจังหวัดสุรินทร์ จริง ๆ ท่านประธานผมเตรียมเรื่องจะอภิปรายไว้พอประมาณ แต่ว่าโดยความบังเอิญด้วยเวลาข้อจำกัดหลายเรื่อง แต่เรื่องนี้ท่านประธานอย่าทำเล่นนะครับ มันเรื่องใหญ่ ท่านประธานดูตั้งแต่คำร้อง เขาจะเอาเราให้ตายนะ เขาจะยุบพรรค คำร้องท่านประธาน แล้วผมก็เป็นสมาชิกรัฐสภาคนหนึ่งที่มายกมืออย่าไปตามใจนะครับท่านประธาน ถึงบทเวลาเขาจะฆ่าประธานเขากระชากแล้วก็เตะประธานบนรัฐสภา แล้วอย่างนี้ไปตามใจไม่ได้ มองมาที่มานิตย์บ้าง กำลังจะบอกท่านประธานว่าเรื่องนี้ยังไม่จบ ท่านประธานนั่นแค่เกริ่น ท่านประธานครับ เรื่องคำสั่งศาลตุลาการที่สั่งมายังเรามันเป็นครั้งแรกของประเทศไทย แม้กระทั่งว่าเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา คุณอัคร จารุจินดา เขาบอกว่ามีครั้งแรกในประเทศไทย และมีครั้งแรกในโลก แล้วอยู่ ๆ ประธานจะมาหาบทสรุปง่าย ๆ ผมเป็นห่วงประธานนะครับ บางคนอภิปรายเขาถ่อประธานครับ ขุดบ่อถ่อปลา ท่านประธานเคยได้ยินไหม เขากะเอาถึงคุณนะท่านประธาน ฉะนั้นต้องระมัดระวัง ต้องอาศัยพวกเรานะครับ ต้องอาศัยข้อเท็จจริง ขนาดว่าอัยการเขาวินิจฉัยแล้ววันนี้ยังไม่ยอม แล้วท่านประธานว่าสังคมที่มันแตกแยกมันแตกแยกตรงไหน มันแตกแยกจากตรงนี้ละครับ ท่านประธานก้าวอย่างระมัดระวังนะครับ ท่านประธานครับ ฉะนั้นเรื่องนี้ท่านประธานต้องเอาที่บังนะครับ ขอบพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ผมขอพัก ๑๐ นาทีครับ
ให้ได้หารือกันครับ

พักประชุมเวลา ๑๖.๔๘ นาฬิกา

๑๖๔

ร ๑๕/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

อริสสา ๘๐/๑

เริ่มประชุมต่อเวลา ๑๗.๒๒ นาฬิกา

(นายวัชระ เพชรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบัญชีรายชื่อ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : มันจบไปแล้วไม่ใช่หรือครับ ผมให้วิปไปหาหรือ คนละประเด็น เชิญครับ

นายวัชระ เพชรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : กราบขอขอบคุณ ท่านประธานที่เคารพ ท่านประธานครับ ผม วัชระ เพชรทอง บัญชีรายชื่อ ประชาธิปัตย์ นับประเทศเป็นเขตเลือกตั้ง ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ท่านประธานครับ ผมได้ลุกขึ้นประท้วง ใช้สิทธิประท้วงตามที่ท่านประธานได้อนุญาตไว้ กราบเรียนท่านประธานกล่าวคือ นายสุนัย จุลพงศธร ได้กล่าวใส่ร้ายต่อศาลรัฐธรรมนูญซึ่งผิดข้อบังคับ ข้อ ๔๓ วรรคสอง กราบเรียน ท่านประธานโดยละเอียดดังนี้ กล่าวคือ นายสุนัย จุลพงศธร กล่าวหาว่าศาลรัฐธรรมนูญ ได้ส่งเอกสารผิดให้กับท่านประธาน ท่านประธานครับเอกสารจะผิดหรือไม่ผิด ท่านสุนัย จุลพงศธร ส.ส. พรรคเพื่อไทย พรรครัฐบาล ท่านทราบได้อย่างไร ท่านเป็นเจ้าของที่ศาลรัฐธรรมนูญหรือ ท่านเป็นตำรวจหรือ หรือท่านเป็นอะไรที่ชี้ว่า ผิด หรือ ไม่ผิด จึงเป็นการใส่ร้าย ต่อศาลรัฐธรรมนูญและกราบเรียนท่านประธานว่าช่วงบ่ายวันนี้ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำแถลง ออกมาเป็นที่เรียบร้อยแล้ว พี่น้องนักศึกษาภาควิชาที่รักความเป็นธรรมทั้งประเทศได้รับฟัง จึงกราบเรียนท่านประธานเพื่อกราบเรียนไปยังพ่อแม่พี่น้องประชาชนได้รับฟังโดยถ้วนกัน สั้น ๆ ก็คือว่า

ประการแรก ท่านประธานที่เคารพศาลรัฐธรรมนูญมีคำแถลงยืนยันชัดเจนว่า สิทธิพิทักษ์รัฐธรรมนูญเป็นสิทธิของชนชาวไทย จึงมิใช่อำนาจของอัยการสูงสุดแต่เพียงผู้เดียว ชัดเจนครับท่านประธานครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านครับ กำลังจะใช้สิทธิ อภิปรายแล้วครับ

นายวัชระ เพชรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธาน ที่เคารพครับ ผมขอความกรุณาท่านประธานสั้น ๆ ศาลรัฐธรรมนูญถูกโจมตีมาทั้งวัน ผมอธิบายสั้น ๆ ตามคำแถลงของศาลรัฐธรรมนูญเพียงบรรทัดเดียว

๑๖๕

ร ๑๕/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

อริสา ๘๐/๒

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านครับ ผมพยายามที่จะหาเวลาเพื่อจะได้พูดมาตรา ๑๙๐ อะไรพวกนั้นนะครับ ที่นี้ก็ได้ให้เจรจากันแล้วก็ไม่อยากให้เสียเวลา

นายวัชระ เพชรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ด้วยความเคารพท่านประธาน ผมมีแค่ ๒ บรรทัดครับ เพื่อให้ท่านประธานได้สบายใจ คือถ้าผมไม่พูดท่านประธานครับ ผมกลับบ้านไม่ได้ เพราะศาลถูกโจมตีมาทั้งวัน ท่านประธานครับ

ในเรื่องที่ ๒ ก็คือว่าศาลรัฐธรรมนูญท่านยืนยันว่าการทำหน้าที่ของอัยการจึงเป็นคนละส่วนกับอำนาจ

(นายวรชัย เหมะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรปราการ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านครับ มีผู้ประท้วงครับ

นายวรชัย เหมะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สมุทรปราการ) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพ กระผม วรชัย เหมะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคเพื่อไทย ในฐานะสมาชิกรัฐสภาครับ เมื่อสักครู่ผู้ลุกขึ้นประท้วง ไม่ใช่ลุกขึ้นอภิปรายนะครับ แล้วท่านประธานก็ให้เขาลุกขึ้น แล้วก็บอกว่าประท้วงท่านสุญัยครับ อยู่ ๆ ไปมาบอกว่าเราค่าศาลรัฐธรรมนูญครับ มันไม่ใช่ครับ มันคนละเรื่องเลยครับท่านประธาน จะอภิปรายก็อภิปรายครับ นี่มันประท้วงตามข้อ ๕ ขอให้ท่านประธานรักษาการประชุมให้เรียบร้อยด้วยครับ รักษาระเบียบด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ผมว่าพอแล้วท่านวัชระครับ ผมจะได้อนุญาตให้คนอื่น

นายวัชระ เพชรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ผมเคารพท่านประธาน ผมยินดีนั่งลงครับ ไม่เป็นอะไรครับท่านประธาน กราบขอบพระคุณครับ เพราะผมขอใช้สิทธิอภิปราย ซึ่งได้ลงชื่อเอาไว้แล้ว กราบขอบพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านสุญัยครับ

นายสุญัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานรัฐสภาที่เคารพครับ กระผม สุญัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบัญชีรายชื่อ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมต้องขออนุญาตกราบเรียนกับท่านประธานที่เมื่อสักครู่ตอนที่หารือนั้น ผมได้หยิบยกข้อเอกสารขึ้นมาและผมจะได้นำร่องด้วยการอภิปรายในเรื่องนี้ แล้วขออนุญาตที่จะใช้เอกสารเท่าที่จำเป็นโดยขออนุญาตท่านประธานแล้วในการชี้หลักฐานเพื่อให้เห็นว่าการกล่าวหาที่การอภิปรายในสภาแห่งนี้พยายามอย่างยิ่งที่จะลากพรรคเพื่อไทยไปชนกับศาลรัฐธรรมนูญนั้นด้วยเจตนาร้ายในการใส่ร้ายป้ายสีต่าง ๆ นานานั้นไม่ใช่ครับท่านประธานครับ ขอประทานโทษเถอะครับ ก็ไม่ได้ว่าอะไร วันนี้ผมพยายามอย่างยิ่งที่จะทำจิตใจให้เป็นภูเขาทอง อะไรมารดก็ไม่โกรธ ท่านประธานครับ ตามที่ผมได้กราบเรียน

๑๖๗

ร ๑๕/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ปิยาพัชร ๘๑/๒

ท่านประธานแล้วต้องขออนุญาต ขอประทานโทษท่านประธานครับ ที่ทักท้วงความเห็นของท่านในเบื้องต้น แต่ว่ามันมีเหตุผลจริง ๆ ครับ เพราะตามเอกสารของศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวัชร เพชรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบัญชีรายชื่อ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านมีอะไรครับ

นายวัชร เพชรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธาน ผมได้ประท้วงท่านประธานตามข้อบังคับ ข้อ ๔๓ วรรคสอง ในกรณีที่นายสุนัย จุลพงศธร กล่าวใส่ร้ายศาลรัฐธรรมนูญว่าส่งเอกสารผิด ท่านประธานครับ ต้องให้ถอนคำพูดครับ ส่งเอกสารผิดได้อย่างไรครับ เขารู้ได้อย่างไรผิดครับ มันไม่ผิดครับ ถูกต้องตามกฎหมายทุกประการ และมีผลผูกพันต่อสภาแห่งนี้ ท่านประธานต้องวินิจฉัยประเด็นนี้ครับ มากล่าวร้ายกล่าวหาศาลรัฐธรรมนูญฝ่ายเดียวว่าส่งเอกสารผิด ไม่ได้ครับ มีตรงไหนครับบอกว่าผิด ท่านประธานต้องวินิจฉัยครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธาน ฟังก่อนได้ไหมครับ ผมยังไม่ได้กล่าวขนาดนั้น คุณน้องหน้าดำ ไม่ใช่ คุณน้องตัวดำนี้นั่งก่อนคือรู้ว่าเรามีเมียเป็นผู้พิพากษา

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เอาละครับ ผมว่าพอแล้ว กระทบ เดี่ยวผมวินิจฉัยนิดหนึ่งครับ ที่จริงประเด็นนี้เป็นเรื่องที่เรามาถกคำสั่งของศาลรัฐธรรมนูญที่มีคำสั่ง ซึ่งประเด็นนี้ถ้าไม่ได้พูดถึงศาลรัฐธรรมนูญ มันก็ไม่รู้จะพูดประเด็นอะไร เพราะฉะนั้นก็เป็นการแสดงความเห็นนะครับ เพราะฉะนั้นคงไม่น่าจะมีปัญหาอะไร ผมว่าเชิญท่านสุนัยดีกว่าครับ อย่าประท้วงกันเรื่องนิด ๆ หน่อย ๆ เลยครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ ขอบพระคุณครับ เดี่ยวขอให้ดูนะครับ ผมไม่ได้บอกว่าศาลส่งเอกสารผิด แต่เอกสารที่มาปรากฏต่อสมาชิกรัฐสภาครับ มันเกิดความขัดแย้งและปฏิบัติไม่ถูกครับ ขอประทานโทษเจ้าหน้าที่ช่วยซูม (Zoom) นี้หน่อยนะครับ เอกสารใบแรกตามหลักฐานที่ท่านได้รับนี้ครับ ช่วยซูมใกล้ ๆ เพื่อให้ทุกคนเห็นนะครับ

(นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบัญชีรายชื่อ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

๑๖๘

ร ๑๕/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ปิยาพัชร ๘๑/๓

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านสุนัยครับ มีผู้ประท้วงครับ
นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) :
เรียนท่านประธานรัฐสภาครับ บุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกรัฐสภา จากพรรคประชาธิปัตย์
ผมคิดว่าท่านประธานก็ถามความเห็นจากเลขาธิการรัฐสภาครับ ท่านเลขาธิการรัฐสภาครับ
เอกสารนี้แล้วใช่ไหมครับ เอกสารนี้ผิดหรือถูกอย่างไร ท่านรับแล้ว ท่านทำตามเอกสารที่ว่านี้
หรือไม่ เท่านั้นละครับ เราคงฟังรายละเอียดต่าง ๆ ไม่ได้ครับ ถ้าฝ่ายเลขาธิการรัฐสภาครับว่า
เป็นเอกสารที่ถูกต้องก็จบครับ ท่านประธานครับ

- ๘๒/๑

นายสนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : เดี่ยวผมเอาไปมอบให้ท่านประธานเลยครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญต่อเลยครับ

นายสนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ขออนุญาตเจ้าหน้าที่นะครับ ที่ผมได้ขออนุญาตท่านประธานไว้ อันนี้ไม่ได้มาตำหนิศาลครับ แต่พอเอกสารมันมาอย่างนี้ทำให้คำสั่งมันสับสน ท่านสมาชิกดูนะครับ เอกสารที่ปะหน้า ท่านโคลส (Close) หน่อยเถอะครับ เจ้าหน้าที่ครับ บังเอิญเครื่องสแกน (Scan) เสียครับท่านครับ ท่านจะเห็นนะครับ หนังสือลงวันที่ ๑ มิถุนายน กราบเรียนประธานรัฐสภา สิ่งที่มาด้วยเป็นคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ ผมเองก็อยากจะทำตามคำสั่งท่านครับ ถ้าเป็นคำสั่งเราต้องปฏิบัติตามกฎหมายในรัฐธรรมนูญที่ผูกพันทุกองค์กร แต่ปรากฏว่าหนังสือที่แนบมานะครับ สิ่งที่มาด้วย ในฉบับแรกบอกว่า เป็นคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ ลงชื่อของท่านประธาน ท่านวสันต์นะครับ แต่ปรากฏว่าเอกสารที่แนบมากลับกลายเป็นเอกสารแบบฟอร์มที่ ๑๗ ครับ ท่านดูนะครับ โคลสสักนิดเถอะครับ บังเอิญเครื่องสแกนเสียครับท่านครับ กลับกลายเป็นว่าเป็นหนังสือเรียกเอกสารหลักฐานหรือบุคคล กลับไม่ใช่คำสั่ง ถ้าไม่ใช่คำสั่ง อันนี้เราพอที่จะรับทราบเฉย ๆ ได้ครับ ไม่มีภาระทางกฎหมาย ปรากฏว่าหนังสือทั้ง ๒ ฉบับนี้จะผิดหรือถูก ท่านก็เห็นเองอยู่ในมือของท่านเองครับ และเดี๋ยวผมจะมอบให้ท่านเป็นทางการ ปรากฏว่าหนังสือทั้ง ๒ ฉบับนี้ลงนามโดยท่านประธานศาลรัฐธรรมนูญ ขอประทานโทษเอ่ยนามท่านอีกครั้งหนึ่ง ท่านวสันต์ ขอประทานโทษเถอะครับ ถ้าท่านประธานได้ทราบขณะนี้อยู่หรือเปิดดูอยู่นี้ครับ ขอให้ท่านสั่งการให้ชัดเจน เพราะเอกสารมันขัดแย้งกัน ไม่ใช่เราจะขัดขึ้นคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ แต่ว่าเมื่อเอกสารมันขัดกันอย่างนี้ เราทำไม่ถูก ดังนั้นท่านครับ และปกตินี้คำสั่งศาลต้องมีตราประทับครับ ปรากฏว่าเอกสารทั้ง ๒ ฉบับที่ผมให้ท่านดูนี้ไม่มีตราของศาลรัฐธรรมนูญประทับอยู่ ถ้าเป็นคำสั่ง สับสนอีกครั้ง ผมให้ดูฉบับที่ ๓ นี้ะครับ นี่คือแบบฟอร์มคำสั่งครับ ถ้าเป็นแบบฟอร์มคำสั่งจะเป็นแบบฟอร์มที่ ๒๒ ครับ เห็นชัดเจนครับ จะต้องมีการตราศาลรัฐธรรมนูญประทับอยู่ หน้าที ๒ จะต้องมีการลงลายเซ็นของศาลครับ แต่กรณีนี้มันไม่ใช่ เมื่อไม่ใช่ผมจึงได้กราบเรียนท่านประธานว่า ท่านประธานครับ สิ่งเดียวที่เราจะคุ้มครองสมาชิกรัฐสภา ๓๙๙ เสียง ที่เห็นด้วยกับการให้การแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้น มีได้อย่างเดียว เราจะส่งหนังสือไปถามศาลว่า ศาลส่งมาถูกไหม ทำไมเอกสารเป็นอย่างนี้ ก็ไม่อยู่ในวิสัยครับ

๑๗๐

ร ๑๕/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ศิริวรรณ ๘๒/๒

ตั้งนั้นการลงมติเพื่อจะบอกว่าเราไม่เห็นด้วย จะด้วยเหตุผลอะไรก็แล้วแต่นะครับ เป็นเรื่อง การคุ้มครองสิทธิอันชอบของสมาชิกวุฒิสภา ๓๙๙ เสียง ท่านประธานครับ เพื่อนฝ่ายค้านที่เคารพ ท่านเองมี ๑๙๙ ท่านไปร้องแล้ว ถ้าจะต้องเดินตามกฎหมายนี้ท่านปลอดภัย ก็ตรงกับเจตนา ที่ท่านบอกว่าจะขัดขวางการแก้ไขรัฐธรรมนูญด้วยชีวิต ท่านก็ปลอดภัยไปแล้วครับ แต่พวกผมละครับ ผมก็ดำเนินการตามกฎหมาย ตามมาตรา ๒๙๑ นี่คือการแรกที่ผม กราบเรียนว่าเอกสารที่ส่งมานี้จะไม่ชอบ ผมยังสงสัยอยู่เหมือนกันครับท่านประธานว่า อะไรเป็นจุดที่ทำให้ศาลรัฐธรรมนูญไม่ทำเอกสารให้ชัดเจน จะบอกว่าท่านลักไก่ก็ดูจะไม่ เหมาะสมที่จะใช้ภาษาอย่างนั้นกับท่านนะครับ -----

- ๘๓/๑

ที่นี้มาคุยต่อไปครับว่าตามมาตรา ๖๘ ที่ท่านได้กล่าวอ้างนั้นที่เราพิจารณามาทั้งหมดนี้ ผมขอจับ ๓ ประเด็นใหญ่ ๆ เท่านั้นครับ เพื่อจะถือโอกาสนี้กราบเรียนท่านประธานไปสู่เพื่อนสมาชิกว่าเราเป็นสมาชิกสภาด้วยกัน ผมก็คิดว่าถ้าเราทำผิดก็เป็นเรื่องหนึ่ง แต่ที่นี้มันไม่ใช่ผิดครับ ศาลตั้งประเด็นสำคัญ ๆ ไว้อยู่ ๓ ประเด็นใหญ่ ๆ

ประเด็นที่ ๑ กล่าวอ้างว่าเป็นร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญที่จะล้มล้างสถาบันท่านประธานครับ เรื่องนี้เรื่องใหญ่มากครับ ท่านจะบอกวาก็ไปแก้กับศาลสิ แต่เวลาศาลออกข่าว นายสนีย์ก็เจอเข้าไปด้วยครับ เพื่อนสมาชิกอย่างคุณภราดรเขาก็เอ่ยชื่อเข้าไปด้วยแล้วในทางสาธารณะเราเป็นผู้แทนด้วยกัน ต้องเห็นใจกันสิครับ คำกล่าวในเชิงที่ไปพาดพิงถึงสถาบันเบื้องต้นอันไม่ชอบนั้น ขอประทานโทษเถอะครับ ผมยกมือพนมเลยว่ามันไม่ดีครับ แต่ท่านก็ทำกันไปแบบชนิดที่เรียกว่าไม่ได้สนใจเลยว่าจะไปกระคายเคืองเบื้องยุคลบาทหรือเปล่า พวกผมก็แย่สิครับ พวกเราก็เป็นพสกนิกรจงรักภักดีต่อพระองค์ท่านเหมือนกัน ท่านประธานครับด้วยเหตุนี้เองผมจึงต้องขอโอกาสว่าถ้าศาลรัฐธรรมนูญฟังอยู่ขอความกรุณาเถอะครับ หลักฐานเชิงประจักษ์ว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้ไม่มีอะไรเคลือบแฝงอย่างที่ท่านจะสงสัยตามที่ผู้ร้องร้องไปเลย ร่างรัฐธรรมนูญที่เราโหวตกันไป ๓๙๙ เสียง ตามมาตรา ๒๙๑/๑๑ ท่านครับ ในวรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสาม วรรคสี่ วรรคห้า วรรคหก หากเสียงที่ผมอภิปรายอยู่นี้จะได้ยื่นถึงท่านประธานศาลรัฐธรรมนูญและองค์คณะ ขอให้ท่านได้หยิบหนังสือร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขของรัฐบาลที่ยื่นเข้ามาต่อสภา ในมาตรา ๒๙๑/๑๑ วรรคห้าสิครับ ขอประทานโทษอ่านนะครับท่านประธานครับ ร่างรัฐธรรมนูญที่มีผลเป็นการเปลี่ยนแปลงการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข หรือเปลี่ยนแปลงรูปของรัฐหรือเปลี่ยนแปลงแก้ไขบทบัญญัติในหมวดว่าด้วยพระมหากษัตริย์จะกระทำมิได้ มันก็ชัดเจนจนอย่างนี้ ท่านยังสงสัยแล้วส่งคำสั่งไม่รู้ว่าเป็นคำสั่งหรืออะไรก็ไม่รู้มาถึงเรา ด้วยเหตุนี้เองครับ

ส่วนอีกประเด็นหนึ่งที่ศาลบอกว่าดูเสมือนหนึ่งว่าศาลจะเชื่อตามผู้ร้องว่ารัฐธรรมนูญที่แก้ไขนี้เป็นการแก้ไขทั้งฉบับ มาตราที่กระผมได้อ่านไปนี้เองก็ปรากฏหลักฐานอยู่แล้วว่าห้ามแตะต้องหมวด ๒ อันเป็นหมวดพระมหากษัตริย์ หมวดพระมหากษัตริย์ตามรัฐธรรมนูญนี้ หมวด ๒ ตั้งแต่มาตรา ๘ ถึงมาตรา ๒๕ แตะต้องไม่ได้แล้วครับ สสร. ที่เลือกมาก็ไม่อาจจะแตะต้องได้เลย แล้วจะไปแก้ทั้งฉบับได้อย่างไร ก็เห็นชัดเจนว่าไม่ได้แก้ทั้งฉบับ

๑๗๒

ร ๑๕/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

คั่นสนธิ์ ๘๓/๒

แต่ท่านก็ยังสั่งมาอีก อย่างนี้ไม่ให้เราพูดได้อย่างไรละครับท่านประธาน ผมจึงต้องพูดแทนพี่น้องประชาชนและพูดแทนเพื่อนสมาชิกรัฐสภาที่ท่านได้ใช้สิทธิอันชอบในฐานะที่ท่านเป็นตัวแทนของประชาชน ไม่ว่าจะมาด้วยวิธีใดก็ตามที ผมว่าถ้าเราจิตใจเป็นธรรมทั้ง ๒ ฝ่ายนี้เราต้องเห็นใจกันครับไม่ใช่จะฆ่ากัน พูดจาก็แหมดี ๆ แต่ว่าจะเอาให้ตายอย่างนี้ผมว่ามันไม่ใช่เราทำตามกฎหมาย

- ๘๔/๑

ท่านประธานครับ ส่วนประเด็นที่ ๓ ที่เขียนไว้ว่าเรื่องอัยการ เรื่องนี้ก็ได้แย้งกันไป วันนี้ศาลก็แถลงว่าไม่ขัดกับอัยการ ท่านประธานครับ ผมเห็นว่าประเด็นนี้จริง ๆ แล้วใครอยากจะทำอะไรก็ต้องอัยการครับ เพื่ออะไร เพื่อเป็นบทเรียนสำคัญให้ตักเตือนเสียที เพราะประเด็นเรื่องอัยการอย่างเดียวนี้อันประธานครับติดค้างมา ๓ สภาแล้ว สภาที่ ๑ สภาร่างรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ เขียนไว้ครับ เขียนไว้ในมาตรา ๖๓ ซึ่งเหมือนกันเลยครับ แต่ใช้คำว่า รัฐ ต่อมาสภาร่างรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ก็มาพิจารณาอีก ท่านประธานครับ ผมขออนุญาต นำสาระสำคัญโดยไม่พาดพิงท่านผู้ใดในรายงานการประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญ ครั้งที่ ๒๗/๒๕๕๐ วันจันทร์ที่ ๑๘ เดือนมิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๐ ช่วยโคลสให้ใกล้ ๆ ตรงนี้เองเป็นร่างของสภาร่างรัฐธรรมนูญในขณะนั้น ได้มีการถกเถียงกันเรื่องสิทธิ อำนาจของอัยการ ด้วยความเคารพท่านประธาน และด้วยความเคารพต่อศาลรัฐธรรมนูญ ท่านครับ อย่าเพิ่งเข้าใจว่าศาลรัฐธรรมนูญคือผู้รู้กฎหมายทั้งหมด เพื่อนสมาชิกจากรัฐสภาที่เคารพเราทั้งหมดนี้แม้จะไม่ได้เรียนกฎหมาย แต่ว่าท่านทั้งหลายเป็นผู้ออกกฎหมาย ความเข้าใจต่อกระบวนการของกฎหมายเรามี ศาลรัฐธรรมนูญนั้นอาจจะเก่งกฎหมายกว่าเราแน่นอน เพราะท่านมีวิชาชีพเช่นนั้น แต่สมาชิกรัฐสภาก็มีความเข้าใจต่อกลไกกระบวนการในการออกกฎหมาย เวลาเราเถียงกัน เรานั่งในคณะกรรมการนะครับ มีข้อสังเกตก็เขียนไว้ และนั่นคือมูลเหตุสำคัญต่อการตีความ ดังนั้นวันนี้ศาลรัฐธรรมนูญจะเถียงกับอัยการก็เถียงกันไปเถอะครับ แต่ต้องมาจับ ต้องมาลงสู่ว่าด้วยเจตนารมณ์ของผู้ที่ร่างกฎหมายนั้น ปราบกฏว่าผู้ร่างกฎหมายในขณะนั้นส่วนหนึ่งก็นั่งอยู่ในนี้ครับ แต่เพียงผมไม่อยากจะเอ่ยนามท่านท่านนั้นเอง ไม่อยากจะละลาบละลั้ง เกิดการโต้แย้งกันในมาตรา ๖๘ ในมาตรา ๖๘ ตามกฎหมายนี้ กับมาตรา ๖๓ ตามกฎหมายเก่า รัฐธรรมนูญที่ถูกฉีกจริง ๆ คือ ปี ๒๕๔๐ นี้ถูกฉีกของแท้ไม่เห็นมีใครว่าเลย รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ นี้ ได้เอาข้อความของมาตรา ๖๓ มาใส่เป็นมาตรา ๖๘ แล้วเปลี่ยนอยู่คำหนึ่ง คือ ผู้รู้ กับผู้ทราบ ประเด็นผู้รู้กับผู้ทราบจึงเป็นจุดที่มาของอำนาจของอัยการ ท่านสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญท่านนั้นวันนี้ก็ยังมาเป็นสมาชิกรัฐสภาอยู่ในนามสมาชิกวุฒิสภา ได้ให้เหตุผลสำคัญว่าทำไมจึงเปลี่ยนจากรู้มาเป็นทราบ เขาให้เหตุผลครับว่า รัฐต้องรู้กระบวนการหมดเลยนะว่าใครจะล้มล้างสถาบัน ใครจะเปลี่ยนแปลงรูปแบบของรัฐ อะไรต่าง ๆ เขาก็เลยเสนอแปรญัติไว้ว่าเอาแค่ผู้ทราบก็แล้วกัน จากความเป็นผู้ทราบนี้ ทำให้ผู้แจ้งเหมือนเพื่อนสมาชิกรัฐสภาฝั่งฝ่ายค้านนี่ละครับ ไม่ต้องเอาหลักฐานไปให้เขา

๑๗๔

ร ๑๕/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

สะแกวัลย์ ๘๔/๒

แค่แจ้งว่าทราบเช่นนี้ เพราะว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญ ปรากฏว่ามติของสมาชิกสภาว่าง
รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ขณะครับ เปลี่ยนจากรู้เป็นทราบ แล้วก็มีการอภิปรายของท่านสมาชิก
สภาว่างรัฐธรรมนูญท่านผู้นั้น บอกว่าเมื่อเป็นอย่างนั้นจำเป็นจะต้องผ่านกระบวนการของ
อัยการเพื่อจะเก็บรายละเอียดสอบสวน แล้วส่งศาล เพราะศาลไม่ได้อยู่ในฐานะจะลงมา
คลุกคลีตีโมงข้างล่างได้ นี่ก็จุดสำคัญครับ ตามรายงานการประชุมสภาว่างรัฐธรรมนูญ
ครั้งที่ ๒๗/๒๕๕๐ และท่านประธานครับ ปรากฏว่าเรื่องนี้ไม่ใช่จบแค่นี้ครับ -----

- ๘๕/๑

ผมจึงอยากจะกราบเรียนท่านประธานเป็นไปได้ถึงรับรู้ถึงศาลรัฐธรรมนูญ ท่านจะได้เกิดสติ และลองวินิจฉัยทางออกที่เหมาะสมไม่ต้องเอาโครงสร้างมาชนกัน นั่นก็คือผมคิดว่าท่านเอง จะต้องเป็นผู้รู้มากกว่าผม แต่ผมก็พยายามจะไปหาหลักฐานมา ปราบฏว่ามีงานวิจัยครับ งานวิจัยเกี่ยวกับมาตรา ๖๘ นี้ครับ เป็นงานวิจัยของศาลรัฐธรรมนูญชื่อเรื่องศาลรัฐธรรมนูญ เปรียบเทียบโดยรองศาสตราจารย์ ดอกเตอร์นันท์วัฒน์ บรมานันท์ ได้รับทุนของศาล รัฐธรรมนูญไปวิจัยครับ ท่านดอกเตอร์ผู้นี้ ขอประทานโทษท่านไม่ได้เสียหายอะไรผมจะมากล่าว ท่านก็ได้ทำการวิจัยและทำความเข้าใจไว้ครับว่าในเรื่องมาตรา ๖๘ หรือมาตรา ๖๓ เดิม นั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้อัยการตรวจสอบเสียก่อน เป็นผลวิจัยนะครับ ที่ศาลรัฐธรรมนูญ ให้ทุนไปวิจัยเอง ผมขออนุญาตท่านประธานอ่านเอกสารผลวิจัยของท่านดอกเตอร์นันท์วัฒน์ บรมานันท์ ดังนี้ ถ้าจะให้ดีเพื่อความชัดเจน หนังสือนี้อยู่ในสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญเองช่วย โคลสใกล้ ๆ หน่อยครับ ตีตราไว้ชัดเจนเลยครับว่าเป็นเอกสารที่เก็บอยู่ในศาลรัฐธรรมนูญเอง เพราะเป็นลิขสิทธิ์ของศาลรัฐธรรมนูญที่ให้เงินไปวิจัย เขาเขียนไว้ชัดเจนตั้งชื่อประทานโทษ ที่จะต้องขออนุญาตอ่านอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญตามข้อนี้จะเห็นว่าประชาชนไม่อาจเสนอ เรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยได้โดยตรง จะต้องเสนอผ่านอัยการสูงสุด ทั้งนี้เพื่อให้อัยการสูงสุด เป็นผู้กลั่นกรองข้อเท็จจริงก่อน ซึ่งจะทำให้คดีไม่รกรุงรอก รกศาลรัฐธรรมนูญ เหตุที่ให้อัยการ สูงสุดเป็นผู้กลั่นกรองก็เพราะอัยการสูงสุดเป็นผู้มีอำนาจในการบังคับใช้กฎหมายอาญา โดยเฉพาะการกระทำดังกล่าวนี้มีความผิดฐานกบฏตามประมวลกฎหมายอาญาซึ่งเป็น ความผิดอาญาแผ่นดินด้วย เขาเขียนไว้ชัดเจน แล้วศาลรัฐธรรมนูญเขาบอกว่าไม่ต้อง ๆ นี้ผลงานวิจัยครับ ถ้าจะดูเอกสารอีกอันหนึ่งเพื่อจะให้เห็นชัดเจนว่าเราไม่ได้มาขัดแย้งกับ ศาลรัฐธรรมนูญ แต่ท่านประธานครับสำนวนไทยก็มีบอกว่า สี่ตีนยังรู้พลาดนักปราชญ์ยังรู้พลั้ง แล้วทำไมศาลรัฐธรรมนูญทำอะไรไม่ผิดเลยหรือครับ ผมรู้ครับว่าคำสั่งของท่านมันมีความ ศักดิ์สิทธิ์ แต่ถ้าเกิดมันพลาดขึ้นมาท่านก็ควรต้องมีดุลยพินิจ ท่านประธานเองอยู่ในฐานะ เป็นตัวแทนของอำนาจอธิปไตย ๑ ใน ๓ ท่านยังเคยมีการขอโทษเพื่อนสมาชิกได้ ดังนั้น ถ้าจะดูแนวทางปฏิบัติบ้างศาลรัฐธรรมนูญก็ต้องเคารพศาลรัฐธรรมนูญชุดก่อน ๆ สิครับ คำวินิจฉัยเรื่องนี้เพื่อนสมาชิกฝ่ายค้านพยายามจะบอกว่าไม่เหมือนกันอันนั้นมันไม่ใช่เรื่อง เป็นเรื่องมาตรา ๗ อันนี้เป็นเรื่องเปลี่ยนแปลงการปกครองไม่ใช่ครับ แต่เนื้อของมันเป็นเรื่องเดียวกัน ผมจะอ่านอีกก็จะกระทบกระเทือนใจเพราะเรื่องนี้เป็นเรื่องที่คุณสุรพงษ์ ไตวิจักษณ์ชัยกุล

๑๗๖

ร ๑๕/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ฉัฎฐดา ๘๔/๒

ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยยุบพรรคประชาธิปัตย์ ในขณะที่นั้นคงจะจำกันได้ขอประทานโทษเถอะครับ เป็นเรื่องมาตรา ๗ ที่เขาบอกว่าท่านอภิสิทธิ์ขอใช้มาตรา ๗ เพื่อจะขอรับนายรัฐมนตรีจนกระทั่งได้นิคนาม (Nickname) ว่ามาร์ค ม. ๗ นี้ครับคือคำสั่งศาลแล้วคุณพิณก็เขียนไว้ชัดเจนครับ ขอประทานโทษอ่านอีกสักครั้งหนึ่งก็คงไม่เป็นอะไรเพื่อจะชี้ให้เห็นว่าหลักฐาน ๓-๔ ขึ้นมั่นยืนยันหมดตั้งแต่การกฎหมายรัฐธรรมนูญมาตรานี้คุณพิณของศาลก็มี ผลงานวิจัยก็มี ท่านประธานครับ ศาลรัฐธรรมนูญเมื่อวันที่ ๒๕ ๒๕๕๙ (นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบัญชีรายชื่อ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านสุนัยครับ มีผู้ประท้วงครับ

นายบุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : เรียนท่านประธานรัฐสภาครับ บุญยอด สุขถิ่นไทย สมาชิกรัฐสภา เรื่องนี้ถ้าท่านประธานได้ติดตามตั้งแต่เข้ามาเรื่องนี้พูดไปแล้วนะครับ แล้วก็มิข้อโต้แย้งไปเรียบร้อยแล้ว ในการใช้สิทธิพาดพิงของท่านอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ถ้าท่านจะกรุณาข้ามไปก็จะเป็นประโยชน์ต่อสภา จะได้ไม่ต้องมาอธิบายซ้ำกันอีก เพราะว่ามีคำอธิบายไปแล้วว่าไม่เกี่ยวข้องกัน เป็นคนละเรื่องกันครับ

๑๗๗

ร ๑๕/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

กนกวรรณ ๘๖/๑

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ
ท่านประธานไม่ต้องสั่งผมหรอกครับ ผมยินดี เพราะอยากจะมีไมตรีกับคุณบุญยอดอยู่แล้ว

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : คือรู้ว่าอ่าน
แล้วก็กระตือรือร้นใจน้ออีก แต่จำเป็นต้องอ่าน แต่ไม่อ่านให้ออกชื่อพรรคประชาธิปัตย์ และไม่
เอ่ยชื่อของคุณอภิสิทธิ์ ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้วเห็นว่ารัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๓ มิได้
บัญญัติให้ผู้ร้องมีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อขอให้ยุบพรรคการเมืองได้โดยตรง
ข้ามไปแล้วนะครับ แต่จะต้องดำเนินการตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๓ วรรคสอง โดยเสนอเรื่องให้
อัยการสูงสุดตรวจสอบข้อเท็จจริงและยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ กรณีนี้ตามคำร้อง
ศาลรัฐธรรมนูญไม่อาจที่จะรับไว้พิจารณาวินิจฉัยให้ได้ ที่ผมอ่านตรงนี้เพื่อให้เห็นแนวทางปฏิบัติ
ท่านจะอ้างว่าไม่ได้ผ่าน อันนี้เป็นเรื่อง กกต. อะไรก็ว่าไปเถอะครับ แต่ที่ผมเป็นนักกฎหมาย
จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ท่านประธานครับ มาตรฐาน บรรทัดฐานที่ศาลฎีกาวางไว้ต้อง
อ้างอิงเป็นชั้น ๆ ก็นี้ศาลรัฐธรรมนูญต่อศาลรัฐธรรมนูญก็วางแนวบรรทัดฐานไว้แล้ว ทำไม
ท่านไปหยิบเรื่องมาเฉย ๆ ละครับ ผมจึงเอาหลักฐาน ๓ ชั้น คือคำอภิปรายในสภาร่าง
รัฐธรรมนูญเกี่ยวกับมาตรา ๖๘ นี้ เมื่อวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๐ มายืนยัน เอาหลักฐาน
แนวทางวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญมายืนยัน เอาผลงานวิจัยซึ่งเป็นการวิจัยตามทฤษฎีที่ศาล
รัฐธรรมนูญเป็นคนจ่ายสตางค์ให้ไปวิจัยและเก็บไว้ในที่ศาลรัฐธรรมนูญ ท่านประธานครับ
ถ้าจะกล่าวว่าคุณตุลาการรัฐธรรมนูญครับ ตกลงนี้ท่านจะเพิกเฉยต่อสิ่งเหล่านี้หมดเลยหรือ
ตั้งนั้นคำวินิจฉัยของสำนักงานอัยการสูงสุด เมื่อวานนี้ออกมาจึงชัดเจนแล้ว ท่านประธานครับ
เมื่อมาดูข้อเท็จจริงว่าทำไมมันจึงเกิดปัญหานี้ขึ้น ถ้ารัฐบาลที่แล้วได้ให้ความสำคัญกับผม
สักนิดหนึ่ง ถ้าศาลรัฐธรรมนูญและองค์กรตุลาการทั้งหมด ฟังเสียงผมสักนิดหนึ่ง ปัญหาจะ
ไม่เกิดเลย เพราะทั้งหมดนี้ท่านครับ ผู้พิพากษาในระดับสูง ผมเตือนหลายครั้งแล้วว่ามีคน
บางกลุ่มยุยงท่านให้ท่านหลงกับอำนาจ เพราะด้วยคำว่าตุลาการภิวัตน์ ผมพูดในสภานี้
หลายครั้งด้วยความเคารพต่อศาลรัฐธรรมนูญ ต่อศาลปกครองและศาลยุติธรรม เพราะผม
ประกอบอาชีพทนายความ หาอยู่หากิน ผมไม่อยากจะเกิดอะไรกระทบกระเทือนต่อศาล
ผมส่งสัญญาณไปหลายครั้งว่า คำว่า ตุลาการภิวัตน์ นี่อันตรายที่สุด แล้วในที่สุดเป็นอย่างไร
สังคมไทยวันนี้จึงต้องเดินมาถึงจุดที่จะต้องเผชิญหน้ากัน ฝ่ายหนึ่งไม่พูดก็ไม่ได้ ไม่มีมติก็เป็น

๑๗๘

ร ๑๕/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

กนกวรรณ ๘๖/๒

อันตรายแก่ตัว ศาลไม่ดำเนินการก็ได้ เพราะลงมติไปแล้ว ท่านครับ สังคมไทยวันนี้เหมือน
โครงสร้างบ้าน บ้านที่มีโครงสร้างเก่า ๆ เป็นบ้านใหญ่ แต่ปรากฏว่าเราเกิดการต่อเติมกัน
ตลอดเวลา การต่อเติมเหล่านี้เป็นผลต่อปัญหาโครงสร้างของมันเองแล้ว ท่านประธานครับ

(นายวัชระ เพชรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบัญชีรายชื่อ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านวัชระประท้วง เชิญครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ทำไมเข้าชี้
พื้เหลือเกินละน้องเอ๊ยวันนี้ มันเรื่องอะไร

- ๘๗/๑

นายวัชระ เพชรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายวัชระ เพชรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ขอประท้วงผู้อภิปรายตามข้อบังคับ ข้อ ๔๓ วรรคสอง และประท้วงท่านประธาน ในฐานะผู้ดำเนินการประชุม ท่านประธานครับ ท่านปล่อยให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้อาวุโสกล่าวร้ายใส่ร้ายตุลาการศาลรัฐธรรมนูญต่างกรรม ต่างวาระมาโดยตลอด และโดยเฉพาะคำพูดที่ว่ากล่าวหาตุลาการศาลรัฐธรรมนูญว่าหลงแก่อำนาจ ท่านประธานครับ คำกล่าวหาดังกล่าวนั้นเป็นคำใส่ร้ายป้ายสีตุลาการศาลรัฐธรรมนูญอย่างแน่นอน แม้ว่าท่านประธานจะไม่ได้จับคณะนิติศาสตร์ ผมเชื่อว่าท่านประธานสามารถวินิจฉัยได้ ผมขอให้ท่านประธานวินิจฉัยและขอให้ท่านสุนัย จุลพงศธร ได้โปรดถอนคำพูดดังกล่าวที่กล่าวหาตุลาการศาลรัฐธรรมนูญว่าหลงแก่อำนาจ ประธานโปรดวินิจฉัยครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านสุนัยครับ เอาอย่างนี้เราพยายามสื่อ แล้วก็อะไรที่มันจะกระทบพยายามที่จะเลี่ยงคำพูดเพื่อไม่ให้มีการประท้วง ผมก็ไม่อยากจะให้ประท้วงครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : เพื่อให้ทุกฝ่ายเคารพท่านประธานอย่างผมบ้าง โดยเฉพาะน้องวัชระรู้จักเคารพประธานแบบพี่น้อง ยินดีถอนครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ เชิญต่อเลยครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานสิ่งที่มันเกิดขึ้นนี้ยังหาเหตุผลไม่ได้ว่าทำไมมันจึงตัดสินใจอย่างนี้ และสิ่งที่เรียกว่าตุลาการภิวัตน์นี้ครับ ได้รับการเชียร์จากนักวิชาการกลุ่มหนึ่งที่สนับสนุนการรัฐประหารเมื่อ ๑๙ กันยายน มีการร่างรัฐธรรมนูญจนกระทั่งศาลอีตัดที่สดครับ ผมมีเพื่อนเป็นผู้พิพากษาไม่น้อยแต่ไม่ได้มีเมียเป็นผู้พิพากษาครับ ไม่เหมือน ส.ส. บางคน เพื่อนผมที่เป็นผู้พิพากษาเขาก็อีตัดเพราะอะไรครับ เพราะตามโครงสร้างของระบบศาลในประเทศไทยนั้นศาลมีฐานะเป็นอำนาจพิเศษที่เราเคารพท่าน เพราะเป็นอำนาจโดยตรงของสถาบันเบื้องบน ที่ผ่านมาจึงอยู่กับสภานิติบัญญัติที่เป็นตัวแทนประชาชนและรัฐบาลที่เป็นตัวแทนประชาชนอย่างสมดุล ก่อนรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ นี้ศาลอยู่กับองค์กรนิติบัญญัติ อยู่กับองค์กรบริหารรัฐบาลอย่างสมดุล เปรียบเสมือนก้อนเส้า ๓ ก้อนที่ได้สมดุลกัน ทำให้หุงข้าวได้ ผมพูดหลายครั้ง แต่นับตั้งแต่รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ นี้ละครับได้ไปดึงเอาสถาบันศาลเข้ามาเป็นผู้แต่งตั้งสมาชิกรัฐสภา

ได้เองครับ ซึ่งไม่เคยมี แล้วก็ทำอำนาจต่าง ๆ เขียนนี้ครับ เกิดกระบวนการอำนาจอยู่ที่ศาล
 จึงเป็นที่มาของคำวินิจฉัยที่ไม่รู้อะไรเป็นอะไรแล้วเราจะต้องยอมรับกัน จึงทำให้ด้วยความเคารพ
 จำเป็นเราจะต้องลุกขึ้นอธิบายเรื่องนี้ว่ากำลังละเมิดหลักการแล้ว สำหรับประธานศาลฎีกานั้น
 ถือว่ามีฐานะยืนเท่ากับท่านประธานรัฐสภา และนายกรัฐมนตรีในฐานะ ๓ อำนาจ
 แต่ประธานศาลรัฐธรรมนูญไม่ใช่ครับ แต่กระบวนการอำนาจรัฐธรรมนูญเขียนไว้หมด
 ขอคุณโครงสร้างอีกสักครั้งครับ ขอเจ้าหน้าที่ฉายภาพโครงสร้าง ผมทำการวิเคราะห์เรื่องนี้เป็นเรื่อง
 เป็นราว ขอเชิญชมภาพครับ

(เจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการเปิดพีเรนเทชั่น)

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : นี่คือบทวิเคราะห์
 ที่ผมทำเป็นซีรีส์ (Series) ทั้งหมด แต่จะไม่ยืดยาว เอาเฉพาะโครงสร้างสั้น ๆ ง่าย ขอเชิญ
 ภาพที่ ๒ ครับ ผมเคยพูดเรื่องนี้ไว้แล้วท่านประธานครับว่าจะนำไปสู่การวิกฤติของ
 รัฐธรรมนูญในปี ๒๕๕๐ แล้วที่เราทะเลาะกันทั้งหมด เห็นหรือยังครับ แล้วอย่างนี้จะไม่แก้อีก
 หรือครับ ท่านดูทางซ้ายมือ นะครับ ประธานศาลฎีกา ประธานศาลปกครอง ประธาน
 ศาลรัฐธรรมนูญ และตัวแทนศาลฎีกา และตัวแทนศาลปกครองรวม ๕ ท่าน ฝ่ายการเมือง
 มี ๒ เสียงเท่านั้นครับ -----

คือประธานสภาผู้แทนราษฎรและผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรเป็นคนตั้งองค์กรอิสระ ทั้ง ๔ องค์กร แล้วประธานศาลรัฐธรรมนูญก็นั่งอยู่ข้างล่างอีกครึ่ง แถวที่ ๒ นั่งอยู่กับ ตัวแทนศาลฎีกา นั่งอยู่กับตัวแทนศาลปกครองเป็นคนแต่งตั้ง ส.ว. เป็นคนคัดสรรขึ้นมา พอเสร็จเรียบร้อยนอนอยู่แถวนี้ละครับ ปรากฏว่าอำนาจของศาลฎีกานั้นอยู่ แต่งตั้ง กกต. ตามมาตรา ๒๓๑ เปิดไปตุ๋นครับ อำนาจแต่งตั้งผู้ตรวจการแผ่นดินอยู่มาตรา ๒๔๓ อำนาจแต่งตั้ง คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินอยู่มาตรา ๒๕๒ อำนาจแต่งตั้ง ป.ป.ช. อยู่มาตรา ๒๕๖ แล้ววางโครงสร้างให้ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจสูงสุดที่จะยุบพรรคตัดสิทธิ ท่านครับ แล้วท่าน ก็ใช้อำนาจของท่านถอดคุณสมัครเพราะพจนานุกรมเรื่องทำกับข้าว เขาก็หัวเราะกันไปทั่วโลก ถอดถอนประธานรัฐสภา นายยงยุทธ ดิยะไพรัช ถอดถอนนายกรัฐมนตรี นายสมชาย วงศ์สวัสดิ์ ถอดถอนนายจตุพร พรหมพันธุ์ ท่านครับ ถ้าผมจะอธิบายมันก็จะยืดยาว กลายเป็นวิจารณ์ท่านผมก็ไม่พูด แต่คราวนี้ถึงขั้นจะมาเล่นงานสมาชิกรัฐสภาที่ลงคะแนนกัน ๓๙๙ เสีย ตามอำนาจหน้าที่ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙๑ เสียแล้ว อันนี้มันชักจะหนักขึ้น แล้วครับ และท่านดูนะครับ ตามโครงสร้างเมื่อสักครู่นี้ขอฉายอีกครั้งหนึ่ง ตามมาตรา ๒๐๖ เปิดดูสิครับ ศาลรัฐธรรมนูญนั้นใครเป็นคนเลือกละครับ ประธานศาลฎีกาเลือก ประธานศาล ปกครองสูงสุดเลือก ตัวแทนองค์กรอิสระ ๑ คนมาเลือกสรรหาศาลรัฐธรรมนูญแล้วส่งให้ วุฒิสภา และถ้าจะถอดถอนศาลรัฐธรรมนูญละครับ ปรากฏว่าการถอดถอนใช้อำนาจตาม มาตรา ๒๗๐ แห่งรัฐธรรมนูญต้องใช้เสียงถึง ๓ ใน ๕ ถอดถอน จะถอดถอนได้อย่างไรครับ ก็ท่านเป็นคนตั้ง ส.ว. ครึ่งสภาเสียแล้ว ดังนั้นมันนอนอยู่อย่างนี้ครับ ผมเลยบอกว่าคุณนอนในบ้านหลังใหญ่ที่มีอยู่แค่ ๔ เส้าแล้วคานมันจะรับได้อย่างไร แล้ววันนี้ท่านไปต่อเติมอำนาจอีกครั้ง ให้อำนาจขึ้นไป ให้อำนาจขึ้นไป บ้านมันก็จะพังสิครับ ผมบอกว่ากระบวนการอย่างนี้ครับ ท่านไปตั้งประธานศาลฎีกาเขามานั่งทำไม ท่านไปตั้งประธานศาลปกครองมานั่งทำไม แล้วไม่ใช่อยู่แค่ ๒ ปี ๓ ปีครับ อยู่กันอีก ๙ ปีครับ ศาลรัฐธรรมนูญที่เรากำลังเผชิญหน้านี้ ผมเจอท่านผมต้องยกมือไหว้เลยครับท่านประธาน เพราะท่านอยู่อีก ๙ ปี พวกเราเลือก แทบตาย ๔ ปีจะรอดหรือเปล่านั้นไม่รู้ ท่านมีอำนาจมากเหลือเกิน องค์กรอิสระที่มีหน้าที่ จับพรรคการเมือง จับส่งศาลตัดสิทธิทั้งหลาย ป.ป.ช. อีก ๙ ปีครับ นี่คือโครงสร้างที่เป็นอันตรายที่สุด เราไม่ใช่จะแก้โครงสร้างนี้เพราะไปทำลายสถาบัน ไม่ใช่ครับ กลับจะคุ้มครอง สถาบันและเชิดชูสถาบันให้สูงส่งขึ้นไปเสียอีกด้วย ท่านประธานครับ แต่วันนี้ก็เกิดปัญหาแล้ว

๑๘๒

ร ๑๕/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

วาสนา ๘๘/๒

แล้วถ้าท่านส่งมาอย่างชัดเจนเราก็พอรับได้ เราก็จะได้ปฏิบัติให้ถูก เมื่อท่านส่งมาในลักษณะนี้เราก็ปฏิบัติไม่ถูก และเพื่อเป็นการขอความกรุณาหากสิ่งที่ผมอภิปรายนี้จะถึงหูของท่าน ท่านครับ มาตรา ๖๘ นี้ น่าจะตีความผิด ด้วยความเคารพ พรรคแรกที่ใช้คำว่าบุคคลจะใช้สิทธิ ๓๙๙ เสียที่เป็นจำเลยสังคมและในสายตาของศาลรัฐธรรมนูญขณะนี้ไม่ใช่บุคคลครับ แต่เป็นสมาชิกรัฐสภา ท่านครับ ถ้าบอกว่าท่านมีอำนาจ ผมก็เชื่อในอำนาจของท่าน แต่ท่านต้องส่งเอกสารให้ชัดเจน ผมยินดีครับ ถ้าท่านยังจะใช้รัฐธรรมนูญฉบับนี้ต่อไป ท่านประกาศแล้วว่า จะล้มการแก้ไขรัฐธรรมนูญด้วยชีวิต ถ้ารัฐธรรมนูญแก้ไขไม่ได้ รัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ ยังใช้ต่อไป บ้านเมืองเสียหายรับผิชอบด้วยนะครับ -----

- ๘๘/๑

ท่านประธานครับ ในรัฐธรรมนูญฉบับนี้กระผมคิดว่ามันได้เกิดปัญหาจริง ๆ และกำลังกระทบกับเรา เราไม่ได้โหวตในฐานะบุคคล เราโหวตในฐานะรัฐสภาและการดำเนินการนี้ท่านประธานครับ ผมกราบเรียนว่าเป็นเรื่องของหลักการจริง ๆ ที่ศาลไม่ได้สั่ง สั่งหรือไม่สั่งก็ไม่มีรู้ เอกสารอย่างที่ผมกราบเรียนไปแล้วไม่ชัดเจน แล้วเราจะต้องทำตาม ขอบพระทานโทษ ท่านถามตัวเองหน่อยเถอะครับว่าท่านเป็นผู้แทนราษฎรได้อย่างไร ประชาชนให้อำนาจแก่ท่านมา ถ้าท่านยังยืนยันว่าอยากจะให้ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจต่อไปนี้แล้วรัฐธรรมนูญแก้ไขไม่ได้เชิญเลยครับ ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจเลย ผมกราบเรียนท่านประธานครับ ถ้าท่านต้องการอำนาจเช่นนั้น ถ้าเราจะตีความว่าศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจมากเช่นนั้นยินดีครับ แต่ต้องมาจากประชาชนสิครับ ท่านไม่ได้มาจากประชาชนนี้ครับ กระบวนการเลือกตั้งศาลในระบบประชาธิปไตยที่ให้ศาลมีอำนาจเต็มทีอย่างโครงสร้างที่ผมบอกนี้ ยินดีครับถ้าท่านชอบ แต่โดยหลักประชาธิปไตยท่านต้องมาจากประชาชนเลือกท่านสิ ถ้าไม่เลือกโดยตรงก็ต้องเลือกโดยอ้อม นี่ท่านให้ ส.ว. เป็นผู้เลือกแต่ท่านเลือก ส.ว. มาก่อนแล้วครึ่งสภาพอย่างนี้มันก็วนกันอยู่ใน ๔ เสานี่ละครับ บ้านนี้มีแค่ ๔ เสาท่านนั้น วนกันอยู่อย่างนี้ครับ ท่านประธาน ถ้าท่านจะปกป้องจริง ๆ ถ้าจะมีการใช้มาตรา ๖๘ จริง ๆ ท่านประธานครับการยึดสนามบิน การยึดทำเนียบรัฐบาลเพื่อลี้ภัยสมัครไชเป็นกระบวนการตามรัฐธรรมนูญหรือไม่ครับ วันนั้นศาลรัฐธรรมนูญชุดนี้อยู่ที่ไหนครับ กระบวนการที่ลี้ภัยรัฐบาลอันไม่เป็นไปตามครรลองนี้เห็นชัดเจนครับ มีการก่อความไม่สงบ ยึดสนามบิน ยึดทำเนียบรัฐบาลเพื่อจะกดดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงให้ได้อย่างนี้หรือครับ เป็นไปตามครรลองของรัฐธรรมนูญ

(นายวัชระ เพชรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบัญชีรายชื่อ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : มีผู้ประท้วงครับ

นายวัชระ เพชรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายวัชระ เพชรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ ถ้าพี่น้องประชาชนที่มีใจเป็นธรรมทั้งประเทศได้ฟังการอภิปรายของคุณสุนัย จุลพงศธร เขาได้อภิปรายไม่ไว้วางใจศาลรัฐธรรมนูญ กล่าวร้ายศาลรัฐธรรมนูญ ท่านประธานได้โปรดบอกผู้อภิปรายให้อภิปรายด้วยความเคารพต่อทุกฝ่ายและโดยเฉพาะคำพูดที่ย่ำหนักย้ำหนาคำว่า ๔ เสา ท่านประธานครับ ผู้อภิปรายต้องการลากโย่งไปถึงท่านประธานองคมนตรี ท่านประธานก็วินิจฉัยได้ คิดได้ ได้โปรดบอกผู้อภิปรายให้อยู่ในประเด็น

๑๘๔

ร ๑๕/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

พรธิดา ๘๘/๒

และวันนี้จะพิจารณา มาตรา ๑๘๐ หรือไม่ ถ้าอภิปรายยืดยาวอย่างนี้เราจะมีเวลาที่ไหนไป อภิปราย มาตรา ๑๘๐ ที่ท่านประธานได้ขอร้อง และผมเคารพท่านประธานที่ท่านประธานวินิจฉัยเอาไว้ผมเคารพ ที่ท่านบอกว่าจะไม่ปล่อยให้มีการลักไก่ลงมติในวาระนี้โดยเด็ดขาด ด้วยความเคารพท่านประธาน

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : อันนี้ผมต้องประท้วงครับท่านประธาน รักน้องอย่างไรก็รับไม่ได้ครับ ผมไม่ได้พาดพิงท่านประธาน องคมนตรีที่ชื่อ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ เลยครับ ท่านพูดเองนะ ถ้าพลเอก เปรมจะโกรธขอประทานโทษผมยกมือไหว้ท่านที่นั่งในสภาครับ ท่านพลเอก เปรมครับ เอาคนนั้นเถอะครับ ไม่ใช่ผม ที่ผมพูด ๔ เส้า หมายถึงว่าบ้านหลังใหญ่มี ๔ เส้า แต่ต่อเติมขึ้นไป ต่อเติมขึ้นไป โครงสร้างบ้านมันก็ ๔ เส้าอย่างนี้ละครับ ต่อเติมขึ้นไปมากเข้ามันจะหัก เพราะไม่เป็นไปตามหลักสถาปัตยกรรมและวิศวกรรมศาสตร์ นี่คือการเขียนรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ แล้วก็ทะเลาะกันมาอย่างนี้ครับ -----

- ๘๐/๑

๑๘๕

ร ๑๕/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

เสาวลักษณ์ ๙๐/๑

แล้วเฉพาะมาตรา ๖๘ นี้ ๓ สภาแล้วครับ แล้วเราไม่ให้ตกผลึก ไม่ให้ลงมติได้อย่างไร ท่านประธาน ไม่อย่างนั้นคนรุ่นต่อไปก็ต้องเล่นงานกันอีกอย่างนี้ครับ ทะเลาะกันไม่หยุด ท่านประธานครับ ผมเองไม่อยากจะพูดเลยว่ามันวนกันอยู่แถว ๆ นี้จริง ๆ ศาลรัฐธรรมนูญ ๓-๔ ท่านครับ ล้วนแล้วแต่เป็นสมาชิกในสภาที่ตอนเขาปฏิวัติกันแล้วเขาตั้งกันขึ้นมาครับ แต่ไม่เอ่ยชื่อ มี ๓-๔ ท่านครับ เป็นคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ แล้วก็ให้ตัวเองไปนั่งอยู่ในศาลรัฐธรรมนูญ ๘ ปี พอที่คนอื่นบอกว่าร่างเสร็จแล้วห้ามเป็น แล้วทำไมตัวเองเป็นได้เล่าครับ และมีคนหนึ่งครับร่วมวางแผนรัฐประหารที่บ้านนายปิย์ มาลากุล ณ อยุธยา ที่สุขุมวิทด้วย และมาเป็นศาลรัฐธรรมนูญด้วย

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านสนุนด้วยความเคารพนะครับ สิ่งที่แจ้งเพื่อทราบ กรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำสั่งให้เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรแจ้ง ประธานรัฐสภาให้รอการดำเนินการเกี่ยวกับการแก้ไขรัฐธรรมนูญไว้ก่อน จนกว่าศาลรัฐธรรมนูญ จะมีคำวินิจฉัย ขอให้อยู่ในกรอบตรงนี้น่าจะดีกว่า แล้วก็อาจจะมีเหตุผลประกอบอะไรก็ว่ากันไป

นายสนุน จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ผมขอปฏิบัติ ตามคำสั่งของท่านอย่างเคร่งครัด และขอให้คนอื่นรู้จักเคารพท่านประธานอย่างที่ผมเป็นอยู่ด้วยครับ

(นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านนิพิฏฐ์มีอะไรครับ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : ท่านประธาน ที่เคารพครับ กระผม นิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดพัทลุง ผมขออนุญาต ประท้วงท่านสนุนที่ได้อภิปรายเสียดื้อแล้วก็ใส่ร้าย ท่านได้อภิปรายว่าศาลรัฐธรรมนูญ มีอยู่ ๑ ท่าน ได้ร่วมกันวางแผนยึดอำนาจโดยไปนั่งอยู่ที่บ้านของนายปิย์ มาลากุล ณ อยุธยา ผมคิดว่าการที่ไปพูดว่าศาลรัฐธรรมนูญ ๑ ท่านไปนั่งอยู่แล้วก็ร่วมวางแผนในการยึดอำนาจ ชัดเจน เป็นการใส่ร้ายครับ เพราะฉะนั้นขอให้ท่านสนุนได้กรุณาถอนคำพูดครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านสนุนถอนประเด็นนี้ เถอะครับ

๑๘๖

ร ๑๕/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

เสาวลักษณ์ ๙๐/๒

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ ผมไม่ได้เอ่ยชื่อ ท่านให้ผมถอน ผมจะถอน แต่ขอให้ประชาชนรับรู้ไว้เถอะครับมีจริงครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญครับ

นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (พัทลุง) : ท่านประธานครับ ผมไม่อยากจะต่อล้อต่อเถียงนะครับ แต่ว่าพฤติกรรมเหล่านี้มันใช้ไม่ได้ ผมไม่อยากจะไปต่อว่าท่านหรอกครับ แต่ว่าท่านซ้ำคำพูดอย่างนี้ไม่ได้ ทั้งหมดมันจะเรียบร้อยด้วยการใช้ข้อบังคับที่เข้มงวดของท่านประธาน ผมยืนยันประท้วงว่าขอให้ท่านสุนัยได้ถอนคำพูดว่า ศาลรัฐธรรมนูญ ๑ ท่านร่วมในการยึดอำนาจ ท่านบอกว่าท่านถอน แต่ท่านบอกท่านยืนยันสิ่งเหล่านี้ อย่างนี้ครับไม่ควรจะกระทำ เพราะฉะนั้นที่ท่านพูดมาทั้งหมดก็ขอให้ถอนนะครับ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับศาลรัฐธรรมนูญครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เมื่อสักครู่ท่านสุนัยถอนแล้วครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ถอนแล้วครับ วิธีการที่ผมว่าก็คล้าย ๆ ที่คุณนิพิฏฐ์เคยเป็นอย่างนี้ละครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านพ่ายครับ

นายพ่าย ปั่นเกตุ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายพ่าย ปั่นเกตุ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ผมทักท้วงคำวินิจฉัยของท่านประธานด้วยความเคารพ ว่าข้อหาหรือที่ท่านนำเข้าสู่รัฐสภาแห่งนี้เป็นข้อหาหรือที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งมาถึงท่านประธานรัฐสภา เพราะฉะนั้นการที่สมาชิกรัฐสภาที่ลุกขึ้นอภิปรายนั้น ก็จำเป็นที่จะต้องอภิปรายพาดพิงและกล่าวถึงเป็นเรื่องธรรมดา แต่ในเวลาที่คุณสุนัยพูดจริงนั้นมันเกินเลยไปอย่างไร้แก่น ก็เป็นเอกสิทธิ์ที่บุคคลภายนอกจะใช้ข้อกฎหมายเข้าพิจารณากับผู้กล่าวหาหรืออภิปรายได้ เพราะฉะนั้นท่านประธานที่เคารพครับ ผมอยากให้การอภิปรายของท่านสุนัย จุลพงศธร ถึงแม้ว่าจะมีทรงผมที่ผมไม่ถูกใจเท่าไรนัก แต่ผมก็จำเป็นที่จะต้องให้ท่านประธานได้วินิจฉัย ให้ท่านสุนัย จุลพงศธร ได้ทำหน้าที่อภิปรายต่อไป ในฐานะที่เป็นสมาชิกรัฐสภาครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ขอบคุณครับ ผมก็ยืนยัน คำวินิจฉัยเดิมละครับ ประเด็นมันมีอยู่แค่นี้จริง ๆ ท่านสุณัยก็เข้าใจดีอยู่แล้ว เชิญครับ

นายสุณัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : สิ่งที่ผม กราบเรียนท่านประธานมาทั้งหมดนี้เป็นเรื่องของคำอธิบายว่าทำไมจึงเกิดเหตุการณ์วันนี้ขึ้น ผมตั้งข้อสมมุติฐานและวิเคราะห์เหตุถึงภูมิหลังความเป็นมาของศาลรัฐธรรมนูญหลายคน ที่ อยู่ในสภานิติบัญญัติและสภาร่างรัฐธรรมนูญด้วย แต่ถ้าท่านบอกว่าไม่ให้พูดถึงว่าเคยร่วม ปฏิบัติกับเขาที่บ้านนายปีย์ผมก็ถอนไปแล้ว แต่ท่านครับผมกำลังทำหน้าที่เป็นจิ้งจกร้องทัก บ้านเมืองว่าถ้าภูมิหลังมันมีมาอย่างนี้แล้วเกิดเหตุอย่างนี้ ท่านทำตัดสินมาแล้วเราก็รับ ใครบอกว่าเราไม่รับ เราไม่รับแล้วท่านสมัครจะออกมาได้อย่างไร เราไม่รับแล้วท่านยังยุทธ จะออกไปได้อย่างไร เราไม่รับแล้วทำไมท่านจตุพรออกไป เรารับครับ แต่ในเมื่อถกหัวกัน อย่างนี้แล้ว ตกกลางถูกถกหัวแล้วไม่ให้พูดอีกนี่มันระบบอะไรละครับ ก็ต้องพูดความจริง ท่านประธานครับ ผมจะจบลงกันตรงนี้โดยไม่กระทบกระเทือนและกราบคาราวะไปถึงศาล รัฐธรรมนูญว่า กราบไปถึง สสร. ที่จะมีการเลือกตั้งกันว่าท่านเข้ามาท่านต้องมาแก้ตรงนี้ ถ้าจะให้ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจอีก ๙ ปี ต่อไปชุดนี้ ๙ ปีต่อไป กรุณาให้เข้าสู่รัฐสภามาตรวจสอบ หรือไม่อย่างนั้นก็ให้เลือกตั้งจากประชาชน เพื่ออะไรครับ เราจะได้ถามได้ว่าท่านวสันต์ครับ เขาว่าท่านเป็นทนายความอยู่สำนักงานหม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช จริงหรือไม่จะได้ถามได้ อย่างไรครับ คือมันต้องมีการตรวจสอบกันถ้ามีอำนาจมากต้องถูกตรวจสอบได้ ต้องยึดโยง กับประชาชน นี่อะไรละครับมีอำนาจมากเหลือเกินแต่ไม่ยึดโยงกับประชาชนเลย กราบขอขอบคุณไม่ต้องประท้วงแล้วน้องเอ๋ย ถ้าประท้วงผมก็ต้องคาเอาไว้อ่อนนะครับ ท่านประธานเผื่อจะตลบหลังผมครับ

(นายวัชระ เพชรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบัญชีรายชื่อ ได้ยืนและยกมือขึ้น)

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญครับ

นายวัชระ เพชรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธาน ที่เคารพยิ่ง กระผม วัชระ เพชรทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบัญชีรายชื่อ พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะสมาชิกรัฐสภา ด้วยความจำเป็นที่ต้องลุกขึ้นประท้วงคุณสุณัย จุลพงศธร ซึ่งได้กล่าว พาดพิงถึงบุคคลภายนอกและยังกล่าวถึงท่านอดีตหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ผู้ล่วงลับไปแล้ว ท่านประธานครับ ในข้อบังคับเขียนไว้ชัดเจน ท่านประธานก็ทราบว่่าข้อไหน พรรคไหน

๑๘๘

ร ๑๕/๒๕๕๕ (ส. นิติบัญญัติ)

พรภิมล ๙๑/๒

แล้วท่านสุนัย จุลพงศธร ยังได้ฉวยโอกาสในเวที ในรัฐสภาแห่งนี้กล่าวพาดพิงถึงบุคคลภายนอกอย่างไม่รับผิดชอบเช่นนี้ ท่านประธานก็ควรที่จะตักเตือนและกล่าวห้ามสมาชิกไม่ให้กระทำการดังกล่าว ขอให้ท่านประธานได้โปรดวินิจฉัย

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านสุนัยช่วยระมัดระวังด้วยครับ ท่านต่อเลยครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ทั้งหมดนี้ท่านประธานครับ ผมไม่ได้ตำหนิติเตียน แต่ผมกำลังจะบอกว่าถ้าจะมีอำนาจต่อไปเช่นนี้ท่านต้องเข้ามาสู่กระบวนการตรวจสอบของรัฐสภาสิครับ ท่านต้องยึดโยงกับประชาชนทางอ้อมอย่างน้อยที่สุดต้องผ่านสภา รัฐสภา ทั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภา เขาจะได้ตรวจสอบท่านได้ จะได้ถามท่านได้ว่าจริงหรือเปล่าอย่างนี้ ๆ อันนี้เล่นพริบ พริบ พริบ ขึ้นพรวด ๆ ไปนั่งเสิร์ฟอยู่ ๙ ปีครับ แล้วองค์กรอิสระก็ ๙ ปีคอยจับส่งศาล อย่างนี้บ้านเมืองจะสงบได้อย่างไรละครับท่านประธาน ผมจริง ๆ ด้วยความเคารพไม่ได้ตำหนิติเตียน แต่ถ้าเราจะเอาอำนาจไปวางไว้ที่ไหนมันต้องจัดโครงสร้างมีคานให้ใหญ่ เสาคต้องมากกว่า ๔ เสาคต้องเป็น ๘ เสาค ๑๐ เสาค คานต้องใหญ่ขึ้น อันนี้สังคมไทยก็ใหญ่มากขึ้น ๆ แต่รัฐประหารก็ ๔ ปีครั้ง ๔ ปีครั้งแล้วต่อเติมอาคารไม่เกรงใจเทศบาลเลยได้อย่างไร เทศบาลคือประชาชน ดังนั้นนี่คือจุดของปัญหาที่ผมนำมาเสนอต่อท่านประธาน ต่อพี่น้องประชาชนให้รู้ว่าเราถึงจุดที่เราต้องมานั่งคุยกัน ผมจึงเห็นว่าท่านประธาน กลับมาสู่จุดต้นก็คือจึงเสนอท่านประธานว่าผมยังติดใจที่ต้องมีการลงมติไม่อาจจะรับคำวินิจฉัยของศาลที่ส่งมาตามเอกสารที่ ศร. ๐๐๐๖/๔๔๐ และเอกสารที่ ๐๐๒/๒๕๕๕ วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๕ เพราะมันกำลังรุกล้ำก้าเกินอำนาจของประชาชนครับ กราบขอบพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านสมชายมีอะไรครับ

นายสมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : ขออนุญาตท่านประธาน พาดพิงขอใช้สิทธิหนึ่งครั้งครับท่านประธานครับ ต้องกราบเรียนท่านประธาน สมาชิกเมื่อสักครู่นี้ ผมไม่อยากจะขัดนะครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ท่านชี้ประเด็นด้วยนะครับ

นายสมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : ๒ ประเด็นครับ แล้วก็ขอหารือท่านประธานนิดเดียวครับ

ประเด็นแรก ท่านกล่าวหาเรื่องการสรรหา ส.ว. เกี่ยวข้องทั้งหลายทั้งปวงกับ ท่านประธานศาลรัฐธรรมนูญแล้วก็โยกวนไปวนมากันนะครับ ผมขอเรียนอย่างนี้ครับ ท่านประธานศาลรัฐธรรมนูญที่เลือกพวกผมเข้ามาชื่อ ชัช ชลวร ครับ คนที่ลง ๑ ไม่ใช่ ๗ ขออนุญาตประการที่ ๑ จะได้ชัดเจนเดี๋ยวพี่น้องจะเข้าใจผิดนะครับ

ประการที่ ๒ อันนี้ด้วยความเป็นห่วงครับเพราะรายงานวิจัยที่ท่านอ้างนั้น เป็นรองศาสตราจารย์นั้นตัวตน ผมตรวจดูแล้วไปดูรายงานวิจัยของศาลรัฐธรรมนูญครับ แล้วพบว่ารายงานวิจัยตอนครั้งหลังสุดท่านเป็นศาสตราจารย์แล้ว ปี ๒๕๔๘ ท่านทำไว้เกี่ยวกับเรื่องที่ว่ารัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๓ ตามที่ท่านสมาชิกว่า แต่ที่นี้กลัวว่าจะบันทึกไปผิด เพราะรัฐธรรมนูญที่ท่านวิจัยศาลรัฐธรรมนูญนั้นเป็นรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ครับ ไม่ใช่รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ที่เราใช้ปัจจุบัน ที่นี้ถ้าบันทึกไปแบบนั้นจะมีความผิดพลาด ก็ขอให้ท่านได้ตรวจสอบจากท่านสมาชิกว่าเป็นงานวิจัยของรัฐธรรมนูญฉบับไหน ถ้าเป็นรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ผมก็รับได้แต่ถ้าเป็นรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ แล้วเอามาอธิบายพาดพิง คนละฉบับกันมันจะเกิดปัญหา ถ้าไม่ใช่ก็ขอให้ถอนออกไปนะครับ

ส่วนที่ ๓ ก็ขออนุญาตถามท่านประธานครับว่า ที่ท่านประธานพักการประชุม ไป ๑๐ นาที จะหารือกันนะครับว่าสรุปจะมีการโหวตสวนมติศาลหรือไม่ ถ้ามีผมจะได้แสดงความจำนงว่าไม่สามารถเข้าร่วมได้เพราะว่าข่าวสารรัฐธรรมนูญล่าสุดที่แถลงออกมาเป็นเอกสาร เดี่ยวผมจะส่งมอบท่านประธานนะครับ อันนี้ก็มีความกังวลว่าท่านก็ใช้อำนาจของท่านชัดเจนเราก็ไปก้าวล่วงท่านก็คงไม่ได้แล้ว และผมเองก็คงขออนุญาตไม่เข้าร่วม เพราะว่าจะไปละเมิดอำนาจศาลก็ขอขอบคุณครับท่านประธาน

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : ที่ท่านพูดเมื่อสักครู่ หมายถึงโหวตอะไรนะครับ

นายสมชาย แสวงการ สมาชิกวุฒิสภา (ภาควิชาชีพ) : ท่านประธานครับ ที่ผมได้หารือท่านประธานมี ๒ เรื่อง ถ้าเรื่องแรกได้ขอบพระคุณท่านประธานไปแล้วว่าโหวตรัฐธรรมนูญวาระที่สามท่านประธานบอกไม่ล้าก็เอาเข้ามาแน่ ที่นี้ค้างกันอยู่ว่าจะมีการโหวต คำสั่งศาลว่าชอบหรือไม่ชอบตามที่มีสมาชิกหารือกันและพักการประชุมไป ๑๐ นาที ท่านประธานยังไม่ได้แจ้งว่าจะเอาอย่างไร เพราะถ้าโหวตอย่างนั้นผมฟังตอนแรก ท่านประธานบอกว่าจะปิดการประชุม ท่านจะไม่ให้โหวตอันนั้นผมก็เห็นด้วย แต่ถ้าจะมีการโหวตกันผมก็เกรงว่าคำสั่งของศาลรัฐธรรมนูญล่าสุดก็จะเป็นปัญหากับสมาชิกที่จะโหวต ผมก็จะไม่เข้าร่วมครับ ก็ขอความกรุณาท่านประธานช่วยชี้แจงให้เราเข้าใจด้วย ขอบพระคุณครับ

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เชิญท่านสุนัยครับ

นายสุนัย จุลพงศธร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธาน คำกล่าวของผมนั้นถ้าเป็นสิ่งที่โกหกผมเสียหายครับ เอกสารทั้งหมดแต่ละชิ้นอยู่ที่มือผมนี้ ไม่ว่าจะ เป็นเอกสารหมายเลขที่ ศร ๐๐๐๖ ถึงท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร เอกสารที่ ๐๐๒/๒๕๕๕ ที่เอกสารมันขัดกันเพราะเอกสารฉบับแรกบอกคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ สิ่งที่ส่งมาด้วย แต่อันหลัง มันไม่ใช่และไม่มีตราประทับ คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญที่ผมกล่าวถึงกรณีของนายสุรพงษ์ โตวิจักษณ์ชัยกุล แล้วผลวิจัยของรองศาสตราจารย์ ผมถ่ายจากเอกสารต้นฉบับมานะครับ รวมทั้งคำอภิปรายของ ส.ว. ที่พูดถึงมาตรา ๖๘ ในขณะที่เป็นสภาร่างว่าเป็นต้องผ่าน อัยการเพราะอัยการจะต้องเป็นผู้สอบสวนดังที่กราบเรียนมานี้ เพื่อให้เป็นหลักฐานถ้าผมผิด ดำเนินคดีได้ ผมขออนุญาตส่งท่านประธานครับ กราบขอบพระคุณครับ

๑๙๑

ร ๑๕/๒๕๕๕ (ส.นิติบัญญัติ)

ศิริรัตน์ ๙๓/๑

นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์ (ประธานรัฐสภา) : เรียนท่านสมชายนะครับ ที่ถามไว้เมื่อสักครู่เรื่องโหวต จริง ๆ ผมไม่ได้ตั้งใจในประเด็นนี้นะครับ แล้วก็ที่ตั้งใจอยากจะคุยหารือเรื่องมาตรา ๑๙๐ อย่างที่ได้หารือกันแล้วครับ แล้วก็พักไป ๑๐ นาทีที่ว่า แต่ระหว่างพักก็มี ส.ส. พวกเราหลายคนไม่ยอมเพราะเขาก็มีส่วนได้ส่วนเสียในตรงนี้ด้วย ก็ยังอยากจะเสนอญัตติตรงนี้ขึ้นมาครับ เพื่อให้มีการลงมติกัน ซึ่งก็เป็นความเห็นของสมาชิกซึ่งผมก็ไปห้ามเขาไม่ได้ครับ ก็เรียนตรง ๆ อย่างนี้นะครับ ที่นี้ที่พักไปเพื่อต้องการที่จะเร่งมาตรา ๑๙๐ ออกมา แต่ดูแล้วก็ยังไม่ถึงไหนครับ นี่ก็ ๖ โมงกว่าแล้วครับ แล้วก็ยังมีผู้อภิปรายอีกตั้งหลายท่าน ผมขออย่างนี้ดีกว่าครับ ขอเลื่อนไปประชุมต่อวันอังคาร ๑๐ โมงเช้าครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๘.๒๕ นาฬิกา

การประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๑๕ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันศุกร์ที่ ๘ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๕

รายนามคณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา นายวัชรินทร์ จอมพลาพล รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
นางสาวยุพา ศิริประภาพร ผู้อำนวยการสำนักแรงงาน
การประชุมและชวเลข

ผู้ตรวจทานรายงานการประชุม

นางฐานิสรา แก้วสถิตย์ เจ้าพนักงานชวเลขอาวุโส
บังคับบัญชาข้าราชการกลุ่มงานชวเลข ๒
นางณิชาพันธ์ ดิยาวมา เจ้าพนักงานชวเลขอาวุโส
นางสาวอัมพา กันทิโกวิทย์ เจ้าพนักงานชวเลขอาวุโส
สิบทำรวจโทหญิง ประทีป รักเมือง เจ้าพนักงานชวเลขอาวุโส

ผู้จัดรายงานการประชุม

นางสาวพรภิมล ยอดทอง นางสาวเปมิศา เจริญรักษ์
นางสาวศิริรัตน์ สัมครเขตรการ นางภาวดี ทองรักษ์
นางสาวอริสา นีร์รัมย์ นางปิยาพัชร จันทร์ส่อง
นางศิริวรรณ สากลวาริ นางศันสนีย์ ฤทธิ์ประเสริฐศรี
นางสะแกวัลย์ ตั้งพิพัฒน์พงศ์ นางสาวธัญรดา สุจิระวงศ์
นางกนกวรรณ แสงมณี นางสาวสวรรยา วงศ์หมัดทอง
นางสาววาสนา อินตรา นางสาวพรธิดา สุพรม
นางสาวเสาวลักษณ์ เพชรา

กลุ่มงานชวเลข ๒

สำนักแรงงานการประชุมและชวเลข

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

รัฐสภา (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

ครั้งที่ ๑๕/๒๕๕๕

รายงานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ ๑๕/๒๕๕๕ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันศุกร์ที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๕ ได้จัดทำเสร็จแล้ว จึงลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐานก่อนที่จะเสนอ
ให้รัฐสภารับรอง ตามข้อบังคับการประชุมรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๕๓

ลงชื่อ.....
(นายพิฑู พุ่มพริ้ง)
เลขาธิการรัฐสภา

ตรวจแล้ว วัน ศุกร์ ที่ ๑๐ เดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

ที่ประชุมรัฐสภาได้รับรองแล้วในคราวประชุมร่วมกันของรัฐสภา
ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญทั่วไป)
วัน อังคาร ที่ ๑๓ เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๕

ลงชื่อ.....
(นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์)
ประธานรัฐสภา